DRAGA PRI BELI CERKVI

Katarina Udovč

101 Arheologija na avtocestah Slovenije

DRAGA PRI BELI CERKVI

Katarina Udovč

Prispevki: Borut Toškan, Mario Šlaus, Petra Leben Seljak, Alenka Miškec

Uredniški odbor
Barbara Nadbath, glavna in odgovorna urednica
Bojan Djurić, strokovni svetovalec
Tomaž Fabec, pomočnik glavne urednice
Nives Zupančič, oblikovalka zbirke in likovna urednica
Vanja Celin, tehnična urednica
Matija Črešnar, član
Milan Sagadin, član
Maša Sakara Sučević, članica
Katharina Zanier, članica
Bernarda Županek, članica

Izdajatelj
Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana

Zanj
Jernej Hudolin, generalni direktor

Avtorica
Katarina Udovč
Zavod za varstvo kulturne dediščine,
Center za preventivno arheologijo
Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana
katarina.udovc@zvkds.si

Ostali avtorji
Petra Leben Seljak
Zasebna raziskovalka
Dobračevska ulica 44, SI-4226 Žiri

Borut Toškan
Inštitut za arheologijo,
Znanstvenoraziskovalni center SAZU
Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
borut.toskan@zrc–sazu.si

Alenka Miškec
Narodni muzej Slovenije
Prešernova cesta 20
SI-1000 Ljubljana
alenka.miskec@nms.si

Mario Šlaus
Antropološki centar, Hrvatska znanosti i umjetnosti
Trg Nikole Šubiča Zrinskog 11, 10000 Zagreb
Hrvaška

Recenzentke
Alenka Tomaž
Inštitut za arheologijo in dediščino,
Fakulteta za humanistične študije,
Univerza na Primorskem
Titov trg 5, SI-6000 Koper
alenka.tomaz@fhs.upr.si

Martina Blečič Kavur
Inštitut za arheologijo in dediščino,
Fakulteta za humanistične študije,
Univerza na Primorskem
Titov trg 5, SI-6000 Koper
martina.blecic.kavur@upr.si

Zrinka Mileusnić
Inštitut za arheologijo in dediščino,
Fakulteta za humanistične študije,
Univerza na Primorskem
Titov trg 5, SI-6000 Koper
zrinka.mileusnic@fhs.upr.si

Irena Lazar
Inštitut za arheologijo in dediščino,
Fakulteta za humanistične študije,
Univerza na Primorskem
Titov trg 5, SI-6000 Koper
irena.lazar@fhs.upr.si

Lektorici
Nina Krajnc (slovenščina)
Fiona Thompson (angleščina)

Prevod
Maja Sužnik

Oblikovanje in prelom
Nives Zupančič

Tehnična priprava publikacije
Vanja Celin, Nives Zupančič

Računalniška obdelava in priprava slik
Danilo Cvetko

Fotografije – terenski posnetki
Uroš Kastelic, Borut Križ

Načrt najdišča
Maja Rudolf Markovič, Danilo Cvetko

Terenske risbe
Maja Rudolf Markovič, Miran Kramar

Opis stratigrafskih enot
Pavla Peterle Udovič, Petra Stipančić, Katarina Udovč

Geodetske izmere
Dolenjski muzej

Risbe predmetov
Janže Lorber, Samo Ohman, Jernej Gojkovič

Digitalizacija terenskih risb
Danilo Cvetko

Digitalizacija risb predmetov
Marko Reš, Tamara Strmšek

Fotografije predmetov
Davorin Ciglar Milosavljević

Postavitev tabel arheoloških najdb
Nataša Svenšek

Ljubljana, 2022

Spletna izdaja

Vse edicije zbirke Arheologija na avtocestah Slovenije so brezplačne.
http://www.zvkds.si/sl/knjiznica/saas-e-knjige

Vse raziskave je omogočil DARS, d. d.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 123454211
ISBN 978-961-7169-28-7 (PDF)

Vsebina

1
Uvod **5**

2
Geografski oris prostora **6**

3
Arheološki oris prostora **8**

4
Geološka podoba območja **11**
4.1 Geologija arheološkega najdišča Draga, sektor I 11

5
Metodologija raziskav **13**
5.1 Stratigrafska podoba najdišča 16

6
Sektor I **19**
6.1 Prazgodovina 19
6.2 Rimska doba 23

7
Sektor II **56**
7.1 Lasinjska kultura zgodnjega eneolitika 56
7.2 Rimsko obdobje 58
7.3 Srednji vek 61
7.4 Novi vek 63
7.5 Moderna doba 65

8
Sektor III **66**
8.1 Rimska doba 66
8.2 Novi vek 69

9
Najdbe **71**
9.1 Prazgodovinsko obdobje 71
9.2 Rimsko obdobje 74
9.3 Srednji vek 85
9.4 Novi vek 85

10
Analize **86**
10.1 Rezultati antropološke analize skeletnih grobov *Petra Leben Seljak* 86
10.2 Rezultati antropološke analize žganih grobov *Mario Šlaus* 87
10.3 Rezultati radiokarbonskih analiz 87
10.4 Rezultati numizmatične analize *Alenka Miškec* 90
10.5 Živalski ostanki *Borut Toškan* 91

11
Zaključek **92**

12
Draga near Bela Cerkev **93**

13
Literatura **95**

14
Katalog stratigrafskih enot **100**
14.1 Sektor I 100
14.2 Sektor II 107
14.3 Sektor III 177

15
Katalog gradiva **181**

1 Uvod

Arheološko najdišče Draga pri Beli Cerkvi se nahaja v ravnini med reko Krko in grebenom Vinjega vrha. Širša okolica najdišča je bila kontinuirano poseljena od prazgodovine naprej. V skladu z metodologijo arheološke stroke sta bila trasa avtoceste oziroma odsek Kronovo–Smednik pregledana s predhodnimi terenskimi pregledi (Djurić, Pinter 2001). Tam, kjer so bili rezultati le-teh pozitivni, je bilo treba izvesti arheološka izkopavanja. Namen tokratnih raziskav je bil raziskati območje, po katerem se razprostirajo arheološke najdbe iz rimske in prazgodovinske dobe, ter tudi locirati rimsko grobišče, ki so ga odkrili v 50. letih 20. stoletja pri gradnji hitre ceste oziroma ceste (Urleb 1958–59, 302) Bratstva in enotnosti Ljubljana–Zagreb. Pri gradnji so na križišču poti odkrili grob iz rimske dobe, v bližini pa tudi odseke rimske ceste, vendar natančnejša lokacija ni bila znana.

V skladu s sprejeto doktrino varovanja arheološke dediščine je SAAS Družbi za avtoceste v republiki Sloveniji (DARS) predlagal izkopavanje najdišča v obsegu 10.000 m². DARS in Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, območna enota Novo mesto (ZVKDS OE NM) sta sklenila pogodbo št. 551/2001 za arheološka izkopavanja, ki jih je je pod okriljem ZVKDS OE NM izvedel Dolenjski muzej Novo mesto. Arheološka izkopavanja so potekala pod vodstvom arheologa Boruta Križa iz Dolenjskega muzeja, in sicer med aprilom in avgustom leta 2002, na zemljiščih 2369/1, 2535, 2536/1,2, 2540/1, 2570, 2573, 2973, vse k. o. Bela Cerkev. Potek dela je ves čas oteževalo in prekinjalo močno deževje. Ekipa na izkopavanjih je štela 36 članov, poleg vodje še tri arheologe, osem arheoloških tehnikov ter 24 študentov arheologije in drugih strok. Strokovni nadzor je opravljal mag. Uroš Bavec z ZVKDS OE NM. Del najdb s tega večfaznega in kompleksnega arheološkega najdišča je Dolenjski muzej leta 2003 na razstavi z naslovom *Draga pri Beli Cerkvi, antična nekropola* predstavil javnosti. Avtor razstave istoimenskega kataloga je Borut Križ (Križ 2003).

2 Geografski oris prostora

Arheološko najdišče Draga se nahaja severno od trase hitre ceste v jugovzhodni Sloveniji. Arheološko najdišče je ležalo na ravnini južno od manjšega, razloženega naselja Draga v občini Šmarješke Toplice (**sl. 1, 2, 3**). Pobočje nad vasjo se dviguje proti kopastemu hribu Vihri in naprej proti še višjemu podolgovatemu grebenu Vinjega vrha. Vinji vrh leži na levem bregu reke Krke, kjer se dolina razširi v šentjernejsko in krško polje. Dolina reke Krke ločuje greben Vinjega vrha od masiva Gorjancev, ki se na desnem rečnem bregu dvigujejo nad rodovitnim šentjernejskim poljem (**sl. 4**). Težje dostopna pobočja, bližina vode in druge naravne danosti ter dober razgled so omogočali dobre naselitvene pogoje že od prazgodovine naprej. Območje najdišča je ležalo delno v ravnini in delno na zmerno vzpenjajočem se pobočju severno od hitre ceste Ljubljana–Obrežje oziroma nekdanje ceste Bratstva in enotnosti Ljubljana–Zagreb ter rimske ceste, *viae publicae Emona–Siscia*. Mimo najdišča, vzhodno od lokalne ceste oziroma ob zahodnem robu izkopnega polja sektorjev II in III teče nepoimenovani potoček, ki se zliva v Krko. Arheološko najdišče na zahodu omejujeta križišče poti Bela Cerkev–Draga–Hrib in potoček, na severu lokalna cesta proti naselju Hrib, na jugu hitra cesta, proti vzhodu pa se nadaljujejo kmetijske površine. Potoček in lokalna cesta ločujeta najdišči Draga pri Beli Cerkvi in Draga 2. Zemljišča, ki smo jih arheološko raziskali, so bila v preteklosti njivske površine in travnik (**sl. 5**), na pobočju pa je bil vinograd. Enaka kmetijska obdelava zemljišč je ostala nespremenjena vse do arheoloških izkopavanj leta 2002 (**sl. 10**).

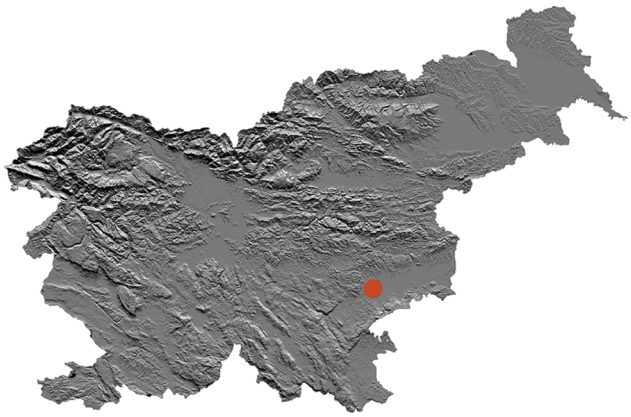

1 Geografski položaj najdišča na DMR 100; ©GURS.

2 Lokacija arheološkega najdišča Draga pri Beli Cerkvi, vir: Atlas Slovenije, ©Mladinska knjiga Založba d. o. o. Merilo 1 : 100 000.

3 Položaj najdišča Bela Cerkev na AC trasi; podlaga TTN5 in idejni projekt DARS, ©GURS, ©DARS. Merilo 1:20000.

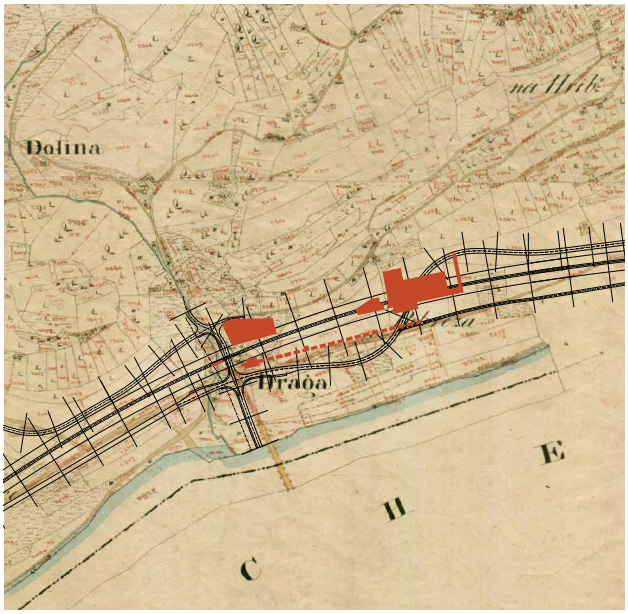

5 Položaj in raba površine na Franciscejskem katastru. Merilo 1:10000.

4 Lega arheološkega najdišča Draga pri Beli Cerkvi: pod pobočjem Vinjega vrha (levo), dolina reke Krke in Gorjanci (desno).

3 Arheološki oris prostora

Arheološko najdišče Draga leži na ravninskem delu, kjer se reka Krka zelo približa pobočjem Vinjega vrha (Stare 1973; Dular 1991), tako da za cesto ne ostane veliko prostora. Domnevamo, da so vse zgodovinske komunikacije uporabile isto traso, kar potrjujejo tudi arheološka najdišča, izkopana v letih 2001–2003. Arheološka najdišča iz različnih obdobij smo izkopali in dokumentirali ob gradnji zdajšnje avtoceste. Med gradnjo so dokumentirali tudi del trase prazgodovinske ceste pri Požarnicah (Topličanec, Tica 2006, 53–54), mestoma pa tudi traso rimske ceste. Delno so jo odkrili že pri gradnji hitre ceste v 50. letih 20. stoletja. Glavni viri o poteku rimskih državnih cest, med katere sodi tudi cesta *Emona–Neviodunnum–Siscia*, so *Tabula Peuntigeriana* in itinerariji s seznami obcestnih postaj, miljniki in arheološko dokumentirani ostanki utrjenih cestišč. Pregled zgodovine raziskav do preloma tisočletja na trasi *viae publicae od Emone* do današnje državne meje je podal M. Lovenjak (Lovenjak 2006, 39–47). Nad okolico, kjer se nahaja najdišče Draga, na levem bregu dominira podolgovat in s številnimi hribi razčlenjen greben Vinjega vrha, na desnem pa masiv Gorjancev. Tako Vinji vrh kot Gorjanci so bili zaradi strateške lege in številnih vodnih virov primerni za poselitev že od prazgodovine naprej. Na višjem Velikem Vinjem vrhu leži dobro utrjeno prazgodovinsko naselje, znotraj katerega so zgradili cerkev sv. Jožefa. Gradišče na Velikem Vinjem vrhu skupaj z obširnim kompleksom grobišč, ki se razprostirajo po zahodnem, vzhodnem in južnem pobočju (Gradenjska hosta, Mlada vina, Laze, Ivanec pri Družinski vasi), velja za eno od pomembnejših slovenskih železnodobnih najdišč (Dular A. 1991, 71; Mason, Mlekuž 2016, 95–116). Na njegovem južnem pobočju so na Strmcu nad Belo Cerkvijo odkrili plana grobišča, kjer so pokopavali v zgodnji in mlajši železni dobi ter zgodnjerimskem obdobju (Dular A. 1991, 72). V rimskem času se je poselitev preselila v ravnino ob vznožju Vinjega vrha. V pozni rimski dobi so bili zaradi političnih razmer, ki jih je povzročilo preseljevanje ljudstev, spet aktualni višji predeli. Na grobišče iz 6. stoletja so naleteli na robu gradišča, nedaleč od cerkve sv. Jožefa, pri prekopavanju vinograda. V štirih od 12 skeletnih grobov so v letih 1898 in 1899 izkopali štiri zlate ploščice, okrašene s filigranom, pozlačeno srebrno ptičjo fibulo z almadinom, … (Božič, Ciglenečki 1995, 266–267).

V nadaljevanju bomo orisali arheološko podobo in raziskave jugovzhodnega pobočja oziroma vznožja Vinjega vrha, kjer leži tudi najdišče Draga, ter bližnjih najdišč, nanizanih ob prometni komunikaciji zahodno in vzhodno od obravnavanega najdišča (**sl. 6**). Severno od vasi Draga se iz ravnine reke Krke dviga kopast hrib Vihra, na katerem je prazgodovinsko naselje z delno ohranjenim obodom. Pri sondiranju so leta 1991 odkrili odlomke keramike, ki dopuščajo trditev, da je bil hrib Vihra poseljen v bakreni in pozni bronasti dobi (Dular *et al*. 2000, 122–124, 152–153). Jugovzhodno od Drage so med lokalno cesto Otočec–Ruhna vas in reko Krko, na območju najdišča Loka, izkopali naselbino iz zgodnje bronaste dobe in drenažne jarke iz rimske dobe (Horvat 2003, 177–178; Horvat, Soklič 2021). Ob gradnji hitre ceste so na križišču cest Draga–Bela Cerkev, v bližini tokratnih izkopavanj, izkopali žgan rimski grob, katerega natančnejša lokacija iz opisa ni razvidna, pri podvozu za Belo Cerkev pa so odkrili rimsko cesto (Urleb 1958–1959, 302). Zahodno od najdišča leži večfazno najdišče Dolge njive pri Beli Cerkvi, kjer so izkopavali sledi poselitve iz pozne bronaste dobe, iz starejše železne dobe so se ohranile tri gomile, iz rimske dobe pa sledi objektov in peči. Objekte nakazujejo konstrukcijske in odpadne jame ter keramika (Mason 2003, 119–121; Mason 2006, 55). V sektorju III smo izkopali temelje večjega, dobro zidanega objekta. Temelje zidanega objekta in del trase rimske ceste so odkrili tudi na najdišču Draga 2, nadaljujejo pa se pod hitro cesto (Bavec 2006, 9). Z izkopavanji na najdiščih Draga pri Beli Cerkvi, Draga 2 in Draga 3 v letih 2002 in 2003 smo dokumentirali obcestno naselbino javnega značaja s pripadajočim grobiščem. Naselbina se je raztezala na dolžini približno 1000 m ob glavni cesti *Aquileia–Siscia* in vključuje najdišča Dolge njive pri Beli Cerkvi, Draga 2, Draga pri Beli Cerkvi in Draga 3 (načrt: Mason 2018a, 179, sl. 3; podrobnejše objave naštetih najdišč so v pripravi v okviru zbirke AAS). Odkritje naselbine je obudilo razpravo o lokaciji poštne postaje *Crucium*, katerega lokacija še vedno ni točno znana. V preteklosti so jo umeščali od Hrasta pri Jugorju in Bučne vasi do območja pod Vinjim vrhom (Pirkovič 1968, 8–10). Zaradi bogatih najdb in ruševin, npr. term in drugih razkošno opremljenih zgradb, ki so jih odkrili

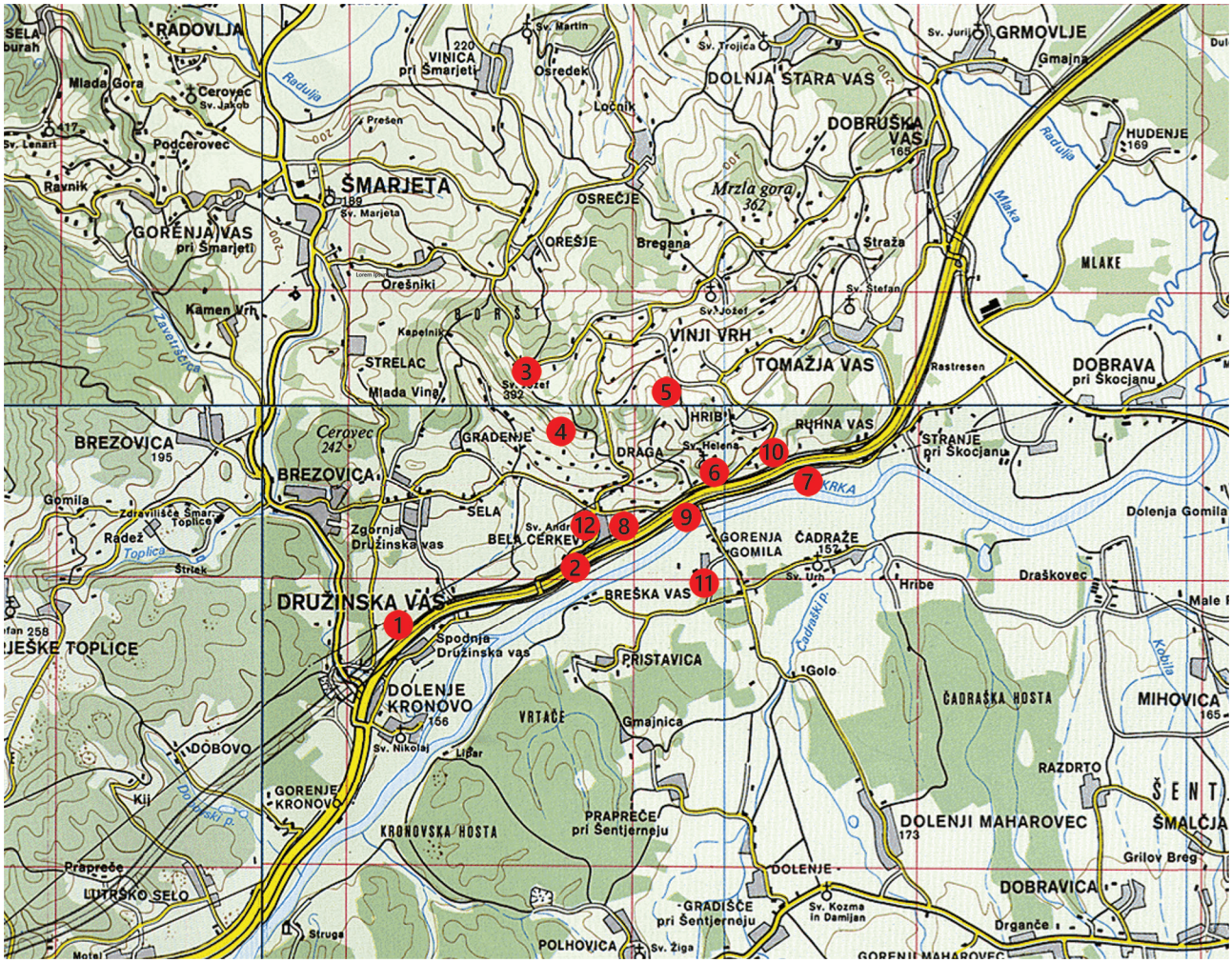

6 Lokacije omenjenih bližnjih arheoloških najdišč: lokacije omenjenih arheoloških najdišč: **1** – Požarnice, **2** – Bela Cerkev (Šribar 1958–1959), **3** – gradišče na Velikem Vinjem vrhu, **4** – Strmec, **5** – Vihra, **6** – Draga, **7** – Loka (Ruhna vas), **8** – Dolge njive, **9** – Draga 2, **10** – Draga 3, **11** – Gorenja Gomila, **12** – cerkev sv. Andreja v Beli Cerkvi; vir: Atlas Slovenije, ©Mladinska knjiga Založba d. o. o. Merilo 1 : 10 000.

v bližini Grobelj, A. Müllner in I. Pirkovič menita, da bi bila najverjetnejša lokacija Krucija v okolici današnje vasi Groblje pri Šentjerneju. Istovetenje Krucija z Grobljami je sporno zaradi lege ob prometnici, saj je na Tabuli Peutingeriani vrisan ob glavni cesti, Groblje pa ležijo ob vicinalni cesti južno od vojaške ceste (Pirkovič 1968, 19). Na Tabuli Peutnigeriani je, sredi 2. stoletja, na Gornji Gomili vrisan neznaten starodaven zaselek (Pirkovič 1968, 62). P. Mason meni, da bi položaj najdišč Dolge njive in Draga ustrezal legi obcestne naselbine *Crucium*, ki jo poznamo iz Tabule Peutingeriane in iz *Cosmographie* anonimnega geografa iz Ravene. Naselbina naj bi bila 16 rimskih milj oddaljena tako od Nevioduna oziroma Drnovega kot od Pretorija Latobikov (Trebnjega) (Ansl 1975, 91). Nadalje tezo utrjuje tudi s pojasnjevanjem toponima *Crucium*, ki naj bi bil izvorno keltski. V modernem waleškem jeziku *crug* pomeni hrib ali grič. Toponim bi se potemtakem lahko nanašal na Vinji vrh, ki se dviga iz ravnine reke Krke severno od omenjenih arheoloških najdišč (Mason 2006, 56; Mason 2018a, 181). Pirkovič je povzel razlago pojma *cruc* kot hrib oziroma gomila, kar je ime vasi na desnem bregu Krke, nasproti najdišča Draga.

V rimski dobi je območje Dolenjske spadalo k provinci *Pannonia* in k mestnemu ozemlju Nevioduna. Ozemlje Nevioduna naj bi segalo na zahodu do današnje Višnje Gore in Celja oziroma doline Save, vzhodna in južna meja pa nista znani (Horvat J. 1999, 252–253). Domneva se, da je ozemlje Nevioduna sovpadalo z območjem današnje Dolenjske, Bele krajine in Žumberaka, ki ga je poseljevalo keltsko pleme Latobikov. V starejši literaturi so kot latobiški opredeljeni grobovi, sestavljeni iz kamnitih plošč, pivske garniture in hišaste žare (Petru 1971; Knez 1992). Na severnem delu sektorja II smo izkopali tudi nekaj fragmentov keramike iz obdobja od 10. do 12. stoletja. Odlomke zgodnjesrednjeveške keramike in sledi objektov so odkrili na že omenjenih Dolgih njivah (Mason 2018b, 94). Okrog cerkve sv. Andreja v Beli Cerkvi so leta 2009 odkrili grobišče s 63 močno

poškodovanimi grobovi, ki so bili večinoma brez pridatkov. Grobišče so na osnovi obsenčnih obročkov datirali v drugo polovico 10. in zgodnje 11. stoletje (Mason, Tiran 2010, 23). V listini iz leta 1074 je zapisano, da je škof odstopil patriarhu 10 slovanskih kmetij svojega dvora v Vinjem vrhu nad Krko na Dolenjskem, desetino od treh pridvornih zemljišč ter vseh nesvobodnih, ki so tam prebivali (Kosi 2009, 89). Prav tako je v njej navedeno, da bo freisinški škof cerkev postavil na Vinjem vrhu *apud Uuinperch*, kar bi lahko bila cerkev sv. Janeza Krstnika na Malem Vinjem vrhu, medtem ko je župnija z župnikom pri cerkvi sv. Andreja izpričana šele leta 1283. Župnijo v Beli Cerkvi uvrščamo med t. i. prafare in je bila v polnih patriarhovih pravicah (Höfler 2016, 286).

4 Geološka podoba območja

Večji del površja občine Šmarješke Toplice predstavljajo terciarne in kvartarne kamnine. V mezozoiku je območje prekrivalo morje Tetis, kjer so se v šelfnem morju odlagali apnenci in dolomiti. V miocenu so se v plitvem morju odlagali laporji in peščenjaki. Najdemo jih od Klevevža do Šmarjete. Med Šmarjeto in Vinjim vrhom je manjše nahajališče litotamnijskega apnenca s foraminiferami (Rogina 2008, 11).

Geološka podlaga v ravninskem delu so aluvialne rečne naplavine, na pobočju pa siv lapor ter bel in peščen rjav lapor, peščenjak in kremenov pesek (**sl. 7**).

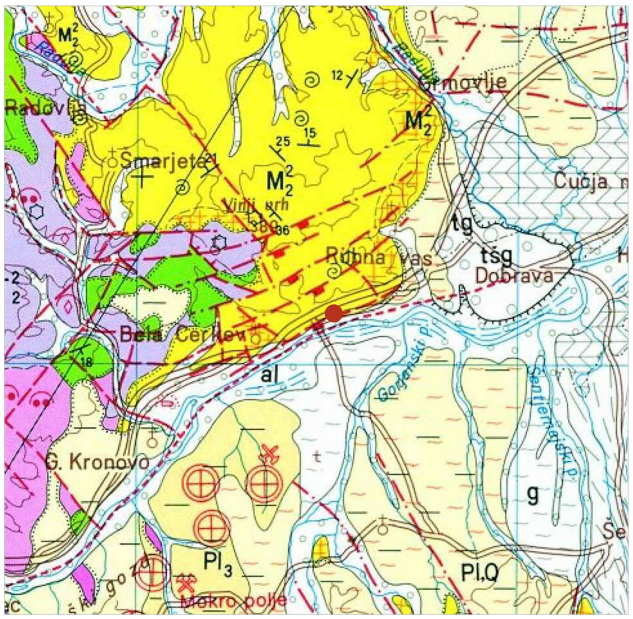

7 Lokacija arheološkega najdišča na geološki karti. Podlaga OGK SFRJ merilo 1 : 100 000, list Novo mesto (Pleničar, Premru, Herek 1976).

4.1 Geologija arheološkega najdišča Draga, sektor I (povzeto po Verbič 2002)

V okolici Drage so na površini predvsem lapornate kamnine, ki so nastajale v neogenskem Panonskem morju. Litološki različki zajemajo laporovec, lapornat meljevec, peščen laporovec, lapornat apnenec, prisoten je tudi litotamnijski apnenec. Te kamnine vsebujejo številne fosile, predvsem ostanke ali lupine mehkužcev. Na najdišču se pojavlja tudi diatomit. Diatomit je kamnina, sestavljena skoraj izključno iz fosilnih kremenčevih alg (diatomej). V tlorisu je lepo vidna trasa preloma. Lapor je vzdolž te trase močno oksidiran, preperel in je na prvi pogled videti kot tla (**sl. 8**). Naštete kamnine, razen apnenca, so večinoma slabo ali zelo slabo prepustne za vodo. Med Družinsko vasjo in Dobravo pri Škocjanu je le en levi pritok Krke (Tomažev potok). Voda na najdišču in v okolici se odvodnjava ploskovno po pobočju po stiku nepropustne podlage s koluvialnimi sedimenti ali talnimi horizonti, kar se je v deževnem vremenu opazilo tudi tekom arheoloških izkopavanj. Na najdišču, v sektorju I, se v pasovih pojavlja temnejša glinasta plast. V vrstah kv. E in F se nahaja še plast, prekrita z jalovino. Rob smo delno očistili in nedvomno lahko rečemo, da je sestavljena iz najmanj treh bolj ali manj različnih horizontov. Spodaj je horizont pokopanih tal (IIAB talni horizont), nad njimi sta različni glinasti plasti, ki se ločita po barvi, po strukturi pa sta enaki, in sicer sta iz zelenkasto sive in temno rjavkasto sive meljaste

8 Geološka sestava sektorja I: plasti diamiktita in laporovca ter manjšo lužo (temno).

9 Zahodni profil osrednje sonde sektorja I - geologija.

gline. V obeh barvnih različicah meljaste gline dobimo posamezne kose in odlomke kamnin. Pripadajo svetlemu lapornatemu apnencu. Kosi dosežejo velikost do 5 cm in so v to plast padli kot pobočni material. Poleg njega so prisotni tudi manjši odlomki oksidiranega diatomita. V obeh primerih gre za lokalen material, s pobočja. Tujek predstavljajo manjši posamezni odlomki oziroma prodniki roženca. Rožênec ni lokalen material, na najdišče je lahko prišel z daljšim lateralnim transportom bodisi s pomočjo potoka bodisi reke. Južni rob plasti meljaste gline vpada v pobočje, severni rob pa se zaključi pod nasutjem v vrstah kvadrantov E in F. Morfološka oblika opisane plasti je skledasta. Zapolnjena je s sedimenti, nastalimi v redukcijskem okolju; v stoječi vodi jo lahko imenujemo tudi mlaka ali luža. Sediment pod pokopanimi tlemi je gruščnato peščen mulj, enak material pa tudi prekriva meljasto glino. Podobnost plasti je velika, zato ju je tam, kjer se stikata, težko ločiti.

V kvadrantih vrste G so se nad laporjem nahajala pokopana tla, nad njim pa koluvialni sediment, ki ga je prekrival nov horizont pokopanih tal. Na pobočju so se menjavala obdobja nasipavanja pobočnega materiala in obdobja nastajanja tal (**sl. 9**). Te plasti so mlajše od plasti v luži.

Na pobočju je najprej nastal plaz na stiku tla/kamnina. Ta je odnesel koluvialni sediment z zgornjega dela najdišča, kjer je lapornata podlaga skoraj takoj pod obdelovalnim talnim horizontom Ap. Pod odlomom je nastala že omenjena mlaka, ki je bila zapolnjena s stalno stoječo vodo. Vanjo je začel dotekati alohton sediment iz meljaste gline in posameznih prodnikov roženca. Glede na sestavo in strukturo lahko rečemo, da je plast nastajala v redukcijskem okolju. Sediment je naplavljala reka Krka. Meljasta glina je alohton material tudi glede mineralne sestave, saj ne vsebuje nič karbonata, medtem ko je koluvialni sediment lokalnega izvora večinoma karbonaten. Posamezni kosi apnenca so v te plasti padli s pobočja (Verbič 2002).

5 Metodologija raziskav

Najdišče smo razdelili na tri različno velika območja, ki smo jih poimenovali sektor I, II in III (**sl. 10, 11**). Območja se nahajajo na med seboj ločenih lokacijah. Sektor I je obsegal severovzhodni del najdišča, sektor II pobočje severno od hitre ceste Ljubljana–Zagreb, sektor III pa območje med HC in lokalno cesto. Sektorji so bili razdeljeni na kvadrante velikosti 4 × 4 m. Z označevanjem in oštevilčevanjem kvadrantov smo začeli v jugovzhodnem vogalu kvadranta.

Zgornje sloje prsti oziroma zemlje t. i. ornico smo povprečno do globine 0,20 do 0,30 m, ponekod pa tudi 0, 40 m odstranili strojno. Površino smo po odstranitvi zgornjih plasti, ruše in ornice postrgali oziroma počistili in dokumentirali. Pri izkopavanju in dokumentiranju smo sledili načelom arheološke stroke. Dokumentiranje arheoloških ostalin je obsegalo opis, fotografiranje in tehnično risbo ter geodetsko izmero odkritih struktur po končanem izkopu.

Stratigrafske enote (v nadaljevanju SE) smo dokumentirali opisno, fotografsko in prostorsko. Pri opisnem dokumentiranju smo za opise posameznih SE uporabili interni obrazec, ki je bil izdelan na osnovi obrazca Arheološkega oddelka Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Območje izkopavanja je bilo razdeljeno na tri med seboj prostorsko ločene enote oziroma sektorje, kar smo upoštevali tudi pri oštevilčevanju stratigrafskih enot. V vsakem sektorju smo jih številčili od začetka oziroma od 1 naprej. Po stratigrafskih enotah smo pobirali tudi arheološke najdbe. Ločeno po sektorjih bomo predstavili tudi stratigrafske enote in gradivo. Fotografsko dokumentiranje je sledilo načelom arheološke fotografije. Stratigrafske enote so bile dokumentirane z najmanj enim posnetkom, na katerem sta trasirka (merska palica) in oznaka za sever, ter z najmanj enim brez tega v vseh fazah izkopavanja. Fotografije so bile posnete v črno-beli in dia tehniki. Grobovi, stojke in strukture so bili izrisani v merilu 1 : 10, ostale stratigrafske enote in profili v merilu 1 : 20, generalni tlorisi pa v merilu 1 : 100. Višinske točke na terenu tako tlorisa izkopnega polja kot tudi plasti in struktur smo izmerili z laserskim tahimetrom.

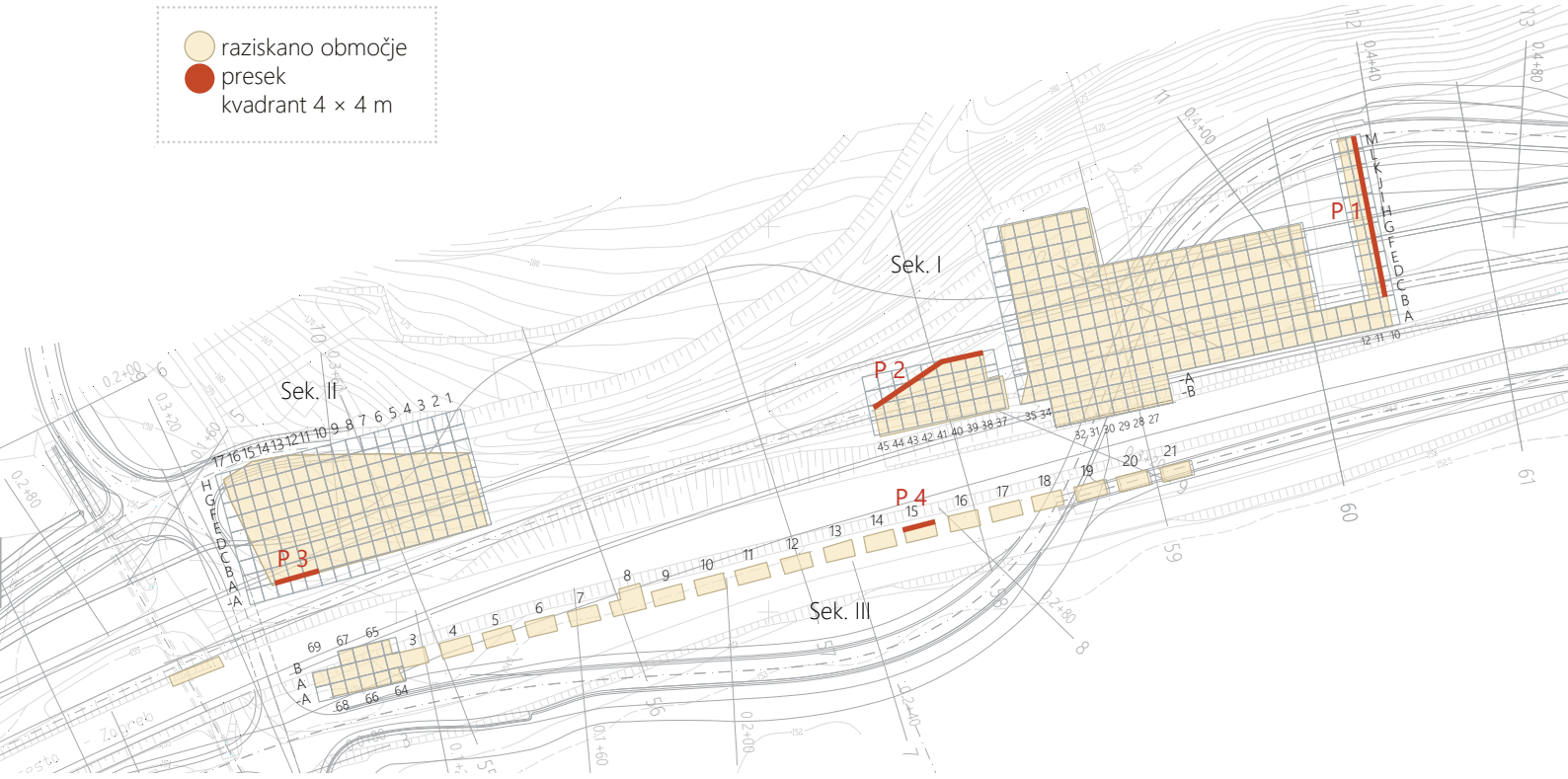

10 Tloris arheološkega najdišča- razdelitev na sektorje I, II in III. Merilo 1 : 2000.

11 Aerofotografija arheološkega najdišča Draga pri Beli Cerkvi, sektor I in II, med cestama je še neizkopan sektor III.

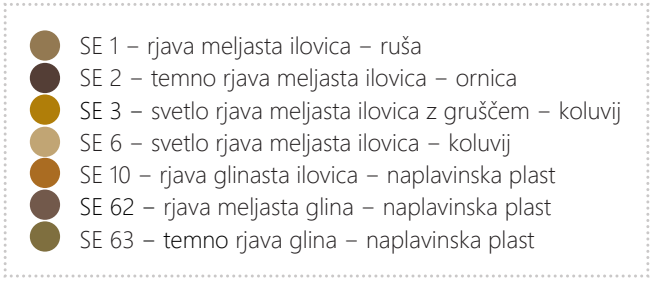

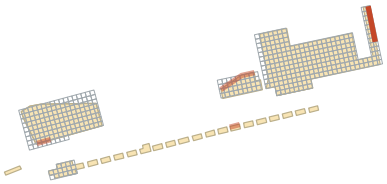

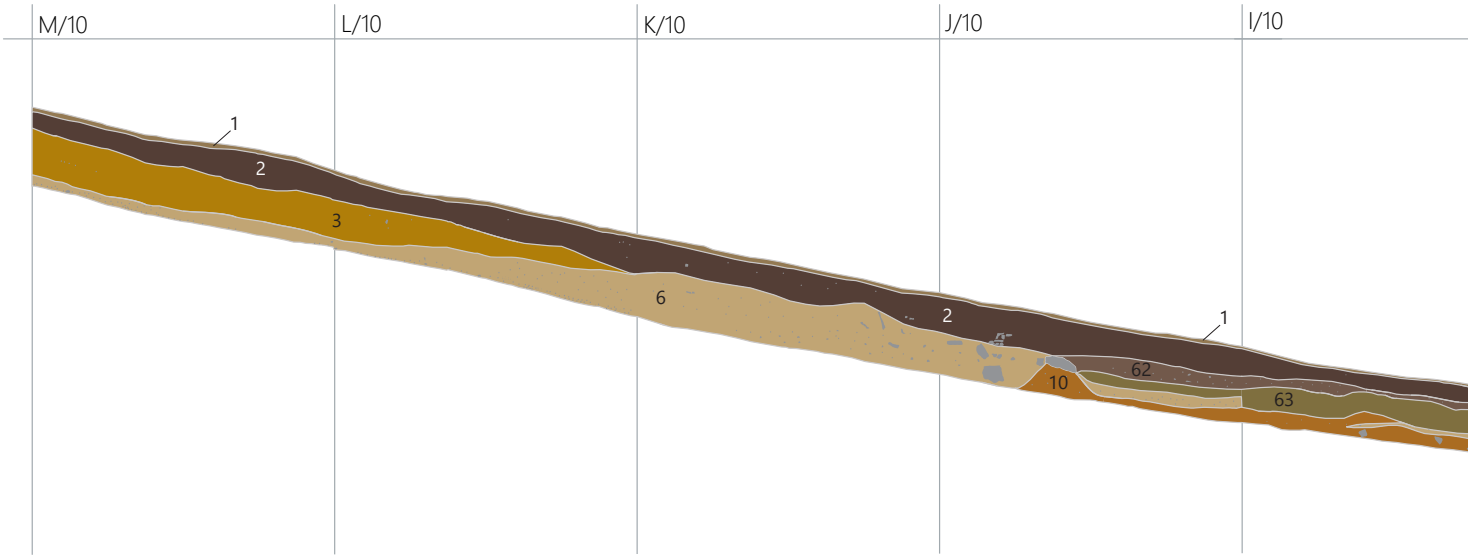

13 P1 – vzhodni presek, kv. F–M/10, sektor I. Merilo 1 : 100.

Polnila grobov v sektorju I in prazgodovinskih struktur v sektorju II smo vzeli kot vzorce za mokro sejanje – flotiranje. Mokro sejanje in pranje keramičnih najdb ter gradbenega materiala je potekalo že na terenu. Naknadno so v restavratorski delavnici mokro sejali (flotirali) tudi vsebino žar. V žarah so poleg žganih kosti odkrili še nekaj predmetov, ki so navedeni v opisih grobov. V nekaterih stratigrafskih enotah smo vzeli vzorce organskih snovi – oglja za radiokarbonske analize. V različne analize smo v okviru poizkopavalne obdelave najdišča poslali skelete, žgane kosti, novce, živalske kosti in oglje. Poročila in rezultati analiz so navedeni v poglavju o analizah. Območje izkopavanj si je ogledal tudi dr. T. Verbič, ki je podal informacije o geološki sestavi plasti. Analiziral je sestavo in poiskal izvor kamnitih blokov, ki so sestavljali grobno parcelo oziroma ograjo (Verbič 2002). Skelete je *in situ* pregledala in podala antropološko poročilo P. Leben Seljak, rezultati pa so predstavljeni v poglavju 10.1. (gl. **sl. 134**).

12 P1 – vzhodni presek kv. F–M/10, sektor I.

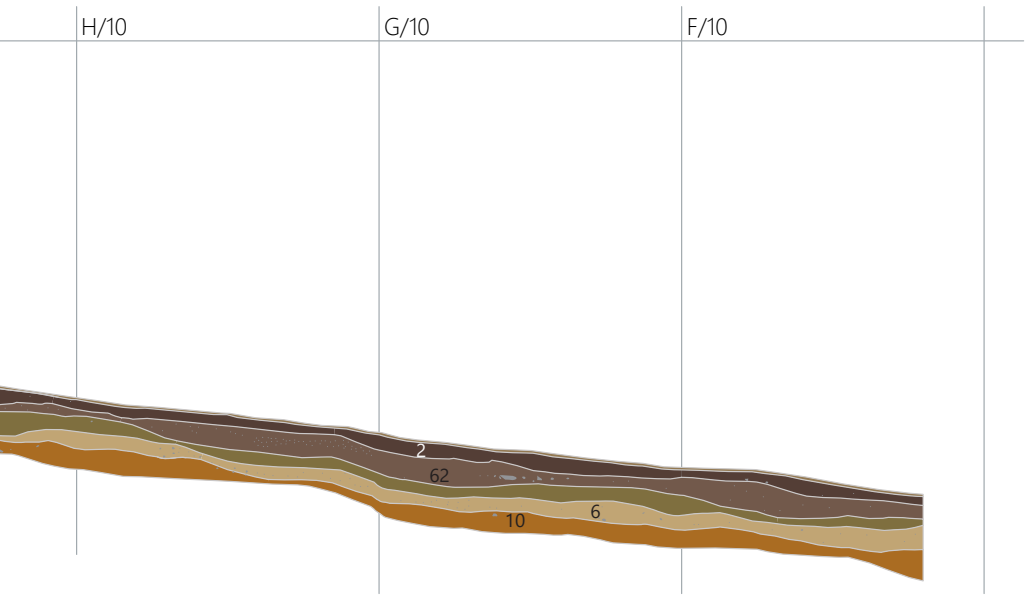

5.1 Stratigrafska podoba najdišča

Sektor I je zajemal skrajni vzhodni rob najdišča in površino 1744 m². Razdelili smo ga na tri dele, in sicer zahodni, osrednji in vzhodni del. Osrednji in vzhodni del območja predstavljata dve pravokotno ležeči sondi. Vzhodno sondo, linijo kvadrantov F–M/10, ki je merila 4 × 44 m, smo izkopali v smeri sever–jug. V njej do globine 1,10 m razen odlomkov prazgodovinske keramike in stilusa iz rimske dobe nismo odkrili drugih arheoloških najdb ali struktur (**sl. 12, 13**). Podobna situacija je tekom časa nastala tudi v zahodni sondi, linija kv. B–D/37–45 in C–D/ 38–45, kjer prav tako nismo izkopali arheoloških najdb. Plasti, ki so se odlagale v vodoravnih pasovih (SE 57, SE 61, SE 56, SE 104, SE 103 in SE 105), so bile naravnega nastanka (**sl. 14**). Največja sonda sektorja I oziroma osrednja sonda je bila izkopana v smeri vzhod–zahod V njenem severnem in severozahodnem delu smo na pobočju odkrili le plasti naravnega nastanka, katerih tlorisi so vodoravne oblike (razlaga gl. geologijo sektor I – poglavje, **sl. 8**). V severovzhodnem delu smo izkopali sledi prazgodovinske poselitve (kv. F, G/17–22), v njenem jugozahodnem delu pa grobno parcelo in grobišče iz rimske dobe (kv. -B–B/38–32) ter skromne sledi prazgodovinske poselitve (**sl. 15**, gl. **sl. 20**).

110 m zahodneje se je nahajalo območje sektorja II, s površino 1800 m². Sektor II je bil stratigrafsko najzahtevnejši, saj smo dokumentirali več faz poselitve. Na ravninskem delu sektorja II smo dosegli globino 2 m. Novoveško in srednjeveško fazo smo dokumentirali na pobočju, rimsko po celotni površini, v ravnini na globini 1,8 m pod hodno površino pa še prazgodovinsko fazo. Dokumentirali smo južni profil kvadrantov -A/13–15 (**sl. 16, 17**).

Na območju sektorja III, z dolžino 250 m in širino 4 m, smo izkopali 21 sond, velikosti 8 × 3,5 m, s štirimetrskimi presledki (**sl. 18**). Številke kvadrantov naraščajo od vzhoda proti zahodu. Na skrajnem zahodnem robu v kv. A/68–69 našega izkopnega polja je nekoč stala stavba, ki so jo porušili ob gradnji hitre ceste. V prvih treh sondah oziroma v kv. -A–B/67–64 smo odkrili temelje večjega, dobro grajenega objekta. Temelji iz rimske dobe so se nahajali vzhodno od ruševin novodobne kmetije, kar bomo opisali v nadaljevanju. V ostalih sondah oziroma kvadrantih so pod ornico ležale plasti naravnega nastanka oziroma naplavine. V njih nismo izkopali arheoloških najdb ali struktur. Predstavili bomo severni presek kv. A/ 27–26 (**sl. 19**).

14 Tloris stratigrafskih enot v kv. A–D/37–45, sektor I. Merilo 1 : 250.

15 Pogled na arheološke ostaline v sektorju I.

16 Presek kv. -A/13–15, sektor II.

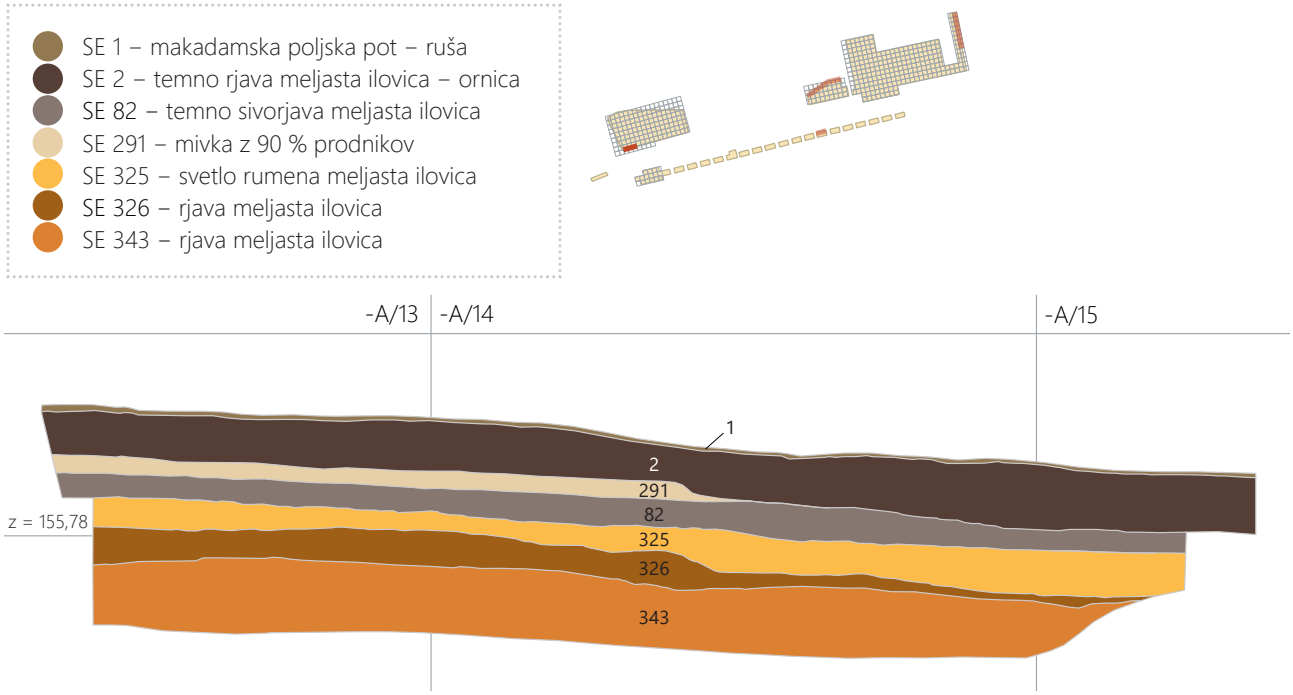

17 P3 – južni presek, kv. -A/13–15, sektor II. Merilo 1 : 50.

18 Pogled na razdelitev kvadrantov v sektorju III.

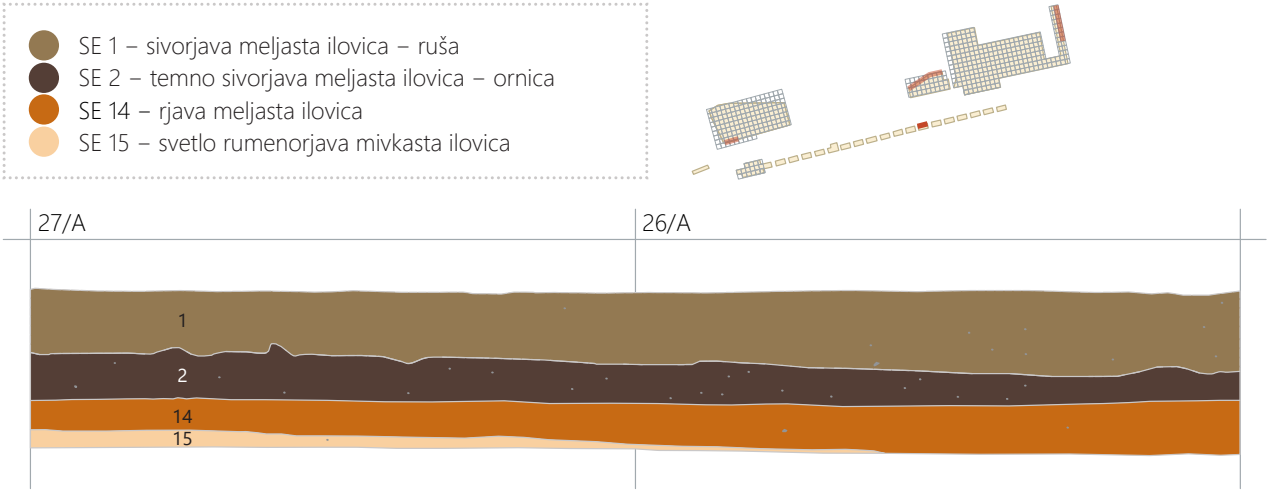

19 P4 – severni presek, kv. A/26–27. Merilo 1 : 50.

6 Sektor I

V sektorju I smo izkopali sledi poselitve iz prazgodovine in grobišče iz rimske dobe (**sl. 20**).

V jugozahodnem delu največje sonde sektorja I smo odkrili, izkopali in dokumentirali grobišče in delno ohranjeno parcelo oziroma ograjo (**sl. 25a**) ter skromne sledi prazgodovinske poselitve. Sledi poselitve iz prazgodovinskega obdobja smo izkopali tudi v severovzhodnem delu sektorja I (**sl. 20a**).

6.1 Prazgodovina

Na severovzhodnem pobočju sektorja I smo na območju kvadrantov E–H/16–23 odkrili razpršene odlomke keramike, ki časovno sodijo v prazgodovino, in sicer v čas od bronaste do mlajše železne dobe. Večino odlomkov predstavljajo neokrašeni kosi ostenja, ki jim ne moremo določiti oblike oziroma jih tipološko opredeliti. Odlomke prazgodovinske keramike in odbitke so vsebovale tudi plasti na južnem, ravninskem delu sektorja I, kot npr. SE 11, SE 17, v katero so bili vkopani grobna parcela iz rimske dobe in plasti SE 69, SE 73, SE 79, SE 186 ter SE 188, ki so se nahajale pod njo. Izkopani odlomki keramike in odbitki so po vsej verjetnosti posledica erozijskih procesov in spiranja pobočja, saj na tem območju vkopov ali struktur nismo dokumentirali. Pobočje se postopoma vzpenja proti hribu s cerkvijo sv. Helene, na katerem prazgodovinsko naselbino omenjata Rutar in Pečnik (ANSL 1975, 226). Teren se postopoma dviguje proti severu, najprej do višje ležečih in dokumentiranih prazgodovinskih gradišč na hribu Vihra in nato do najvišjega Vinjega vrha. Izločili bomo dva konteksta prazgodovinske poselitve, ki smo ju pogojno interpretirali kot ruševine objekta. Prvi objekt se je nahajal na pobočju v kv. F–H/17–20, drugi pa v ravnini v kv. B/26 (**sl. 20, 20a**).

Objekt 1

Objekt, ki se razprostira v kv. F–H/17–19, smo definirali na osnovi večje koncentracije ožgane gline, oglja in odlomkov prazgodovinske keramike. Glavnina hišnega lepa, oglja, žganine in odlomkov keramike je ležala v kv. F–G/18. Večja koncentracija lepa in oglja (SE 76) je obsegala 4,7 × 3 m veliko površino. Pogojno smo jih interpretirali kot ruševine objekta 1. Na **sl. 21** vidimo tudi večje neobdelane kamne, ki so jih po vsej verjetnosti uporabili pri gradnji temeljev za leseno konstrukcijo (t. i. sohasto gradnjo) ali izravnavo. Z radiokarbonsko analizo so ugotovili, da sodi vzorec oglja iz SE 76 s 95,4% gotovostjo v čas 401 do 205 pr. n. št. in z 68,2% v čas 394 do 234 pr. n. št. oziroma 2267±40 BP (**sl. 129**), v obdobje mlajše železne dobe. K objektu po vsej verjetnosti spadajo tudi edina dokumentirana stojka (SE 200/SE 199) v kv. G/18 in ognjišče (SE 201/SE 202) ter večja koncentracija oglja v SE 89/SE 90. Objekt obdajata SE 88 in SE 93 (**sl. 22**). Vzorec oglja iz SE 90 smo z opravljeno radiokarbonsko analizo s 93,1% gotovostjo datirali v čas od 205 pr. n. št. do 17 n. št. in z 68,2% gotovostjo v čas od 166 do 51 pr. n. št. oziroma 2088±45 BP (**sl. 128**).

Objekt 2

Ostaline domnevno prazgodovinskega objekta 2 so bile v ravnini, v kv. B/26. Konstrukcijo pravokotnega tlorisa so podpirali pokončni trami oz. stojke. Vkopi za trame so bili v plasti slabo prepoznavni oziroma določljivi (**sl. 23, 24**). Notranjost objekta je zapolnjevala SE 33. SE 33 je čvrsta, temno rjava meljasta ilovica z oglatimi kamenčki. V tlorisu pravokotne oblike, z merami 1,9 × 1,9 m. Meje plasti so bile slabo vidne. Vsebovala je odlomke, tipološko neopredeljive keramike in drobce oglja. Plast oziroma SE 33 na vogalih zamejujejo vkopi SE 34, SE 36, SE 38, SE 40. Vkopi so bili v tlorisu različnih oblik in dolžine približno od 0,2 do 0,4 m, polnila so vsebovala večje količine oglja.

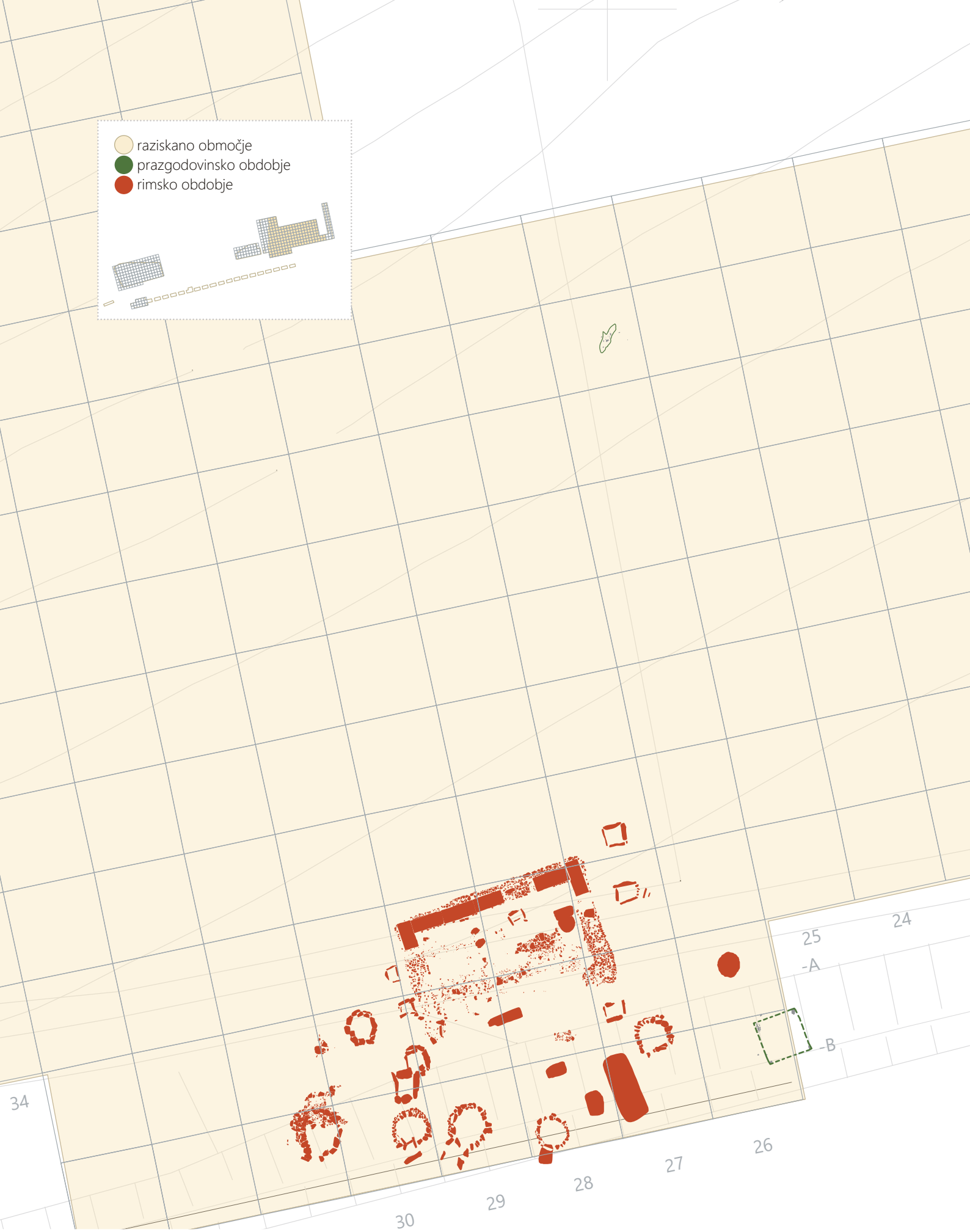

20 Kompozitni tloris sektorja I. Merilo 1 : 200.

21 Sledi in ruševine objekta 1 oziroma SE 76 (pogled proti severu).

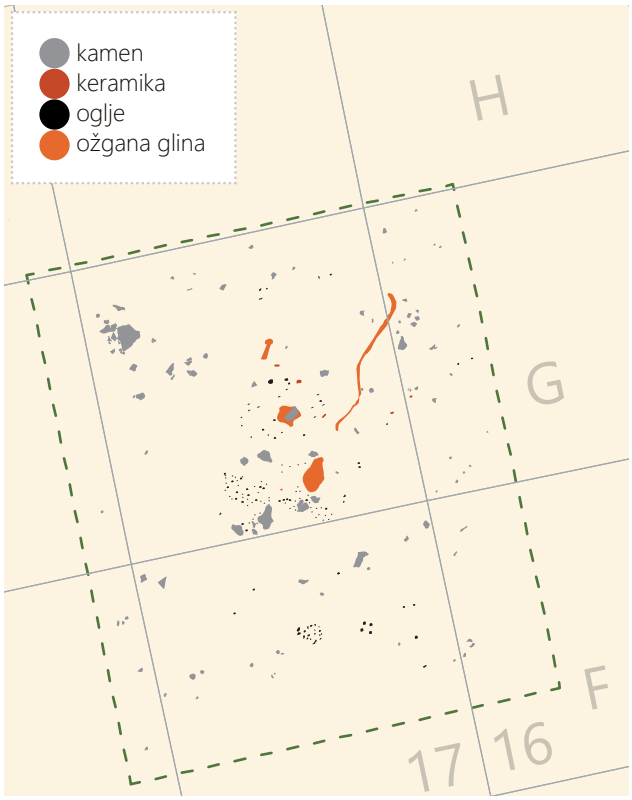

22 Tloris SE 76, delno SE 88 in SE 93. Merilo 1 : 100.

20a Tloris prazgodovinskih ostalin. Merilo 1 : 200.

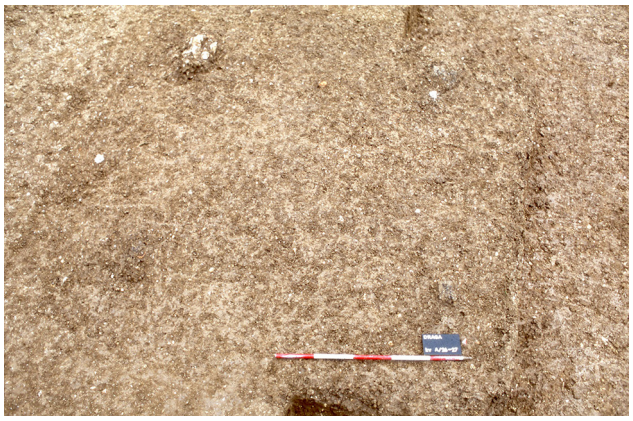

23 Ostaline prazgodovinske hiše.

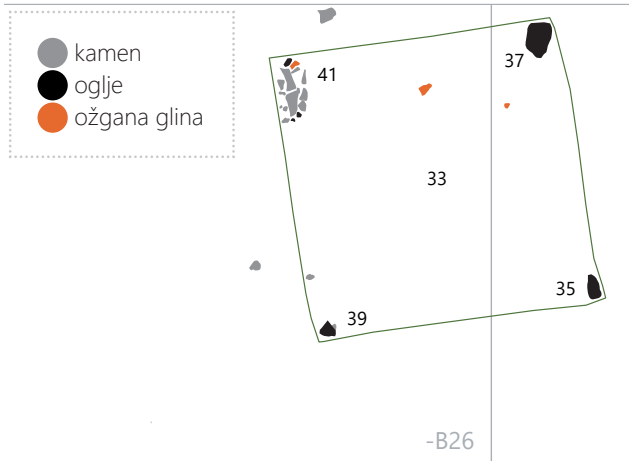

24 Tloris prazgodovinske hiše. Merilo 1 : 50.

6.2 Rimska doba

Na južnem ravninskem delu sektorja I so bili grobna parcela in južno od nje še grobišče z desetimi žganimi grobovi, enajstimi grobnicami z žganimi pokopi in petimi skeletnimi grobovi ter dve ognjišči (**sl. 20, 25a**).

6.2.1 Grobna parcela

V jugozahodnem delu sektorja I smo v kv. -A–B/28–33 odkrili grobno parcelo. V liniji zahod–vzhod so bili postavljeni 4 kamniti bloki. Pravokotno nanje je bil v smeri sever–jug na jugovzhodnem in jugozahodnem vogalu postavljen kamnit blok. Če bi bili ohranjeni vsi kamniti bloki, bi imela parcela obliko pravokotnika. Dolžina parcele je v smeri zahod–vzhod merila 8 m. Širino stranice jug–sever smo rekonstruirali na osnovi ohranjenega jugovzhodnega vogala oziroma njegovega temelja. Rekonstruirana širina stranice je bila 5,7 m (**sl. 25b, 33**). Znotraj grobne parcele smo izkopali grobove 4, 26, 27 in po vsej verjetnosti tudi uničena groba SE 192 in SE 198, ki ju je poškodoval vkop SE 190. V grobu 4 nismo izkopali najdb, zato domnevamo, da je bil izropan že v rimskem času.

Kamen, iz katerega so bili klesani bloki, ki so sestavljali okvir grobne parcele, je analiziral geolog Tomaž Verbič. Ugotovil je, da izvira iz opuščenega kamnoloma pri Dolenji Nemški vasi pri Trebnjem (Verbič 2002), vznožje hriba Brnek.

25a Tloris grobišča in ostalin iz rimske dobe. Merilo 1 : 200.

25b Grobna parcela med izkopavanji. Ograja narejena iz kamnitih blokov in z ohranjenimi temelji.

V kamnolomu so lomili večje bloke, ki so jih prepeljali do lokacije, kjer so jih dokončno klesali in oblikovali ter sestavili. Povprečna dolžina kamnitih blokov je bila 1,4 m, širina 0,62 m, višina pa 0,29 m. Na njihovo severovzhodno ali severno stranico so vklesali puščico (**sl. 26**). Na blokih so bili v posebej oblikovanih utorih verjetno postavljeni nagrobniki, pritrjeni z železnimi klini zalitimi s svincem (**G16**). Nanje so nasadili stebričke. Z železno spojko, zalito s svincem, so povezali tudi bloka SE 22a in SE 22b (**sl. 27**). Iz sledi obdelave blokov sklepamo na videz grobne parcele oziroma ograje. Predvidevamo, da so ograjo sestavljali pravokotni

26 Puščica vklesana v kamniti blok.

27 Svinčena in železna spojka med blokoma 4 in 5 oziroma SE 22a in SE 22b.

stebri, med katerimi so potekale kamnite do 15 cm široke in 1,10–1,20 m dolge kamnite plošče. Vogalni stebri so merili v tlorisu 0,5 × 0,5 m, vmesni pa 0,5 × 0,35 m (Križ 2003, 32–33).

Grobne parcele na drugih podeželskih grobiščih

Najbližjo grobno parcelo so odkrili zahodno od Bele Cerkve pri gradnji avtoceste leta 1957. Na zemljišču 2661/1 in 2661/2, k. o. Bela Cerkev so odkrili dva objekta, ki ju je Šribar interpretiral kot ostanke pristanišča iz rimske dobe, Petru pa kot grobnici. Na grobo obdelanih kamnitih blokih so bile vidni sledovi dleta. Pri pregledu dimenzij opazimo, da so vsi kosi, razen polstebrov, debeli 0,45 m. Težnja po enotnosti se opazi tudi pri širini in dolžini. Prevladujeta širina 0,4 m in dolžina 1,4 m. Objekt pravokotne oblike je meril 4,8 × 4,4 m. Daljša stranica je bil orientirana v smeri vzhod–zahod, krajša pa v smeri sever–jug. Tla znotraj pravokotnika so bila ravna in tlakovana. Temelj je bil izdelan iz oblic in lomljenca različnih velikosti. Čeprav se na prvi pogled zdi, da je kamen nametan, opazimo določen red, saj si izmenjaje sledita plast zemlje in kamna. V drugi fazi so odkrili grob, ki je bil pokrit s kamnito ploščo. V njem so izkopali so keramične posode, ki sodijo v 1. in 2. stoletje n. št. Skeletni grob so odkrili severno od objekta (Šribar 1958–1959, 251–253, priloga 1 in priloga 2).

Usmeritev vzhod–zahod je imela grobna parcela, izkopana l. 2002 na najdišču Draga, kjer je pri kamnitih blokih prav tako opaziti enotnost mer. Večina kamnitih blokov je visoka 0, 30 m in široka 0,6 m, medtem ko je dolžina bolj raznolika.

Grobno parcelo oziroma temelje ograje s postamentom so izkopali tudi na Igu. Kosi kamnitih grobnih konstrukcij so bili namensko odvrženi v poznoantično jamo. Na osnovi izkopane keramike jamo datirajo v pozno rimsko dobo oziroma v čas 4. in 5. stoletja. V njej izkopano, uničeno nagrobno stelo v obliki edikule po slogovnih značilnostih in latinskih imenih umeščamo na konec 1. in začetek 2. stoletja (Grahek, Ragolič 2017, 244). Z datacijo sovpadajo tudi najdbe iz ižanskih grobov (novec Vespazijana in Antonina Pija, steklena žara, fibula tipa Almgren 69 in fibula tipa Emona). Grobova, ki sta bila izkopana znotraj grobnice, sta bila poškodovana, morda celo namensko uničena (Grahek, Ragolič 2017, 245).

Obzidan prostor s približno 14 m² površine ali grobno parcelo ali pravokotni objekt so izkopali v Šmarati, južno od Starega trga pri Ložu. V obzidanem arealu je Pečnik izkopal več grobov iz pozne rimske dobe oziroma 4. in 5. stoletja (Šašel Kos 2000, 95–96). Obzidane grobne parcele so izkopali tudi na nekropoli v Kolacioni, današnjem Starem trgu pri Slovenj Gradcu (Djura Jelenko 2021, 316).

Opis stratigrafskih enot in faz znotraj grobne parcele

Znotraj grobne parcele si v različnih nivojih oziroma fazah sledijo naslednje stratigrafske enote.

Faza 4

V najmlajšo fazo sodi ruševina SE 13, ki je deloma prekrivala grobove 1, 2, 3 in kamnite bloke. V ruševini smo izkopali odlomke keramike, gradbenega materiala, drobce oglja, kosti in žlindro. Pod SE 13 smo dokumentirali temelje SE 26, SE 14 in grob 4. V liniji južno od SE 15 (kamnit blok) se vidi rumenorjava malta oziroma SE 14, ki je dokumentirana v naslednji fazi. Severno od SE 13 se nahaja SE 11. Grobna parcela je bila vkopana v SE 17, ki je vsebovala tako odlomke prazgodovinske kot rimske keramike in odbitke (**sl. 28**). Sediment je s pobočja sprala oziroma prinesla meteorna voda.

Faza 3

V fazi 3 smo dokumentirali SE 14 oziroma rumenorjavo malto, ki prekriva največjo površino znotraj grobne parcele (**sl. 29**). Vanjo je bil vkopan grob 4, prekrivala je tudi grobova 26 in 27. Delno smo odkrili temelje za kamnite bloke SE 26, SE 27, SE 28, delno ohranjen kamnit blok SE 29 ter SE 30, SE 31 in SE 32 oziroma zaplate ostrorobega grušča, ki smo ga interpretirali kot odpad pri obdelavi kamnitih blokov. V tej fazi so se v celoti pokazali grobovi 1, 2, 3 in 4.

Faza 2

V fazi 2 smo znotraj grobne parcele pod SE 14 izkopali grobova 26 in 27 (**sl. 30, 31**). V celoti smo odkrili in dokumentirali temelje SE 26 in SE 28. Na osnovi tega smo rekonstruirali širino grobne parcele oziroma stranico sever–jug, ki je merila 6 m. Po odstranitvi SE 14 se je v severnem delu grobne parcele pojavila SE 73, v katero so bili vkopani tudi temelji za kamnite bloke in grobova 26 in 27. V kvadrantu A/29 smo izkopali temelje zidu (SE 189) oziroma pregrado iz zaobljenih kamnov, povezanih z malto, z merami 3,45 × 0,26 m (**sl. 32**). Južno od pregrade, znotraj parcele, smo izkopali le sledi uničenih grobov, kamor prištevamo žganino, kosti, staljeno steklo oziroma SE 192 in SE 198. Južni del je poškodoval vkop SE 190, z merami 7 × 2,5 m (**sl. 33**). Vkop je bil zapolnjen z več različnimi polnili SE 181, SE 77, SE 192, SE 223, SE 198 in SE 191. V SE 191 smo odkrili večji kamnit blok (SE 225) z merami 1,52 × 0,38 × 0,38 m.

Južno od grobne parcele se je v kv. -A/28–29 pojavila kamnita ruševina (SE 97), ki morda nakazuje novo grobno parcelo (**sl. 34**). Ruševina je pokrivala grobove 6, delno 7 in 24, 9 in SE 122, ki smo jo dokumentirali kot najdbo 2. Od grobne parcele severno jo je ločeval približno 0,35 m

28 Pogled na grobno parcelo in okolico na začetku izkopavanj, faza 1.

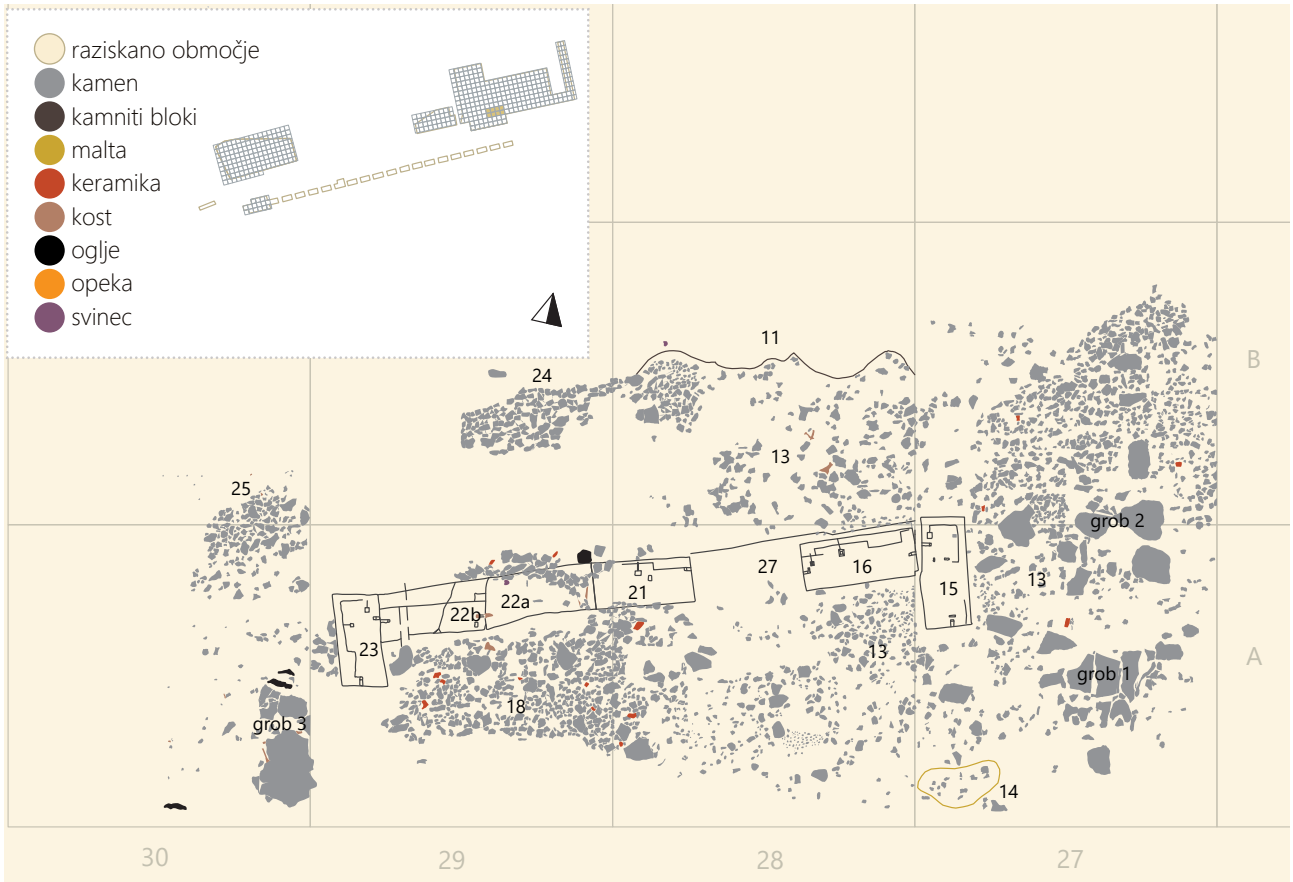

29 Tloris grobne parcele s kamnitimi bloki in SE- ji: SE 13, SE 14, SE 17, SE 24. Merilo 1 : 100.

30 Pogled na grobno parcelo in okolico med izkopavanji, faza 2.

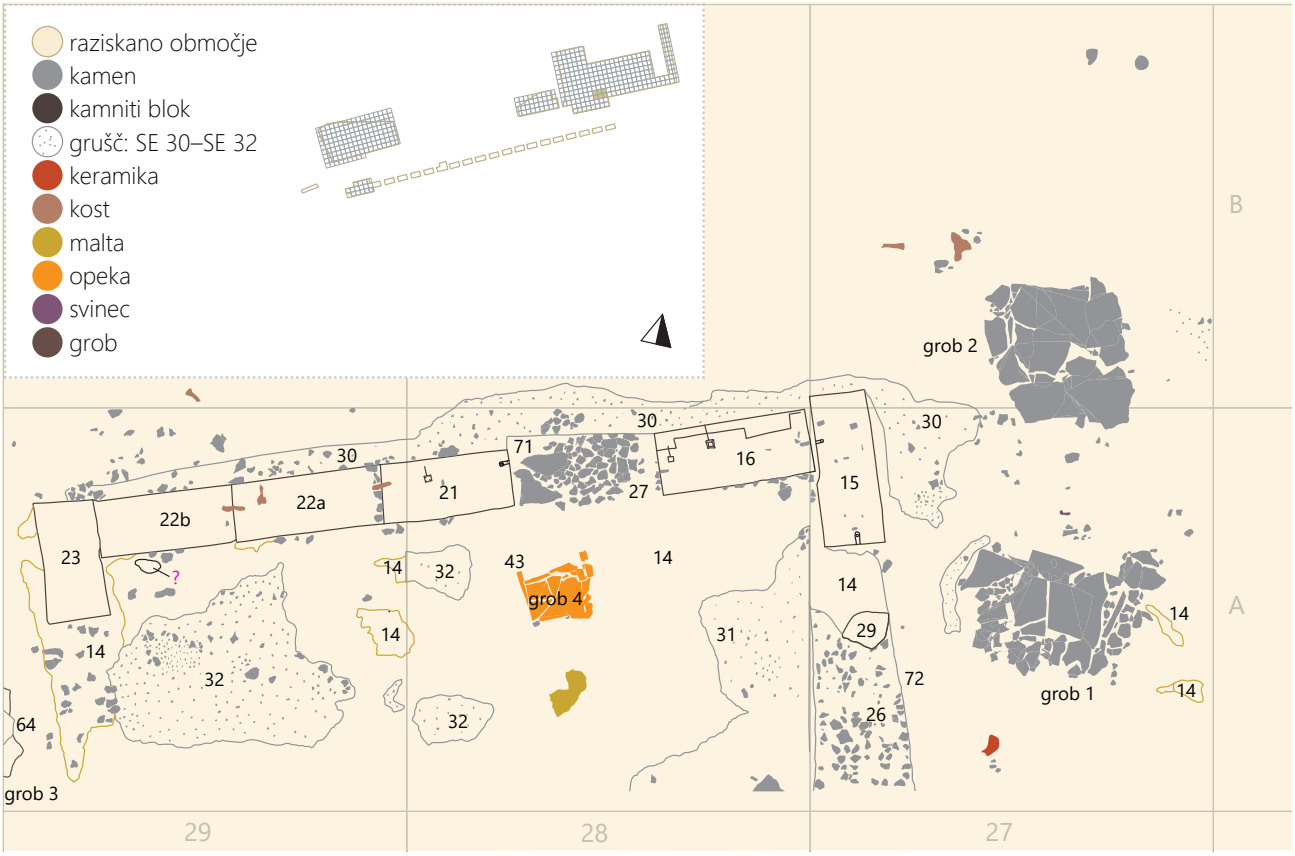

31 Tloris grobne parcele, okolice in grobov, faza 2. Merilo 1 : 75.

32 Tloris grobne parcele, faza 3. Merilo 1 : 100.

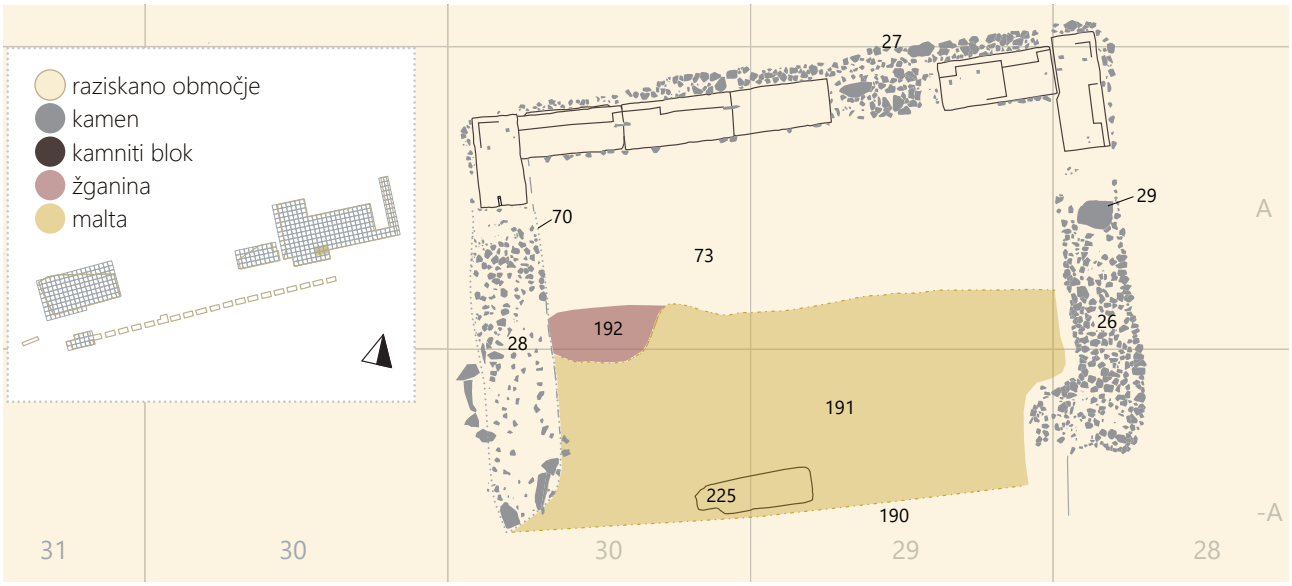

33 Tloris SE 73, SE 192, SE 191 in kamnitega bloka. Merilo 1 : 100.

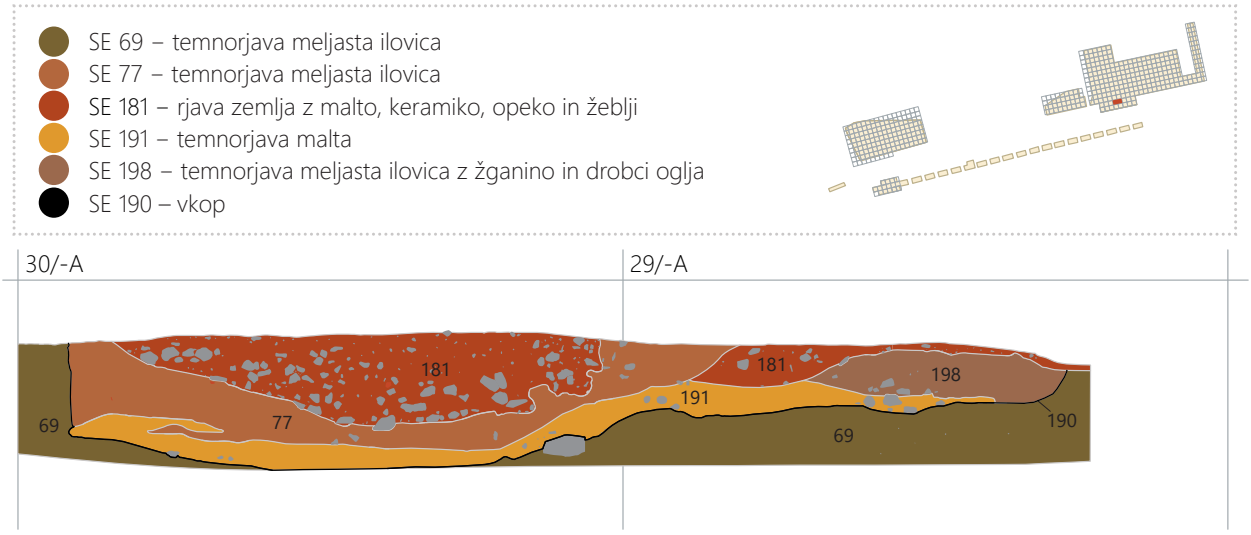

33a Profil vkopa SE 190. Merilo 1 : 50.

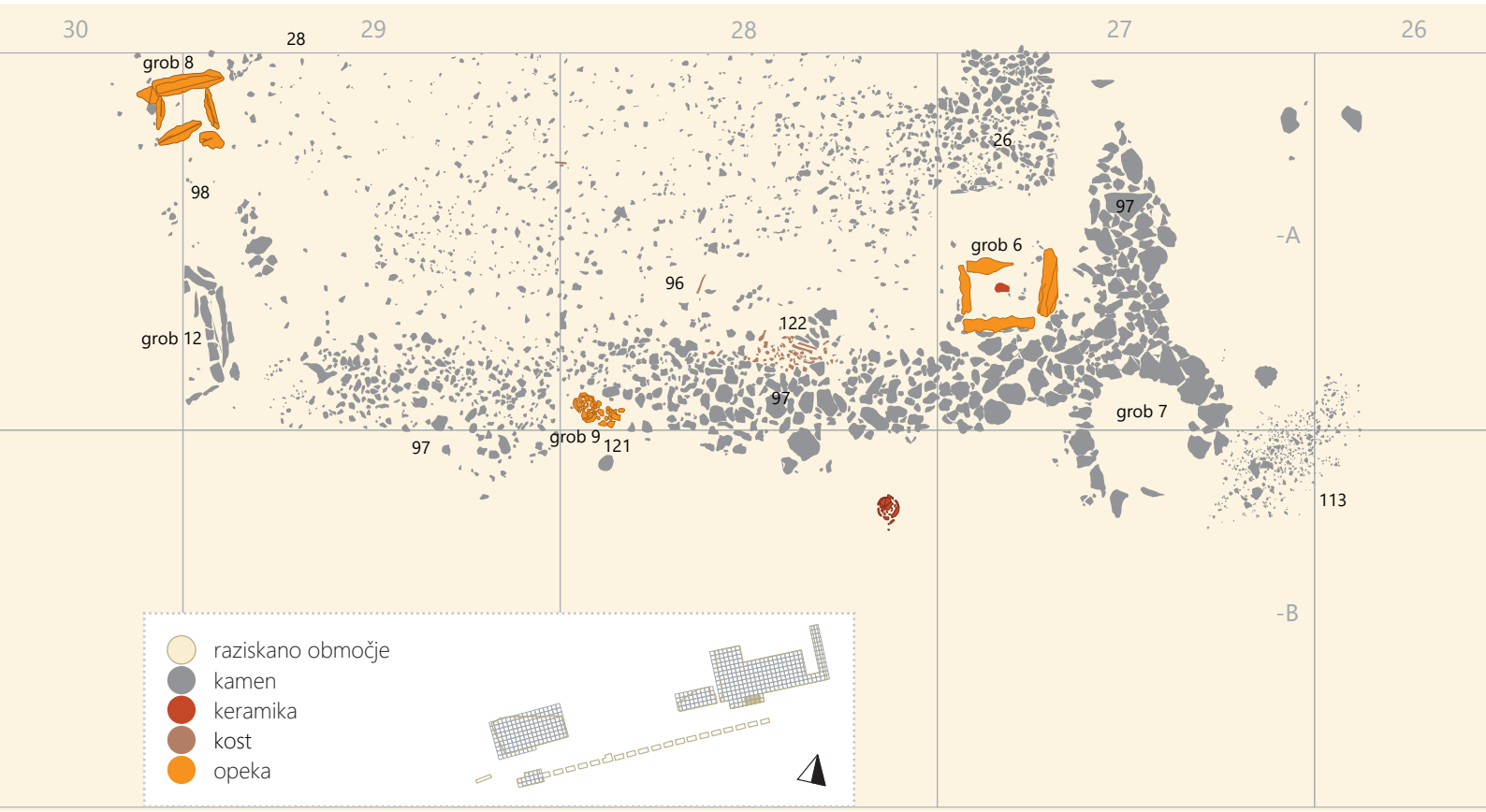

34 Tloris SE 96, SE 97, SE 98, SE 113, SE 121, SE 122, grobovi 8, 6, 7, 9 in 12. Merilo 1 : 75.

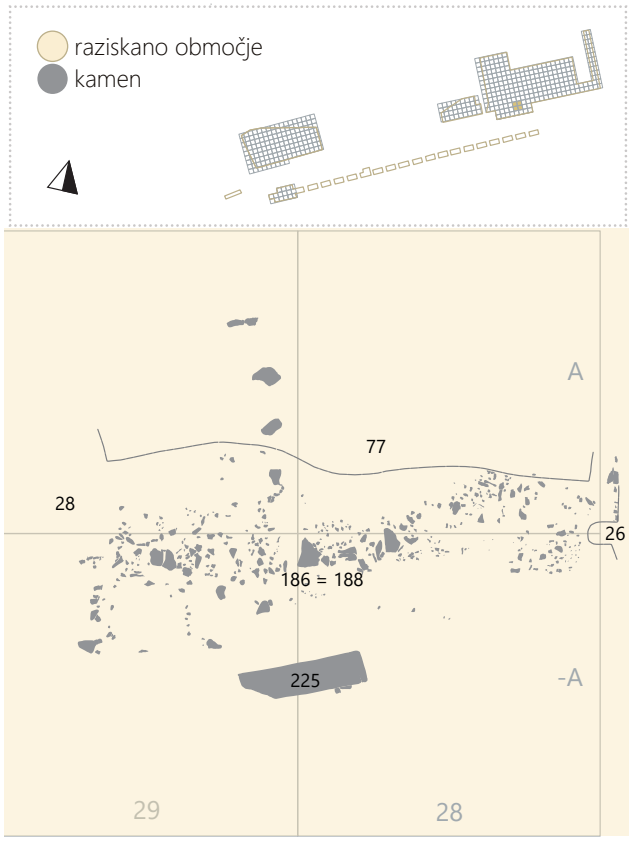

35 Tloris plasti SE 186 in SE 188, ki vsebujeta prazgodovinsko keramiko. Merilo 1 : 100.

širok pas drobnega kamenja, največji so merili 2–6 mm in malte (SE 96) (**sl. 34**, gl. **sl. 25**). Severozahodno od SE 97 smo na isti višini oziroma nivoju izkopali ruševino SE 95. V jugozahodnem vogalu SE 95 smo izkopali posodi, ki smo ju dokumentirali kot SE 219 oz. najdbo 1. SE 95 je prekrivala grob 11. Grobovi 5, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, ki se nahajajo južno oziroma izven grobne parcele, so bili vkopani v SE 187. Poleg grobov smo v SE 187 izkopali tudi ognjišči SE 111/SE 112 in SE 161/SE 162.

Faza 1

V najstarejšo fazo sodita SE 186 in SE 188 oziroma kamnita groblja, ki je starejša od grobne parcele iz rimskega obdobja, saj se je nahajala pod njo (**sl. 35, 35a**). V kv. -A, A/27–31 smo 1,23 m pod nivojem kamnitega bloka 3 oz. SE 23 naleteli na grobljo z oglatim kamenjem in z 20 % temno rjave meljaste ilovice. V njej smo izkopali odlomke prazgodovinske keramike. Grobljo smo v kv. -A–A/27–28 dokumentirali kot SE 186, v kv. -A–A/29–32 pa kot SE 188 (**sl. 35a, 36**). V SE 186 smo izkopali brusni kamen in odbitek. Pod njima je sivorjava mastna zemlja brez najdb.

36 Grobna parcela z izkopanimi grobovi.

6.2.2 Grobišče

Na grobišču iz rimske dobe smo izkopali deset žganih grobov in enajst grobnic z žganimi pokopi ter pet skeletnih grobov (**sl. 36, 37**). Grobovi 4, 26 in 27 so ležali znotraj grobne parcele, ostali so bili razporejeni okoli nje. K temu številu lahko prištejemo še štiri domnevne grobove, od katerih so se ohranile najdbe, ponekod pa tudi žganina. Na terenu smo jih dokumentirali kot najdbe 1 (SE 219), 2 (SE 122), 3 (SE 222), 4 (SE 192), žganino pa kot SE 198. Grobišče se nadaljuje proti jugu, pod novodobno cestišče oziroma cesto Bratstva in enotnosti. V profilu cestišča smo videli grobove, vendar raziskave zaradi objektivnih okoliščin nismo mogli izvesti. Na nasprotni strani cestišča smo izkopali testno oziroma poizkusno sondo. V njej nismo odkrili grobov, iz česar sklepamo, da se je grobišče zaključilo pod cestiščem (Križ 2003, 19). Pri gradnji avtoceste so leta 1957 na križišču prejšnje poti z avtomobilsko cesto izkopali rimski žgani grob. Grob je vseboval več odlomkov keramike. Močno poškodovano gradivo hrani Dolenjski muzej (Urleb 1958–59, 302; ANSL 1975, 226). Domnevamo, da se je grobišče nahajalo severno od rimske ceste, ki naj bi potekala pod cestiščem hitre ceste. Hipotezo potrjuje ob gradnji hitre ceste odkriti del ceste iz rimske dobe (Urleb 1958–59, 302). Blizu prehoda čez reko Krko, na drugem bregu, je bilo v kraju Gorenja Gomila izkopanih 5 grobov iz rimske dobe (Kušljan 1968, 104; Register kulturne dediščine).

Grobišče pri Dragi uvrščamo med grobišča, kjer je bilo pokopano lokalno prebivalstvo. V triindvajsetih žganih grobovih je bilo najmanj petdeset pokopov. Grobovi 1, 2, 3, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 20 in 21 so predstavljali družinske grobnice, saj so vsebovali večje število žar in posod, napolnjenih z žganino in žganimi kostmi. Žganino in žgane kosti smo odkrili tudi pod kamnitimi policami ali na dnu grobnic. Grobova 10 in 20 sta vsebovala šest pokopov, grob 21 pa pet. Obravnavano najdišče izstopa od ostalih grobišč vaškega značaja zaradi grobne parcele in večjega števila kupolastih grobnic z jaškastim vhodom. Med t. i. vaška oziroma podeželska grobišča v bližnji okolici prištevamo Stranje, Ostrog, Roje, Zloganje. Na širšem Dolenjskem pa Stražo, Dolenje Polje, Globodol, Beletov vrt, Mačkovec pri Novem mestu, Verdun pri Stopičah, Pristavo pri Trebnjem, Revo in Šahovec pri Dobrniču, Brusnice, Medvedjek pri Velikem Gabru, … (karte: Knez 1969, 135; Breščak 1985, 56–58; Mason 2017, 93).

Oblike grobov

Pregled oziroma tipologijo dolenjskih grobov sta podala T. Knez (Knez 1968) in D. Breščak (Breščak 1985, 36–46).

Na obravnavanem najdišču smo poleg skeletnih izkopali tudi sedem različnih oblik žganih grobov. Analogije oblikam

grobov in v nadaljevanju tudi gradivu bomo iskali in navajali z izkopanih grobišč z območja rimske province Panonije in agra *Nevioduna*, pri čemer veliko omejitev predstavljajo neobjavljena grobišča Verdun pri Stopičah, Mačkovec pri Novem mestu, delno Globodol, Zloganje pri Škocjanu, Medvedjek pri Velikem Gabru, Hrast pri Jugorju in Dvorce ter Ribnica pri Brežicah.

Preprosta grobna jama

Preprosta, v zemljo vkopana jama je zastopana s sedmimi primeri (grobovi 9, 18, 19, 22, 23, 27, 28). V dveh grobovih so kosti pokojnikov v žari, v petih primerih so jih položili na dno jame. Med grobovi, vkopanimi v preprosto grobno jamo, smo izločili žgan grob 26, za katerega domnevamo, da je imel leseno krsto. Ohranile so se sledi pooglenelih desk in žeblji.

Skrinja, obložena z neobdelanimi kamnitimi ploščami in polico

Šest grobov (grobovi 2, 6, 8, 12, 13, 15) je imelo obliko pravokotne skrinje oziroma obliko zaboja s polico. Zgrajeni so bili iz štirih neobdelanih kamnitih plošč, peto so uporabili kot pokrov. Mere in tloris groba so prilagodili velikosti kamnitih plošč. Stiki so bili zatesnjeni z ilovico ali z malto.

37 Tloris grobne parcele z izkopanimi grobovi. Merilo 1 : 100.

Tovrstne grobove so izkopali v Mačkovcu in Beletovem vrtu pri Novem mestu, Straži, Pristavi pri Trebnjem, Rojah, Ribnici, Ruhni vasi, Zloganju, Verdunu, v belokranjskih Rosalnicah (Dular A. 1977, 191–194) in na Hrvaškem v Gornji Vasi na Žumberku in Zagreb-Stenjevec (Gregl 1989, 14). Ta oblika groba je najbolj razširjena na Dolenjskem oziroma na območju, ki so ga naseljevali Latobiki. V literaturi se je zanj uveljavilo poimenovanje latobiški grob. Na najdišču Draga nismo izkopali različice groba kamnite skrinje s pregrado. Skrinjo, obloženo s kamnitimi ploščami oziroma grob 7 so izkopali tudi v Vipavi na Laurinovi ulici (Tratnik 2014, 269, sl. 9 a,b).

Obzidana skrinja iz neobdelanih kamnitih plošč

Zanimivo obliko groba predstavlja obzidana skrinja, zgrajena iz neobdelanih kamnitih plošč (grob 1). Skrinjo so obzidali in pokrili s ploščo. Možna je interpretacija, da je bil grob grajen v dveh fazah. Najprej osnovna konstrukcija iz kamnitih plošč, ki je bila naknadno obzidana. Grob z nadzidano kupolo so izkopali tudi na severnoemonskem grobišču, le da je bila osnovna konstrukcija groba 405 zgrajena oziroma zidana iz kamnov (Plesničar Gec 1972, 81, t. CX).

Skrinja obložena z opeko in strešniki

V dveh primerih (groba 3, 4) je bila grobna skrinja zgrajena iz opek in strešnikov. Konstrukcije grobov zgrajenih iz opek so na vseh dolenjskih najdiščih zastopani v manjšem številu, po enega so odkrili na Beletovem vrtu in Rojah ter tri v Ostrogu pri Šentjerneju. Opeka se je začela kot gradbeni material uporabljati šele po prihodu Rimljanov. V grobovih iz opek so bili pokopani že romanizirani prebivalci. Konstrukcija grobov iz opek je pogosta na grobiščih večjih mestnih naselbin npr. *Emona, Poetovio*. Na severnoemonskem grobišču so odkrili 330 takšnih grobov, kar predstavlja 33,7 % vseh grobov (Plesničar Gec 1972). Grob 3 je imel skrinjo iz tegul, pokrit pa je bil z neobdelano kamnito ploščo. Kombinacija tegul in zidave iz neobdelanega kamenja se pojavlja tudi na Beletovem vrtu (Knez 1992, 86).

Kupolasta grobnica

S tremi primeri je zastopana okrogla grobnica s kupolo (grobovi 5, 7, 21), zgrajena iz različno velikih kamnitih lomljencev. Grobnice s kupolo so bile večinoma okrogle ali ovalne oblike, kar je pogojevala gradnja kupole. Vse so imele vhod oziroma vrata iz kamnitih plošč. Izkopali so jih v Zloganju pri Škocjanu, Globodolu, Velikem Kamnu, Medvedjeku pri Velikem Gabru (Breščak 1985, 39, 51; Breščak 1990, 103–104), Ribnici in Mrzlavi vasi pri Brežicah (Petru 1963–1964, 278) ter v Dvorcah pri Brežicah. Območje, kjer so razširjene hišaste žare in kupolaste grobnice, sovpada z upravnim območjem Neviodnuna (Petru 1963–1964, 278; Petru 1971, 104–105). Najzahodneje ležeči kupolasti grobnici so izkopali v Zagorici pri Biču (Vičič, Slapšak 2003, 75) in Šmartnem pri Cerkljah (Tomažinič, Josipovič 2021, 226).

Kupolasta grobnica z jaškastim vhodom – dromosom

Še imenitnejše spomenike pokojnim predstavljajo tri kupolaste grobnice z jaškastim vhodom oziroma dromosom (grobovi 10, 14, 20). Grobnice so redko zastopane na dolenjskih najdiščih, dve so izkopali v Zloganju (Breščak 1980, 103–104) ter na sosednjem Hrvaškem v okolici Zagreba na lokacijah Donji Čehi v Turopolju in Bratelji – Ulica na Žumberaku (Gregl 1999, 165–167).

Skeletni grobovi

Poleg žganih grobov smo izkopali tudi pet skeletnih grobov (grobovi 11, 16, 17, 24). Med njimi izstopa grob 25, ki je bil zamejen in pokrit z neobdelanimi kamni oziroma grobljo. Pokojnika iz groba 25 so pokopali v leseni krsti.

Opisi grobov

Grob 1 – obzidana kamnita skrinja s kupolo, ki je bila pokrita s kamnito ploščo in vhodom v grobnico (**sl. 38a–c**).

Kupola groba 1 oziroma SE 46 je bila sestavljena iz zaobljenega kamenja svetlo rjave barve, velikosti od 0,09 × 0,07 m do 0,29 × 0,32 m. Konstrukcija kupole je merila 1,70 × 1,4 m, visoka je bila 0,40 m. Pokrita je bila s kamnito ploščo, velikosti 1,21 × 0,59 × 0,05 m. Daljša stranica je bila orientirana vzhod–zahod.

Plošča in kamnita kupola sta prekrivali grobno skrinjo (SE 80), zloženo iz vertikalno postavljenih kamnitih plošč. Najdaljša, severna plošča je merila 1,09 × 0, 68 m in je bila debeline 0,18 m. Na zahodni polovici grobne skrinje je bila sezidana polica, z merami 0,66 × 0,32 m in višine 0,66 m (SE 49). Polica je bila postavljena na zid iz neobdelanega ostrorobega kamenja in rumenorjave malte. Pod polico smo izkopali črno, mehko žganino, pomešano s kostmi, ogljem in odlomki keramike SE 208. Dno groba je prekrivala malta.

Grobnica je bila zaprta s pokončno stoječo kamnito ploščo, velikosti 0,69 × 0,53 m in debeline 0,05 m (SE 48). Na zunanji strani je bil vhod dodatno zavarovan s še tremi linijami kamnov, ki se od notranjosti proti zunanjosti manjšajo. Vhod se je nahajal na vzhodni strani grobnice. Pred vhodom smo dokumentirali SE 79 polkrožne oblike, z merami 0,85 × 0,27 m oziroma čvrsto, temno rjavo meljasto ilovico, ki je vsebovala malto, oglje, kosti in keramiko (gl. **sl. 39**). Vkop SE 81 je bil pravokotne oblike z merami, ki po vsej verjetnosti sovpadajo z merami kamnite skrinje. Zapolnjen je bil z gnetljivo, mehko, rjavo meljasto ilovico, ki je

vsebovala pepel, žgane kosti, keramiko, malto in kovinske najdbe (SE 47). Grob je vseboval vsaj pet žganih pokopov, saj so bili hišaste žare, skleda in prostor pod polico napolnjeni z žganimi kostmi.

Najdbe (**G17–G31**):

- polica: hišasta žara z gumbastim zaključkom (**G31**), delno ohranjena hišasta žara (**G29**) skleda (**G26**) in oljenka (**G25**);

38 Grob 1: **a** – pokrov oz. zgornji del grobne konstrukcije, **b** – najdbe, **c** – izpraznjen grob.

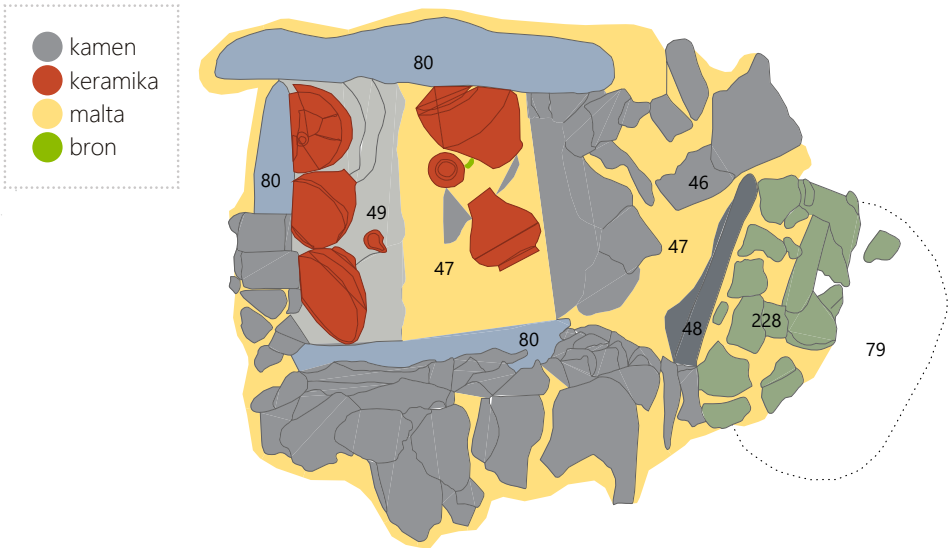

39 Tloris groba 1. Merilo 1 : 20.

- dno: lonček (**G27**), lonec (**G28**) in bronasta fibula (**G17**) ter hišasta žara z gumbastim zaključkom (**G30**). V skledi (**G26**) je bil še steklen balzamarij (**G23**).

Grob 2 – kamnita skrinja

V tlorisu pravokotna grobna skrinja, velikosti 1 × 1 m in višine 0,55 m, je bila sestavljena iz štirih kamnitih plošč (**sl. 40a–c, 41**). Dno je prekrival tlak iz apnene malte. Daljša stranica je bila orientirana severozahod–jugovzhod. Pokrov groba (SE 82), velikosti 1,26 × 0, 68–0,89 m, je bil sestavljen iz kamnitih, na 16 delov razbitih, plošč, velikosti od 0,15 × 0,09 m do 0,78 × 0,60 m.

V jugovzhodni polovici grobne skrinje se je nahajala polica (SE 84), velikosti 0,72 × 0,39 m in višine 0,25 m. Slonela je na štirih vertikalno postavljenih ploščah, od katerih sta se dve opirali na ogrodje kamnite skrinje, dve pa sta bili med seboj povezani z malto. Pod polico so bili žganina (SE 207) z žganimi kostmi, ogljem, odlomki keramike ter bronasta fibula (**G32**). Dno SE 84 in del pod polico oziroma SE 207 sta bila iz mehke rjave zemlje.

Vkop SE 86, pravokotne oblike, z merami, ki po vsej verjetnosti sovpadajo z merami kamnite skrinje, je bil zapolnjen z drobljivo, temno rjavo meljasto ilovico z 1 % drobnega peska (SE 83). Malo nad dnom so se v SV polovici grobne skrinje nahajali žganina, pepel in ožgane kosti ter oglje. Grob je vseboval tri žgane pokope, dva v lončenih skledah, tretjega pa v prostoru pod polico.

Najdbe (**G32–G37**):

- polica: skledi (**G35–G36**) in oljenka (**G33**);
- dno groba: lonec (**G37**). V loncu smo odkrili čašo (**G34**).

40 Grob 2: a – grobna konstrukcija; b – najdbe v grobu; c - grob s polico in žganino.

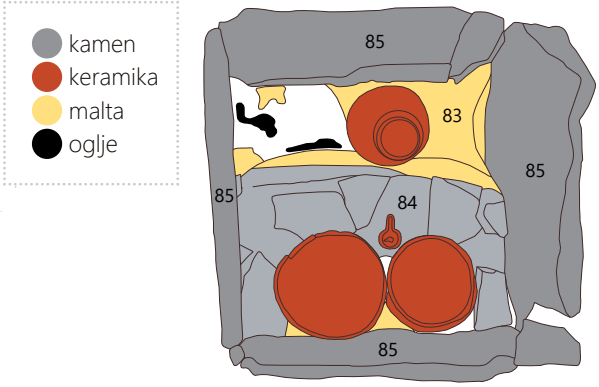

41 Tloris groba 2. Merilo 1 : 20.

Grob 3 – skrinja zgrajena iz tegul in s kamnitim pokrovom

Grob je bil pokrit s tremi kamnitimi ploščami, različnih velikosti od 0,59 × 0,62 do 0,83 ×0,60 m, njihova debelina je variirala od 0,06 do 0,10 m (**sl. 42, 42a–b, 43**). Med ploščami je bila tudi malta, ki so jo uporabili kot vezivo. Sestavljeni pokrov (SE 64) je meril 1,05 × 0,90 m.

V tlorisu pravokotna grobna skrinja, velikosti 0,90 × 0,55 m in višine 0,44 m, je bila zgrajena iz pokončno postavljenih tegul (SE 65). V južni polovici skrinje je bila polica, sestavljena iz kamnov svetlo sive barve, povezanih z malto, velikosti 0,36 × 0,30 m in višine 0,04 m. Dno je bilo zemljeno.

Vkop SE 68, pravokotne oblike z merami, ki po vsej verjetnosti sovpadajo z merami skrinje, je bil zapolnjen z gnetljivo/mastno, rjavo meljasto ilovico, ki 0,16 m pod zgornjim robom tegul preide v mastno, črno žganino z žganimi kostmi (SE 66). Žganina je segala vse do dna. V notranjosti je bila tudi rahla, rumenorjava malta (SE 78). Grob je vseboval dva žgana pokopa, enega v hišasti žari, drugega v skledi.

Najdbe so ležale v grobu na različnih višinah (**G38–G48**): bronasti fibuli (**G38–G39**), bronasta novca (**G42–G43**), oljenki (**G44–G45**), hišasta žara (**G48**), skleda (**G47**), lonec (**G46**), žebelj (**G41**).

42 Konstrukcija groba 3.

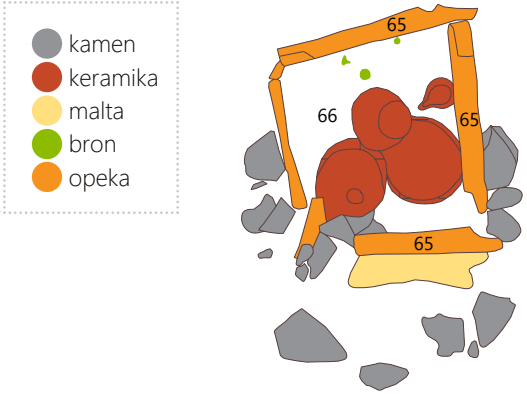

43 Tloris groba 3. Merilo 1 : 20.

Grob 4 – skrinja iz tegul

Grob je bil pokrit z na 9 delov razlomljeno tegulo (SE 45). V tlorisu pravokotna grobna skrinja (SE 44), velikosti 0,75 × 0,65 m in višine 0,30 m, je bila zgrajena iz tegul in strešnikov (**sl. 44a–b, 45**). *In situ* sta se nahajali severovzhodna in jugozahodna stranica, ostali sta se podrli v notranjost groba.

Vkop (SE 42) je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali in merami 0,75 × 0,65 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, čvrsto, rjavo meljasto ilovico (SE 43).

Grob ni vseboval najdb, bil je izropan.

44 Grob 4: **a** – grobna konstrukcija; **b** – grob 4.

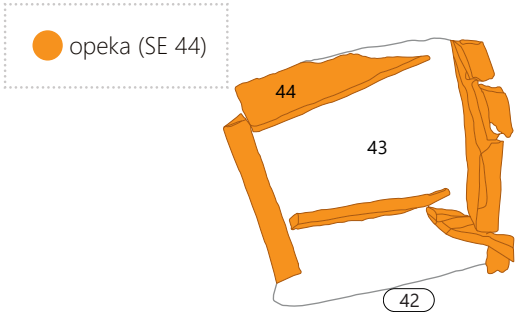

45 Tloris groba 4. Merilo 1 : 20.

Grob 5 – zidana kupolasta grobnica

Grobnica (**sl. 46a–b, 47**), v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,65 m, je bila zgrajena iz različno velikih kamnov (SE 139). Za vezivo so uporabili malto in zemljo. Na severozahodni strani je bila 0,40 m široka polica (SE 141). Vhod je bil na jugozahodni strani. Pred njim je ležal ploščat kamen, ki smo ga interpretirali kot prag. Nad njim so bile žganina in žgane kosti. Drugi del žganih kosti je ležal na jugovzhodni strani, v obliki 0,25 do 0,30 m široke ovalne lise. Dno groba je bilo iz zbite, rjave zemlje z drobnim kamenjem.

Vkop (SE 140) je bil v tlorisu okrogle oblike in je sovpadal s premerom grobnice. Grobnica se je nahajala približno 0,15 m pod nivojem poljske poti. Njen zgornji del je bil poškodovan oziroma odnesen, zato njene višine nismo mogli določiti. Ohranjena višina je bila 0,40 m. Notranjost grobnice je bila zapolnjena s čvrsto, rjavo meljasto ilovico z 2 % drobnega peska (SE 138). Med polnilom smo izkopali črepinje vsaj treh različnih posod.

Najdbe (**G49–G51**): odlomki lonca (**G51**), železna predmeta (**G49** in **G50**).

Grob 6 – kamnita skrinja

Grobna skrinja (**sl. 48a–b, 49**), v tlorisu pravokotne oblike, z merami 1 × 0,90 m, je bila sestavljena iz štirih pokončno stoječih kamnitih plošč (SE 118). V vzhodni polovici grobne skrinje sta dva kamna podpirala horizontalno položeno kamnito ploščo oziroma polico (SE 117), velikosti 0,43 × 0,26 m in debeline 0,07 m. Pod polico je bila mastna, črna žganina z ožganimi kostmi (SE 218).

Vkop (SE 119) pravokotne oblike z merami, ki po vsej verjetnosti sovpadajo z merami kamnite skrinje, je bil zapolnjen z mastno, rjavo zemljo, žganino z žganimi človeškimi koščicami (SE 116). Med polnilom smo izkopali tudi odlomke črno žgane posode.

Najdbe (**G52–G55**):

- polica: skleda z ožganimi kostmi (**G54**) in oljenka z ročajem (**G52**);
- dno: lonec (**G55**).

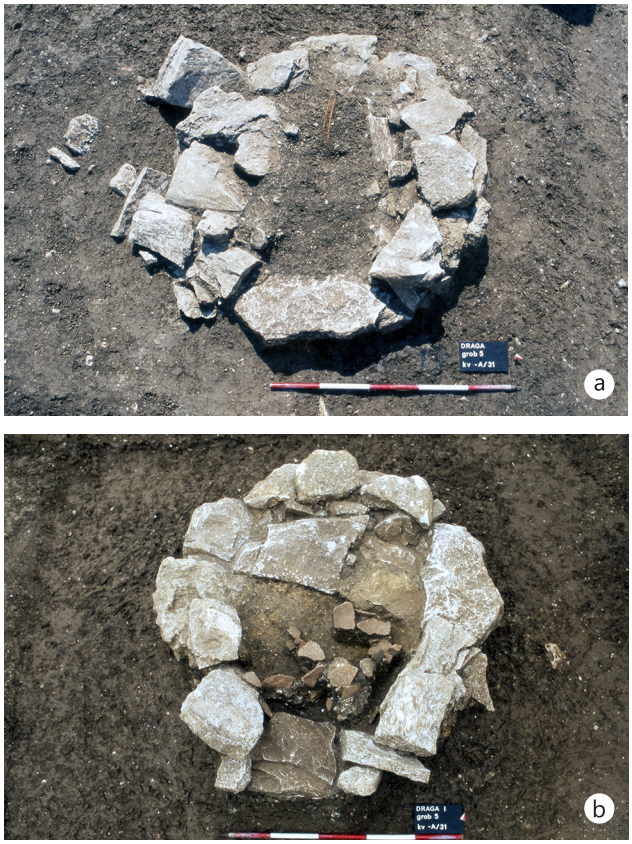

46 Grob 5: a – grobna konstrukcija; b – najdbe v grobu.

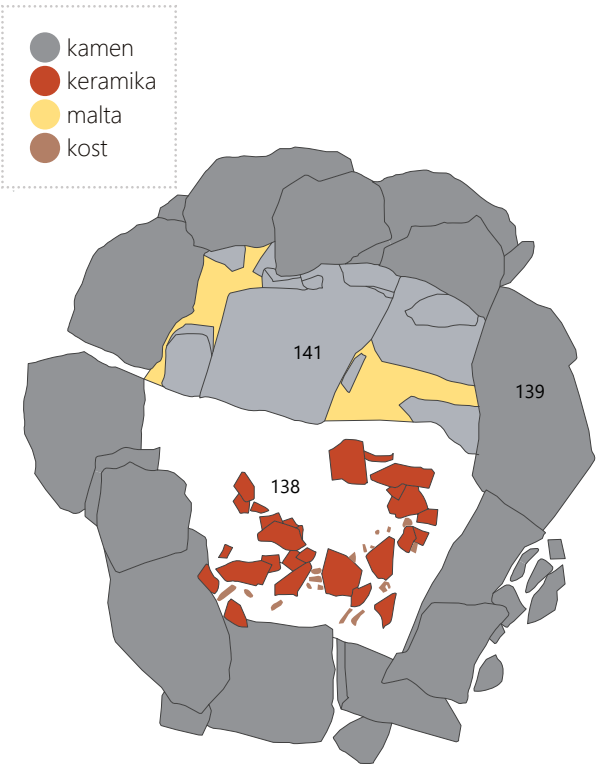

47 Tloris groba 5. Merilo 1 : 20.

48 Grob 6: **a** – grobna konstrukcija; **b** – grob 6 s polico.

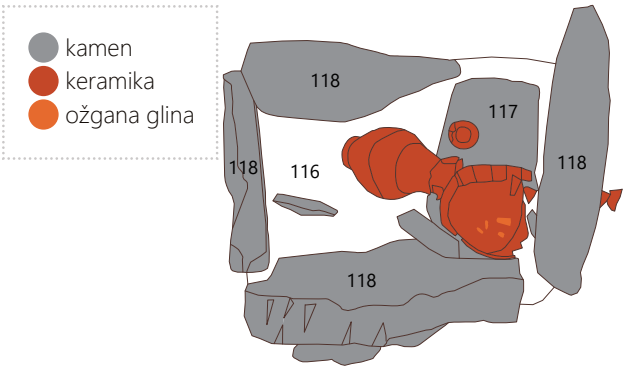

49 Tloris groba 6. Merilo 1 : 20.

Grob 7 – kupolasta grobnica z vhodom

Konstrukcija okrogle grobnice (SE 151), s premerom 1,60 do 1,70 m, je bila zgrajena iz delno zaobljenega, različno velikega kamenja (**sl. 50a–b, 51**). Za vezivo so uporabili malto. Vhod v grobnico je bil na jugovzhodni strani. Vhod je zapirala pokončno stoječa plošča (SE 213), ki je bila položena na 0,60 × 0,20 m velik kamnit prag. Na severozahodni polovici je imela 1,09 × 0,49 m veliko in 0,40 m visoko polico (SE 152), na katero so položili pridatke. Vkop (SE 153) je bil v tlorisu okrogle oblike. Premer je sovpadal s premerom grobnice. Grobnica se je nahajala tik pod nivojem poljske poti, zato je bil vrh uničen. Ohranjena višina je bila od 0,60 do 0,72 m. Notranjost je bila zapolnjena na vrhu z rjavo zemljo, pod njo je bila malta. Pod malto je bila žganina z žganimi kostmi (SE 150). Med žganino smo izkopali odlomke keramike in nedoločljiv železen predmet. Na zahodni strani groba je na zemljeni lisi, velikosti 0,60 × 0,30 m (SE 224), ležal železen nož (**G62**).

Grob je vseboval tri žgane pokope.

Najdbe (**G56–G69**):

- na polici: hišasta žara (**G69**), skleda (**G65**) in oljenka (**G63**);
- dno: hišasta žara (**G68**), lonca (**G66** in **G67**), čaša (**G64**), železen nož (**G62**), odlomek staljenega stekla, bronast novec (**G61**), bronasta kolenčasta fibula (**G56**) in bronasta obročasta fibula (**G61**).

50 Grob 7: **a** – grobna konstrukcija; **b** – najdbe v grobu.

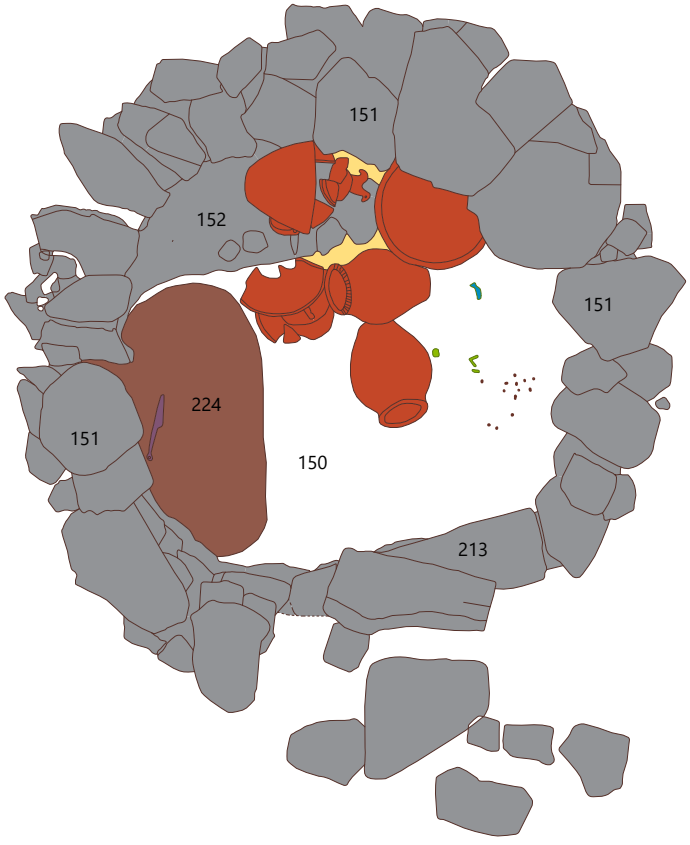

51 Tloris groba 7. Merilo 1 : 20.

Grob 8 – kamnita skrinja

V tlorisu pravokotna grobna skrinja (**sl. 52a–b, 53**), velikosti 0,90 × 0,80 m in višine 0,44 m, je bila sestavljena iz petih pokončno postavljenih kamnitih plošč (SE 144). Zgornji rob kamnitih plošč je bil nagnjen navznoter. Daljši stranici sta orientirani severovzhod–jugozahod. Za spoje kamnitih plošč in kamnov, ki so tvorili polico, so kot vezivo uporabili malto. Na vzhodni strani grobnice je bila polica (SE 143), širine 0,21 m in višine 0,10 m. Sestavljena je bila iz treh vodoravno ležečih plošč, ki so jih podpirale kamnite plošče.

Vkop (SE 145), pravokotne oblike z merami, ki po vsej verjetnosti sovpadajo z merami kamnite skrinje, je bil zapolnjen z 0,15 m debelo plastjo gnetljive/mehke, rjave meljaste ilovice, ki je v grobnico po vsej verjetnosti prišla z atmosfersko vodo. Pod njo se je nahajala plast mastne, rdečečrne žganine, v kateri smo izkopali 4 bronaste fibule, železno fibulo in bronast novec. Pod polico se je nahajala žganina (SE 214). V žganini smo odkrili stekleničko za olja (*aryballos* (**G81**)).

V severozahodnem vogalu groba smo med kamnito stranico izkopali dve zdrobljeni posodi, in sicer črno žgan lonec (**G83**), rjavorumeno žgan lonec (**G84**) ter nekaj žganine (SE 215). Črepinje so bile raztresene v dolžini 0,57 m in v višino 0,45 m.

Grobnica je vsebovala vsaj dva žgana pokopa.

Najdbe (**G70–G84**):

- na polici: pečatni oljenki (**G78** in **G79**), steklena posodica z ročajem (**G80**), črno žgan lonček (**G82**);
- dno: bronast novec (**G77**), železen predmet (**G76**), tri bronaste fibule (**G70–G73**) in del železnega predmeta (**G74**).

Grob 9 – preprosta grobna jama

Grob (SE 120) predstavlja posoda, napolnjena z žganino in kostmi (**sl. 54, 55**). Žara (**G85**) je bila položena v preprosto jamo brez kakršne koli konstrukcije. Grob je bil vkopan v SE 97 oziroma kamnito grobljo, ki je omejevala grobno parcelo.

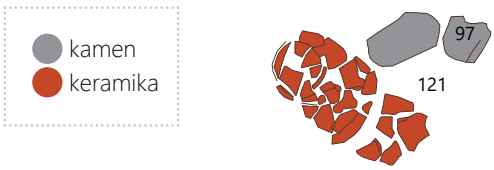

54 Tloris žare oziroma groba 9. Merilo 1 : 20.

52 Grob 8: **a** – grobna konstrukcija z loncema; **b** – najdbe v grobu.

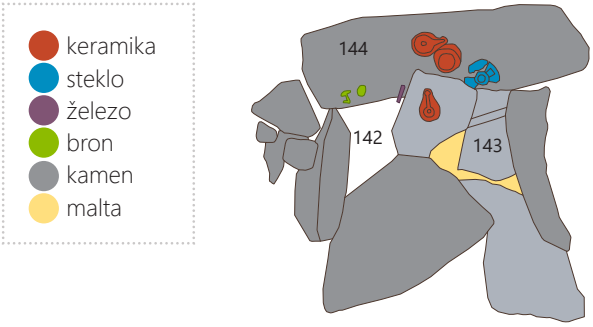

53 Tloris groba 7. Merilo 1 : 20.

55 Grob 9.

Grob 10 – kupolasta grobnica z jaškastim vhodom

Kupolasta grobnica (SE 159), v tlorisu ovalne oblike z merami 2,10 × 2,60 m, je bila zgrajena iz delno zaobljenega, različno velikega (od 0,10 × 0,05 do 0,44 × 0,22 m) kamenja (**sl. 56a–b, 57**). Za vezivo so uporabili apneno malto. Višina grobnice variira od 0,56 do 0,85 m. V vzhodnem delu grobnice je bilo dno prekrito z dvema kamnitima ploščama, na ostalem delu je bila malta. Vhod na južni strani grobnice (SE 156) je bil sestavljen iz dveh pokončno postavljenih plošč – podbojev. Med njima je bil kamnit prag (SE 229). Vhod je zapirala masivnejša plošča (SE 230), ki je bila z zunanje strani dodatno zatrpana z delno zaobljenim kamenjem (SE 231). Konstrukcija vhoda je bila dolga 0,50 m, skupaj s kamenjem 1,10 m, in široka 0,82 m. Ob zahodni stranici vhoda smo naleteli na kosti in železno omega fibulo, ki smo jo interpretirali kot najdbo 3 oz. SE 222, brez vidnih mej (gl. **sl. 58**).

Na severni in vzhodni strani se je nahajala masivna polica (SE 158), z merami 1,30 × 0,30 m in višine od 0,37 do 0,44 m. Polica je bila izravnana z malto, pod njo nismo odkrili žganine. Vkop (SE 160) ovalne oblike z merami, ki po vsej verjetnosti sovpadajo z merami kamnite skrinje, je bil zapolnjen z mastno, rjavo meljasto ilovico in ostrorobim kamenjem (SE 157). Kamenje je sodilo h kupoli, ki se je deloma posula v notranjost. Pod njim je bila malta, v kateri so bili pridatki. Na zahodnem delu grobnice se je razprostirala žganina. Notranjost grobnice je bila razdeljena na dva dela. Zahodni del sta od ostalega ločevali pokončno postavljeni kamniti plošči (največja z merami 0,40 × 0,50 × 0,07 m). Prostor za njima je bil zapolnjen z žganino, pomešano z žganimi kostmi (SE 211). Med žganino oziroma v SE 211 smo izkopali bronast novec, železen nož in skledo.

Grobnica je vsebovala vsaj 6 žganih pokopov (2 hišasti žari, 3 lončene sklede in žganina za kamnito predelno ploščo v zahodnem delu).

Najdbe (**G86–G103**):

- polica: hišasta žara (**G102**), železna pasna spona (**G90**), novec;
- dno: skledi (**G98** in **G99**), lonec (**G101**), oljenki (**G95** in **G96**), hišasta žara (**G103**) in bronasta obročka (**G88** in **G89**) ter za južno predelno steno v SE 211 skleda (**G100**), železen nož (**G91**) in novec.

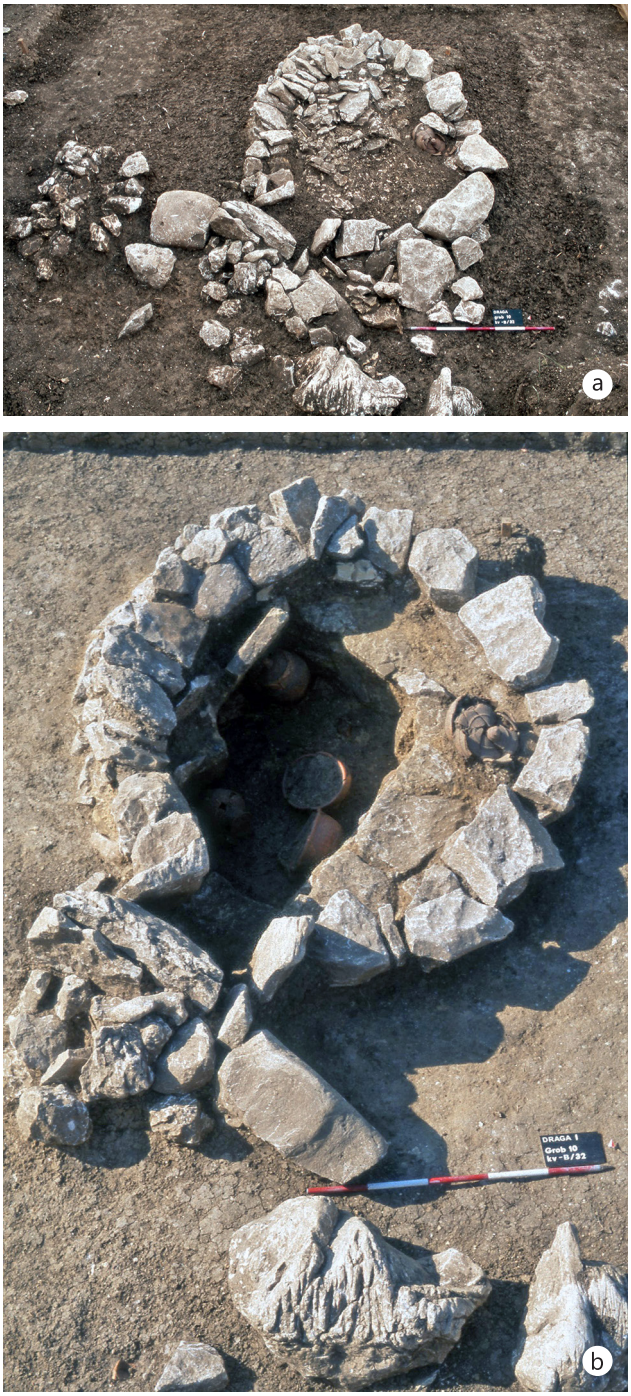

56 Grob 10: **a** – grobna konstrukcija; **b** – najdbe v grobu.

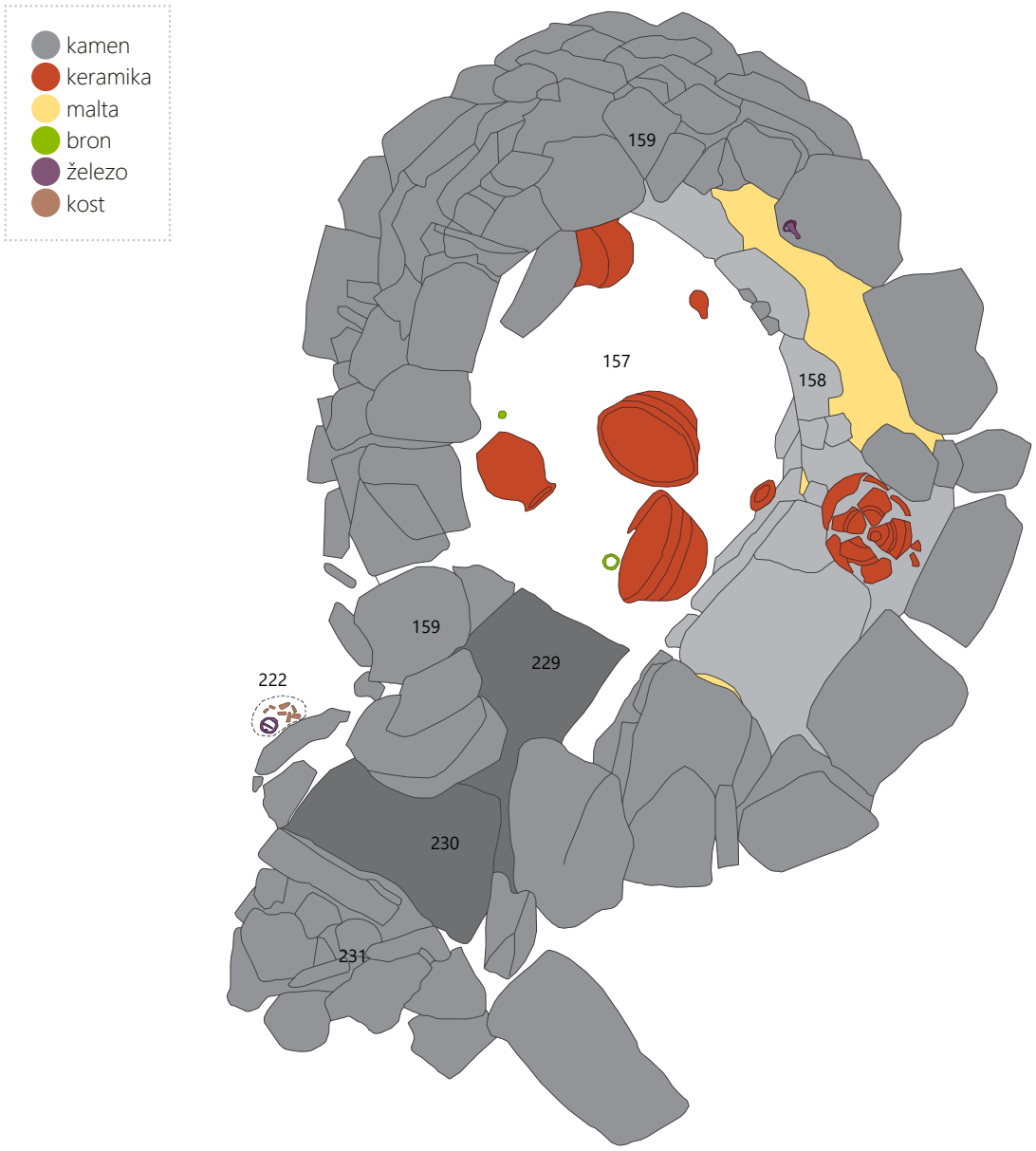

57 Tloris groba 10. Merilo 1 : 20.

58 SE 222 oziroma najdba 3 ob grobu 10.

Grob 11 – skeletni grob

Skeletni grob (**sl. 59, 60**), brez vidne grobne jame, je bil zapolnjen z rjavočrno meljasto ilovico (SE 114). Na vzhodni strani je vkop SE 115 poškodoval vkop za kurišče (SE 111). Nad skeletom je bilo položenih nekaj kamnov, ostaline kamnite groblje (SE 95). Skelet v grobu je bil orientiran jug–sever, z glavo na južni strani. Položen je bil na hrbet, v iztegnjeni legi. V višini komolcev sta ležali posodi, tretja je bila v predelu kolena. Ob desnem komolcu so ležali železna obročasta fibula (**G104**) ter bronasta novca (**G105** in **G106**). V predelu trebuha je bilo veliko žganine. Najdbe **G104–G110**.

59 Grob 11.

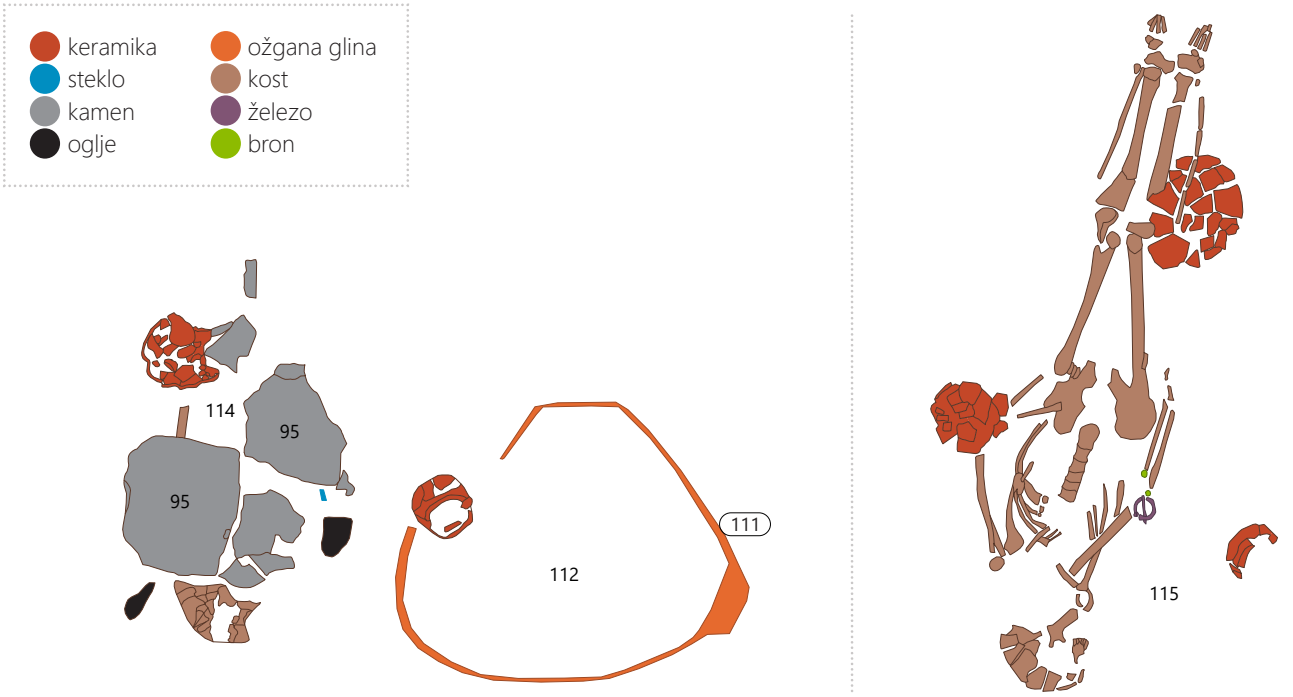

60 Tloris groba 11. Merilo 1 : 20.

Grob 12 – kamnita grobna skrinja

V tlorisu pravokotna grobna skrinja (**sl. 61, 62**), velikosti 0,70 × 0,65 m in višine 0,46 m, je bila sestavljena iz kamnitih plošč (SE 124). Na severozahodni strani groba je bila polica, z merami 0,45 × 0,24 m in višine 0,16 m (SE 125). Kamnita plošča je slonela na dveh pokončno postavljenih kamnih. Pod kamnito polico je bila mehka, črna žganina z žganimi kostmi in drobci oglja ter prežgano zemljo (SE 209). Vkop SE 126 je po vsej verjetnosti sovpadal z merami kamnite skrinje in je bil zapolnjen z rjavo meljasto ilovico (SE 123), v kateri so bili odlomki rdeče žgane, ornamentirane sklede (**G121**). Grob 12 je bil vkopan v severno polovico groba 15.

61 Grob 12.

62 Tloris groba 12. Merilo 1 : 20.

Grob 13 – kamnita skrinja

V tlorisu pravokotna grobna skrinja (**sl. 63, 64**), velikosti 1,45 × 1,10 m, je bila sestavljena iz pokončno postavljenih kamnitih plošč (SE 134). Daljše plošče so orientirane sever–jug. Severna in južna stranica nista stali navpično, ampak sta bili nagnjeni proti južni strani. Na južno steno skrinje se je naslanjala 0,64 m dolga kamnita polica (SE 133). Vkop SE 135 je po vsej verjetnosti sovpadal z merami kamnite skrinje in je bil zapolnjen z gnetljivo/mehko, rjavo meljasto ilovico, ki je proti severu grobne skrinje postopoma prehajala v malto. V osrednjem delu grobne jame je bila plast žganine z drobci oglja in žganimi kostmi (SE 132). Žganina je bila tudi na polici. V zgornjem delu polnila smo odkrili več delov razlomljene kamnite plošče, ki smo jih interpretirali kot pokrov (SE 131).

Najdbe: odlomki hišaste žare, sigilatne in sivo žgane sklede ter v ognju poškodovana bronasta fibula. Najdb zaradi slabe ohranjenosti nismo risali.

64 Tloris groba 13. Merilo 1 : 20.

63 Grob 13.

Grob 14 – kupolasta grobnica z jaškastim vhodom

V tlorisu okrogla kupolasta grobnica je imela premer 1,8 m in ohranjeno višino 0,90 m (**sl. 65a–c, 66**). Konstrukcija je bila zgrajena iz delno zaobljenega, različno velikega kamenja (SE 165). Vrste kamenja so vodoravne in izravnane. Kamni so bili med sabo povezani z drobljivo malto. Na jugovzhodni strani je bil vhod v grobnico. Vhod (SE 163) je bil sestavljen iz dveh pokončno postavljenih plošč – podbojev. Med njima je bil kamnit prag (SE 232). Sredino oziroma vhod je zapirala masivnejša plošča, ki je bila z zunanje strani dodatno zatrpana z delno zaobljenim kamenjem (SE 226). Na severni strani groba se je, 0,45 m od dna, nahajala ometana in zglajena polica, zgrajena iz kamnitih plošč, velikosti 1,14 × 0,30 m (SE 164). Polico je podpiral zid iz zaobljenih, različno velikih (0,16 × 0,07 do 0,21 × 0,24 m) kamnov, povezanih z malto. Pod polico so bili mastna, črna žganina z odlomki keramike, drobci oglja in bronast predmet (SE 204). Vkop SE 167 je po vsej verjetnosti sovpadal z merami grobnice in je bil zapolnjen z mehko, mastno, temno rjavo ilovico (SE 166). V polnilu ni bilo niti žganine niti kosti, smo pa izkopali majhna odlomka brona in stekla modre barve. Na dnu grobnice se pojavljajo posamezne zaplate malte. Grobnica je vsebovala štiri žgane pokope, dva v hišastih žarah in dva za oziroma pod polico.

Najdbe (**G111–G120**): na polici: sta bili hišasti žari (**G119** in **G120**); na dnu: lonec (**G118**), čaša (**G115**) in železen nož (**G113**). Čaša je ležala ob loncu, pod njim pa železen nož. V loncu **G118** se je nahajala še pečatna oljenka (**G114**), v hišasti žari (**G119**) pa bronasta kolenčasta fibula (**G112**).

V žganini pod polico v SE 204 smo odkrili lonca (**G116** in **G117**) ter bronasto zakovico (**G111**).

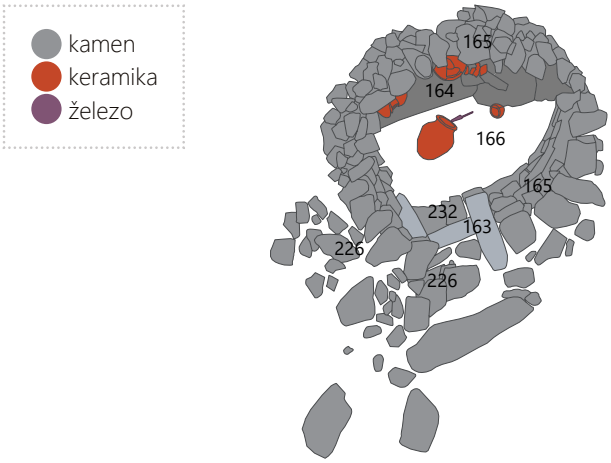

66 Tloris groba 14. Merilo 1 : 50.

65 Grob 14: **a** – grobna konstrukcija; **b** – najdbe v grobu; **c** – najdbe pod polico.

67 Grob 15.

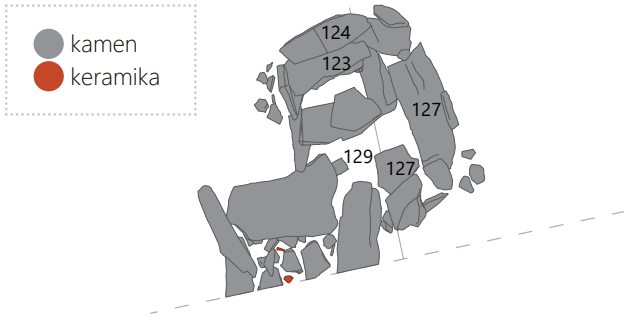

68 Tloris groba 15. Merilo 1 : 50.

Grob 15 – kamnita skrinja

V tlorisu pravokotna grobna skrinja (**sl. 67, 68**), velikosti 1,35 × 1,20 m, je bila sestavljena iz pokončno postavljenih kamnitih plošč (SE 127). Daljše plošče so orientirane sever–jug. V jugovzhodni polovici groba se je 0,22 m od dna nahajala polica (SE 128), velikosti 0,41 × 0,33 m. Pod polico je bila mastna, temno rjava ilovica, ki je bila pomešana z žganimi kostmi (SE 212). Vkop groba 15 je bil poškodovan. Na jugozahodni strani je bil vanj vkopan grob 13, v severnem delu groba 15 pa se je nahajal grob 12. Notranjost groba je bila zapolnjena z rjavo meljasto ilovico z odlomki keramike in drobci oglja (SE 129).

V grobu nismo našli pridatkov, ker je bil izpraznjen v rimski dobi. Za slučajno najdbo pa smatramo kamnit odbitek (G121), ki je bil izkopan v polnilu.

Grob 16 – otroški skeletni grob

Skeletni grob brez vidne grobne jame (**sl. 69, 70**). Jamo je nakazovalo nekaj kamnov (SE 227). Skelet je bil orientiran sever–jug, z glavo na jugu. Od skeleta so se ohranile dolge kosti – podlahtnice in radius ter del lobanje. Vkop (SE 147) je bil zapolnjen z gnetljivo/mehko, rjavo meljasto ilovico z drobci oglja (SE 146).

Najdbe (G122–G125): železen obroček, steklene jagode ogrlice, na kateri je bil pritrjen preluknjan srebrn novec.

69 Grob 16.

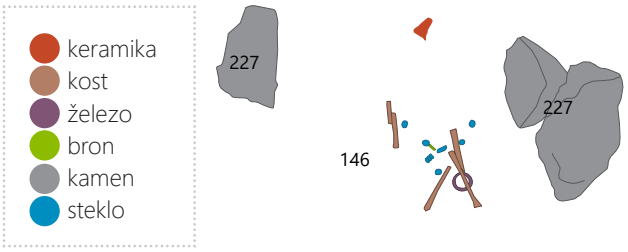

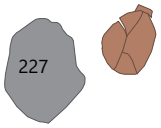

70 Tloris groba 16. Merilo 1 : 20.

Grob 17 – otroški skeletni grob

Skeletni grob brez vidne grobne jame (**sl. 71, 72**). Skelet je bil orientiran severozahod–jugovzhod, z glavo na severozahodni strani. Skelet je bil slabo ohranjen, manjkale so kosti dlani, stopal. Vkop (SE 137) je bil zapolnjen z mehko rjavo meljasto ilovico z drobci oglja (SE 136). V grobu ni bilo pridatkov.

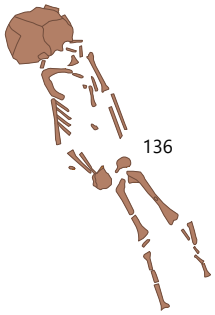

72 Tloris groba 17. Merilo 1 : 20.

71 Grob 17.

Grob 18 – preprosta grobna jama

V tlorisu slabo vidna ovalna grobna jama z merami 0,35 × 0,28 m (**sl. 73, 74**). Vanjo je bila položena žara. Zgornji del žare je bil uničen, v spodnjem delu so še bile kosti, del žganine je bil razsut severno ob žari. Vkop (SE 149) je bil zapolnjen gnetljivo/mehko, temno rjavo meljasto ilovico (SE 148).

Najdbe (**G126**): posoda – žara.

73 Grob 18.

74 Tloris groba 18. Merilo 1 : 20.

Grob 19 – preprosta grobna jama

Vkop SE 155 ni bil viden (**sl. 75, 76**), zapolnjen je bil s čvrsto, temno rjavo meljasto ilovico s kosi malte (SE 154). Na dnu je bil pas žganine, z merami 0,38 × 0,14 m.

Najdbe (**G127–G128**): zahodno od žganine sta ležala lonček (**G128**) in železen nož (**G127**). Grob se je naslanjal na južno stranico groba 13 oziroma ga je le-ta poškodoval.

75 Grob 19.

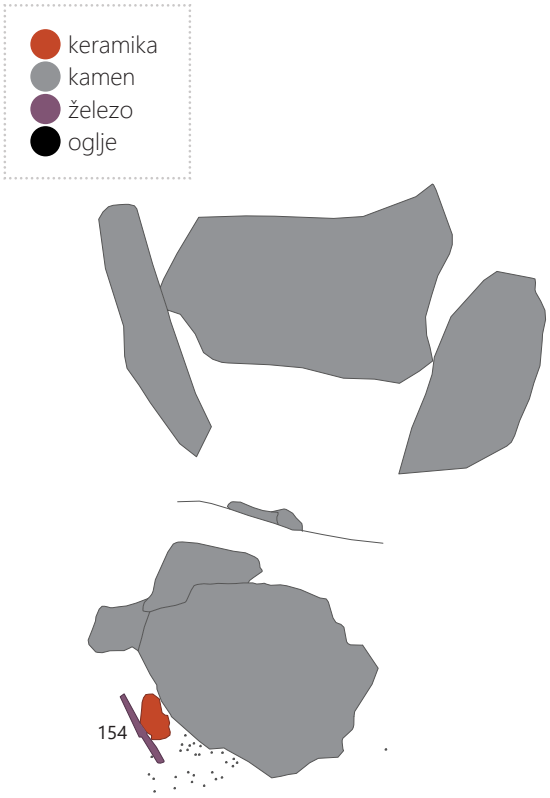

76 Tloris groba 19. Merilo 1 : 20.

Grob 20 – kupolasta grobnica z jaškastim vhodom

Kupolasta grobnica (**sl. 77a–b, 78**), v tlorisu okrogle oblike, s premerom 2 m, je bila zgrajena iz različno velikega kamenja (SE 196). Kamni so bili zloženi v vrstah, za vezivo so uporabili apneno malto. Zgornji del kupole se je ugreznil v notranjost, ohranil pa se je zid, katerega višina je variirala od 0,58 do 0,86 m. Dno je bilo na nekaterih mestih tlakovano z malto, pred vhodom je ležala kamnita plošča oziroma prag. Vhod v grobnico je bil zaprt s pokončno postavljeno kamnito ploščo (SE 193), ki se je na obeh straneh naslanjala na zid grobnice. Od vrat so se proti jugozahodu nadaljevale vodoravno postavljene plošče, ki so oblikovale 1 m dolg hodnik, t. i. dromos (SE 234). V severni polovici grobnice je bila polica, z merami 1,10 × 0,46 m (SE 195). Nahajala se je na višini 0,37 m od dna. Sestavljena je bila iz delno zaobljenega, ploščatega kamenja. Ometana polica je slonela na štirih pokončno postavljenih ploščah, od katerih je ena pregradila notranjost na severno in južno polovico. Pod polico se je v severnem delu notranjosti nahajala žganina z žganimi kostmi in drobci oglja (SE 210).

Vkop SE 197 je po vsej verjetnosti sovpadal z merami grobnice in je bil zapolnjen z mehko, mastno, rjavo ilovico z ostrorobim kamenjem. Sledila je intenzivna plast malte, proti dnu groba pa je sledila žganina z žganimi kostmi (SE 194).

Grob je vseboval šest žganih pokopov, pod polico, v skledah, v hišasti žari in dva na dnu grobnice.

Najdbe (**G129–G142**): na polici: oljenka (**G137**), sivo žgani skledi, napolnjeni z žganino (**G139** in **G140**), hišasta žara (**G142**) in železen nož (**G135**). V skledi **G139** smo naknadno izkopali železen žebelj (**G133**) in železno omega fibulo (**G130**), v skledi (**G140**) pa omega fibulo (**G129**) in profilirano fibulo z dvema gumboma (**G132**). Okoli vratu petelina, ki je zaključeval pokrov hišaste žare (**G142**) je bila obešena železna omega fibula (**G131**). Drug železen nož (**G136**) je bil zataknjen v špranjo police; na dnu: lonec (**G141**) in čaša (**G138**).

Grob 21 – okrogla kupolasta grobnica

Kupolasta grobnica (**sl. 79a–d, 80**), v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,6 m, je bila zgrajena iz različno velikih kamnov (SE 178). Za vezavo so uporabili malto. Zid grobnice se je ohranil od 0,49 do 0,62 m visoko. Vhod na južni strani je bil zaprt s kamnito ploščo, pod katero je bil kamnit prag (SE 180). Na severni strani grobnice je bila polica (SE 179), z merami 1,10 × 0,45 m. Nahajala se je na višini 0,45 m od dna. Sestavljena je bila iz večjega števila kamnitih plošč, ki so jih podpirale pokončno postavljene kamnite plošče (0,72 × 0,38 × 0,13 m). Pod polico je bila mastna, črna žganina, pomešana z žganimi kostmi, odlomki keramike in

77 Grob 20: **a** – grobna konstrukcija; **b** – najdbe v grobu.

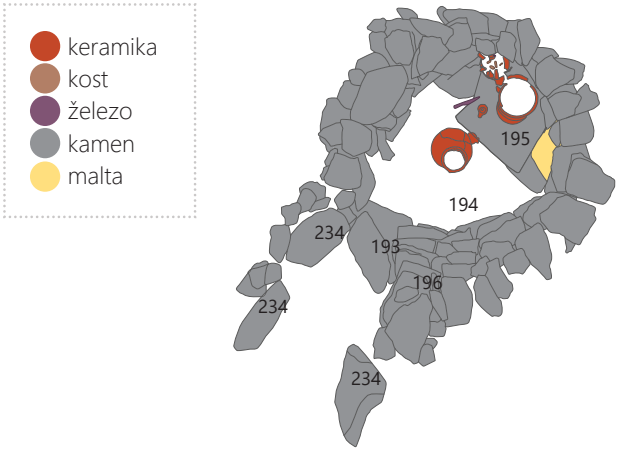

78 Tloris groba 20. Merilo 1 : 50.

79 Grob 21: **a** – grobna konstrukcija; **b** – najdbe v grobu; **c** in **d** – najdbe pod polico.

drobci oglja (SE 206). Vkop SE 168 je po vsej verjetnosti sovpadal z merami grobnice. Zapolnjen je bil z rjavo meljasto ilovico, v kateri so bili malta in kosti (SE 169). Na severnem delu sta bili žganina in prežgana zemlja.

Grob je vseboval pet žganih pokopov, od tega dva v hišastih žarah, lončeni skledi na polici, v ruševini grobnice in pod polico.

Najdbe (**G143–G159**): na polici so stale hišasti žari (**G159** in ena zdrobljena), skleda (**G156**), čaša (**G155**) in železen nož (**G152**). V skledi **G156**, ki je bila napolnjena s kostmi, smo izkopali ogrlico iz steklenih in gagatnih jagod (**G149**), bronast obroček (**G146**), železen nož (**G153**), zlat tordiran uhan (**G147**), bronast palmetast okov (**G145**). V polnilu groba so ležali še bronasti fibuli (**G143** in **G144**) in odlomek steklene zapestnice (**G148**), na dnu pa še lonec (**G158**). Med žganino (SE 206) pod polico smo izkopali oljenko (**G154**), bronast novec (**G150**), skledo s svinčenimi spojkami (**G157**), železen nož s presegajočo zanko (**G151**) in glinen nedoločljiv predmet, prekrit s pozlačenimi lističi.

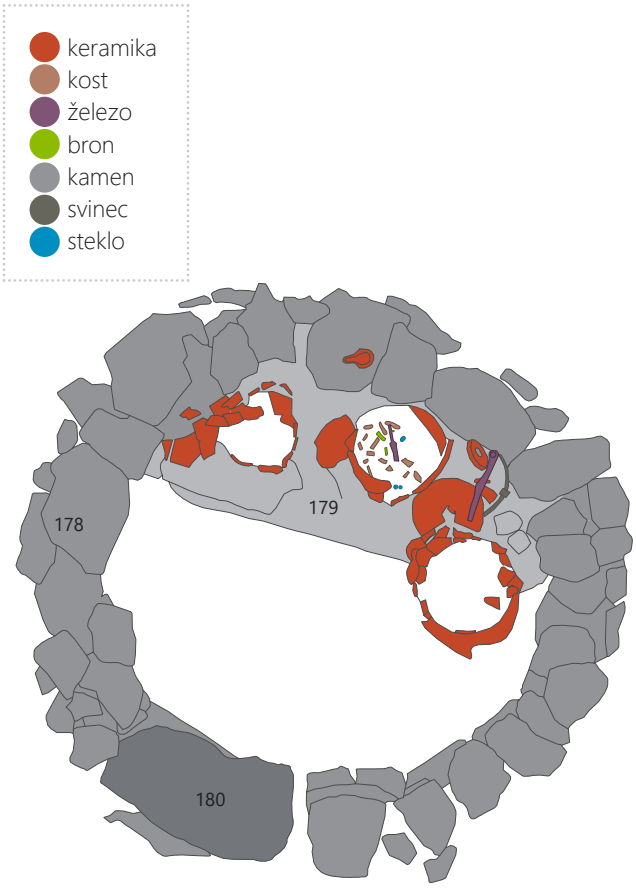

80 Tloris groba 21. Merilo 1 : 20.

Grob 22 – preprosta grobna jama

Vkop (SE 171) je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 1 × 0,64 m (**sl. 81, 82**). Zapolnjen je bil z gnetljivo/mastno, temno rjavo meljasto ilovico, pomešano z žganino in ožganimi kostmi (SE 170). Med polnilom so bili odlomki keramike. Grob je vseboval žgan pokop.

Najdbe (**G160–G165**): na žganino v sredini groba so položili lonec (**G165**), lonček (**G164**) in črepinje tretje posode. Ob keramiki so ležali bronasta fibula (**G161**) in železni deli zakovic (**G162** in **G163**). Na južnem delu, že skoraj ob robu vkopa smo izkopali še bronasto iglo (**G160**).

Grob 23 – preprosta grobna jama

Vkop (SE 173) je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 0,9 × 0,5 m (**sl. 83, 84**). Zapolnjen je bil z gnetljivo/mastno, temno rjavo meljasto ilovico, pomešano z žganino in žganimi kostmi (SE 172). V grobu in med polnilom smo izkopali nekaj odlomkov keramike iz rimske dobe, ki časovno ni natančneje opredeljiva.

81 Grob 22.

83 Grob 23.

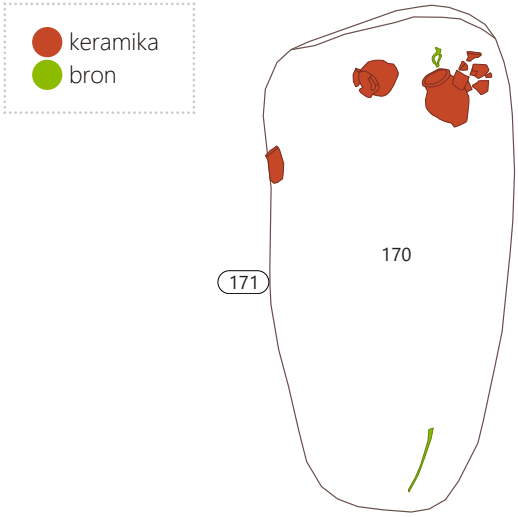

82 Tloris groba 22. Merilo 1 : 20.

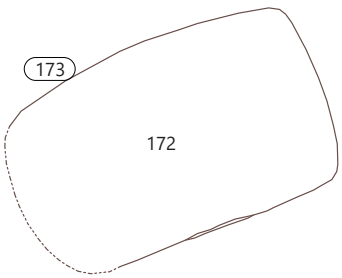

84 Tloris groba 23. Merilo 1 : 20.

Grob 24 – skeletni grob

Vkop (SE 175) je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali, z merami 2,2 × 0,55 m (**sl. 85, 86**). Zapolnjen je bil s čvrsto, temno rjavo meljasto ilovico z drobci oglja (SE 174). Skelet je ležal v iztegnjeni legi na hrbtu. Orientacija bil v smeri sever–jug, z glavo na južni strani. Nekaj drobcev pooglenelega lesa nakazuje uporabo krste.

Najdbe (**G166–G168**): ob glavi sta ležala lonec (**G168**) in železna obročasta fibula (**G166**).

85 Grob 24.

86 Tloris groba 24. Merilo 1 : 20.

Grob 25 – skeletni grob

Grob je bil obdan s kamnito oblogo (SE 216), ki se je zrušila v notranjost (**sl. 87a–b, 88**). Kamnita obloga, velikosti 2,8 ×1,10 m, je bila zgrajena iz različno velikih kamnov, z merami od 0,06 × 0,06 m do 0,17 × 0,34 m. Vkop (SE 177) je bil pravokotne oblike, z merami 2,9 × 1,2 m. Orientacija bil v smeri sever–jug. Na globini 0,60 m smo naleteli na skelet. Skelet je ležal v iztegnjeni legi na hrbtu z rokami v naročju. Zapolnjen je bil s čvrsto temno rjavo ilovico (SE 176) z drobci oglja. Vzhodno in zahodno od ter pod in preko skeleta smo opazili sledi zoglenele deske (SE 235), ki najverjetneje predstavljajo ostanke lesene krste.

Najdbe: v jugovzhodnem vogalu je ležal sivo žgan lonec (**G169**).

87 Grob 25: **a** – kamnita konstrukcija – pokrov groba, **b** – skelet in sledi lesene krste.

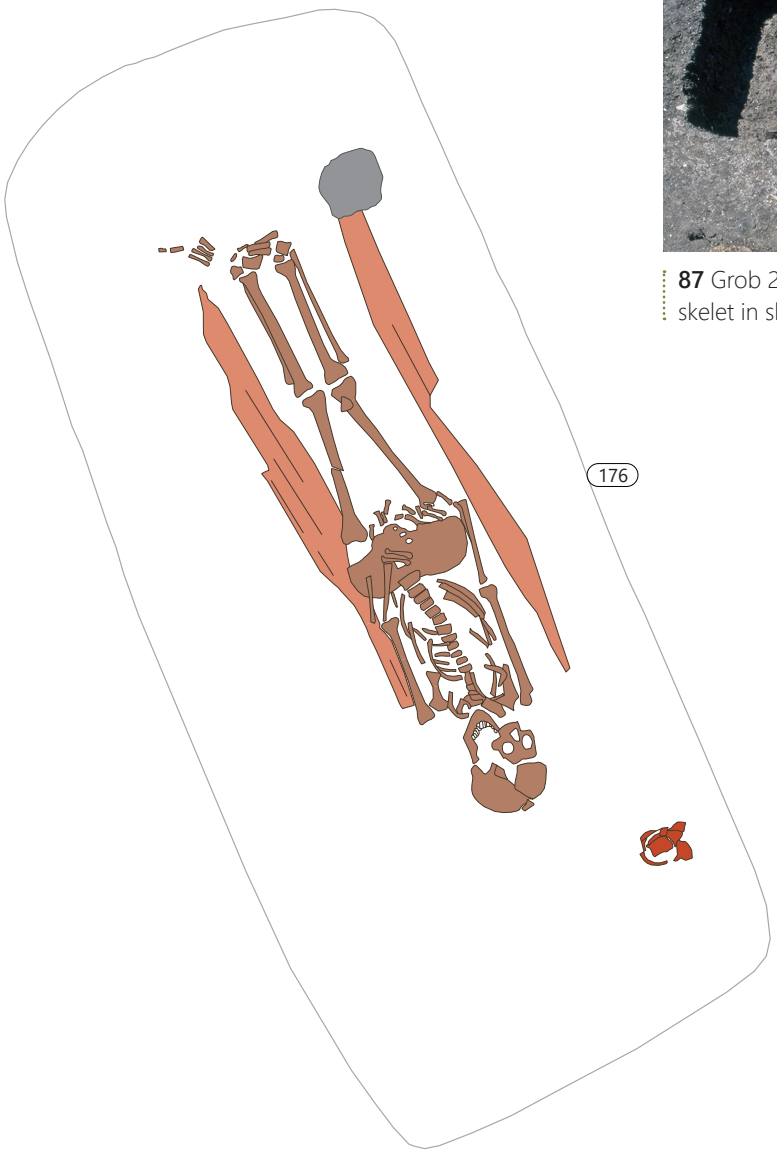

88 Tloris groba 25. Merilo 1 : 20.

Grob 26 – grobna jama

Vkop za grob (SE 184) je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 1 × 0,50 m (**sl. 89a–b, 90**). Zapolnjen je bil z mastno temno rjavo ilovico, med katero je bilo nekaj malte in prežgane zemlje (SE 182). V vzhodnem delu so bili žganina in žgane kosti. Ohranili so se sledovi pooglenelih desk in žebljev. Domnevamo, da je bila lesena krsta zbita z žeblji. Grob 26 je delno uničil grob 27. Grob 26 je bil vkopan na vzhodno stran parcele.

Najdbe (**G170–G172**): železni žeblji.

89 Grob 26 in 27: **a** – grobni konstrukciji; **b** – najdbe v grobovih.

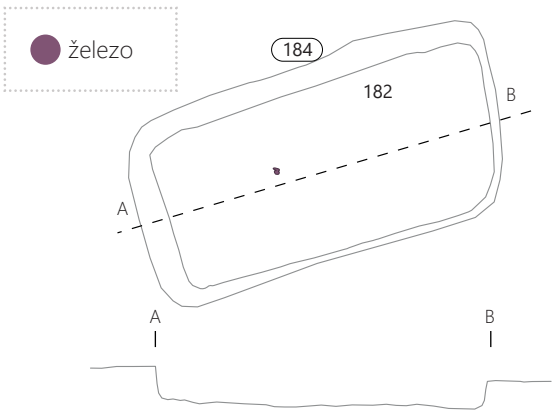

90 Tloris in presek groba 26. Merilo 1 : 20.

Grob 27 – grobna jama

Vkop (SE 185) je bil v tlorisu polkrožne oblike, s premerom 0,79 m (**sl. 91**). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, temno rjavo meljasto ilovico, med katero so bili prežgana zemlja in odlomki kosti (SE 183). Grob je bil vkopan znotraj grobne parcele, in sicer ob njenem vzhodnem robu oziroma stranici. Na severni strani ga je poškodoval vkop za grob 26.

Najdbe (**G173–G174**): na dnu sta ležala bronast novec (**G174**) in železen predmet (**G173**). Žeblje z okroglo in pravokotno glavico smo odkrili pri mokrem sejanju.

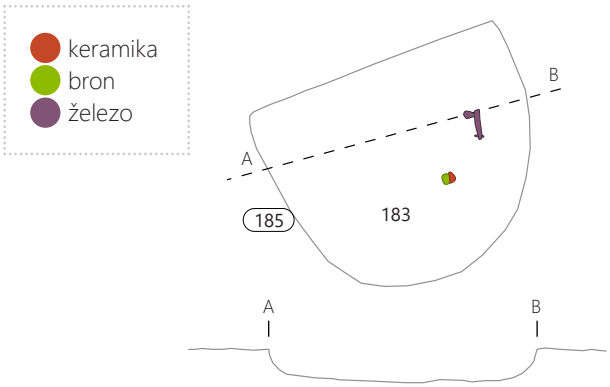

91 Tloris in presek groba 27. Merilo 1 : 20.

Grob 28 – jama

Vkop (SE 217) je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 0,60 × 0,50 m (**sl. 92, 93**). Grob je bil zapolnjen z žganino in žganimi kostmi (SE 203). Grob je ležal tik ob vhodu v grobnico 21.

Najdbe: v žganini so ležali železno bodalo (**G175**) in nekaj drobcev brona.

92 Tloris groba 28.

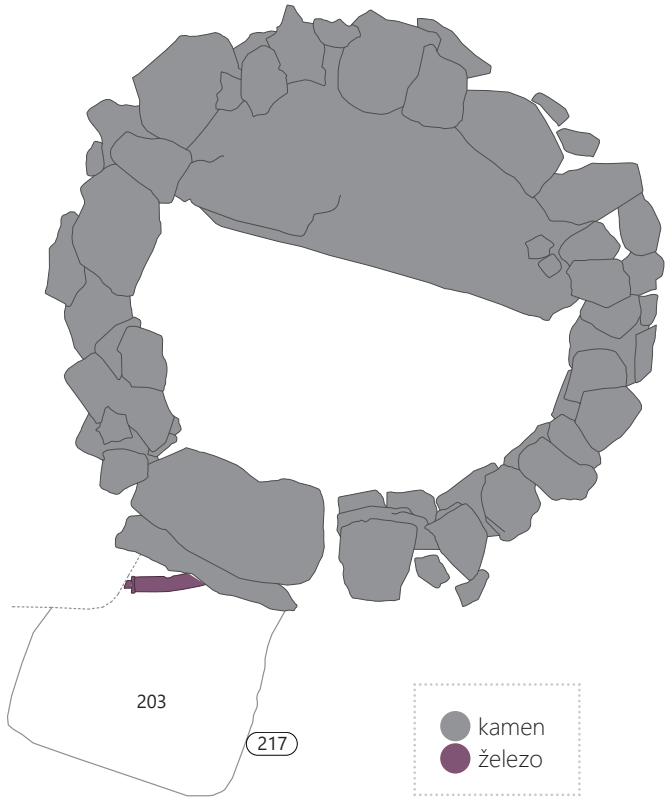

93 Tloris groba 28. Merilo 1 : 20.

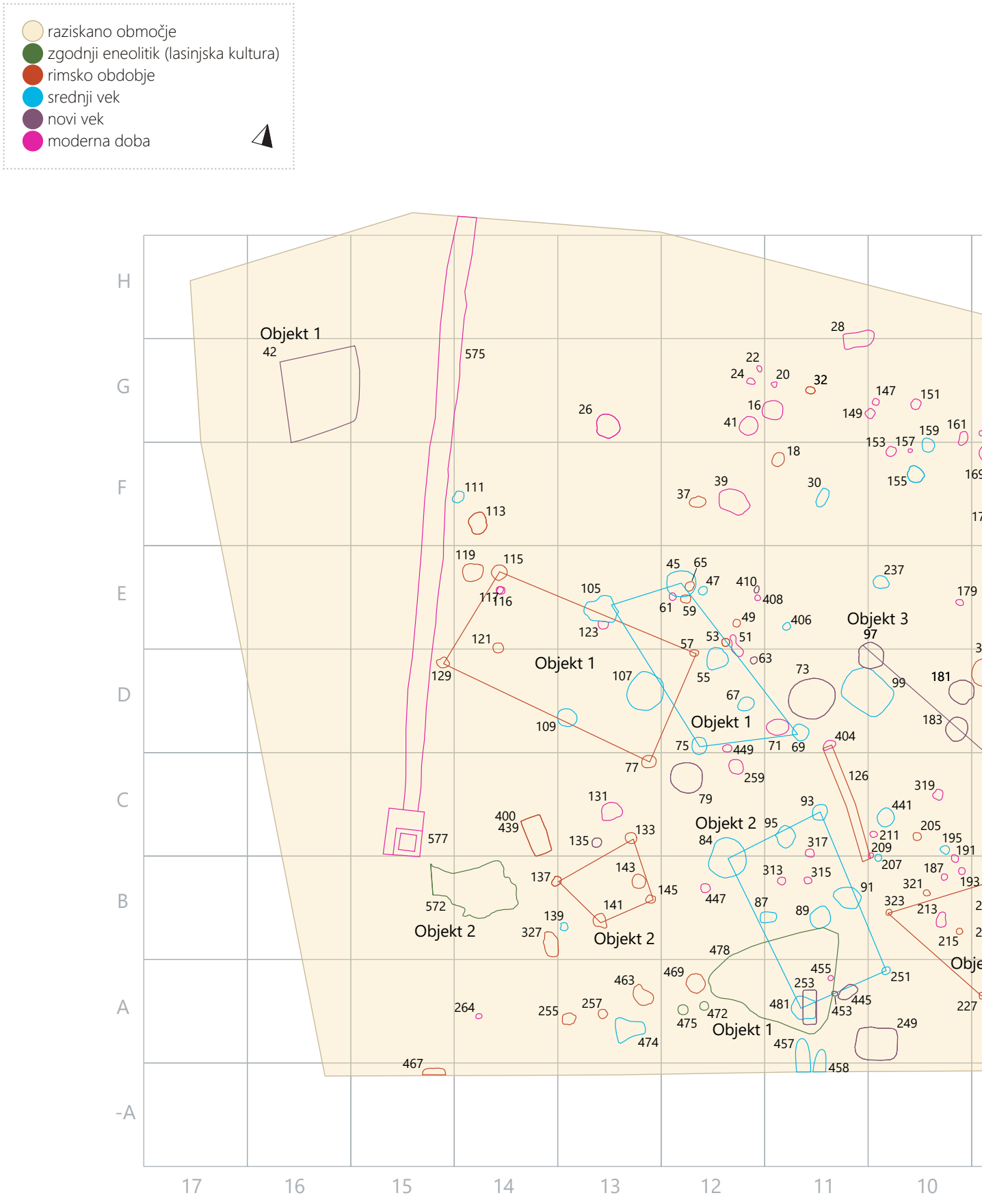

94 Kompozitni tloris sektorja II. Merilo 1 : 200.

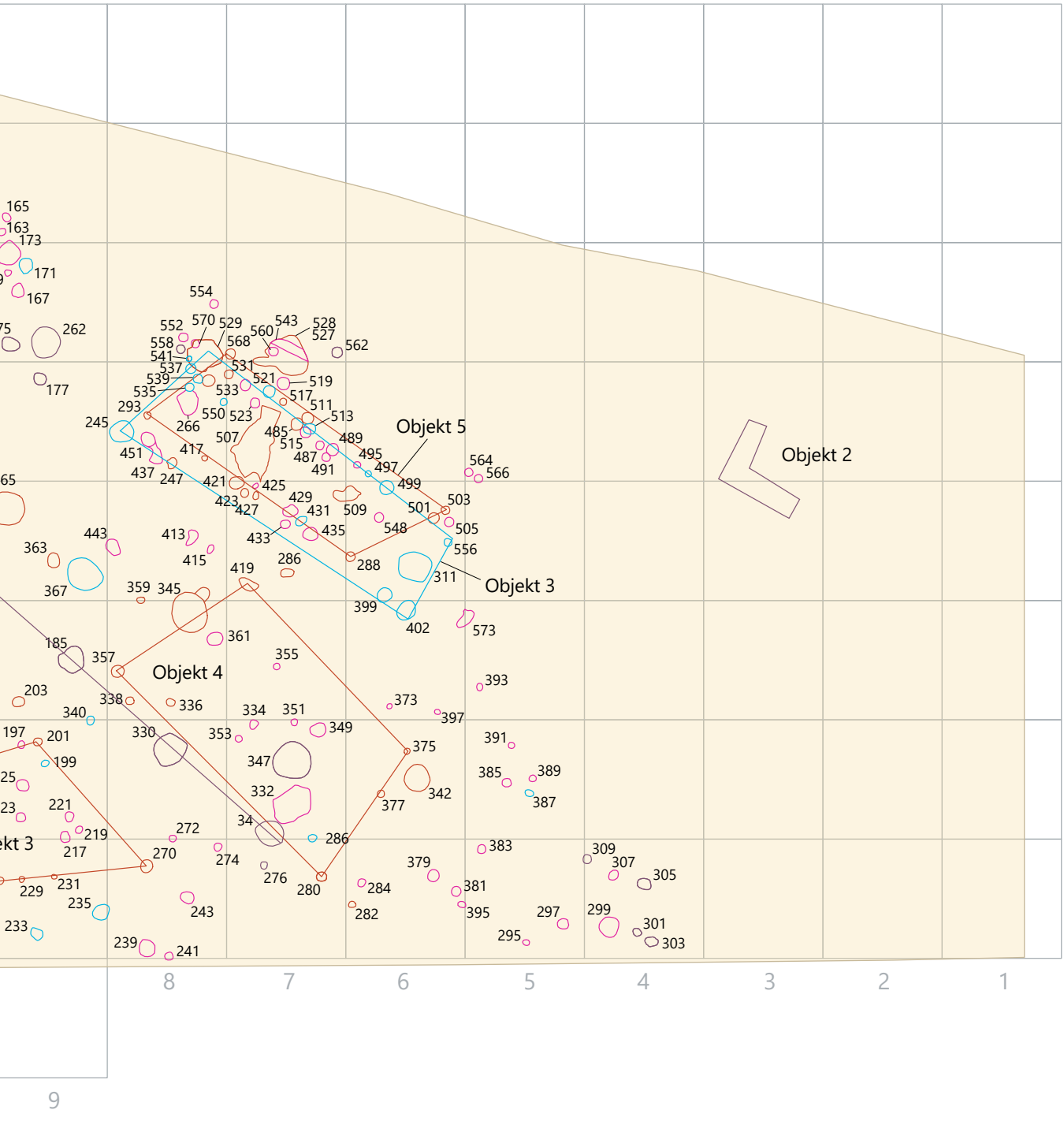
Objekt 2
Objekt 3
Objekt 4
Objekt 5
8
7
6
5
4
3
2
1
9

7 Sektor II

Arheološke ostaline, ki smo jih izkopali v sektorju II, sodijo v več različnih obdobij. Najstarejše sodijo v zgodnji eneolitik. Večina ostalin je iz rimske dobe, sledijo ostaline iz srednjega in novega veka ter moderne dobe. Eneolitska poselitev je skoncentrirana na ravninskem delu, mlajša pa na severnem, strmejšem delu (**sl. 94, 95**).

95 Izkopno polje sektorja II z arheološkimi ostalinami.

7.1 Lasinjska kultura zgodnjega eneolitika

Na jugozahodnem delu najdišča Draga pri Beli Cerkvi oziroma v južnem delu sektorja II smo odkrili plasti z lončenino iz bakrene dobe, kamnite sekire in odbitke. Prazgodovinsko plast SE 343, ki se nadaljuje izven izkopnega polja proti jugu in zahodu, so poškodovali vkopi iz rimske in novejših dob. Na zahodni strani sta izkopno polje zamejila betonski zaklon in jarek z vodovodno napeljavo, na jugu pa poljska cesta, ki je potekala vzporedno s hitro cesto Ljubljana–Zagreb.

Na Dolenjskem so v okviru projekta Utrjena prazgodovinska naselja na Dolenjskem pod vodstvom Inštituta za arheologijo ZRC SAZU ugotovili, da je bilo več kot polovica naselij, poseljenih v starejši železni dobi, obljudenih tudi v mlajši kameni oz. bakreni dobi. Poseljena so bila dolenjska gradišča sv. Ana nad Vrhpečjo, Gradec pri Mirni, Vihra nad Drago in Grac pri Selih pri Zajčjem vrhu. V Beli krajini so sočasna najdišča Moverna vas (Budja 1988, 50), Gradac (Mason 1995, 183–199) in Spaha nad Brezovico pri Predgradu (Velušček 2011). Najbližje obravnavanemu najdišču je prazgodovinsko naselje Vihra. Hrib Vihra se iz ravnine reke Krke dviga severno od vasi Draga. Pri sondiranju leta 1991 so v najnižji kulturni plasti odkrili skromne odlomke keramike (Dular *et al*. 2000, 95, t. 7: 1–5), ki dopuščajo trditev, da je bila Vihra poseljena tudi v eneolitiku. Med najdbami prevladujejo fragmenti redukcijsko žgane lončenine, čvrste fakture. Med njimi so tudi bolj znane oblike, kot npr. s snopi vrezov okrašeno dno, narebreno ustje in z metličenjem okrašeno ostenje (Dular *et al*. 2000, t. 2: 6, 9, 10). Podobne najdbe oziroma okras poznamo tudi na Gradcu pri Mirni, zato sklepamo, da je bila po vsej verjetnosti poseljena v času faze Gradec 2 ali Gradec 3 (Dular *et al*. 2000, 122–124, 152–153).

7.1.1 Naselbinske ostaline

Kot ostaline iz eneolitske dobe smo prepoznali ognjišče, skupke prežganega lepa in vkopa oziroma stojki za kole SE 472 in SE 474. Na osnovi večjih koncentracij lepa in keramike ter SE 478/479 smo rekonstruirali dva objekta (**sl. 96**), ki sta bila vkopana v SE 343. SE 343, mehka rjava ilovica oziroma kulturna plast, se je razprostirala v najnižjem ravninskem delu v kvadrantih -A, A, B/11–15. Debelina kulturne plasti je nihala od 0,30 do 0,40 m. Proti severu, kjer se teren postopoma dvigne, se je plast izklinila. Plast se je nahajala 1,10–1,45 m pod današnjo hodno površino. V kv. A/13, na globini 1,30 m, smo v SE 343 dokumentirali koncentracijo lepa in izkopali odlomke keramike (**G184–G186, G192, G193, G201–G204, G207, G209–G219**), kamnite sekire (**G198, G199, G200**) in kamnite odbitke (**G194, G195, G196**) ter kamnito puščično ost (**G197**). Plasti oziroma njenih mej nismo dokumentirali (**sl. 97a–b**). Iz obravnavanega SE smo vzeli vzorec oglja, ki ga je radiokarbonska analiza s 94% gotovostjo umestila v čas od 211 do 413 n. št. (gl. **sl. 138**). V SE 343 je bilo gradivo, ki je značilno za lasinjsko kulturo, česar pa radiokarbonska datacija ni potrdila. Predvidevamo, da smo vzorec vzeli na zgornji meji plasti in pripada rimski plasti SE 326 (gl. **sl. 16, 17**). V SE 343 sta bila vkopana objekt 1 in 2 oziroma SE 478/479, SE 411 in SE 572/573.

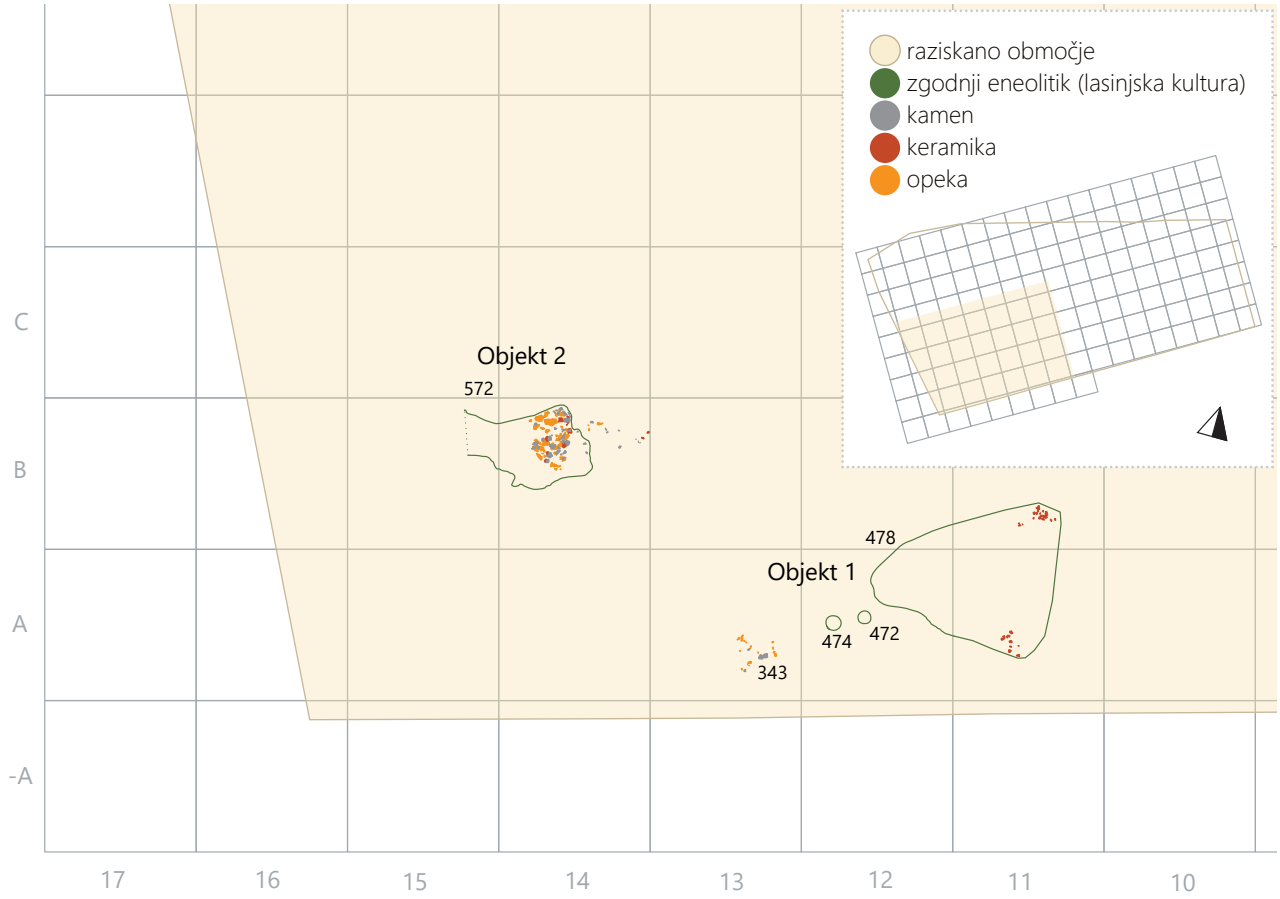

96 Tloris struktur iz zgodnjega eneolitika.

97 a – SE 343, b – hišni lep, sekiri in keramika – ostaline objekta.

Objekt 1

Kot objekt 1 smo interpretirali SE 478/479, v kv. A–B/11–12. Objekt je bil v tlorisu nepravilne oblike in velikosti 3,5 × 0,85–2,9 m. V polnilu smo izkopali odlomke keramike (**G187–G189, G191, G206, G208**) (**sl. 98**). Jugovzhodni del objekta je poškodoval novodoben vkop SE 480/481. Jugozahodno od objekta sta bili stojki oziroma vkopa SE 472 in SE 474. Iz SE 479 smo vzeli vzorec oglja. Radiokarbonska datacija ga je z 90,7% gotovostjo umestila v čas od 4258 do 4035 pr. n. št. (**sl. 144**).

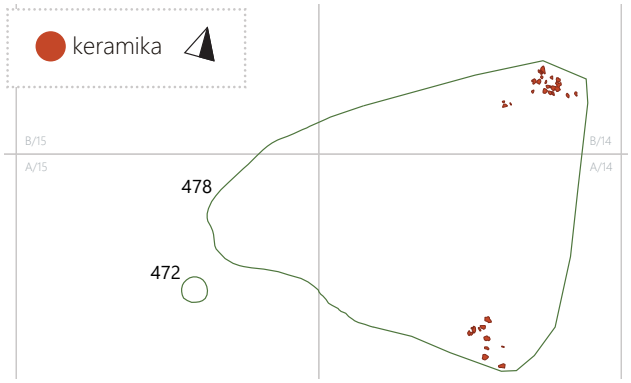

98 Tloris SE 478/479. Merilo 1 : 100.

99 Hišni lep SE 411.

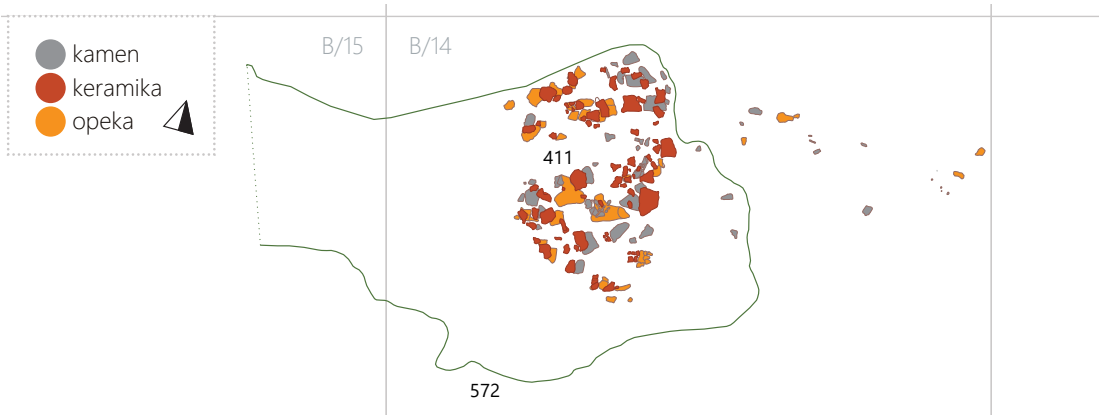

100 Tloris SE 572. Merilo 1 : 50.

Objekt 2

Drugi objekt se je nahajal v kv. B/14–15, kjer se je ohranila prežgana glinena struktura SE 411, velikosti 0,8 × 0,7 m, ki jo je obdajala temno rjava meljasta ilovica (SE 573), ki je zapolnjevala vkop SE 572 nepravilne oblike z merami 1,56 × 1 m (**sl. 99, 100**).

7.1.2 Razprava

V poglavju Gradivo bomo predstavili nekaj analogij predmetom z najdišča Draga, izkopanih na najdiščih širom Slovenije, ki so jih umestili v lasinjsko kulturo. Do leta 2011 je bilo iz tega obdobja objavljenih več kot 30 radiokarbonskih datumov z 10 najdišč: Ajdovska jama, Col 1 pri Podgračenem, Čatež – Sredno polje (objekt 70), Gorice pri Turnišču, Gradišče nad Dešnom, Hardek, Ivankovci, Malečnik, Ržišče, Moverna vas in Sodolek (Velušček 2011, t. 5.2). Na osnovi 24 analiziranih vzorcev domnevamo, da je najverjetnejši kalibracijski razpon radiokarbonskih datumov za slovenska najdišča lasinjske kulture 4366–4080 pr. n. št. (Velušček 2011, 229–231, t. 5.4), kamor sodi tudi objekt 1 oz. SE 478/479. Časovni razpon se dobro prekriva z datacijami z lasinjskih najdišč na Hrvaškem, ki so prav tako med 4330 in 3963 pr. n. št. (Balen 2008, 17–35; Bekić 2006, 95), z grobovi iz ludaniške skupine v Jelšovcah na Slovaškem (4444 in 3969 pr. n. št.), z epilengyelskim obdobjem v Avstriji (Velušček 2011, 236, 238, 243, t. 5.9: 1, t. 5.11: 1) in skupino najdišč Kanzianberg-Lasinja iz avstrijske Koroške, ki so datirana med 4240 in 3950 pr. n. št. (Ruttkay 1996, 43–48). V Moverni vasi in Gradcu pri Mirni se okoli leta 4300 cal BC zgodijo tipološke spremembe v zbirih lončenine, ki jih opredeljujemo v savsko skupino in lasinjsko kulturo. V lasinjsko kulturo (95,4% gotovost čas 4255–3995 pr. n. št.) uvrščamo fazo II na Gradcu pri Mirni, ki je sočasna s 7. in 8. poselitveno fazo v Moverni vasi (Sraka 2016, 95–98).

7.2 Rimsko obdobje

V sektorju II smo odkrili naselbinske sledi, ki jih datiramo v rimsko dobo. Najprej moramo omeniti kurišče (SE 527) in ognjišče (SE 509), ki ju radiokarbonska analiza vzorcev časovno umešča v mlajšo železno dobo (**sl. 94**). Nahajata se na območju, kjer smo odkrili sledi rimske in srednjeveške poselitve. Odlomkov prazgodovinske keramike nismo izkopali niti na ali ob kurišču in ognjišču niti na širšem območju, zato smo ju umestili v rimsko dobo. Kurišče SE 527 se nahaja v bližini rimskega objekta 5 in srednjeveškega objekta 3, medtem ko se ognjišče SE 509 nahaja znotraj obeh objektov (**sl. 101**).

Ognjišče – SE 509

Kv. D–E/6–7 sivorjava meljasta ilovica, med katero so 0,10 × 0,03 m veliki kosi oglja in odlomki keramike. Radiokarbonska analiza oglja je ognjišče s 95,4% gotovostjo datirala v čas od 400 do 203 pr. n. št. oziroma s 60,2% gotovostjo med 328 in 203 pr. n. št. (gl. **sl. 141**). Ognjišče, v tlorisu okrogle oblike, obdaja SE 508, v katerem smo izkopali odlomke keramike (amforo in razdrobljeno posodico) iz rimske dobe, žebljičke oziroma okove za čevlje (**G239**) in lonček (**G243**).

Kurišče – SE 527

Kuriščna kotanja, zapolnjena s kamnitimi oblicami, je bila vkopana v geološko osnovo hriba SE 3. Oblice so prekrili z glino in jih zamazali. Na severozahodnem delu so odstranili večji kamen SE 572, ki so ga uporabljali kot odlagalno površino (**sl. 102**). Podobno narejena kurišča so odkrili znotraj hiše v Valični vasi, ki jo časovno uvrščamo v pozno obdobje starejše železne dobe oziroma v negovski horizont (Dular, Breščak 1996, 154, sl. 16, 17), in v prazgodovinski hiši na Kunklu pod Vrhtrebnjim (Dular *et al.* 1991, 72). Radiokarbonska

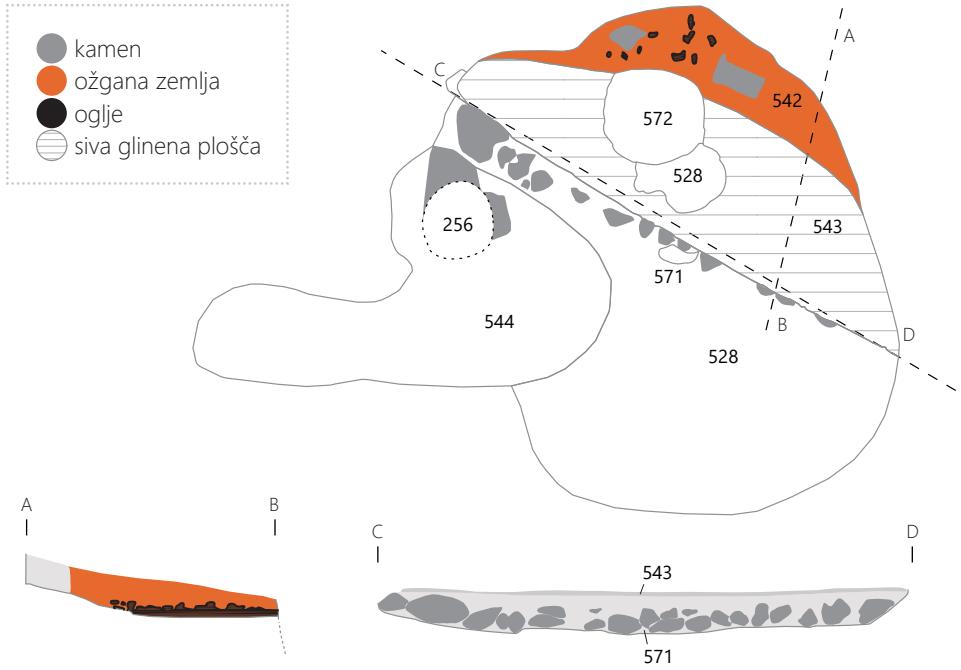

101 Kurišče SE 527. Merilo 1 : 20.

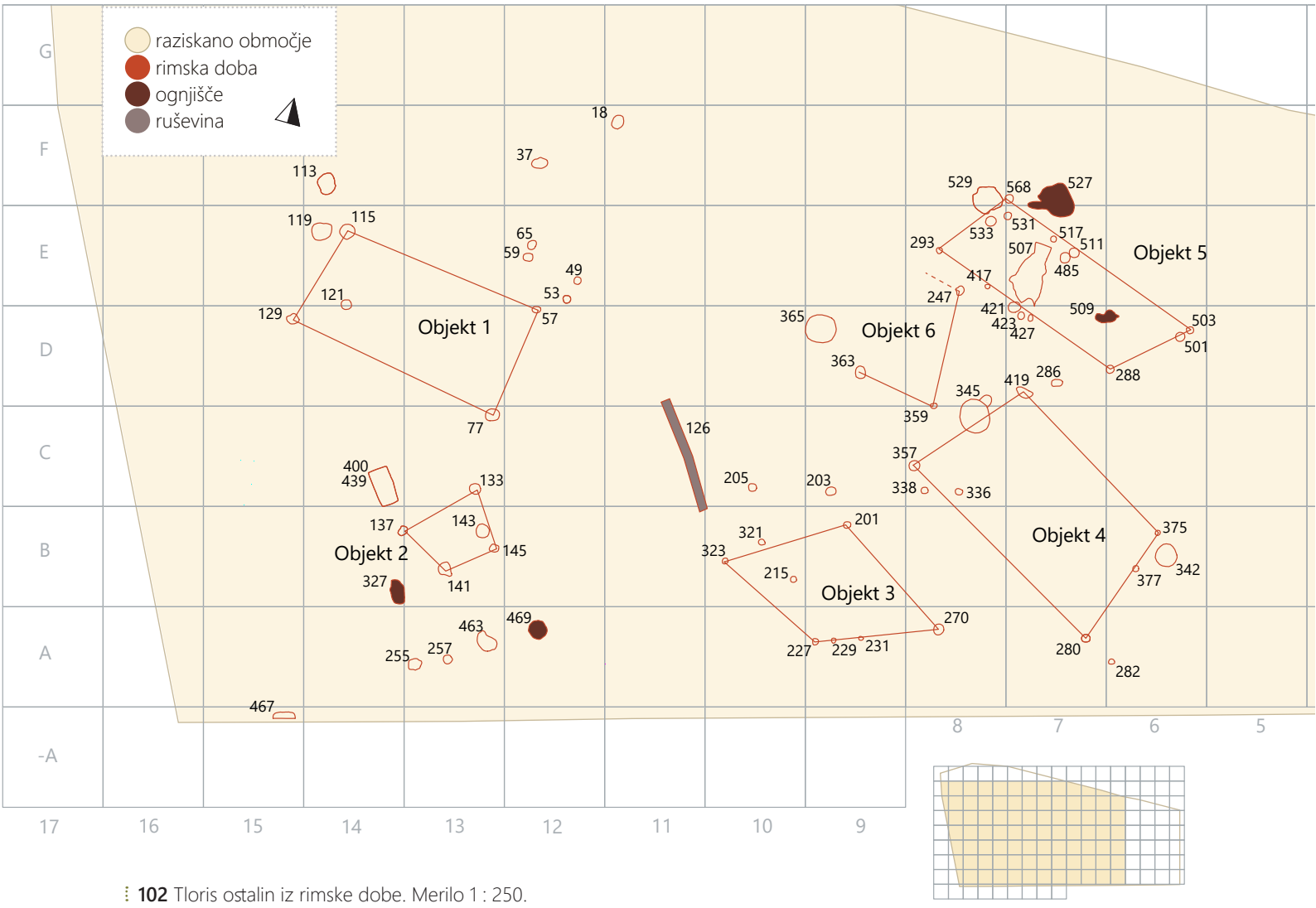

102 Tloris ostalin iz rimske dobe. Merilo 1 : 250.

analiza oglja je ognjišče s 95,4% gotovostjo datirala v čas od 402 do 203 pr. n. št. (gl. **sl. 140**).

Naselje je ležalo na pobočju severno od ceste, ki je povezovala *Emono* in *Neviodunum*. V oziroma pod kulturnimi in ruševinskimi plastmi iz rimske dobe SE 35, SE 82, SE 85, SE 126 in SE 326 smo izkopali in dokumentirali številne vkope za pokončne trame – nosilce konstrukcij (v nadaljevanju stojke), jame in ognjišča iz rimske dobe (**sl. 102**). V kulturni plasti SE 326 sta bila najdena avgustejska asa (**sl. 145**), ki nakazujeta zgodnejšo poselitev prostora. V interpretacijo tlorisov objektov smo vključili stojke, ki so vsebovale ali odlomke keramike iz rimske dobe ali večje količine oglja. Glede na razporeditev stojk smo interpretirali štiri stanovanjske objekte, enega delno in en pomožni oziroma objekt, namenjen shranjevanju. Pri rekonstrukciji objektov smo upoštevali podobno obliko profila in globino stojk. Objekti so bili pravokotne oblike in usmerjeni severozahod–jugovzhod, daljša stranica je bila vzporedna s pobočjem. Objekti so bili leseni in večinoma grajeni s stojkami ali v kombinaciji s sohami. Na možnost gradnje s sohami kažejo posamezni skupki oz. linije kamnov, ki so se ohranile v bližini stojk. Druga možnost je, da so jih uporabili za izravnavo terena (gl. **sl. 95**). Iz rimske dobe so se ohranile vogalne in stenske stojke, saj je širina objektov omogočala, da je ostrešje slonelo na stenskih stojkah[1] oziroma zunanji liniji stojk. Obstoj objektov nakazujejo tudi v ruševinskih plasteh SE 126 in SE 35 izkopani imbreksi in tegule.

7.2.1 Objekt 1

Objekt pravokotnega tlorisa je v dolžino meril 8,6 m in širino 4,8 m. Razprostiral se je v kv. C–E/12–15. Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 129, SE 77, SE 57, SE 123 in SE 115 (**sl. 102**). Objekt je bil lesen. Vkopi oziroma stojke so bili v tlorisu ali okrogle (SE 115, SE 77) ali ovalne oblike (SE 129, SE 57, SE 123), v profilu pa banjaste ali U-oblike (SE 57, SE 123). Dobro so bili vidni vkopi, v katerih so bili nosilni elementi konstrukcije. Njihov povprečni premer, z izjemo SE 57, je bil 0,50 m in globina 0,30 m. Ob linijah znotraj objekta sta ležali stojki (47 in 49) SE 120/121 s keramiko iz rimske dobe in SE 117/116, ki ni vsebovala gradiva. Na liniji objekta so ležale stojke (41 in 43) oziroma SE 104/105 in SE 108/109, katerih polnilo je vsebovalo tako rimsko kot srednjeveško keramiko, zato smo jih opredelili kot srednjeveške. Od rimskodobnih vkopov sta se razlikovali tudi globina vkopov in konstrukcija, saj je tramove podpirala kamnita obroba.

7.2.2 Objekt 2

Objekt je bil v tlorisu nepravilne, trapezoidne oblike, z merami 2,5 do 3,5 × 2,7 m (**sl. 102**). Zaradi manjših dimenzij domnevamo, da je šlo za pomožni objekt. Razprostira se v kv. B–C/12–13. Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 137, SE 141, SE 145, SE 143, SE 133. Vkopi so bili v tlorisu ovalne oblike s povprečno dolžino 0,45 m in v profilu banjaste oblike s povprečno globino 0,27 m. V okolici so se nahajali odlomki tegul.

7.2.3 Objekt 3

Objekt pravokotnega tlorisa je v dolžino meril 5,5 m in v širino 5 m. Razprostiral se je v kv. B/10–9 in A/9–8. Objekt so tvorile stojke 145, 99, 100, 101, 120, 86, 144 oziroma vkopi SE 323, SE 227, SE 229, SE 231, SE 270, SE 201, SE 321 (**sl. 102**).Vkopi so bili v tlorisu okrogle oblike s povprečnim premerom 0,25 m, v profilu so bili banjaste oblike in povprečne globine 0,09 m. Kot vkope za nosilna oziroma vogalne trame bi opredelili vkope SE 323, SE 227, SE 270 in SE 201, ki so vsi, razen SE 323, globlji od 0,1 m. V notranjosti objekta so bile še stojka 93 oziroma SE 215, v bližini severne linije pa še stojki 87 in 88 (SE 202/203 in SE 204/205).

7.2.4 Objekt 4

Objekt pravokotnega tlorisa se je razprostiral v kvadrantih od C–D/8–7 na severozahodu in na jugovzhodu do kv. A–B/7–6. Jugozahodna stranica objekta je merila 10 m, vzhodna 8 m, severna in južna pa 5 m. Jugozahodno stranico objekta so poškodovali novodobni vkopi za kozolec (SE 330 in SE 34). Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 357, SE 338, SE 282, SE 377, SE 375 in SE 419 (**sl. 102**). Vkopi so bili v tlorisu okrogle oblike s povprečnim premerom 0,28 m, v profilu pa banjaste oblike s povprečno globino 0,18 m. Po obliki izstopa vkop SE 419, ki je bil v tlorisu elipsaste oblike. Kot vogalne stojke oziroma vkope za nosilne trame smo opredelili vkope SE 357, SE 282, SE 375 in SE 419. Severno in jugovzhodno od objekta se nahaja odpadna jama SE 342. Na območju in v okolici objekta smo odkrili odlomke opek in tegul.

7.2.5 Objekt 5

Objekt pravokotnega tlorisa je v dolžino meril 8,5 m in v širino 3 m. Razprostiral se je v kv. F–D/6–8. Orientiran je bil severozahod–jugovzhod, daljši stranici sta bili vzporedni s pobočjem. Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 293, SE 417, SE 421, SE 423, SE 427, SE 290, SE 501, SE 511, SE 483, SE 485, SE 517, SE 533 (**sl. 103**). Stojke oziroma vkopi so bili okrogle oblike s povprečnim premerom 0,30 m.

1 Izrazi gradnja s stojkami, gradnja s sohami, stojka, stenska in vogalna stojka so povzeti po Dular 2008, 339–340.

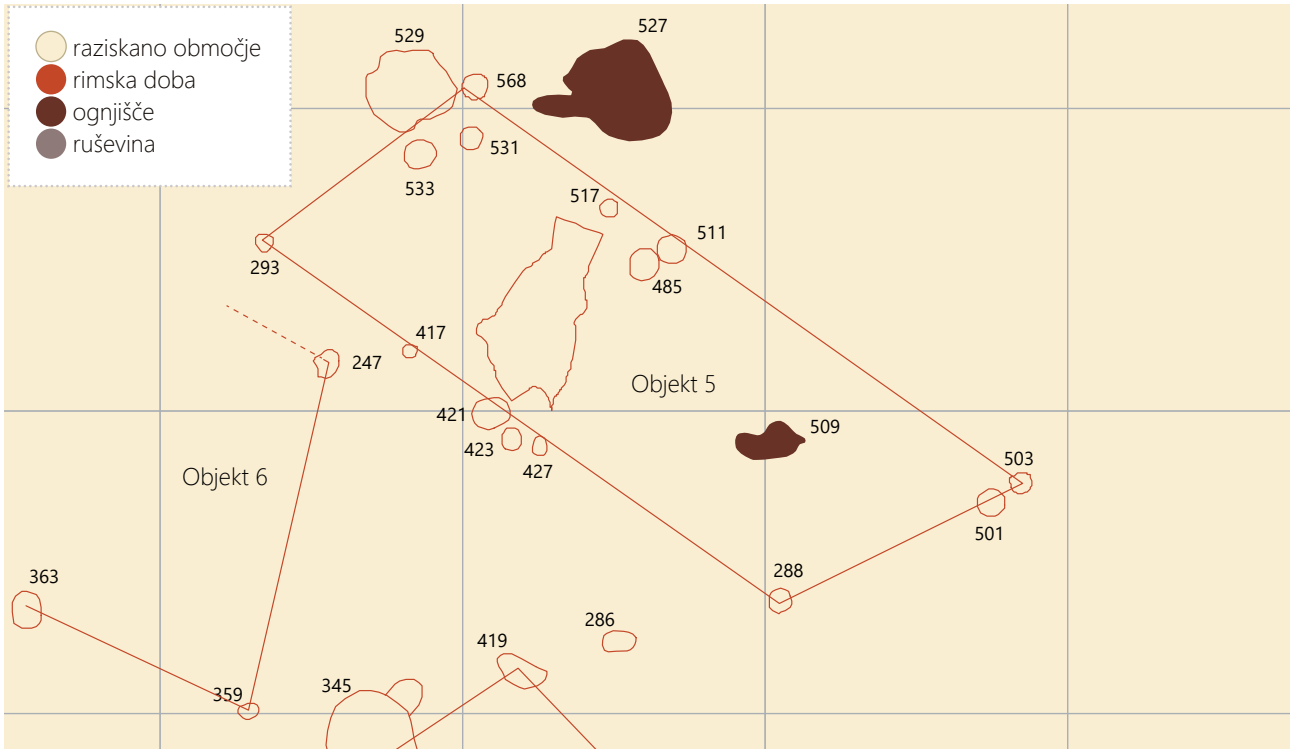

103 Tloris objektov 5 in 6 s kuriščem SE 527 in ognjiščem SE 509. Merilo 1 : 100.

V profilu so prevladovale U-oblike s povprečno globino 0,35 m in banjaste oblike z globino 0,15 m. Kot vogalne stojke oziroma vkope za nosilne tramove smo opredelili vkope 293, 290, 501, 533. K temu objektu lahko pogojno uvrstimo vkop SE 531, ki je ležal na liniji, a je brez najdb.

7.2.6 Objekt 6

Liniji, ki bi lahko tvorili potencialni objekt, se nakazujeta v liniji stojk oziroma vkopov SE 247, SE 359, SE 363 (**sl. 103**). Objekt bi imel enako usmeritev kot ostali. Razporeditev stojk nakazuje pravokoten tloris, z rekonstruirano krajšo, vzhodno stranico, ki meri 5 m.

7.2.7 Jame

Poselitveno sliko sektorja II dopolnjujejo tudi kulturne oziroma odpadne jame večjih dimenzij in ognjišči. Mednje uvrščamo jame oziroma SE 342, SE 345, SE 365, SE 439, SE 467, SE 507. Jame oziroma vkopi so v tlorisu in profilu različnih oblik. Jame so bile večinoma zapolnjene z mehko in gnetljivo meljasto ilovico, ki je vsebovala odlomke rimske keramike in drobce oglja. Jame smo izkopali v bližini objektov (gl. **sl. 101**), prav tako ognjišča SE 327 in SE 468/469.

7.3 Srednji vek

Iz obdobja srednjega veka so se ohranili številni vkopi. Pogosto smo v stojkah izkopali gradivo iz rimskega in srednjeveškega obdobja. Tovrstne stojke smo opredelili kot srednjeveške. Na osnovi razporeditve stojk smo rekonstruirali tri objekte (**sl. 104**), ki so imeli enako usmeritev kot objekti iz rimske dobe; daljša stranica je bila vzporedna s pobočjem. Zahodno linijo objektov 1 in 2 so tvorile stojke, ki so se nahajale v liniji z medsebojnim središčnim razmakom ob 3,5 do 4 m. Linijo smo razdelili na dva podobno velika objekta, predvsem zaradi stojke 30 oziroma SE 78/79, ker je vsebovala odlomke keramike iz rimske dobe in novega veka, ne pa tudi srednjega veka. V kvadrantih C–D/5–7 smo naleteli na hišni lep z odtisi protja in brun. Ob njem smo odkrili odlomke srednjeveške keramike.

7.3.1 Objekt 1

Objekt pravokotnega tlorisa je v dolžino meril 6,5 m, v širino pa 3,5 m. Razprostiral se je v kv. D–E/11–13. Orientacija bil severozahod–jugovzhod. Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 105, SE 107, SE 75, SE 69 in SE 45 (**sl. 104**). Stojke oziroma vkopi so bili v tlorisu okrogle oblike s povprečnim premerom 1 m, v profilu pa banjaste ali U-oblike in globine od 0,38 do 1,39 m. Kot vogalne stojke oziroma vkope za nosilne tramove smo opredelili vkope SE 105, SE 75, SE 69 in SE 45. Ob vzhodni stranici objekta so se na notranji strani nahajale stojke 17, 24 in 26 oziroma SE 53, SE 67, SE 71. V

profilih vkopov SE 105 in SE 107 sta bili vidni sledi dveh vkopov, ki nista bila podrobneje dokumentirana (**sl. 105**). V polnilu vkopa SE 105 oziroma v SE 104 smo izkopali keramiko iz rimske dobe in srednjega veka. Radiokarbonska analiza vzorca oglja iz SE 45 ga z 90,3% gotovostjo uvršča v čas od 1397 do 1521 n. št.

7.3.2 Objekt 2

Objekt pravokotnega tlorisa je v dolžino meril 7,5 m in v širino od 4 do 5 m. Razprostira se v kv. A–C/10–12. Orientacija bil severozahod–jugovzhod. Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 84, SE 87, SE 253, SE 251, SE 91, SE 93 in SE 95 (**sl. 104**). Odlomkov keramike, ki bi omogočali datacijo, nismo izkopali v vseh polnilih, zato smo v rekonstrukcijo objekta vključili stojke s podobnim prerezom in premerom. Stojke oziroma vkopi so v tlorisu okrogle oblike s povprečnim premerom 0,8 m, v profilu so bili U-oblike in globine 0,46 do 1 m. Kot vogalne stojke oziroma vkope za nosilne

105 Dvojni vkop v stojki oz. SE 105.

tramove smo opredelili vkope SE 84, SE 253, SE 251, SE 93. Širina stavbe ni presegala širine 5 m, vendar se je po sredini nahajala linija notranjih stojk 33, 141 in 36 oziroma tako imenovani vkopi SE 89, SE 315. Kot slemensko stojko lahko interpretiramo SE 89.

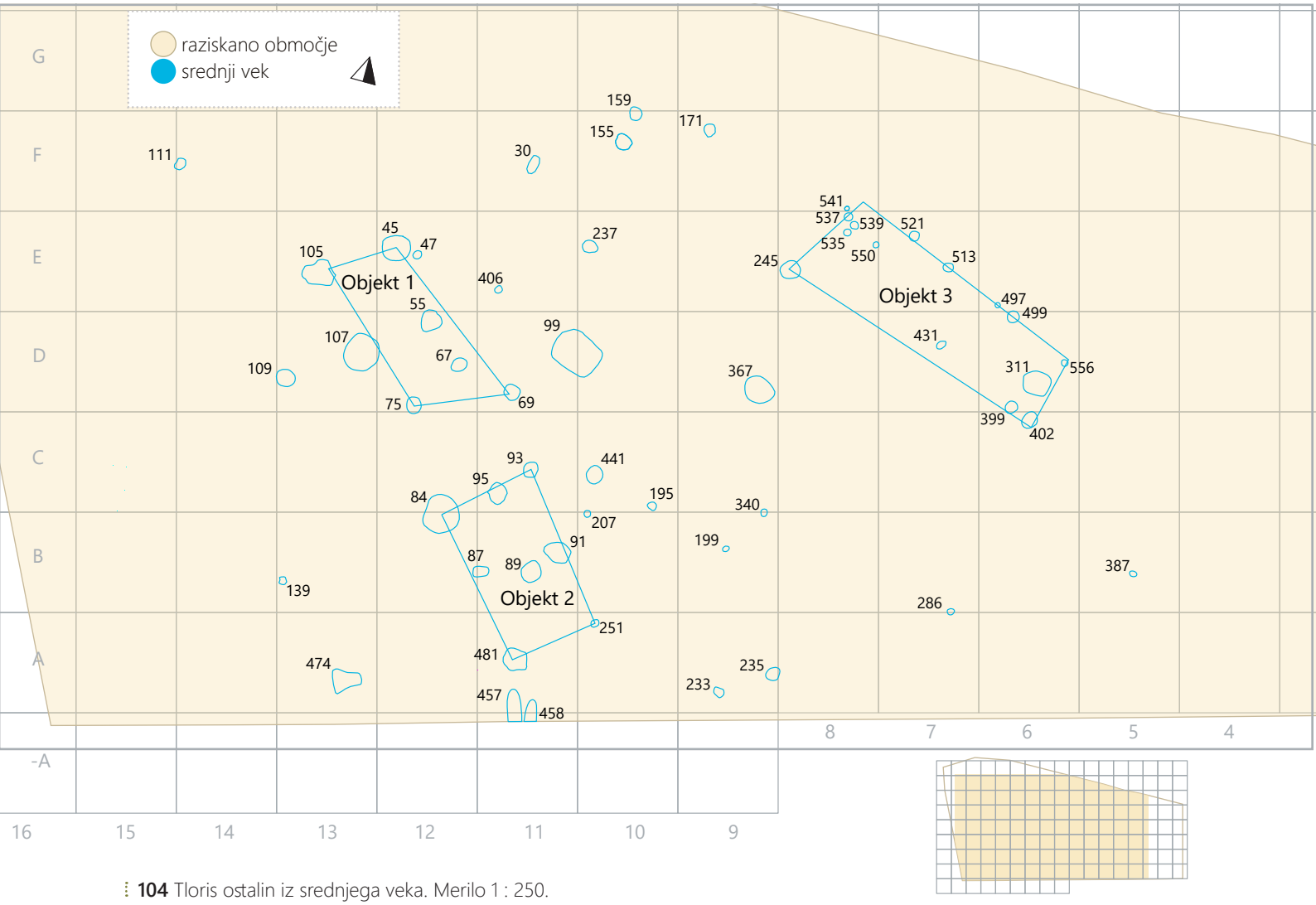

104 Tloris ostalin iz srednjega veka. Merilo 1 : 250.

106 Ostaline objekta 5 iz rimske dobe in objekta 3 iz srednjega veka s kurišči SE 509, SE 527.

7.3.3 Objekt 3

Objekt pravokotnega tlorisa je v dolžino meril 11,5 m in v širino približno 4 m. Razprostiral se je v kv. C–F/6–8. Orientacija bil severozahod–jugovzhod. Objekt so tvorile stojke oziroma vkopi SE 245, SE 399, SE 402, SE 556, SE 497, SE 499, SE 513, SE 515, SE 521, SE 568 (**sl. 104**). Na južni liniji je ležal vkop SE433 brez najdb. Vzhodna stranica objekta je bila vkopana v lapornato geološko osnovo (SE 3). Stojke so bile večinoma okrogle oblike s povprečnim premerom 0,38 m, v profilu pa banjaste ali U-oblike in globine 0,25 m. Objekt je bil zgrajen na območju, kjer je stal tudi objekt iz rimske dobe. Znotraj objektov iz obeh dob se je nahajalo ognjišče SE 509, v neposredni bližini pa še kurišče SE 527 (**sl. 106**).

7.3.4 Jame

V sektorju II smo izkopali in dokumentirali več jam različnih tlorisov. Med jamami bi izpostavili vkop SE 311 in vkop SE 367. V SE 311 smo pod polnilom s prazgodovinsko, rimsko in srednjeveško keramiko odkrili tudi polnilo z odlomki hišnega lepa in prazgodovinske keramike. V SE 366 smo vzeli vzorec oglja, ki je bil po opravljeni radiokarbonski analizi s 95,4% gotovostjo datiran v čas od 1280 do 1404 n. št.

7.4 Novi vek

V novoveško obdobje smo poleg odpadne jame SE 10/11 in SE 21 umestili ruševine in temelje zidu v kv. E/3 oziroma SE 8, pravokotni objekt SE 42/80, vkope za enoredni kozolec in vkope, katerih polnila so vsebovala odlomke novoveške keramike. V moderno obdobje smo umestili vodovodni jašek SE 576/577 in jarek SE 574/575 (**sl. 108**).

7.4.1 Objekt 1

Objekt 1 oziroma vkop SE 80 je bil v tlorisu pravokotne oblike, v dolžino je meril od 2,9 do 3,2 m in v širino 2,7 m (**sl. 107a–b, 108**). Zapolnjen je bil z dvema polniloma, in sicer SE 42 in SE 43. V SE 42 smo izkopali novoveško opeko, steklo in železo.

107a – SE 42 polnilo vkopa SE 80; **b** – polnili SE 42 in 43.

7.4.2 Objekt 2

Temelji objekta 2 (**sl. 108**) so se nahajali na pobočju, severovzhodno od ostalin rimske in srednjeveške poselitve v kv. E/3. Ohranila sta se zahodni zid dolžine 2,30 in širine 0,75 m ter južni zid dolžine 2,50 in širine 0,60 m.

7.4.3 Objekt 3

V ravni liniji, v smeri severozahod–jugovzhod, z medsebojnim središčnim razmikom 4,5 m so ležale stojke oziroma vkopi SE 97, SE 183, SE 185, SE 330, SE 34. Stojke oziroma vkopi so se od ostalih ločili po večjem premeru (v povprečju je 1 m), obliki profila in globini, ki je segala od 0,95 do 1,5 m. Na dnu stojke 47 je ležal les. Linijo smo interpretirali kot enoredni kozolec, dolžine 18 m (gl. **sl. 108**).

7.4.4 Jame

V sektorju II smo izkopali 3 jame, ki smo jih na osnovi odlomkov keramike umestili v novoveško obdobje, in sicer SE 10/11, SE 249/250, SE 328. Iz SE 328 smo vzeli vzorec, radiokarbonska analiza ga je s 95,4% gotovostjo umestila v čas od 1453 do 1639 n. št.

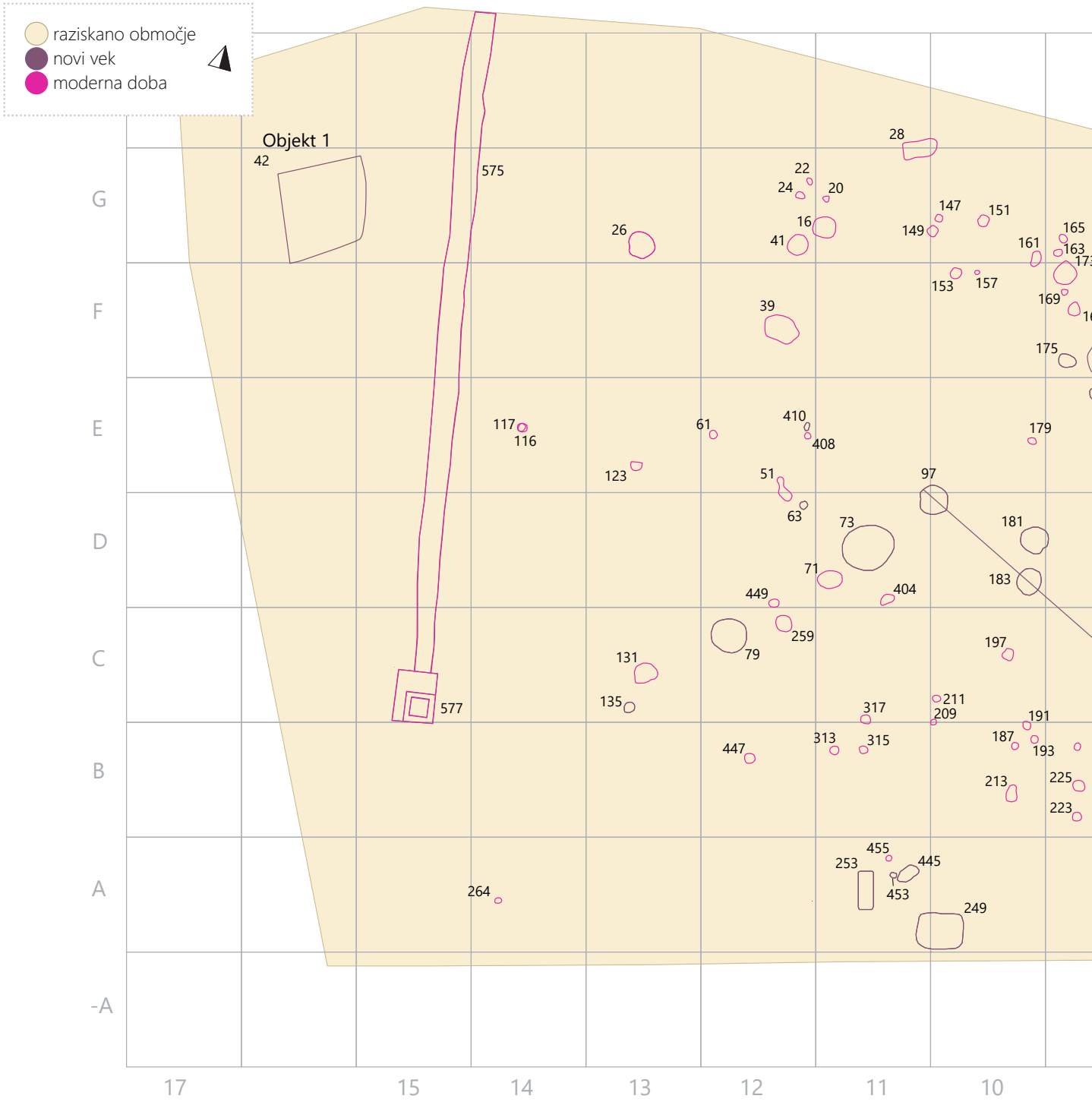

108 Tloris ostalin iz novega veka in moderne dobe. Merilo 1 : 200.

7.5 Moderna doba

V moderno dobo smo umestili betonski vodovodni jašek (SE 577/578) in vodovodni jarek (SE 574/575) (gl. **sl. 107**), peščeno nasutje za poljsko pot (SE 291) (gl. **sl. 16, 17**) in vkop SE 480/481.

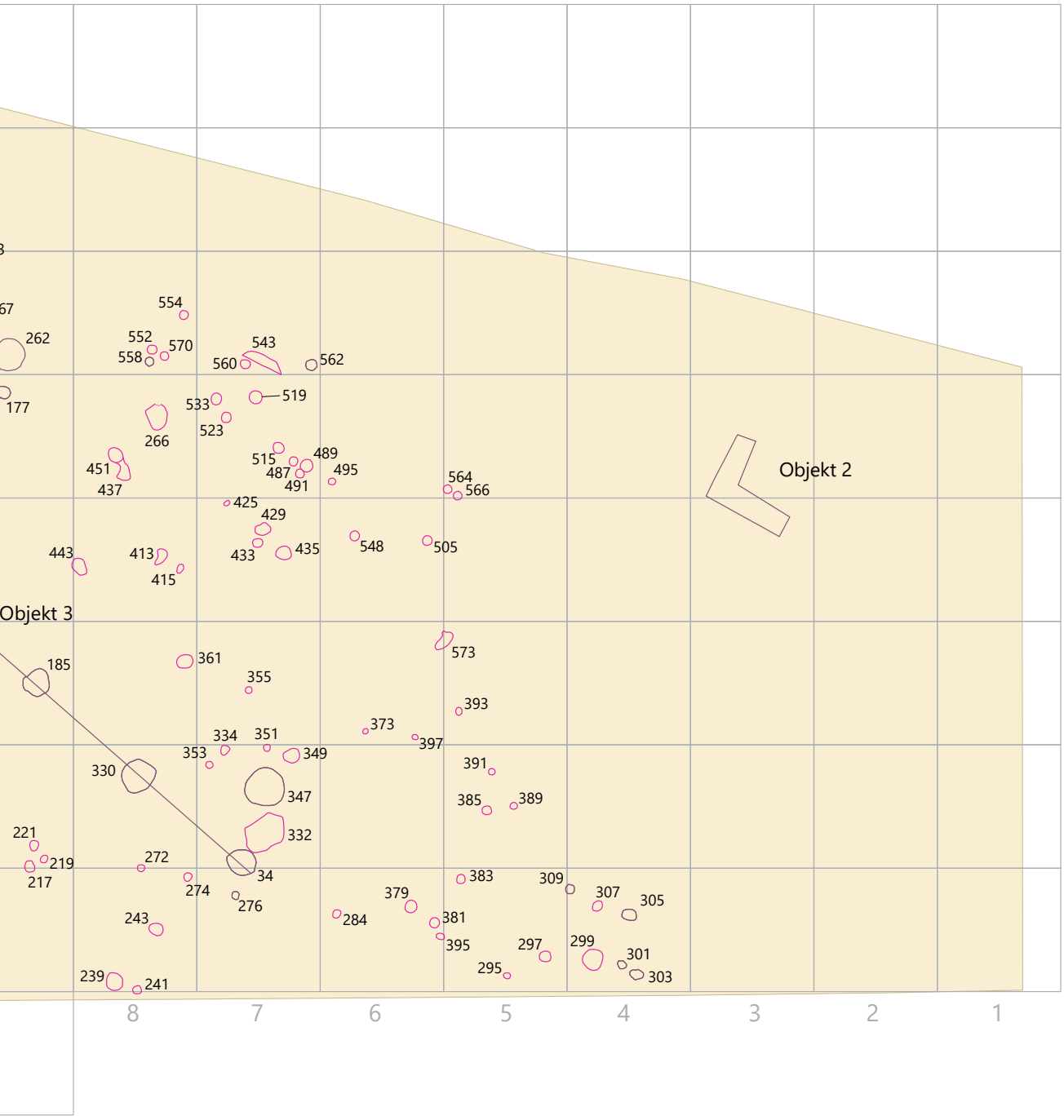

8 Sektor III

8.1 Rimska doba

Sektor III se je nahajal med hitro cesto Ljubljana–Obrežje in lokalno cesto. Izkopavanja tega območja so potekala v vsakodnevnem deževju in nalivih. Izkopno polje je bilo večkrat poplavljeno, kar je oteževalo izkopavanje in dokumentiranje arheoloških plasti. Arheološke ostaline so bile v kv. -A do B/69–63. V ostalih kvadrantih nismo izkopali arheoloških najdb in struktur. Na območju sektorja III smo dokumentirali dve fazi objekta iz rimske dobe in temelje ter ognjišče iz novega veka (**sl. 109**). V zadnjo, najmlajšo fazo, uvrščamo v kv. A/68–69 izkopane, še ohranjene, temelje novodobne stavbe in ognjišče. V drugo fazo uvrščamo temelje večjega objekta pravokotnega tlorisa, ki je bil prekrit z ruševino. Objekt se je razprostiral v kv. -B–A/64–68. Na ruševino smo naleteli 0,8 do 0,9 m pod današnjo hodno površino, najdbe in zidovi pa so se pojavljali do globine 2,4 m. Objekt so tvorili temelji oziroma dobro grajeni zidovi SE 17, SE 16, SE 31, SE 33, SE 34 in SE 32. K objektu je sodilo tudi večje kurišče SE 30, ki je bilo zamejeno z linijo kamnov SE 74. Severno in južno od kurišča, v kv. -A, A/67, so se nahajale stojke oziroma vkopi za kole. Temelji in ostaline objekta so se nadaljujevali proti jugu pod lokalno cesto, izven izkopnega polja. V prvo, najstarejšo fazo uvrščamo ohranjene temelje zidov SE 52, SE 47, SE 72 in SE 50. Zidove oziroma temelje objektov so odkrili tudi na bližnjem najdišču Draga 2 in Požarnicah pri Družinski vasi (gl. **sl. 6**) (Petru 1958–1959, 302–303; Tica 2003, 227). Lokacija objekta na najdišču Draga, ki se nahaja na ozki ravnini pod grebenom Vinjega vrha, potokom in reko Krko je podobna geografski lokaciji objekta oziroma lokaciji itinerarske postaje *Romula* v Ribnici na Dolenjskem.

Rimska doba, starejša faza – faza 1

K objektu iz prve oziroma najstarejše faze uvrščamo temelje zidov različnih dolžin oziroma SE 52, SE 47, SE 72 in SE 50 (gl. **sl. 109, 110**). Arheoloških najdb nismo izkopali, zato natančnejša datacija ni mogoča. Ohranjene mere objekta so bile 11,2 × 4,5 m. Temelji zidu SE 47 so se zaključili pod SE 31 (**sl. 111**).

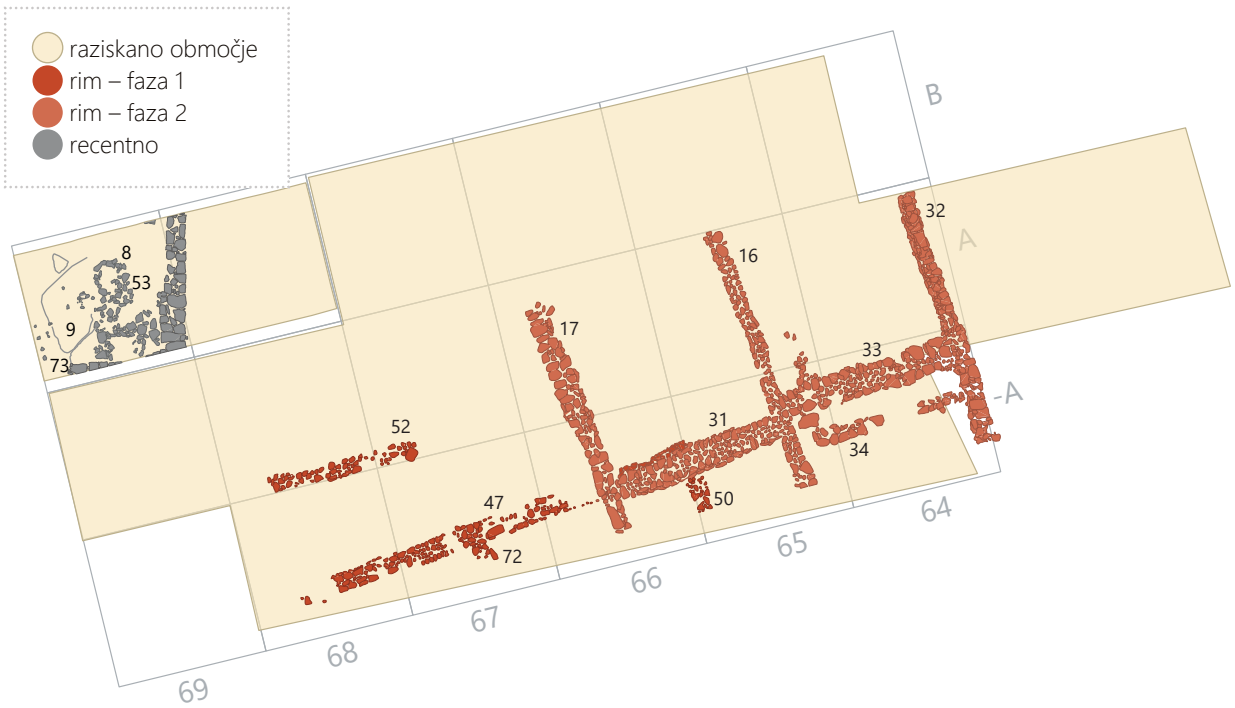

109 Tloris sektorja III. Merilo 1 : 200.

110 Najstarejša faza – faza 1 z označenimi zidovi oziroma SE: 47, SE 50, SE 52, SE 72.

Rimska doba, mlajša faza – faza 2

Temelji objekta so bili dobro grajeni iz različno velikih in obdelanih kamnov. Zidovi SE 17, SE 16 in SE 32 so bili orientirani sever–jug, medtem ko so bili zidovi SE 31, SE 33 in SE 34 orientirani v smeri zahod–vzhod. Temelji, ki so bili orientirani zahod–vzhod, so bili močneje grajeni in širših dimenzij, zato jih lahko opredelimo kot nosilne. Ohranjeni temelji so objekt razdelili na štiri neenako velike prostore (gl. **sl. 109**). Severozahodni prostor je bil opredeljen kot prostor 1. Zapolnjen je bil z ruševino (SE 28), ki je poleg kamenja vsebovala tudi tegule, imbrekse, odlomke keramike in dele zoglenelega lesenega ostrešja (**sl. 112, 113**). Pod ruševino

111 Zaključek temelja SE 47 pod SE 32.

112 Ruševine ostrešja in temelji faze 2.

113 Tloris ruševin in temeljev faze 2. Merilo 1 : 100.

114 Kurišče (SE 30), kamnit zid (SE 56) in stojke.

115 Temelji hiše s kurišč em.

se je nahajala SE 40. Prostor 1 je od prostora 2 ločevala SE 16. Širina prostorov je bila 4,8 m. Ruševino v prostoru 2 smo dokumentirali kot SE 4. Pod njo se je tudi v tem prostoru nahajala SE 40. Zidovi SE 17, SE 16 in SE 32 so se na severu stopničasto končali (gl. **sl. 119**). Zaključili in naslanjali so se na sivorjavo peščeno plast (SE 51), ki smo jo interpretirali kot naplavino. Objekt se je nadaljeval proti jugu izven izkopnega polja, zato smo izkopali le severni del prostorov 3 in 4. Prostora je prekrivala siva ilovica. V prostoru 4 se je nahajal zid SE 34. V mlajšo fazo sodi tudi večje kurišče SE 30, ki ga je na zahodu in jugu obdajal zid SE 74. Kurišče je bilo zgrajeno iz kamenja in gline, na zgornji ravni ploskvi pa je bilo zaglajeno in prežgano. Na severni strani ga je omejeval kamnit zid (SE 56), med njim in kuriščem pa so se v ravni liniji nahajale tri stojke. Tri stojke so bile tudi južno od ognjišča. Jugozahodno od njega je bila ruševina z zaobljenim kamenjem (SE 43), severneje od SE 43 in pod njo pa še ruševinska plast prežgane zemlje in oglja (SE 44) (**sl. 114**).

Ohranjene mere objekta so bile 10,8 × 7,2 m oziroma 15,4 m, če vključimo še kurišči SE 30 in SE 74 (**sl. 115, 116**). V sektorju III smo izkopali odlomke keramike iz rimske dobe, med katero prevladujejo odlomki kuhinjske keramike, okrašene z metličenjem, sledijo ji neopredeljivi odlomki stekla. Najdbe v katalogu, oštevilčene od **G254** do **G272**, smo datirali od 1. do 3. stoletja, vendar posamezni odlomki ostenj nakazujejo, da je bil v uporabi do 4. stoletja.

8.2 Novi vek

Po strojni odstranitvi zgornjih plasti SE 1 in SE 2 smo na globini 0,3 m naleteli na ruševine novodobnega objekta. Najmlajši, novoveški temelji objekta in najdbe so bili na zahodnem delu sektorja III v kv. A/69 in 68. Po meji med kvadrantoma je potekal 0,70 m širok zid (SE 6), ki je bil zgrajen iz kamenja in malte. V kv. A/69 je bil vogal, ki je potekal prečno na zid (SE 73). Območje izkopnega polja so

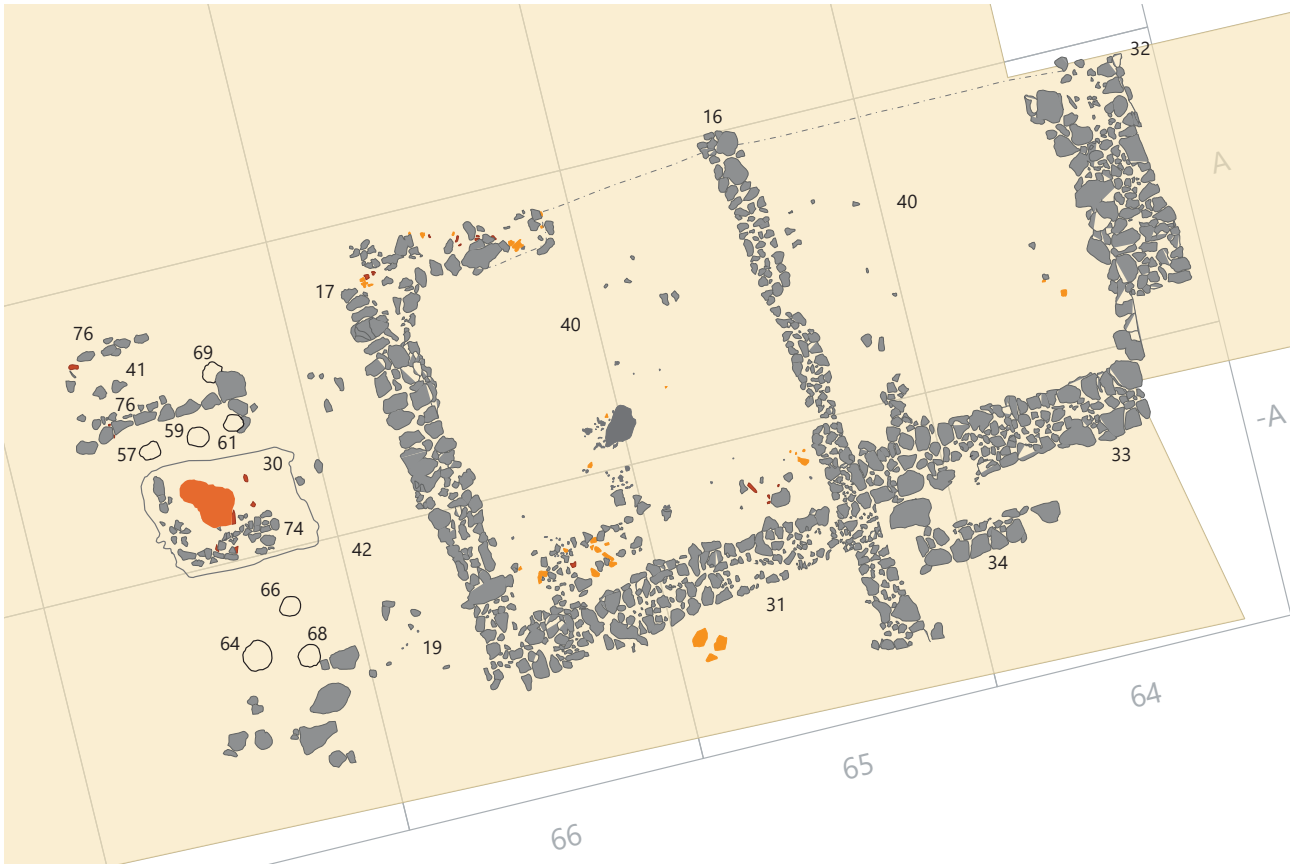

116 Tloris ruševin in temeljev faze 2. Merilo 1 : 100.

prekrivali ruševine, kamenje, opeka in omet. V sredini kv. A/69 je bilo iz kamna zloženo ognjišče (SE 8/SE 53/SE 54) (**sl. 117, 118**). V kv. A/65 smo na globini 0,7 m odkrili recentni zid oziroma beton (**sl. 119**). V okolici so bile recentne najdbe in črnorjava zemlja močno pomešani z malto.

117 Najmlajša faza - faza 3 novoveško ognjišče in temelji.

119 Beton in zaključki temeljev v SE 51.

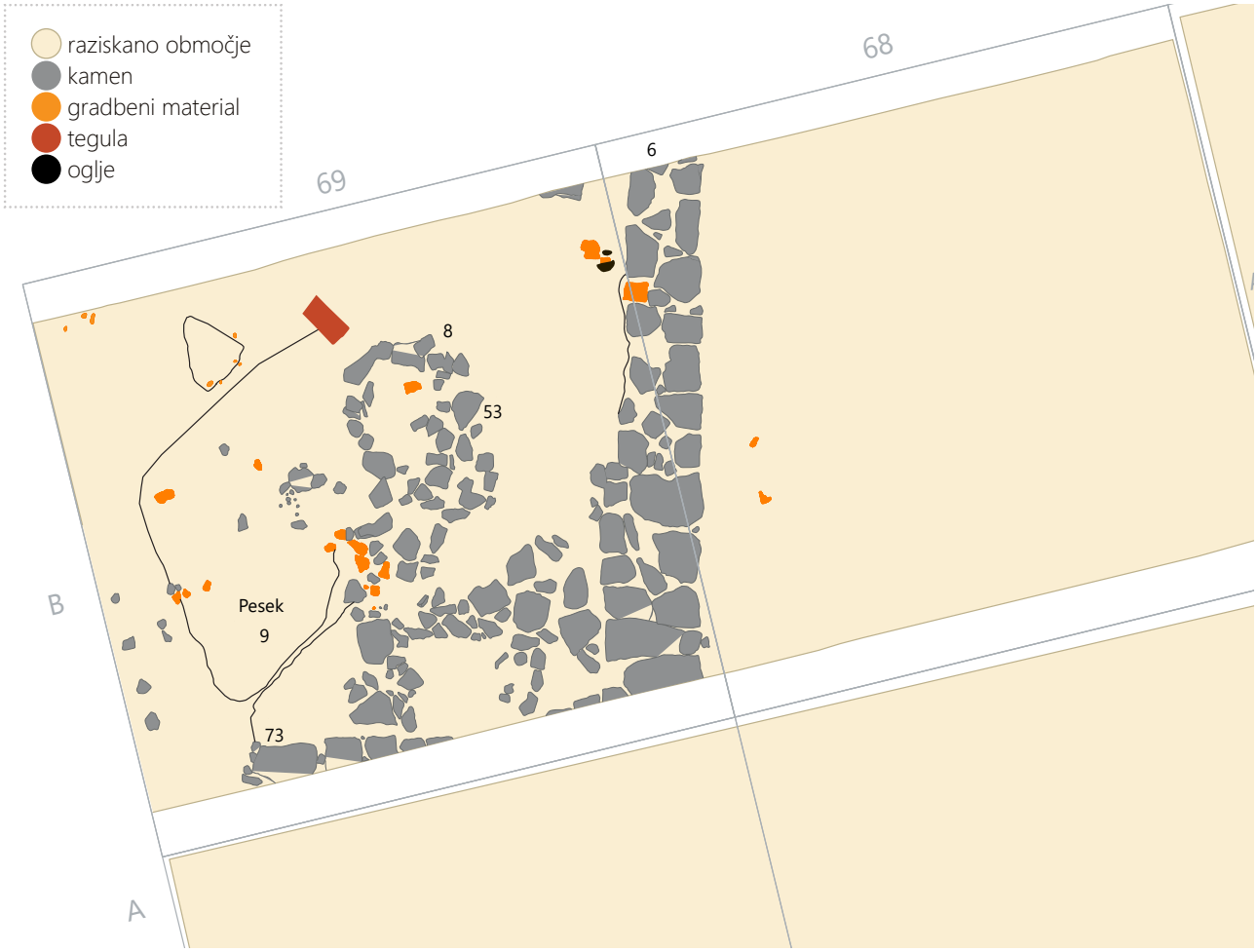

118 Tloris ognjišča SE 8, SE 53, SE 54 in temeljev SE 6 in SE 73. Merilo 1 : 50.

9 Najdbe

9.1 Prazgodovinsko obdobje

V prazgodovino lahko iz sektorja I uvrstimo le utež za statve **G1**, pogojno pa še nedoločljiv železen podolgovat predmet **G9**, ki pa ju težko ožje časovno opredelimo. Več najdb (**G184–G219**) iz prazgodovine smo izkopali v ravninskem delu sektorja II, ki jih lahko časovno uvrstimo v obdobje lasinjske kulture.

9.1.1 Najdbe iz obdobja lasinjske kulture oziroma zgodnjega eneolitika

Med izkopanim gradivom v sektorju II prevladujejo odlomki keramike. Med odlomki so z največjim številom zastopani odlomki ustij, ostenja skled, loncev, odlomki dna in zgornji deli votlih nog, ročaji, zajemalke, cedila, uteži. Tipološka razdelitev keramike je prikazana na **sl. 120**. Keramiko po obliki in okrasu uvrščamo v lasinjsko kulturo.

Lonci

Med keramiko z najdišča Draga po številčnosti prevladujejo odlomki ostenja loncev in dna.

Največ odlomkov (**G189, G190, G212**) sodi k loncem z izrazito usločenim trupom, ki izbočeno prehaja v klekasto oblikovan obod in se zaključuje z navznoter upognjenim ustjem. Lonci enake oblike in s podobnim okrasom so bili izkopani na številnih slovenskih najdiščih, med drugim v jugovzhodni Sloveniji na Gradcu pri Mirni (Dular 1991, 89, t. 25: 13, 14), v Ajdovski jami v nejasni stratifikaciji (Horvat 1989, 26–27) in Colu pri Podgračenem (Horvat 2020, G64, G65). V severovzhodni Sloveniji so jih izkopali na najdiščih Mura pri Lendavi (Sankovič, Šavel 2011, 33, 169, G94), v Podravju pa v Zgornjem Radvanju (Kramberger 2014, t. 122: 122, t. 8: 131, 152, t. 10:164), Hočah – Orglarski delavnici (Kramberger 2014, t. 11:176, 177, 179, t. 12: 187–188), Hardku (Žižek 2006a, št. 23 in 24) in Malečniku (Kramberger 2021, 39, G3, G14). Analogijo odlomku **G190** tako po okrasu kot obliki predstavlja odlomek, izkopan v belokranjskem Gradacu (Udovč 2016). Primerjamo jih lahko tudi z lonci z zahodnih madžarskih najdišč kulture Balaton-Lasinja I: Nagykanisza-Sánc (Kalicz 1991, sl. 3: 2), Letenye (Kalicz 1991, sl. 3: 1), Tekenye-Öcse in Pórszombat-Medes (Horváth, Simon 2003, 113, sl. 27: 15, 16), Gellénháza-Városrét (Horváth, Simon 2003, sl. 25: 15) in Zalaegerszeg-Andráshida (Barna, Kreiter 2006, sl. 3: 2). Med gradivom smo izkopali tudi dna loncev; eno dno (D1) je bilo ravno (**G206**), drugo (D2) izrazito vbočeno (**G205**).

Sklede

Na najdišču smo izkopali raznovrstne sklede, ki smo jih razdelili na 4 tipe. V prvi tip (S1) smo umestili delno ohranjeno skledo oziroma posodo z izlivom (**G185**). Podobne posode so bile odkrite v Zgornjem Radvanju pri Mariboru (Kramberger 2010, Pl. 1, 8), na Andrencih (Pahič S. 1976, t. 1: 25), na Spahi (Velušček 2011, 122), v Zbelovem (Pahič, V. 1983, t. 11: 1) in na najdišču Inkey kápolna pri Nagykaniz-si (Horváth, Kalicz 2006, 61, G45).

V drugi tip (S2) smo umestili sklede s pokončnim, rahlo uvihanim ustjem **G191**. Glede na naklon ostenja sklepamo, da je bolj plitve oblike. Podobne sklede so bile odkrite na v Andrencih (Pahič 1976, t. 3: 2). V mlajših kontekstih jih poznamo na Hardeku (Žižek 2006a, 132, G1, G7, G8) in na najdišču Inkey kápolna pri Nagykanizsi (Horváth, Kalicz 2006, 55, G3).

K tretjemu tipu (S3) sodijo sklede z bolj ali manj kolenčastim prehodom ustja v dno in pokončnim oziroma navpičnim ustjem (**G188**, **G201** in odlomek ostenja **G187**). Zastopane so na najdiščih, ki so opredeljena kot najdišča lasinjske kulture. Med drugim so jih izkopali na Popavi pri Lipovcih 1 (Šavel, Karo 2012, G71, G85, G189, G192 idr.), Kalinovnjeku pri Turnišču (Kerman 2013, G162, G195, G299 idr.), Ormožu – Škoršičevem vrtu (Tomanič Jevremov, Tomaž, Kavur 2006a, predmeti 11, 12), Starem gradu pri Zagradu (Dular *et al.* 2000, t. 1: 9). Na najdišču Draga smo odkrili tudi konično skledo (S4), katere ustje je okrašeno z odtisi (**G184**), ki še najbolj spominjajo na odtise prstov. Konično skledo, ki ima ustje okrašeno z odtisi prstov, so izkopali na Goricah pri Turnišču (Plestenjak 2010, G82), podobno pa tudi na Hajndlu (Žižek 2006b, 148, G50) in Gradcu pri Mirni (Dular 2001, t. 1: 6). K zadnjemu, petemu tipu (S5) smo umestili polkroglasto, plitvo skledo z uvihanim ustjem (**G202**). Tovrstne sklede pogosto najdemo med lasinjskim gradivom na slovenskih najdiščih, npr. na Hajndlu (Žižek 2006b, 39), Spahi (Velušček 2011, t. 4.3: 12; t. 4.10: 11; t. 4.16: 9), Brezju pod Brinjevo goro (Kramberger 2018, t. 7: 1; t. 8: 1) in Ponikvah pri Trebnjem (Ravnikar, Tica 2018, G203, G805).

Posode na votlih nogah

V prvi tip posod na votlih nogah uvrstimo noge z rahlo izbočenim zgornjim delom oziroma t. i. zvončaste noge (PVN1). Na najdišču Draga smo izkopali odlomek tovrstne noge (**G204**). Analogije jim najdemo na najdiščih širom Slovenije (Kramberger 2018, 90, sl. 15). Pogoste so v severovzhodni Sloveniji: Zagonce (Kavur 2006, 111), Sodolek (Kavur, Tomaž, Mileusnič 2006, 125), Hardek (Žižek 2006a, 130, sl. 42), izkopali pa so jih tudi v jugovzhodni Sloveniji v Moverni vasi (Tomaž 1999, t. 38: 2). Poleg posod z izbočenim zgornjim delom smo izkopali odlomke in dna posod z votlo cilindrično nogo (**G203**), ki smo jih umestili k drugemu tipu (PVN2). Analogije kažejo, da je različno visoka votla cilindrično oblikovana noga zastopana na najdiščih, ki sodijo v savsko skupino lengylenske kulture, kot je Čatež – Sredno polje, a se pojavljajo tudi v plasteh z lončenino lasinjske kulture, kot npr. Ptuj – Šolski center (Kramberger 2014, t. 5: 80; t. 6: 96), Ponikve pri Trebnjem (Ravnikar, Tica 2018, G244, 246, 249), Zgornje Radvanje (Kramberger 2014, 251–257), Hoče – Orglarska delavnica (Kramberger 2018, 92).

Zajemalke

Zajemalke imajo kratek tulast držaj (**G208**) (tip Z2 po Velušček 2011, 124). Velikosti in oblike recipienta ne moremo določiti, ker so le delno ohranjene. »Zajemalke s tulastim držajem so značilne za inventar lengyelskega kulturnega kroga, kamor uvrščamo tudi lasinjsko kulturo. Na slovenskih

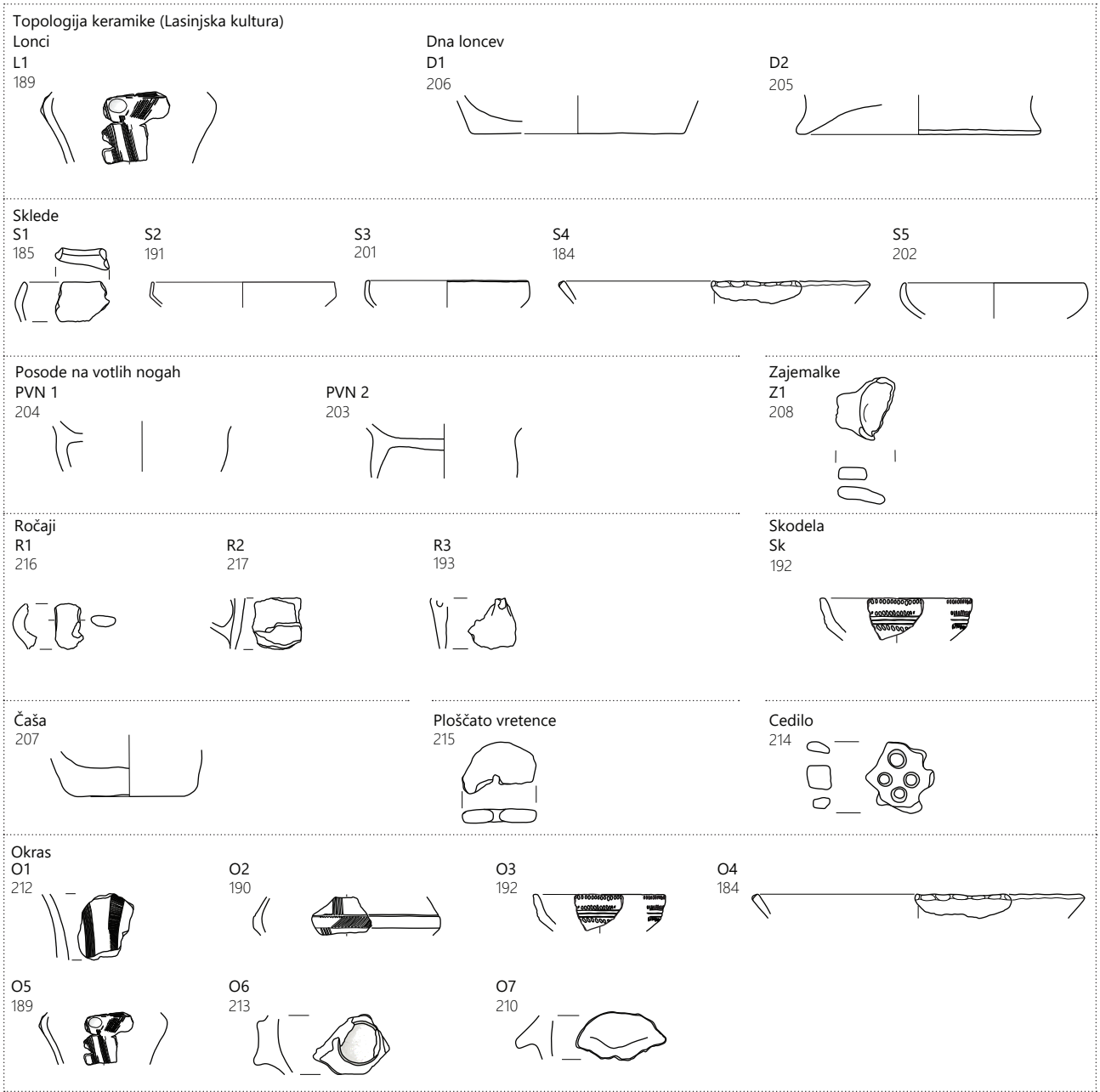

120 Tipološka razdelitev keramičnih najdb oziroma posod – lasinjska kultura zgodnji eneolitik.

najdiščih se prvič pojavijo v okviru savske skupine lengyelske kulture. Pojavljajo se tudi na sočasnih najdiščih stopnje Lengyel III v Prekmurju in Slovenskih goricah. Zajemalke s tulastim držajem so redno prisotne tudi na slovenskih najdiščih lasinjske kulture. Pojavljajo se skupaj z značilno lasinjsko keramiko. Po obdobju lasinjske kulture prevlada drugačen tip zajemalk s polnim držajem, ki na ozemlju Slovenije ostane priljubljen ves eneolitik« (Velušček 2017, 42). Zajemalke so izkopali na skoraj vseh lengyelskih in lasinjskih najdiščih, raziskanih v zadnjih nekaj desetletjih, med drugim na najdiščih Zagonce (Kavur 2006, 111), Ivankovci (Tušek, Kavur, Tomaž 2006, 117), Sodolek (Kavur, Tomaž, Mileusnič 2006, 126), Šafarsko (Horvat Šavel 1980, t. 5: 3; t. 6: 6; t. 11: 1–5; t. 4.27: 1–4; t. 4.32: 12), v jugovzhodni Sloveniji na Gradcu pri Mirni (Dular *et al*. 2000), Spahi (Velušček 2011, 198, t. 4.35: 11; t. 4.36: 10) in Gradacu (Udovč 2016, 38, sl. 1), na Hrvaškem v Dubrancu (Balen 1997–1998, 26, t. 2: 1) ter na Madžarskem Zalaegerszeg-Andráshida (Horváth 2002, Abb. 5: 3, 5, 6).

Ročaji

Med ročaji prevladujejo trakasti ročaji, debelejšega ovalnega preseka (**G216**, **G219**), ki smo jih umestili k tipu 1 (R1). Ohranjeni so le ročaji, ne pa tudi ostenja posod, zato lahko le predvidevamo, kaj so povezovali – ali ustje s prelomom oz. trebuhom ali vrat s trebuhom. Zaključki ročajev so poškodovani, vendar lahko glede na njihovo ukrivljenost sklepamo, da niso bili presegajoči. Sledijo jim trakasti ročaji z ožjim, lečastim presekom, ki so izdelani iz trše, finozrnate glinene mase (**G217**, **G218**), tip 2 (R2). Poleg ročaja je ohranjen tudi del večinoma z vrezi okrašenega ostenja (**G218**). Odlomke z ročaji in tovrstnim okrasom najdemo na najdišču Spaha (Velušček 2011, t. 4.28: 12, 13), prav tako tudi neokrašene (Velušček 2011, t. 4.12: 1, 2). V tretji tip ročajev smo umestili odlomek z delno ohranjenim ušescem s horizontalno perforacijo (**G193**). Odlomek bi bil po vsej verjetnosti lahko del posode z ravnim ustjem in visokim stožčastim vratom oziroma t. i. viseče posode (Velušček 2011, 121).

Ploščata vretenca

Ploščata vretenca razdelimo na več tipov. Tu obravnavano najdbo ploščatega koleščka (**G215**) bi lahko umestili k tipu T V4 (Velušček 2011, 124) oziroma k nizkim ploščatim vretencem. Podobno vretence so našli v severovzhodni Sloveniji na najdiščih, Ormožu – Škoršičev vrt (Tomanič Jevremov, Tomaž, Kavur 2006, 159, 68–72), Šafarskem (Horvat Šavel 1980, 53, t. 5: 2), Ivankovcih (Tušek, Kavur, Tomaž 2006, 115), Brezju pri Turnišču (Novšak, Tomaž, Plestenjak 2013, 28, predmeti G60, G132, G280) in Malečniku (Strmčnik Gulič 2006, predmet 14, 15), v jugovzhodni Sloveniji na Spahi (Velušček 2011, 125, sl. 4.19; t. 4.35: 14) ter Gradcu pri Mirni (Dular *et al*. 1991, t. 31: 10; t. 36: 16). Znana so tudi na madžarskih najdiščih Zalaegerszeg-Andráshida-Gébárter See (Horváth, Simon 2003, Abb. 29: 8, 13; Abb. 28: 10).

Cedila

Cedila oziroma ostenja z luknjami (**G214**) so izkopali tudi v severovzhodni Sloveniji na najdiščih Nedelica pri Turnišču predmet **G817** (Šavel, Sankovič 2013, 36), Pod Kotom – jug pri Krogu predmet **G460** (Šavel 2009, 226), Hajndl pri Ormožu (Žižek 2006b, predmet 40), v jugovzhodni Sloveniji na Spahi (Velušček 2011, 122, 182, t. 4.19: 20; t. 4.20: 16) in Gradacu (Udovč 2016, 38, sl. 1).

Med keramiko moramo omeniti še dno čaše (**G207**), ki ji zaradi le delne ohranjenosti ne moremo določiti tipa. Med lasinjskim gradivom, v stratigrafski enoti 343, smo izkopali tudi skodelo (**G192**), ki ji zaenkrat še nismo našli analogij. Možno je tudi, da je bila izkopana na zgornji meji plasti in bi potemtakem sodila v mlajša obdobja.

Okras

Na odlomkih keramike z najdišča Draga se pojavlja raznovrsten in pester okras. Odlomki so okrašeni z vrezanim, žlebljenim, odtisnjenim, apliciranim in kombiniranim okrasom. Okras, razen apliciran, se v linijah vije po ostenju posod. Z navadnimi vrezi (O1) je okrašen odlomek (**G212**), z žlebovi (**G190** in **G218**), z odtisi šila (O3) **G209**, z odtisi prsta (O4) pa **G184**. Na več odlomkih **G192** in **G211** se pojavlja kombinacija odtisov šila in vrezanih linij, medtem ko se na **G186** pojavi še podolgovata bradavica. Bradavica je lahko tudi držaj. Okrogel čep (O6) krasi odlomek **G213**, odlomek **G189** je okrašen v kombinaciji okrogle bradavice in navadnega vreza. Kot okras je zastopana tudi jezičasta bradavica (O7) **G210**. Vrezan, žlebljen in odtisnjen okras na keramiki ne izstopa od ornamenta, značilnega za t. i. lasinjski kulturni krog, za katerega so značilne tudi jezičaste in okrogle bradavice.

Jezičaste različice bradavic najdemo med drugim na Gradcu pri Selih pri Zajčjem Vrhu (Pavlin 2006, 225, sl. 106), Turnišču (Tomaž 2012, G1, G121, G136), Bukovnici (Šavel 1994, priloga 19: 9–11 in priloga 20: 14, 15), Šafarskem (Šavel 1994, priloga 10: 11–13), Ivankovcih (Tušek, Kavur, Tomaž 2006, predmeti 5, 25, 26), Hardeku (Žižek 2006a, predmeti 1, 2, 4) in Hajndlu (Žižek 2006b, predmeti 52, 76, 86). Jezičaste bradavice se kot okras ali držaj pojavljajo tudi na severovzhodnohrvaških lasinjskih najdiščih Dubranec (Balen 1997–98, t. 6: 2; t. 8: 1), Koška, Pjeskana II (Marković 1976, t. 1: 5; t. 6: 7, t. 7: 1); Nedelišće-Stara ves (Bekić 2006, 233, t. 1: 9; 235, t. 3: 8, 9), na zahodnem Madžarskem Zalavár-Basasziget (Virág 2005, t. 2: 3–4; t. 3: 3); Sormás, Mántai-dűlő (Straub 2006, Fig.

5: 1; Fig. 8: 1, 3); Zalaegerszeg-Andráshida (Horváth 2002, Abb, 1: 4); Letenye-Szentkeresztdomb (Kalicz 1995, Abb. 9: 3); Gellénháza-Városrét (Horváth, Simon 2003, npr. Abb. 21: 9; Abb. 22: 10; Abb. 24: 3); Rigyác (Tokai 2007, Abb. 7: 1; Abb. 8: 3, 4, 6); Dobri –Alsó-mező (Horváth, Simon 2004, Abb. 3: 5; Abb. 5: 2, 3; Abb. 14: 1, 3; Abb. 15: 17, 18, 20; Abb. 16: 11, 13, 14, 15) in v avstrijskih skupinah Kanzianberg in Bisamberg-Oberpullendorf (Ruttkay 1996, 43–47, Abb. 1: 4).

Krožne ali ovalne bradavice oziroma čepe, kakršne poznamo na najdišču Draga, poznamo tudi na posodah s sv. Ane nad Vrhpečjo (Dular *et al.* 1991, t. 7: 5), Gradca pri Mirni (Dular *et al.* 1991, t. 23: 5; t. 25: 14) ter Spahe (Velušček 2011, 172, t. 4.9: 12).

Kamnite sekire in odbitki

V SE 343 smo med odlomki prežgane zemlje in lepa ter keramike odkrili tri kamnite sekire. Delno ohranjene so bile jezičasta sekira (**G200**) in jezičasti oziroma ploščati sekiri (**G198** in **G199**). Sekire so pogosta najdba na najdiščih iz različnih dob. Kladivasto sekiro so odkrili na dolenjskih najdiščih Šmihel pri Žužemberku in Straži pri Novem mestu (Križ 2009, 220, 3.1: 16, 17), ploščate pa na Vinjem vrhu in Kapiteljski njivi v Novem mestu (Križ 2009, 220, 3.1: 19, 20). Na najdišču smo v sektorjih I in II izkopali 36 odbitkov, v sektorju III nobenega. V sektorju I smo v grobu 15 izkopali odbitek **G122**, v sektorju II v SE 343 pa kamnite odbitke (**G194–G196**), ki bi jih težko opredelili kot izdelana kamnita orodja. **G197** smo opredelili kot trikotno puščično ost oziroma puščico. Podobne so bile najdene v jarku Hočevarici in reki Ljubljanici (Velušček 2004, 49, 54), na najdišču Šiman pri Gotovljah in delno ohranjena tudi na Spahi (Turk 2011, 255, t. 7.1: 2).

9.2 Rimsko obdobje

Največ gradiva smo izkopali v grobovih v sektorju I (**sl. 121**).

9.2.1 Kovinske najdbe

Fibule

V sektorju I smo izkopali 26 fibul, od tega 21 v grobovih. Večina fibul je bila bronastih, 4 pa železne.

Z 12 primerki so najštevilčnejše zastopane močno profilirane fibule z enim gumbom na loku. Štiri so bile delno ohranjene, vendar smo jih lahko tipološko opredelili. V grobovih 3 in 22 smo odkrili eno profilirano fibulo, 2 v grobu 8, 4 fibule smo izkopali v SE 17, SE 19, SE 77 ter eno sporadično. V grobu 8 smo med poizkopavalno fazo oziroma flotiranjem vsebine žare v žari 2 odkrili še štiri močno profilirane fibule. Vse so bile izdelane iz brona. Prvi je močno profilirane fibule razdelil Oscar Almgren, in sicer na močno profilirane fibule z oporno ploščico spiralne vzmeti in tiste, ki te ploščice nimajo (Almgren 1923, 34). Fibule z najdišča Draga imajo pravokotno oporno ploščico, razlikujejo pa se po obliki začetnega dela loka. Ene imajo hruškasto oziroma gumbasto zadebelitev (tip Almgren 68) (**G3, G17, G38, G71**), druge pa poldeltoiden začetek loka (tip Almgren 69) (**G5, G7, G24, G70**). Noge fibul so cele, le **G8** ima nogo predrto z dvema luknjicama, prav tako imajo vse, razen ene, spiralo na 8 navojev, le **G4** ima 10 navojev. Obravnavane fibule so najbolj razširjene v provincah Norik in Panonija. Izdelovali so jih v številnih delavnicah v jugovzhodnih Alpah in njihovem obrobju (Gugl 1995, 12, t. 3: 23–27). Gre za lokalno noriško-panonsko obliko, ki se pojavi na prehodu iz 1. v 2. stoletje. Domneva se, da je bil eden izmed produkcijskih centrov v Sisku (Koščević 1980, 21) in na Ptuju oziroma Spodnji Hajdini (Istenič 1999, 60). Analogije najdemo na Drnovem (Petru 1978, t. IX: 1–45), na Beletovem vrtu v grobu 100, 102 (Knez 1992, t. 36: 3–4; t. 37: 6), Pristavi pri Trebnjem, npr. v grobu 93 (Slabe 1993, t. 13: 6) ter na Ptuju v grobu 99 (Istenič 2000, t. 21: 5). Med močno profiliranimi fibulami izstopa fibula (**G17**), saj njena oblika glave oziroma začetek loka spominjata na trombast zaključek. V grobu 20 smo izkopali tudi različico profilirane fibule z dvema gumboma na loku (**G132**). Fibula ima poškodovano nogo. Na Beletovem vrtu so izkopali 22 tovrstnih fibul, npr. v grobovih 61, 91 in 116 (Knez 1992, t. 21: 2, 3; t. 33: 7, 8; t. 41: 10, 11), v Sisku (Koščević 1980, 19, t. VIII: 50–52, t. IX: 55, 57) in v Viminaciju (Redžić 2007, 74).

Odkrili smo šest bronastih, neokrašenih kolenčastih fibul z različno oblikovanimi loki. S štirimi primerki (**G6, G112, G143, G144**) prevladujejo fibule s pravokotno oporno ploščico. Fibuli iz grobov 2 in 3 imata polkrožno podporo za peresovino (**G32**, **G39**) in sodita v tip 13C po Jobstu (Jobst 1975, 68) in tip Riha 3.12.4 (Riha 1979, 84). Razširjene so bile Noriku, Panoniji, Dakiji in Zgornji ter Spodnji Meziji. Velikokrat so bile izkopane v vojaških krajih, zato so interpretirane kot vojaške. Časovno sodijo v konec 1. oziroma v 2. in 3. stoletje (Koščević 1980, 28). Priljubljene so bile v srednjecesarskem obdobju v vseh rimskih provincah, posebej v obdonavskih provincah, nosili pa so jih od 2. do 4. stoletja (Riha 1979, 85, t. 12: 295). Ponekod so jih odkrili v večjem številu, kot npr. na Ptuju (Istenič 2000, t. 121: 5; t. 125: 10; t. 126: 1) in Drnovem (Petru, Petru 1978, t. X: 27). Med kolenčastimi fibulami s pravokotno oporno ploščico izstopata dva primerka iz groba 21, ki imata širok začetni del loka s trakastim presekom (**G143**, **G144**). Podobna je bila najdena v Straži (Knez 1964–1965, 149, t. 3: 5).

Grob	Žara		Lonec	Skleda	Čaša	Oljenka	Fibula	Igla	Nož	Steklo	Fe pr.	Novec	Br. pr.	Pasna spona	Uhan	Posoda	Žebelj
Št.	Hišasta	Skleda															
1	3		2	1	1	1	1	2		1	3						
2		3	1		1	1	1										
3	1		1	1		2	2				1	2	1				1
4																	
5			1								1						
6		1	1		1	1											
7	2	1	2		1	1	1		1	1	3	1					
8			3			2	3			2	2	1					
9			1														
10	2	3	1		1	2		2	1			3	2	1			
11			2				1			1		2					
12				1													
13	1?	2?					1										
14	2		3		1	1	1		1				3				
15																	
16										1	1						
17																	
18																1	
19			1						1								
20	1	2	1		1	1	4		2			1					1
21	2		1	2	1	1	2		3	2		1	3		1		
22			2				1	1					1				
23																	
24			1				1				1						
25			1														
26											1						6
27												1					8
28									1								
219/1			1	1													
222/3							1										
192/4										1		1					4

121 Zastopanost najdb po grobovih, sektor I.

Med fibulami izstopa fibula z dvema lokoma iz groba 7. Oblika spominja na obliko kolenčaste fibule s polkrožno podporo oziroma obliko glave, lok pa je razpolovljen (**G56**). Podobne so izkopali v Singiduna in Viminacija. Razširjene so bile v Gornji in Spodnji Meziji, Dakiji ter Panoniji. Časovno sodijo v 2. in prvo polovico 3. stoletja (Redžić 2007, 42, t. XX: 216–218).

Na najdišču Draga smo izkopali štiri cele (**G104, G120, G166, G178**) in eno poškodovano (**G129**) obročasto fibulo (ang. *penannular fibulae*, nem. *Ringfibeln*). Tovrstne fibule so izdelane ali iz brona ali iz železa. Konce imajo spiralno zvite ter kvadraten ali rombast presek obroča. Igla je na zadnji strani zataknjena oziroma zavihana na obroč. Takšen način pritrditve igli omogoča, da lahko prosto potuje po obroču. Fibule z najdišča Draga so železne in neokrašene. Obravnavane fibule sodijo k tipu 36 A po Jobstu in 8.2.4 po Rihi. Riha meni, da njihove predhodnice izvirajo iz Anglije, in sicer iz prve polovice 1. stoletja. V noriško-panonskem območju so na osnovi vzporednih novčnih najdb datirane v 3.–4. stoletje (Riha 1979, 209). V Sloveniji so bronaste fibule med drugim izkopali na Drnovem (Petru 1978, t. II: 11; t. III: 19), na Ptuju (Istenič 2000, 298, t. 38: 6), v Petrušnji vasi (Petru 1969b, t. 26: 7), v grobu 4 v Javorju pri Donjem Zemonu (Horvat, Žbona Trkman 2016, 110, sl. 9: 9) in na bližnjem najdišču Loka 1 (Horvat 2003, 178; Horvat, Soklič 2021, 26, G271). Med fibulami izstopa fibula s samostrelno peresovino in okroglim lokom, v središču katerega je upodobljena črka M (**G131**).

Med fibulami je treba omeniti še okroglo fibulo s sklenjenim pravokotnim podaljškom iz groba 7 (**G60**). Obroč je bronast, igla železna. Zaključek pravokotnega nastavka se zaključi z zavihkom. Okrogle fibule z drugačnimi zaključki pravokotnega podaljška so bile najdene na Puštalu nad Trnjem (Štukl 2018, 40) in Drnovem (Petru 1978, t. II: 14–15), Ptuju (Ciglenečki 1993, 511). Po mnenju I. Sellye, ki je fibule razdelila na 18 tipov, so najpogostejše v panonskem svetu. Meni, da so bile vse vrste hkrati v modi na različnih območjih province Panonije od druge polovice 3. do sredine 4. stoletja (Sellye 1990, 26). Tovrstne fibule je Jobst združil v različico 36 B in jo datiral v 3.–4. stoletje (povzeto po Božič, Ciglenečki 1995, 253–254).

Pasna spona

Na polici v grobnici 10, ki je vsebovala 6 pokopov, smo izkopali železno pasno spono z bronasto zakovico (**G90**). Na osnovi ostalih najdb v grobu je datirana v 2.–3. stoletje. Podobno bronasto spono so izkopali v skeletnem grobu 163 na Ptuju in je datirana v 4.–5. stoletje (Istenič 2000, 64, t. 34: 7).

Noži

V sektorju I je bilo izkopanih 10 raznovrstnih nožev, od tega 9 v grobovih in eden v SE 18, ter v grobu 28 železno enorezno bodalo. Noži so imeli enojno rezilo in hrbet ter držaj v vodoravni liniji. Ukrivljeno rezilo se je proti konici zoževalo. Ostro razmejitev trnastega nastavka za držaj in rezila je imel le nož iz groba 14 (**G113**). V grobu 28 smo izkopali bodalo (**G175**). Držaj bodala, ki se zaključi z branikom, krasijo vrezane linije. Bodala s podobno dolžino in obliko rezila ter zaključkom so odkrili v Straži v grobu 4 (Knez 1964–1965, 149, t. 3: 3), Šentlovrencu ob Temenici (kraj nahaja v bližini Trebnjega) (Slabe 1993, 67, t. 22: 9) ter v grobu 2 v Javorju pri Donjem Zemonu (Horvat, Žbona Trkman 2016, 107, sl. 9: 8). Največ nožev, kar trije, so bili izkopani v grobu 21. Od tega nož s trakastim nastavkom za držaj z zakovico (**G152**), nož s trakastim držajem, ki se zaključi s presegajočo zanko (**G151**), in nož s trnastim nastavkom za držaj z okroglim bronastim zaključkom s sledovi bronastega ščitnika (**G153**). Noža s presegajočima zankama iz groba 21 (**G151**) in 7 (**G62**) imata analogijo na Drnovem (Petru 1978, t. XX: 3), prav tako noža s trakastim in trnastim nastavkom za držaj (Petru 1978, t. XIX: 4, 2, 10). Noža s trakastim nastavkom za držaj smo izkopali v grobu 20 (**G135, G136**), s trnastim pa v SE 18 (**G10**). Pri dveh nožih, izkopanih v grobu 19 (**G127**) in 10 (**G91**), se je držaj zaključil s presegajočo zanko, na kateri sta visela obročka. Nož z enakim zaključkom so izkopali v grobu 6 v belokranjskem Štrekljevcu (Dular A. 1977, t. 10: 4). Povežemo ju lahko glede na način pritrditve oziroma nošnje. Nože uvrščamo med uporabne predmete, ki kronološko niso občutljivi.

V grobu 21 smo izkopali polkrožen predmet s palmetastim okrasom (**G145**), katerega zgornji del je bil uničen. Predmet, izdelan iz tanke bronaste pločevine, je imel na notranji strani utor, na sredini pa luknjico za zakovico oziroma pričvrstitev. V istem grobu je bil tudi okrašen trakast okov z zakovico (**G146**). Predmet s palmetastim okrasom in utorom bi lahko interpretirali kot zaključek nožnice ali pasu, trakast okov pa kot obroč oziroma objemko. Podobno, le širšo obliko zaključka z umetelnejšim okrasom ima nožnica iz groba 46 A pri OŠ Ljudski vrt na Ptuju (Vomer Gojkovič, Žižek 2015, 53). Podoben predmet so izkopali tudi v Celju, kjer ga je M. Bausovac interpretirala kot locen pasne spone (Bausovac 2014, 77, sl. 58, t. 16: 3).

Žebljički

V sektorju I smo znotraj grobne parcele v SE 181 izkopali železen žebljiček s stožčasto glavico (**G182**), in sicer v sektorju II v kv. D/VI, v SE 508 pa 13 železnih žebljičkov s polkrožno glavico (**G239**). Žebljičke smo interpretirali kot okove oziroma žebljičke za podplate čevljev. Število žebljičkov je bilo po vsej verjetnosti odvisno od velikosti čevlja. Največkrat in v večjem številu se pojavijo v skeletnih moških grobovih, v manjšem številu pa v ženskih in otroških. Redko jih izkoplje-jo na grobiščih večjih mest in utrdb, pogosto pa v ruralnih predelih (Powell 2010, 313–314). Tipologijo žebljičkov je izdelal Volken (2011). Po njegovi tipologiji je žebljiček iz SE 181 datiran v čas 120–165 n. št. Žebljičke za čevlje so izkopali na Nadleškem hribu, Ilovici pri Vranskem (Lazar 2006a, 41) in na mnogih drugih najdiščih.

Igle

V grobovih 1 in 10 izkopane igle so bile izdelane iz železa, medtem ko je igla iz groba 22 bronasta. Ta igla je najdaljša in tudi edina v celoti ohranjena. Ima pravokotno oblikovano luknjo oziroma ušesce in glavo (**G160**). Ena igla iz groba 10 (**G87**) ima ohranjeno, druga (**G86**) pa le nakazano uho. Igli iz groba 1 imata uničen oziroma odlomljen zgornji del (**G20**, **G21**). Igle iz groba 1 (**G21**) in iz groba 10 (**G86, G87**) so masivnejše, zato jih lahko z gotovostjo uvrstimo med uporabne, široko razprostranjene in kronološko neobčutljive predmete oziroma šivanke. Železne šivanke so odkrili v grobovih 93 in 95 na Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, 24, t. 13: 7, 10). Bronasti šivanki s pravokotnim ušescem sta bili najdeni v grobovuh 468 in 472 na Ptuju (Istenič 2000, 152, 153, t. 95: 11, 14; Deimel 1987, 69, t. 50: 2).

Ključ, okovi, obročki, šila

V grobovih smo izkopali tudi še druge uporabne in kronološko manj občutljive kovinske predmete, ki so zastopani na večini najdišč iz rimske dobe. Mednje uvrščamo ključ (**G11**), različno velike žeblje (**G41, G57–G59, G74, G76, G133, G170–G171, G179–G181**), okove (**G22**), bronaste (**G88, G89**) in železne (**G123**) obročke, šila (**G2**) ter odlomke različnih uporabnih železnih predmetov (**G9, G49–G50, G75, G111, G162–G163, G167**) in bronasti stilus (**G15**). V zgornjih plasteh oziroma SE 3 smo odkrili tudi časovno težko opredeljivo železno puščico z lečastim presekom (**G246**).

Bronasta plastika

V sektorju III smo v SE 42 izkopali glavo bronastega kipca (**G254**). Glavo kipa krasi peterokraka krona, kar je lepo

vidno z zadnje strani. Sedem kipcev s peterokrakim naglavnim okrasom iz Slovenije je obdelala V. Pintarič Kocuvan. Predvideva, da je peterokraki okras na glavi listnati venec. Med ikonografskimi analogijami, ki jih lahko povežemo z omenjeno skupino kipov, so upodobitve božanstev, in sicer Apolona (Apolon v vlogi svečenika), Dioniza, Herkula in lara oziroma duha prednikov (Pintarič Kocuvan 2012, 80–82). Glavo kipca z najdišča Draga težko povežemo z določenim božanstvom, ker ostali atributi manjkajo. Časovno ga lahko uvrstimo v obdobje 1. do 3. stoletja n. št.

9.2.2 Nakit

Nakit smo odkrili v grobovih 16 in 21. Največ nakita smo odkrili v grobu 21, ki ga po najdbah sodeč smatramo za najbogatejši grob oziroma grobnico. Poleg večjega števila keramičnih posod je vseboval zlat uhan, stekleno zapestnico, ogrlico iz steklenih cevk in gagatnih jagod ter pozlačene odlomke bele gline, ki jih nismo mogli opredeliti.

Uhan

V grobu 21 smo v poizkopavalni fazi pri mokrem sejanju polnila žare odkrili zlat uhan (**G147**). Uhan, izdelan iz prepletene žice, se je spenjal z zankama. Uhan je zaradi preproste oblike časovno neopredeljiv.

Zapestnica

Zapestnico iz na pogled črnega stekla so popestrili z belo vijugasto črto (**G148**). Zapestnice iz temnega stekla veljajo zaradi podobnosti v barvi in obliki za cenejši, množičen posnetek sočasnega nakita, izdelanega iz gagata. Za središče pojava steklenih zapestnic v evropskem delu rimskega cesarstva je veljal panonski prostor (Pflaum 2010, 191–192). Kronološko imajo tovrstne zapestnice širok razpon, in sicer od 3. do 7. stoletja. Iz temno rjavega oziroma črnega stekla so bile izdelane tudi cevčice, ki so dopolnjevale ogrlico iz 31 valjastih narebrenih jagod iz gagata (**G149**).

Med nakit lahko uvrstimo tudi žico, spiralno zavito okoli žičnatih zank (Križ 2003, 21.14, 67), s katero bi se lahko zaključila ogrlica, izdelana iz žičnatih členov (Riha 1990, 76, t. 32: 753).

Jagode

V grobu 16 smo izkopali ogrlico (**G125**) iz črnih steklenih jagod, narebrene jagode, jagode v obliki košarice z belo valovito črto, ene podolgovate jagode ter štirih zelenih narebrenih jagod t. i. melonaste oblike. Na ogrlici je bil tudi preluknjan srebrn novec (**G124**). Melonaste jagode, običajno izdelane iz zelene, modre ali modrozelene paste, izvirajo iz Egipta, od koder se razširijo po sredozemskem svetu in na evropsko celino. (Bertoncelj Kučar 1979, 258). Glede na pogostost pojavljanja predvsem v drugi polovici 1. in začetku 2. stoletja domnevamo, da bi jih lahko proizvajali tudi na območju zahodne Evrope (Riha 1990, 80–82). Melonasto narebrene jagode so izkopali na Drnovem (Petru P., Petru S. 1978, t. 17: 2), večje število pa na Ptuju (Bertoncelj Kučar 1979, 258). V Celju so jo izkopali v plasteh iz druge polovice prvega stoletja (Bausovac 2014, 71, sl. 54, t. 15: 2). Jagode je težko časovno opredeliti, novec pa je s prehoda 2. v 3. stoletje.

9.2.3 Steklo

V sektorju I je bilo izven grobov izkopanih 29 odlomkov stekla, od tega je bilo osem staljenih. Štiri odlomke smo opredelili kot odlomke ustij in enega kot del ročaja. V sektorju II smo izkopali štiri odlomke, v sektorju III pa 18 odlomkov steklenih predmetov.

Odlomki stekla so naravno obarvani oziroma zelenomodre barve. Izrisali smo nestaljene steklene najdbe, ki jih smo jih lahko opredelili. V grobu 8 sta bili izkopani steklenica in steklenička za olja (*aryballos*), v grobu 1 pa delno poškodovan balzamarij. V grobovih 7, 11, 10, 14 smo odkrili odlomke stekla, v posodi iz groba 9 pa modro stekleno kroglico.

Balzamarij ima cevasto oblikovan trup, rahlo izvihano ustje in zaokroženo kapljičasto dno (**G23**). Lazarjeva takšne balzamarije uvršča v tip 8.6.1 in jih datira v 1. in v prvo polovico 2. stoletja (Lazar 2003, 175, sl. 50). Podobnega so odkrili na Drnovem (Petru 1978, t. 24: 27) in na Ptuju (Kujundžić 1982, t. 23: 28).

Stekleničko s kroglastim telesom, izvihanim in cevastim nazaj zapognjenim ustjem ter trakastim, nazaj zavihanim ročajem – zankama (**G81**), uvrščamo k tipu 8.3.2 po Lazarjevi; datirala jih je od 1.–3. stoletja (Lazar 2003, 171, sl. 49). Takšno stekleničko smo izkopali v grobu 8. Za stekleni zanki je bila na obravnavanem predmetu še zataknjena bronasta žica oziroma ročaj. Nanj je bila velikokrat pritrjena še verižica, s katero so ga pripeli ali na zapestje ali za pas. Za tovrstne stekleničke je večkrat uporabljeno grško poimenovanje aryballos. V njih so hranili razna olja, masti in dišave, t. i. kozmetične preparate, ki so jih uporabljali pri kopanju ali športu. Steklenička je bila zaprta z bronastim zamaškom, ki se večinoma ni ohranil. Izdelani so bili s prostim pihanjem. Stekleničke so bile razširjene po vsem območju rimskega cesarstva, zato je težko govoriti o proizvodnih centrih. Priljubljeni so bili v flavijskem obdobju, izdelovali so jih od 1.–3. stoletja, v Galiji po vsej verjetnosti tudi še v 4. stoletju (Gluščević 1986, 266–268). Analogijo stekleničkí z najdišča Draga najdemo v grobu 11 (Istenič 2000, t. 3: 9), grobu 4 s Ptuja (Tušek 1993, t. 6: 6) ter v cerkniškem grobu 27 (Urleb

1984, t. 14: 3). Poškodovano stekleničko z rekonstruiranimi ročaji najdemo tudi v grobu 27 s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, 17, t. 2: 4). Poleg aryballosa je bila v istem grobu izkopana še nizka cilindrična steklenica s trakastim ročajem (G80), tip 51a po Isings. Steklenica ima trakast ročaj, izvihano in sploščeno ustje ter vbočeno dno. Datirana je od druge polovice 1. do prve polovice 2. stoletja (Lazar 2003, 151). V sektorju III smo v SE 29 izkopali čašo gubanko s cevastim ustjem (G271–G272). Zaradi oblike in dna jo lahko pogojno umestimo k tipu 3.5.5. po Lazarjevi, čeprav te čaše nimajo cevastega ustja. Datirane so v 2. stoletje (Lazar 2003, 99). V 1. in 2. stoletju so pogosta cevasta ustja (Lazar 2003, 96, sl. 32). Cevasto ustje ima tudi odlomek ustja iz groba 11 (G107). Med zvončasto oblikovane čaše oziroma v tip 3.3.1 in drugo polovico 1.–2. stoletja lahko uvrstimo fragment ustja (G13). Podobne čaše so bile izkopane v gr. 152 na Verdunu (Breščak 2002, kat. 79, 140) in na Ptuju (Mikl Curk 1976, t. 4: 13). V čas od druge polovice 1. stoletja do 2. stoletja uvrstimo odlomek čaše z ravnim ustjem in horizontalno kaneluro pod njim iz temno modro obarvanega stekla (G14). V sektorju III so v SE 28 izkopali odlomek rebraste skodelice (G260), tip 2.2.1 po Lazarjevi (Lazar 2003, 50, sl. 18: 2). Primerjave tej obliki najdemo v grobu 125 na Verdunu (Breščak 2002, 140, kat. št. 76), grobu 774 na Ptuju (Istenič 1999, 76, sl. 60) ter v Celju (Bausovac 2014, t. 6: 11). Datirane so v prvo stoletje (Lazar 2003, 37–41).

9.2.4 Keramične najdbe

Na najdišču Draga smo izkopali namizno, transportno in kuhinjsko keramiko iz različnih obdobij. V sektorju I smo v grobovih izkopali žare, sklede, lonce, lončke, čaše in oljenke različnih oblik (sl. 122). V sektorju II in III smo večinoma izkopali le odlomke keramike in ne celih posod. Čeprav je bila večina posod izkopana v grobovih in v sekundarni rabi, bomo upoštevali delitev na kuhinjsko, namizno in fino namizno posodje.

Transportno posodje

Amfore

V sektorju II smo v SE 326 izkopali lijakasto ustje amfore Dressel 6B (G223). Amfore tipa Dressel 6B so najpogostejša oblika na zgodnjecesarskih najdiščih. Ta tip se je na severnem Jadranu pojavil v drugi polovici 1. stoletja pr. n. št., v prvi tretjini 2. stoletja pa je izginil s tržišča. V njih so najpogosteje prevažali olje. Izdelovali so jih v istrskih delavnicah v Fažani in Loronu (Vidrih Perko 2006, 86–87). K amfori je po vsej verjetnosti sodil tudi v sosednjem kvadrantu odkrit okrogel čep oziroma zamašek (G240).

Fino namizno posodje

Terra sigillata

Na najdišču prevladuje keramika lokalne proizvodnje, vendar smo odkrili tudi nekaj kosov sigilatnega posodja oziroma uvožene keramike.

Konična skodelica tip Consp. 22.6

Med gradivom iz SE 326 v sektorju II smo odkrili odlomek ostenja s pokončnim konkavnim ustjem. Prehod ostenja v vrat oziroma ustje je bil poudarjen z rebrom, pod ustjem je bila kanelura (G222). Odlomek smo opredelili kot majhno konično skodelico tipa 22 po Conspectusu oziroma smo ga prepoznali kot podtip 22.6. Zanj je značilno, da so okras oziroma detajli zreducirani. Brez apliciranega okrasa in bolj grobe izdelave so skodelice, ki so jih proizvajali v padskih delavnicah terre sigillate in so časovno omejene od konca 1. stoletja pr. n. št. do pozno tiberijskega obdobja (Consp. 1990, 90) oziroma prve četrtine 1. stoletja. Skodelice tipa 22.6 so pogoste najdbe; med drugim so jih izkopali v Školaricah (Žerjal 2005, 272, t. 1: 9) in Vrhniki na Kočevarjevem vrtu (Horvat 2012, 275, Slika 6: 6). K istemu tipu skodelic uvrščamo tudi okroglo dno s pečatom G244.

V sektorju II smo v SE 326 izkopali več odlomkov dvoročajnih skodelic vrste Sarius (G220, G227, G228). Da gre za dvoročajne skodelice, nakazuje manjši odlomek z nakazanim ročajem, ki ni predstavljen v katalogu. Skodelice prištevamo k severnoitalski reliefni sigilati (it. terra sigillata norditalica decorata). Njihova proizvodnja se začne v zadnji četrtini 1. stoletja pr. n. št., najbolj množična je v prvih treh desetletjih 1. stoletja n. št., zaključi pa se v klavdijskem obdobju (Schindler Kaudelka 1980, 66; Schindler Kaudelka 1998, 292; Schindler Kaudelka 2000, 62). Med večjim številom delavnic lahko zanesljivo lociramo in prepoznamo delavnice v Ravenni, Faenzi in Cremoni (Schindler Kaudelka 2000, 54).

Analogije odlomkom oziroma ustju z najdišča Draga G220 in okrasu v obliki vejic G227 najdemo na najdišču Preval (Horvat, Bavdek 2009, 121, t. 45: 4, 5), odlomku G220 in okrasu lista G228 pa na najdišču Školarice (Žerjal 2005, 270, t. 5: 4, 7; t. 5: 2, 9, 8). Cela skodelica je bila izkopana na emonskem grobišču v grobu 900 (Plesničar Gec 1972, 132, t. CLXXIII: 8).

Sklede tipa Drag. 37 se v južnogalskih delavnicah pojavijo v zadnji tretjini 1. stoletja in se proizvajajo v vseh centrih terre sigillate do sredine 3. stoletja. Za sklede tega tipa je značilno, da imajo prstanasto nogo in prstanasto odebeljeno ustje. Pod robom ustja je najpogosteje pas neokrašene površine, pod katero se začne friz, pod njim pa reliefni okras. V grobu 21 smo izkopali skledo (G157), ki je bila že

v času uporabe popravljena s svinčenimi sponkami, kar je znak dragocenosti posode. V sektorju II smo v SE 35 odkrili odlomek ustja (**G233**) in ostenja (**G234**) sklede Drag. 37. Odlomke in skledo z najdišča Draga lahko uvrstimo med izdelke delavnice Rheinzabern (Ožanić Roguljić 2016, 30–31). Posode, izdelane v Rheinzabernu, se od posod, izdelanih v galskih delavnicah, ločijo po intenzivni temno rdeči barvi fakture in glazure (Brukner 1981, 21). Odlomka posode iz terre sigilatte, izdelane v istoimenski delavnici, so izkopali tudi na Gornjih njivah pri Dolgi vasi (Šavel, Kerman 2008, 28, G625, G656), odlomek ostenja z enakim frizom pa v Podkraju pri Hrastniku (Krajšek, Stergar 2008, 248, t. 1: 8). Odlomki so okvirno časovno opredeljeni med sredino 2. in tretjo četrtino 3. stoletja (Bernhard 1981, 90).

Kuhinjsko posodje

Lonci

Lonce smo primarno razdelili na tiste, ki so narejeni iz grobe, in na tiste iz fine glinene mase.

Lonce iz grobe keramike, katerih zunanjost je okrašena z metličenjem, lahko razdelimo na tri tipe. V prvi tip (KL1) uvrstimo večje lonce podolgovate oblike z navzven izvihanim ustjem (Plesničar Gec 1972) ali s pokončnim razširjenim ustjem po Vidrih Perko (Vidrih Perko 2006). Z najdišča Draga sta takšna lonca v grobovih 5 (**G51**) in 9 (**G85**) ter lonec **G259**. Analogije zanje smo izkopali na grobišču Pristava pri Trebnjem v grobu 17 (Knez 1969, t. 16: 2), na Ilovici pri Vranskem (Vidrih Perko 2006, 94, K368) in Podkraju pri Hrastniku (Krajšek, Stergar 2008, t. 9: 133). K drugemu tipu (KL2) smo umestili lonce z jajčasto obliko, kratkim vratom in izvihanim ustjem **G109**, **G110** iz groba 11. Podobno oblikovane lonce z zahodnega ptujskega grobišča (npr. Istenič 1999, t. 18: 11, t. 41: 7, t. 42: 3, t. 85: 6) Isteničeva opredeli kot LG 1. Lonci so se uporabljali v 1. in 2. stoletju (Istenič 1999, 137–139). K tretjemu tipu (KL3) prištevamo jajčasto oblikovan lonec s kratkim vratom in pokončnim ustjem (**G243**). Ostenje lonca je okrašeno s podolžnim metličenjem, ustje je bilo dodelano na vretenu. Isteničeva jih je umestila v skupino različnih grobih loncev (kot npr. Istenič 1999, t. 6: 8, t. 34: 2, t. 141: 5), ki sodijo v čas druge polovice 1. do prve tretjine 2. stoletja (Istenič 1999, 141). Lonce manjših dimenzij, do višine 0,13 m, smo opredelili za lončke. Lonček **G237** je pomanjšana različica večjih loncev tipa I. Analogija je bila izkopana na ptujskem zahodnem grobišču v grobu 670 ter je datirana v 1. in 2. stoletje (Istenič 1999, 137, t. 154: 2). Nekoliko se razlikuje ustje lončka **G82**, ki je bolj pokončno.

Namizno posodje

Lonci

Poleg izdelkov iz grobe keramike smo na najdišču Draga izkopali lonce in sklede iz fine, dobro prečiščene glinene mase. Lonce po obliki lahko v grobem razdelimo na šest tipov. V prvi tip (L1) sodijo lonci s cilindričnimi narebrenimi vratovi, katerih oblika je bolj ali manj trebušasta, prav tako so tudi različnih dimenzij. Oblika se pojavlja tudi na grobiščih iz pozne mlajše železne oziroma prehoda v zgodnje rimsko dobo, kot npr. **G83**, **G37**, **G84**. Lonce s prstanastim dnom in cilindričnim, narebrenim vratom (G83) so izkopali na grobišču Beletov vrt. Izkopali so jih še v Globodolu (Petru 1969, t. 4: 8; t. 5: 6; t. 6: 13; t. 7: 5, 7), v Ruhni vasi (Knez 1969, t. 3: 8), Štrekljevcu (Dular 1976, t. 11: 3), na Drnovem (Petru 1978, t. XLVIII: 9, 15), na Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 1: 9), na Mihovem (Windl 1975, t. XLVIII: 11; t. LXIII: 13) in v Gornji vasi na Žumberku (Gregl 2007, t. 13: 5; t. 20: 1; t. 24: 1). Lonce, ki so jih odkrili na Mihovem, je Beninger opredelil kot poznolatenske, medtem ko Bonisova išče njihov izvor v zgodnje italskem romaniziranem keltstvu in jih povezuje s primeri tuje latenske kulture (Petru 1969, 95). Na Beletovem vrtu so v grobu 78 izkopali lonec s cilindričnim in narebrenim vratom ter nekoliko izvihanim oziroma odebeljenim ustjem (Knez 1992, 41, t. 29: 8), ki je zelo podoben loncu iz groba 2 z najdišča Draga (**G37**). Ostenje loncev je okrašeno z linijama vrezov. V podtip loncev s cilindričnim narebrenim vratom bi umestili večji trebušast lonec izvihanim ustjem, katerega vrat je okrašen s plastičnim rebrom (**G84**). Podobnega so izkopali tudi v grobu 83 na Beletovem vrtu (Knez 1992, t. 31: 2, 42) in v Gornji vasi na Žumberku (Gregl 2007, t. 23: 1). Drugi tip (L2), v katerega smo umestili bikonične lonce s kratkim vratom in izvihanim ustjem, smo razdelili na dva podtipa. V prvi podtip oziroma različico a (L2a) smo umestili lonce z ravno odrezanim, neodebeljenim robom ustja (**G27, G66, G141, G262**), v različico b (L2b) pa lonce z odebeljenim ustjem (**G67, G116, G118, G158, G165**). K podtipu a uvrščamo še lonec (**G101**), čeprav ima nekoliko višji oziroma daljši vrat. Tovrstni lonci se pojavljajo na grobiščih Pristava pri Trebnjem (Knez 1969, t. 15: 1, 2) in Regrča vas (Knez 1969, t. 20: 2), na Drnovem (Petru 1978, t. XLII:5 (različica a) in t. XXIX: 3, 9 (različica b). Različica a je bila izkopana na grobišču v Gornji vasi na Žumberku (Gregl 2007, t. 6: 4; t. 7: 2), na Otoku pri Podzemlju (Dular 1976, t. 14: 5) in Globodolu (Petru 1969, t. 5: 1) ter različica b prav tako v Globodolu (Petru 1969, t. 5: 3). V grobu 2 v Štrekljevcu (Dular 1976, t. 9: 1) so izkopali lonec podtipa a, ki ima identično, z vrezi okrašeno ustje kot lonec **G66** ter tudi lonec, podoben loncu **G101** (Dular 1976, t. 9: 4). Časovno jih uvrščamo v 1. in 2. stoletje. Nekateri lonci so okrašeni s

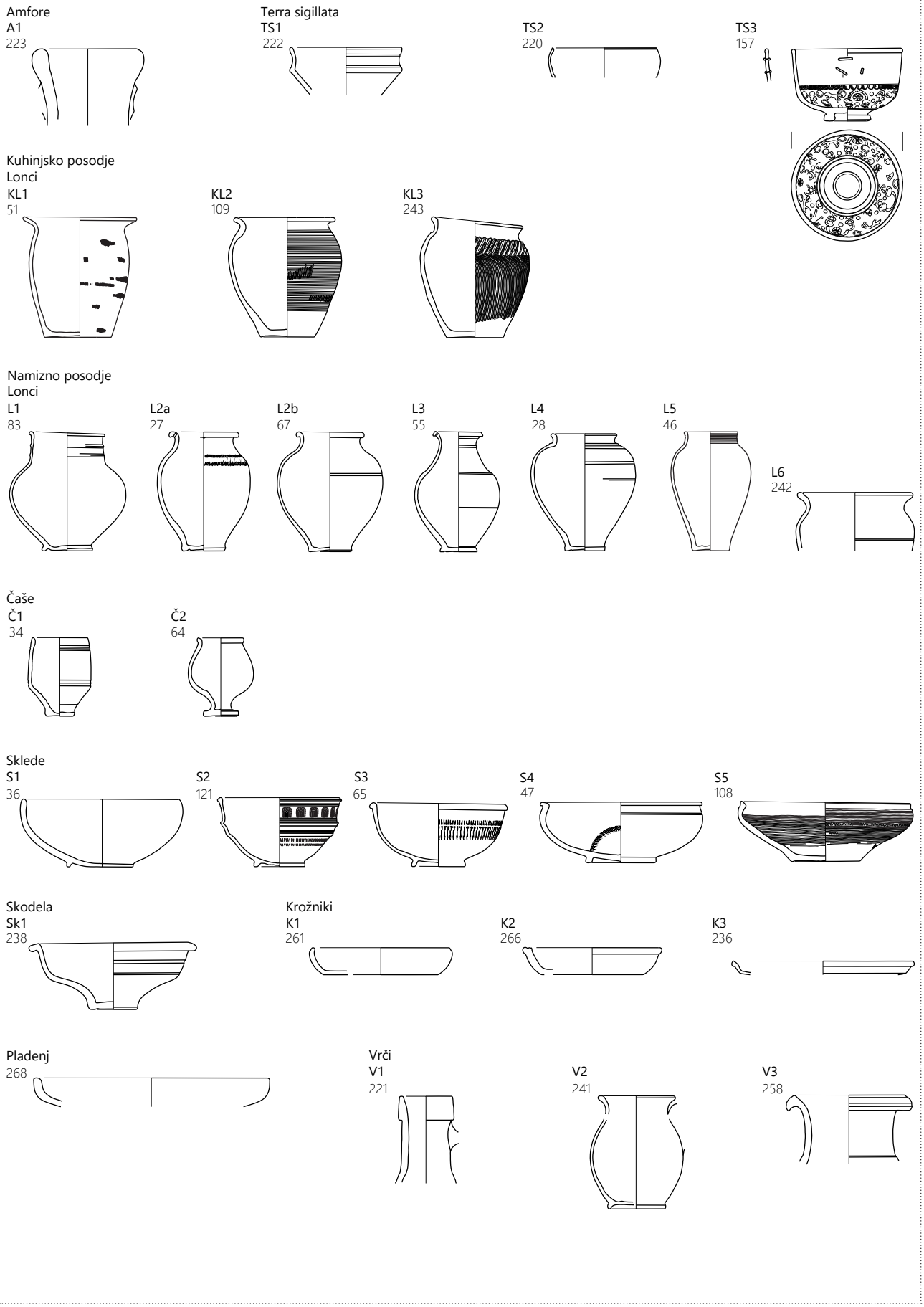

122a Tipološka razdelitev keramičnih najdb oziroma posod – rimska doba.

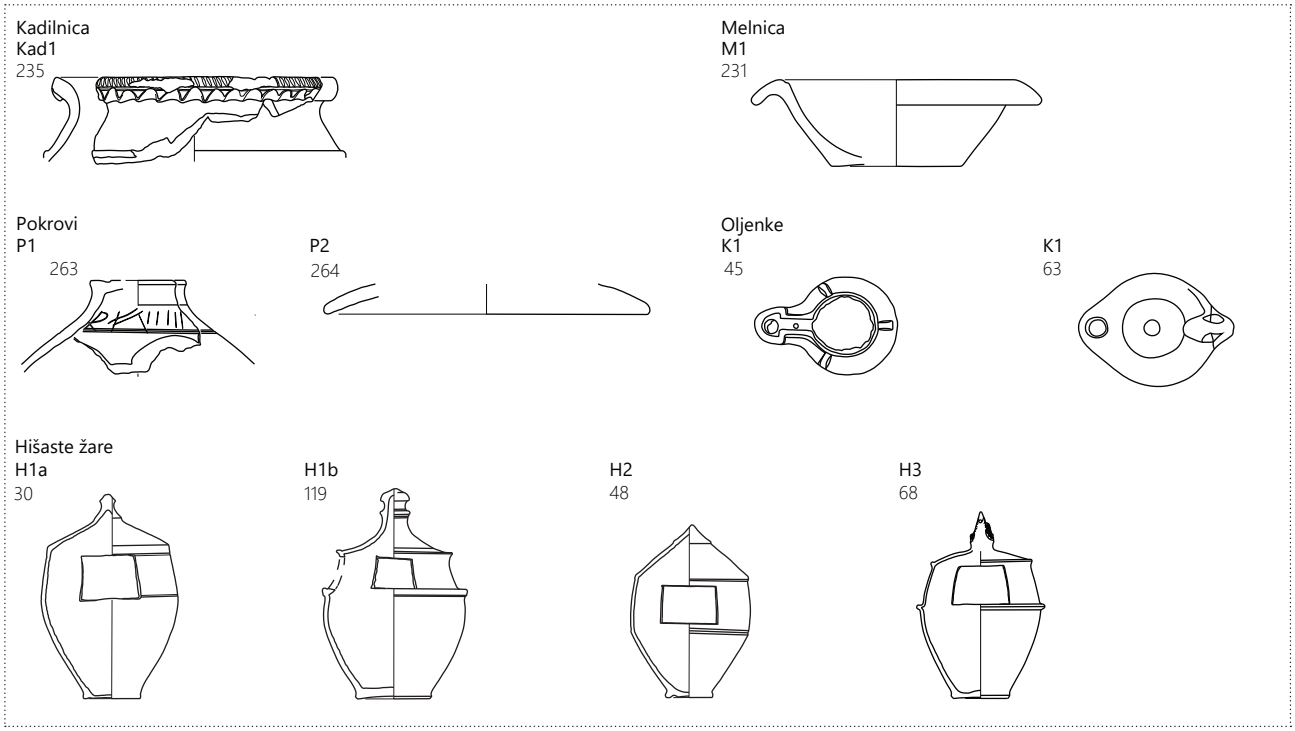

122b Tipološka razdelitev keramičnih najdb oziroma posod – rimska doba.

kanelurami (**G67, G118, G141, G158**), drugi z vrezi (**G27**) ali v kombinaciji obojega (**G66**).

V tretji tip (L3) smo umestili lonce s stožčastim vratom, izvihanim ustjem, jajčastim trupom in ozkim dnom (**G55, G117, G168, G177**). Podobni lonci so bili izkopani na ptujskih zahodnih nekropolah, kjer jih je Isteničeva umestila v tip LF1.2. Po vsej verjetnosti sodijo v 2. stoletje (Istenič 1999, 130, sl. 123, t. 32: 8, t. 33: 8). K tretjemu tipu smo umestili tudi manjši bolj trebušast lonček, okrašen s kanelurami (**G164**). V tip štiri (L4) smo umestili lonec s kratkim vratom, izvihanim ustjem, trebušastim trupom in ozkim dnom. Ostenje okoli vratu je okrašeno s tremi koncentričnimi kanelurami (**G28**). Enak lonec so izkopali na grobišču v Mačkovcu pri Novem mestu (Mason, neobjavljeno). Poleg omenjenih štirih tipov loncev smo izkopali še tip pet (L5), ki ima valjasto telo, kratek narebren vrat in ravno odrezano ustje (**G46**). V sektorju II smo izkopali tudi šesti tip lonca (L69), in sicer lonec s kratkim vratom, izvihanim ustjem in valjastim trupom (**G242**). Tovrstne večje posode je Dularjeva poimenovala vaze, manjše pa čaše (Dular 1976, 200). Analogije vazam najdemo v grobu 9 iz Rosalnic (Dular 1976, t. 6: 3, 5) in v lončarskem obratu na Otoku (Udovč, Vinazza 2018, 151–152, t. 1: 2). Lončka **G128** in **G169** od večjih loncev odstopata po dimenziji in ne po obliki.

Čaše

V grobovih 1, 2, 6, 7, 10, 14, 20, 21 smo izkopali osem čaš, v sektorju III v SE 42 pa **G255** ter v SE 40 (**G257**). Kot čaše smo opredelili posode s kroglastim ali valjastim telesom z ozko stojno ploskvijo oziroma nogo, katerih ostenje se zaključuje z izvihanim odebeljenim ustjem. Čaše smo glede na oblikovanost trupa (valjast ali kroglast) razdelili na dva tipa, saj se oblikovanost ustij minimalno razlikuje od čaše do čaše. K prvemu tipu čaš (Č1) smo umestili čaši **G34** in **G97**, ki imata valjasto obliko trupa. Čašo, podobno **G34**, so izkopali na Beletovem vrtu v grobu 210 (Knez 1992, 69, t. 73:10). V drugi tip smo umestili čaše (Č2) z bolj ali manj kroglastim trupom (**G24, G53, G64, G115, G138, G155, G257 in G256**). Čašo, podobno **G115**, smo odkrili na grobišču v Mačkovcu pri Novem mestu (Mason, neobjavljeno). Enako oblikovani čaši, a z drugačnim ustjem, so izkopali tudi na Ptuju. Ptujska primerka sta datirana v flavijski čas do sredine 2. stoletja (Istenič 1999, 116). Odlomek čaše iz sektorja III ima okras izdelan s koleščkom in pokončno ustje (**G256**). Podobno so odkrili na Beletovem vrtu (Knez 1992, t. 80: 16) in Dolenjem Polju (Knez 1969, t. 1: 3). Po obliki ustreza tipu Č/8 po Isteničevi, ki jih časovno umesti od flavijskega časa do sredine 2. stoletja (Istenič 1999, 116, t. 118: 8).

Pivske garniture

Na grobišču Draga smo v grobovih 1, 2, 6 izkopali pivske garniture, sestavljene iz različno oblikovanih čaš in loncev. Čaša **G24** je bila najdena v loncu **G28**, čaša **G34** v loncu **G37** in čaša **G53** v loncu **G55**. Čaši **G24** in **G53** sta enake oblike kot lonci. Pivske garniture iz različno oblikovanih čaš in loncev so izkopali tudi v Gornji vasi na Žumberku (Gregl

2007, t. 17: 5, 6; t. 25: 2, 3; t. 30: 1, 2). Kar 26 pivskih garnitur, sestavljenih iz različno oblikovanih čaš in praviloma lonca z narebrenim vratom, podobnega G83, so izkopali na Beletovem vrtu. Uporabljali so jih od klavdijskega časa do sredine 2. stoletja, najpogosteje pa v flavijskem času (Knez 1992, t. 2: 10; t. 3: 3; t. 5: 6; t. 13: 11). Razprostranjenost pivskih garnitur, ki jih sestavljata lonec in čaša, sovpada z območjem, ki so ga poseljevali Latobiki (Knez 1992, sl. 11, 88–89).

Sklede

Sklede so ena najpogostejših oblik namiznega posodja v rimskem obdobju. Na najdišču Draga smo izkopali več različnih skled. Cele sklede so se ohranile v grobovih oziroma sektorju I, medtem ko smo na območju z naselbinskimi ostalinami v sektorjih II in III, večinoma izkopali odlomke. Nekatere sklede so bile rdeče ali črno premazane. Rdeče premazane so bile G47, G65, G98, G99, G100, G156, črne pa G36, G139, G140, G176; skleda G121 ni bila barvana.

Sklede, ki so bile izdelane iz fine glinene mase, imajo polkroglast trup in prstanasto dno ter različno oblikovana ustja. Po oblikovanosti ustja smo jih razdelili na pet tipov. Sklede so bile brez okrasa ali pa je bil le-ta izdelan s kaneliranjem, koleščkanjem ali pečatenjem.

V prvi tip (S1) smo umestili sklede z ravno odrezanim nepoudarjenim ustjem. Skledi G36 in G54 sta neokrašeni, okras skled G35, G230 pa je bil narejen s koleščkom. Neokrašene so izkopali na grobiščih Pristava pri Trebnjem (Knez 1969, t. 13: 4; Slabe 1993, 14, t. 6: 10), Globodolu (Petru 1969, t. 5: 5), Gornji vasi na Žumberku (Gregl 2007, t. 4: 5, t. 18: 1, t. 28: 4), okrašene s koleščkom pa v Globodolu (Petru 1969, t. 6: 8, t. 8: 3) in Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 8: 4, t. 20: 17, t. 21: 8, 11). Petru postavi začetek izdelave teh skled v drugo stoletje (Petru 1969a, 206, sl. 4: 30, 33, 34). V nadaljevanju bomo predstavili sklede iz tretjega stoletja, ki so bolj razčlenjene in bolj bogato okrašene (Petru 1969, 209, sl. 5).

V drugi tip (S2) smo umestili različno okrašene sklede z rahlo izvihanim oziroma odebeljenim ustjem. Neokrašena je skleda G265, s koleščkom izdelan okras imata skledi G65 in G100, s pečati pa G98 in G99, medtem ko je na odlomku G267 delno ohranjen napis. Največ tovrstnih skled je bilo okrašenih s kanelurami G139, G140, G156, G176. Sklede posnemajo bogato reliefno okrašeno obliko sigilatnih posod Drag. 37, ki je v flavijskem času nadomestila starejšo obliko Drag. 29 (Martin 1986, 59). Oblika Drag. 37 je bila ena izmed najbolj priljubljenih oblik uvoženih posod, zato so jo posnemale oziroma proizvajale tudi lokalne delavnice. V panonskih sigilatnih delavnicah so jih okraševali s pečati (Brukner 1981, t. 40, 50), imitacije izdelkov iz terre sigillate pa so pogoste tudi na Dolenjskem. Sklede, okrašene s pečati, so poleg na obravnavanem najdišču izkopali še v Novem mestu (Knez 1969, t. 19: 1), Gornji vasi (Gregl 2007, t. 46: 1) in Globodolu (Petru 1969, t. 4: 2), okrašene s koleščki pa poleg na že omenjenih najdiščih v Straži (Knez 1964–65, t. 2: 5), Ilovici pri Vranskem (Perko 2006, 91, K67, K144, K262) in Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 21: 10). Sklede, okrašene s kanelurami, so izkopali v Ruhni vasi (Knez 1969, t. 4: 10), Rojah pri Šentjerneju (Knez 1969, t. 5: 5) ter tudi na zgoraj omenjenih najdiščih. Sklede tipa Drag. 37, imitacijo terre sigillate, so izdelovali v lončarskem obratu na Otoku pri Metliki (Udovč, Vinazza 2018, 152). Sklede tipa S2 se pojavijo v grobu 25 na zahodnem poetovionskem grobišču (Istenič 2000, t. 7: 1) in med poetovionskimi naselbinskimi najdbami (Jevremov 1985, t. 1: 5, 7). Isteničeva jih datira v čas od Domicijana do začetka 3. stoletja. Odkrili so jih tudi med naselbinskim gradivom iz Celeje, kjer so datirane od 2. do 3. stoletja (Vogrin 1991, 31). Med skledami z bolj konično obliko in bogatim okrasom izstopa skleda tipa (S3) iz groba 12 (G121),[2] ki prav tako imitira terro sigillato. Podobno skledo so izkopali v grobu 2 iz Novega mesta (Knez 1969, t. 19: 1) in grobu 50 v Gornji vasi (Gregl 2007, t. 46: 1). Petru jo je datiral v prvo polovico 3. stoletja (Petru 1969, 209). K četrtemu tipu (S4) smo umestili skledo z izvihanim ustjem s kroglastim trupom in prstanasto nogo (G47) ter v peti tip (S5) skledo z uvihanim ustjem, okrašeno z metličenjem (G108). Glede na ostale najdbe v grobovih 3 in 11 smo ju časovno umestili v 2. (G47) in 4. stoletje (G108).

Skodela

Omeniti moramo še skodelo z izvihanim, odebeljenim ustjem, ožjo prstanasto nogo ter stopničastim prehodom iz noge v najširši del posode (G238). Na zunanji strani ostenja je rdečkast premaz. Predvidevamo, da bi sodeč po obliki prehoda lahko šlo za lokalni posnetek skodelic iz terre sigillate. Izkopali smo jo skupaj z lončkom (G237) in jo časovno datiramo v 1. in 2. stoletje. Podobne so izkopali v grobu 10 na bližnjem grobišču v Zloganju (Breščak 1980, t. 1: 5).

Krožniki

Krožnika smo našli v sektorju III. Izdelana sta bila iz fino prečiščene gline. Večinoma imajo tako na notranji kot zunanji strani rdečkast premaz. Uporabljali so jih kot namizno oziroma servirno posodje, pa tudi za pripravo hrane. V prvi tip (K1) smo umestili krožnik z nizko pokončno izbočeno steno in rahlo uvihanim ustjem (G261). Dno krožnika ni ohranjeno. Podobni krožniki so razširjeni v Panoniji in Porenju. V uporabi naj bi bili od flavijskega časa oziroma konca 1. do 4.

2 Tik pod ustjem se vijeta kaneluri, pod njima je jajčast ornament, izdelan s pečatenjem, sledita kaneluri, rebro, kaneluri in na trupu še liniji okrasa, narejenega s koleščkom.

stoletja (Miglbauer 1990, 20). Oblika posnema pompejanske krožnike, ki so jih uporabljali od 2. stoletja pr. n. št. do 1. ali začetka 2. stoletja n. št. (Istenič 1999, 119). Odebeljeno ustje in stopničasto dvignjen prehod ostenja v dno v notranjosti posode so značilnosti krožnikov iz 3. stoletja (Ertel *et al*. 1999, 44, t. 51: 1), enako pa velja tudi za nizke krožnike. V tretje stoletje in v drugi tip (K2) smo umestili krožnik z odebeljenim ustjem, okrašenim s kaneluro (G266), v tretjega (K3) pa nizek krožnik (G236). Poleg krožnikov smo odkrili še nizek krožnik (G268) oziroma pladenj.

Vrči

Vrč je trebušasto oblikovana posoda z izrazitim vratom in vsaj enim ročajem. Trup je običajno kroglast ali ovalen. V grobem delimo na vrče na tiste z enim ali dvema ročajema. Ročaji so lahko okrogli, trakasti, profilirani in narebreni. Pogostejši so enoročajni vrči, ki predstavljajo tipično namizno posodje za strežbo vina in vinu sorodnih pijač. Izvirajo iz italskega prostora in posnemajo stekleno, srebrno in posredno tudi sigilatno posodje (Plesničar Gec 1977, 27).

V prvi tip (V1) smo umestili enoročajni vrč z ozkim vratom (G221) in rdečim premazom. Podobne so izkopali na emonskem grobišču v grobovih 101 in 161 (Plesničar Gec 1972, t. XLV: 10; t. XXV: 9) ter v grobu A/14 v Dobovi (Petru 1969b, 11, t. 2: 1) in grobu 109 na Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, 60, t. 16: 8). V emonskih grobovih so bili izkopani z gradivom iz 2. stoletja. Drugi tip (V2) oziroma vrč (G241) ima kroglast trup in izvihano ustje. Njegova oblika je podobna loncu, le da ima ročaj. Ustje in vrat tretjega (V3) pa spominjata na poznolatenske glinenke z ozkim vratom in močno izvihanim ustjem, le da obravnavani odlomek nakazuje kroglast trup (G258). Podoben je bil izkopan na grobišču Gornja vas na Žumberku v grobu 63, skupaj s skledo polkroglastim trupom, oljenko z volutnim noskom in novcem iz 1. stoletja (Gregl 2007, t. 58: 6).

Kadilnica

V sektorju II v SE 344/345 smo izkopali kadilnico (Kad1). Kadilnica je posoda kelihaste oblike, ki so jo uporabljali za prižiganje kadil. Poznamo veliko različnih oblik kadilnic. Oblike ne kažejo velike časovne občutljivosti. Kadilnica ima z vrezi in valovitimi rebri okrašeno ustje (G235). Ostenje je okrašeno z ravnim oziroma gladkim rebrom. Podobno so izkopali na ptujskem zahodnem grobišču v grobu 492 (Istenič 1999, 136, 160, t. 102: 8, sl. 128).

Melnica

V plasti, ki se razprostira v več kvadrantih SE 82, smo izkopali melnico (*mortaria*). Melnice spadajo k rimski kuhinjski keramiki. V njih so s pomočjo tolkača drobili začimbe in ostale dodatke k jedem. Notranja stran je bila obložena z grobim peskom, v obravnavanem primeru so se ohranile le sledi peska. Melnica z najdišča Draga (G231) sodi k običajnim, koničnim skledam z zavihanim robom in pokončnim ustjem z žlebičkom. Podobne so bile izkopane na Ilovici pri Vranskem (Vidrih Perko 2006, 92, K395 in K396).

Pokrovi

Pokrovi so imeli funkcionalno obliko, kise ni pogosto spreminjala, zato so kronološko so težje opredeljivi. Oblika sega od široko odprtih do koničnih pokrovov, oblika nekaterih pa spominja na preprosto oblikovane skodele z gumbastim držajem. Predstavljamo tri pokrove, od katerih je eden izdelan iz dobro prečiščene, ostala dva pa sta iz grobo prečiščene glinene mase. Pokrov (G263) z delno ohranjenim napisom in gumbastim držajem sodi h koničnim oblikam pokrova in nadalje k finemu namiznemu posodju oziroma v obravnavanem kontekstu v tip 1 (P1). Predstavnika kuhinjske keramike sta z metličenjem okrašena pokrova (G264, G269), ki smo ju umestili h ploščatim oziroma široko razprtim pokrovom in v tip 2 (P2).

Oljenke

V grobovih smo izkopali 13 oljenk. Odlomke oljenk, npr. del noska in disk z bradavico smo odkrili v sektorju II v SE 82, v sektorju I pa poleg še v SE 11, SE 17 in SE 30. Odlomkom zaradi slabe ohranjenosti nismo mogli določiti tipa, zato v katalogu niso predstavljeni.

V grobovih št. 3, 8, 10 smo izkopali 2 oljenki, v grobovih 1, 2, 6, 7, 14, 20, 21 pa eno. 10 jih pripada pečatnim oljenkam z odprtim kanalom oziroma tipu Loeschcke X, tri pa tipu Iványi XXII. Proizvodnja pečatnih oljenk se je pričela v prvi polovici 1. stoletja n. št. z obliko Loeschcke IX. Še pred koncem 1. stoletja jo je nasledila oblika Loeschcke X, ki ima za razliko od starejše odprt kanal med diskom in noskom (Loeschcke 1919, 255–256; Buchi 1975, XXIV–XXXVIII).

Na pečatnih oljenkah tipa Loeschcke X z najdišča Draga se dvakrat pojavi žig *FORTIS* (G45, G78), po enkrat pa *CDESSI* (G44), *FRONTO* (G79), *OCTAVI* (G114), *(VI)BIANI* (G137) in *ILC* (G33), tri oljenke niso imele žiga. Pečatne oljenke z odprtim kanalom je Loeschcke datiral po letu 100 n. št. V delavnicah severne Italije so začeli izdelovati po vsej verjetnosti že v zadnjem desetletju 1. stoletja, drugod po Italiji so jih izdelovali še v 3. stoletju, v provincah pa malo spremenjene še v 4. stoletju. Pečata *FORTIS* in *VIBIANI* izvirata iz severnoitalskih delavnic (Istenič 2000, 153). Oljenki z žigoma *FORTIS* in *CDESSI* sta bili izkopani v grobu 2, skupaj z asoma M. Aurelija (140–144) in Faustine II (161–176), oljenki z žigoma *FORTIS* in *FRONTO* v grobu 8 skupaj z asom Klavdija

Grob	Gradivo	Zaključek			Oblika odprtine				Premaz	Okras
		Gumb	Stožec	Petelin	Spredaj		Stranske			
		(tip 1)	(tip 2)	(tip 3)	Pravokotnik	Trapez	Pravokotnik	x		
1	30	×			×				×	
	31	×				×			×	
	29								×	
3	48		×		×				×	
7	68			×	×		×		×	×
	69			×	×		×		×	
10	102	×			×		×		×	×
	103	×			×		×		×	
14	119	×				×	×		×	
	120	×				×	×		×	
20	142			×	×		×		×	×
21	159	×				×		×	×	

123 Oblike hišastih žar, sektor I.

(50–54), z žigom *(VI)BIANI* pa z asom Anonina Pija (138–161) (Miškec 2002). Novci oziroma grobne celote v katerih so bile izkopane potrjujejo njihovo priljubljenost in razširjenost v drugi polovici 1. in prvi polovici 2. stoletja.

Oljenke tipa Loeschcke X z žigom *FORTIS* so izkopali na grobiščih Beletov vrt v grobu 178, 219 (Knez 1992, t. 64: 1; t. 76: 11), Pristava pri Trebnjem v grobu 14 (Knez 1969, t. 14: 5), grobu 103 (Slabe 1993, t. 14: 20), Globodol v grobu 8 in 20 (Petru S. 1969, t. 4: 5; t. 6: 7). Pečatna oljenka z žigom *OCTAVI* je bila izkopana na grobiščih Pristava pri Trebnjem v grobu 56 (Slabe 1993, t. 7: 9). Oljenke z žigom *VIBIANI* so izkopali v Velikem Lipovcu (Breščak 1986, 276, sl. 47), v grobu 261 na severno emonskem grobišču (Plesničar Gec 1972, t. LXXI: 8), ena pa je shranjena v Narodnem muzeju pod oznako Šentlovrenc (Slabe 1993, 67, t. 22: 10).

V grobovih 6, 7 in 10 smo odkrili oljenke s kroglastim trupom in ročajem, umestili smo jih k tipu Iványi XXII (**G52, G63, G96**). Oljenki **G52** in **G96** sta bili poškodovani, cela je le **G63**. Tovrstne oljenke so izdelovali pretežno na lončarskem vretenu. Oljenke v obliki skodelic se pojavijo z novci 3. in 4. stoletja. Oljenka **G63** je bila v grobu 3 odkrita skupaj z zelo obrabljenim, nedoločljivim novcem iz prve polovice 3. stoletja, oljenka **G96** pa z novci Aurelijana, Severina in Tacita. Našteti novci so datirani v zadnjo tretjino 3. stoletja oziroma 270–275 in 275 (Miškec 2002).

Hišaste žare

Hišaste žare poznamo z rimskih grobišč z območja jugovzhodne Slovenije in v bližnjem delu Hrvaške. Njihova razprostranjenost geografsko sovpada z območjem *civitas Latobicorum*, ki ga je v pred rimskem času poseljevalo keltsko pleme Latobikov, v grobem je omejen na območje Dolenjske med Gorjanci in Mirno na črti Trebnje–Sotla. Sporadično pa nastopajo hišaste žare tudi v Emoni, Šempetru in Zagrebu. Širše območje razdelimo na dve podskupini. V prvo sodi Krška dolina z obrobjem, katere osredje mesto zavzema Drnovo oziroma *Municipium Flavium Latobicorum Neviodunum* in v drugo sodijo najdišča v okolici Novega mesta z najdišči Novo mesto, Bršljin, Straža, Trebnje oziroma *Praetorium Latobicorum* (Petru 1971, 104). Petru hišaste žare vidi kot izraz reminiscence, ki sega še v kulturo žarnih grobišč, nosilci le-te pa bi lahko bil del tujerodne ločine, ki so jih Latobiki asimilirali (Petru 1966, 370–371), medtem ko Mason in Županek vidita njihov izvor v mešanju lokalnih kulturnih identitet z novimi, ki jih je prinesla romanizacija (Mason, Županek 2018, 8). Strinjajo se, da so imele pomembno vlogo pri pogrebnih ritualih. Za prebivalstvo znotraj območja *civitas Latobicorum* imajo simbolen pomen, kljub temu, da se niso razvile iz predhodnih oblik. Večinoma so bile izkopane v rimskih grobovih na grobiščih, ki sodijo v čas prehoda iz mlajše železne v rimsko dobo. Tovrstna grobišča povezujemo z utrjenimi naselbinami iz mlajše železne dobe kot sta npr. Beletov vrt, ki se nahaja v vznožju Marofa in Strmec na Vinjem vrhu. Pogosto so jih izkopali na žganih planih grobiščih ob na novo ustanovljenih naselbinah ob rimskih cestah kot npr. Ribnica (*Romula*), Draga pri Beli Cerkvi, pogoste so tudi na grobiščih v bližini industrijskih centrov in rečnih pristaniščih ter tudi ob gomilah iz starejše železne dobe kot npr. Mačkovec, Dobrnič, Medvedjek (Mason, Županek 2018, 8–10).

Na grobišču Draga so izkopali 12 hišastih žar, od tega je bila ena delno ohranjena. Žare cilindrične oblike so bile izdelane na hitro vrtečem se vretenu. Na sprednji strani jih krasijo pravokotne ali trapezaste odprtine. Bolj ali manj pravokotne oblike so tudi odprtine ob straneh, redko so odprtine v obliki peščene ure oziroma X. Žare imajo rdeč premaz, nekatere imajo okrašen gornji del oziroma pokrov. Osrednji del z odprtinami je spodaj in zgoraj poudarjen oziroma ločen z rebrom, razen pri **G30, G31, G48** je odvojen s kanelurama.

Žare smo tipološko razdelili po obliki zaključka (**sl. 123**). Zaključijo se z gumbom, stožcem ali petelinom. V prvi tip smo umestili žare z zaključkom v obliki gumba, ki smo jih razdelili na dva podtipa. Žare v podtipu 1a (H1a) imajo pravokotno prednjo odprtino (**G30, G102, G103**), žare 1b (H1b) pa trapezno (**G31, G119, G120, G159**). Žare z gumbastim zaključkom so izkopali v grobu 2 v Štrekljevcu (Dular 1976, t. 8: 2, 3), Otoku pri Podzemlju (Dular 1976, t. 15: 1, 2) ter v grobu 1 iz Novega mesta (Knez 1969, t. 18: 1, 2). Žare s stožčastim zaključkom (G48) sodijo v tip 2 (H2), izkopali so jih v Dolenjem Polju (Knez 1969, t. 2: 5), Drnovem (Petru P., Petru S. 1978, t. XXVIII: 3, 4) in Gornji Vasi (Gregl 2007, t. 31: 1, t. 37: 1, t. 57: 2). Žare, ki so se zaključile s petelinom (**G68, G69, G142**) smo opredelili kot tretji tip (H3). S petelinom so se zaključile žare v Straži (Knez 1964–1965, t. 5: 5), na Drnovem (Petru P., Petru S. 1978, t. XXVI: 8) in v Mrzlavi vasi (Petru 1971, t. XXI: 1).

9.3 Srednji vek

V sektorju II smo izkopali več odlomkov ustij loncev. Lonci, izdelani iz drobno-grobozrnate lončarske mase in katerih površina je bila hrapava in ne luknjičasta, so bili okrašeni z neenakomerno razpotegnjeno valovnico. Lonci so bili odkriti v zgornjih plasteh v SE 2 in SE 14, le dva odlomka sta bila odkrita v stojkah. Pri opredeljevanju ustij smo uporabili razdelitev A. Pleterskega iz leta 2010 (**sl. 124**). Prepoznali smo ustja tipa S2, S3 in S4.[3]

Skupino S2, kamor smo umestili odlomke **G252** in **G253** sestavljajo obvrtena ustja z enostavnim ravnim ali zaobljenim robom. Domneva se dodelava na zelo počasi se vrteči podlagi (Pleterski 2010, 64).

V skupino S3 smo umestili ustje **G249**. Zanjo je značilno, da so bile posode izdelane na mirujoči podlagi, ustja pa nato obvrtena. Pri lončarjevem doglajevanju so zaradi razlik v drži prstov nastala manjša preoblikovanja robov ustij. Ta je lahko v prerezu odebeljen, razpotegnjen, zaobljen, dobi plitve žlebiče in podobno (Pleterski 2010, 68).

Za skupino ustij S4, kamor smo umestili **G248** je značilno, da so obvrtena na razmeroma hitro vrteči se podlagi, pri čemer je bil rob namerno izoblikovan v napušč in je strehaste oblike. Tako oblikovan rob nima uporabne, ampak okrasno obliko (Pleterski 2010, 72–73).

Ustja skupine S2 in S3 imajo širok časovni razpon. Ustja skupine S2 se pojavljajo od 649, ustja S3 pa od 688 naprej. Do konca 9. stoletja se pogosto pojavljajo skupaj. Večino opazovanega obdobja se pojavljajo tudi ustja skupine S4. Najkasneje do 10. stoletja so njihov najpogostejši sosed ustja skupine S2, pozneje pa S3 (Pleterski 2010, 130–133). Na odlomkih loncev **G249** in **G251** se pojavlja neizlužen apnenec.

Na najdišču Draga iz obravnavanih stratigrafskih enot nimamo opravljenih C14 analiz, zato natančnejša datacija kontekstov SE 70 (**G252**) in SE 514 (**G248**) ni možna. Posode smo datirali v čas od 10.–12. stoletja, pri čemer dopuščamo možnost datacije odlomka **G248** v 9. stoletje. Najbližja naselbina iz istega časovnega obdobja, 10.–11. stoletja, se je nahajala približno 300 m od obravnavanega najdišča na Dolgih njivah, najbližje grobišče pa pri cerkvi sv. Andreja v Beli Cerkvi (Mason 2018b, 94). Analogije najdemo v Popavi pri Lipovcih 1 (Šavel, Karo 2012, 60).

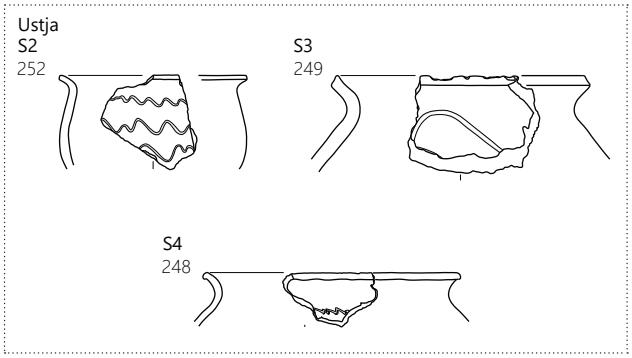

124 Tipološka razdelitev srednjeveških ustij (po Pleterskem 2010).

9.4 Novi vek

Med arheološkimi najdbami je najmanj odlomkov iz novega veka. Iz novega veka so predvsem odlomki ostenj, ki bi jih težko natančneje opredelili, in deli kovinskih orodij. Predvidevamo, da so na najdišče večinoma prišla z obdelavo površin oziroma gnojenjem.

Lončena pipa

V sektorju II smo v SE 260 izkopali rdečo lončeno pipo (**G245**) za kajenje tobaka. Po obliki sodi k mediteranskemu tipu lončenih pip oziroma tipu Schemnitz. Notranjost je bila ožgana, kar kaže na njeno uporabo. Na njeni zunanjosti sta manjši okrogel in večji pravokoten žig, na katerem je odtisnjeno ime delavnice. Pravokotni žig ima dve vrstici. V zgornji piše ANTON, spodnja pa je slabo čitljiva. Predvidevamo, da piše FRIEDREICH. V okroglem žigu je upodobljena glava s klobukom. Podobno pipo so izkopali v Slovenj Gradcu in v Ljubljani na najdišču NUK II. Časovno so jih umestili okrog leta 1830, širše pa v okvir 19. stoletja (Murko 2016, 95).

3 Za pomoč pri določanju tipov in dataciji se zahvaljujem ddr. A. Pleterskemu, dr. D. Pavlovič in dr. T. Knificu.

10 Analize

10.1 Rezultati antropološke analize skeletnih grobov

Petra Leben Seljak

Antropološko analizo skeletov iz grobov 11, 16, 17, 24 in 25 je tekom izkopavanj in situ opravila dr. Petra Leben Seljak. Ugotovitve povzemamo na **sl. 125** (Leben Seljak 2002).

Opis moškega iz groba 24

Značilnosti postkranija: moški je bil visok okrog 165 cm, širokih ramen in robustnih kosti ter dobro razvitih mišic. Glede na telesne proporce je imel relativno dolge roke in kratke noge.

Značilnosti lobanje: možno je bilo izmeriti višino zgornjega dela obraza (n-pr 85 mm), ki sodi v kategorijo zelo visokih obrazov (Leben Seljak 2002).

Patologija: imel je degenerativne spremembe hrbtenice (osteofiti na korpusih prsnih vretenc) in levega komolčnega sklepa (robno osteofiti v incisuri semilunaris leve ulne), kar je pri tej starosti pričakovano. Imel je lepo zaceljen, pravilno naravnan zlom leve ulne na sredini diafize. Glede na lokacijo gre za tipično obrambno frakturo (parry-fracture), ki pa lahko nastane tudi pri padcu (Leben Seljak 2002).

Opis moškega iz groba 25

Značilnosti postkranija: moški je bil visok okrog 163 cm. Moški je imel relativno dolge noge, robustno telesno konstitucijo in široke rame (Leben Seljak 2002).

Patologija: na notranji površini prsnice (*corpus sterni*) je viden poševno potekajoč žleb širine okrog 0,5 cm. Verjetno predstavlja odtis žile. Kostno tkivo ne kaže patoloških sprememb. Lahko gre za nepatološko variacijo ali pa za patologijo krvožilja, za kar bi bil potreben posvet s specialistom medicinske stroke (Leben Seljak 2002).

Grob št.	Ohranjenost	Spol	Starost	Zobje	Višina
11	slaba; dolge kosti so fragmentirane, gobasto tkivo je sprhnelo	moški	adultus I; 25-30 let	ohranjenih 29 zob; modrostni kočniki so že izrasli	171 cm
16	kompleten skelet	otrok	4 leta ± 12 let	vsi zobje so mlečni;zasnove prvih stalnih molarjev in incizivov, ki še niso prodrli	90 cm
17	lobanja in nekatere kosti obeh spodnjih okončin	otrok	4 ali 5 let	vsi zobje so mlečni;zasnove prvih stalnih molarjev in incizivov, ki še niso prodrli	
24	kompleten skelet s sprhnelimi vretenci in fragmentirano lobanjo	moški	maturus II; nad 50 let	ohranjenih 18 zob, 8 v mandibuli in 9 v maksili; močna obraba zob	165 cm
25	kompleten skelet s sprhnelimi vretenci in fragmentirano lobanjo	moški	maturus I; 40-50 let	ohranjenih 29 zob; ni opaziti karioznih razjed; obraba je srednje močna	163 cm

125 Antropološka analiza skeletov.

10.2 Rezultati antropološke analize žganih grobov

Mario Šlaus

Grob	Vzorec/SE oziroma posoda	Kat. št.	Spol	Starost	Opomba
1	47		mogoče moški	20–40 let	
	žara 1	30	mogoče moški	20–40 let	
	žara 2	29	nedoločljiv	odrasel	
	posoda 3	26	nedoločljiv	> 35 let	
	posoda 5	31	moški	35–45 let	
	208		nedoločljiv	25–50 let	
2	83		mogoče ženski	30–50 let	
	posoda 3	35	nedoločljiv	30–50 let	
	posoda 4	36	nedoločljiv	30–45 let	
	207		nedoločljiv	odrasel	
3	66		mogoče ženski	25–40 let	
	žara 1	48	ženski	30–40 let	
	posoda 2	47	nedoločljiv	40–55 let	
			otrok	0–10 let	
5	138		nedoločljiv	25–45 let	
6	posoda 2	54	nedoločljiv	25–40 let	polnilo in žara ista oseba
	116		nedoločljiv	25–40 let	
7	150		nedoločljiv	20–45 let	
	žara 1	68	nedoločljiv, otrok	25–45 let	
			nedoločljiv	6–12 let	
				odrasel	
	posoda 2	65	nedoločljiv, otrok	25–40 let,	
				5–10 let	
	posoda 3	66	moški	30–45 let	
	posoda 5	69	nedoločljiv,	25–40 let	
			otrok,	10–15 let	
			otrok	2–5 let	
8	145		nedoločljiv	30–45 let	
			otrok	0–5 let	
9	121		nedoločljiv	odrasel	
10	skleda 9	98	nedoločljiv	manj kot 35	
			otrok	3–5 let	
	posoda 8	99	nedoločljiv	25–40 let	
			otrok	10–15 let	
	posoda 3	103	moški	manj kot 45	
	posoda 1	102	ženska	odrasla	
	posoda 4	100	nedoločljiv	20–40 let	
	157		nedoločljiv	25–40 let	
			otrok	manj kot 15	
	211		moški	25–45 let	
12	123		nedoločljiv	odrasel	
	209		nedoločljiv	25–50 let	
13	132		nedoločljiv	odrasel	
14	žara	119	moški	več kot 35 let	
	166		nedoločljiv	več kot 35 let	
	204		nedoločljiv	odrasel	
	žara 1	120	nedoločljiv	30–45 let	
18	148		moški	25–45 let	
19	154		/	/	
20	210		nedoločljiv	odrasel	
	194		nedoločljiv	odrasel	
	posoda 1	140	ženska	20–40 let	
	posoda 2	139	otrok	3–5 let	
	posoda 3	142	nedoločljiv	odrasel	
21	206		nedoločljiv	25–40 let	
	posoda	156	nedoločljiv,	25–45 let,	
			otrok,	10–15 let,	
			otrok	0–2 leti	
	169		mogoče moški	24–40 let	
	žara	159	nedoločljiv	odrasel	
	169		nedoločljiv	odrasel	
22	170		nedoločljiv	odrasel	
23	172		moški	25–40 let	
26	182		nedoločljiv	odrasel	
27	183		nedoločljiv	odrasel	
28	203		nedoločljiv	odrasel	

126 Žganina/polnila in žare: antropološka analiza osteoloških ostankov pokojnikov (Šlaus *et al.* 2018).

10.3 Rezultati radiokarbonskih analiz

V letu 2018 so z metodo radioaktivnega ogljika ^{14}C po postopku AMS v Centro di Fisica applicata DAtazione e Diagnostica v Lecceju (CEDAD) datirali 9 vzorcev oglja. Vzorce oglja smo tekom arheoloških izkopavanj vzeli iz različnih stratigrafskih enot, in sicer z namenom pridobitve natančnih datacij.

Postopek obdelave (povzeto po priloženi razlagi k datacijam)

Macro contaminants were removed from the samples by mechanical handpicking under optical microscope. The selected portion of the samples was treated in order to chemically remove any possible source of contamination.

The purified sample material was then converted to carbon dioxide by combustion in sealed quartz tubes. The obtained carbon dioxide was converted at 550 °C into graphite by using ultrahigh purity Hydrogen as reducing medium and 2 mg iron powder as catalyst. The sample yielded enough graphite to allow an accurate determination of the radiocarbon age by the accelerator mass spectrometer.

The radiocarbon concentrations have been determined in the accelerator mass spectrometer by comparing the ^{12}C, ^{13}C currents and the ^{14}C counts obtained from the samples with those obtained from standard materials supplied by IAEA (International Atomic Energy Agency) and NIST (National Institute of Standard and Technology).

The "conventional radiocarbon age" was calculated with a $\delta^{13}C$ correction based on the $^{13}C/^{12}C$ ratio measured directly with the accelerator. For the estimation of the measurement uncertainty (standard deviation) both the radioisotope counting statistics and the scattering of the data have been taken into account. The larger of the two is given as final error (**sl. 127**).

The conventional radiocarbon ages of the samples were converted into calendar years by using the software OxCal Ver. 3.5 based on the last atmospheric dataset [Reimer P. J. *et al*. 2013, *Radiocarbon* 55 No. 4-1869–1887]. The results of the calibration are reported in the following figures (**sl. 127–136**).

Sektor	SE	Vzorec št.	Radiocarbon Age (BP)	$\delta^{13}C$ (‰)(**)
I	90	LTL17779A	2088 ± 45	-18.4 ± 0.5
I	76	LTL17780A	2267 ± 40	-23.3 ± 0.8
II	343	LTL17773A	1731 ± 45	-23.5 ± 0.3
II	328	LTL17774A	353 ± 45	-28.1 ± 0.5
II	527	LTL17775A	2267 ± 45	-28 ± 0.5
II	509	LTL17776A	2261 ± 45	-22.9 ± 0.3
II	366	LTL17777A	637 ± 45	-26.3 ± 0.2
II	44	LTL17778A	456 ± 45	-22.2 ± 0.3
II	479	LTL19347A	5303 ± 45	-29.9 ± 0.3

127 Rezultati radiokarbonske analize.

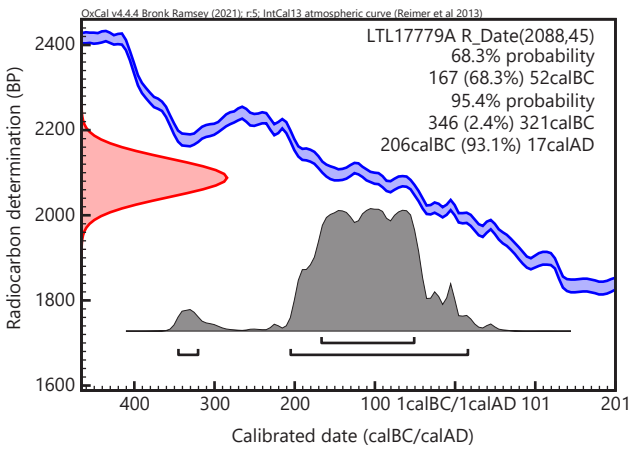

128 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17779A (SE 90).

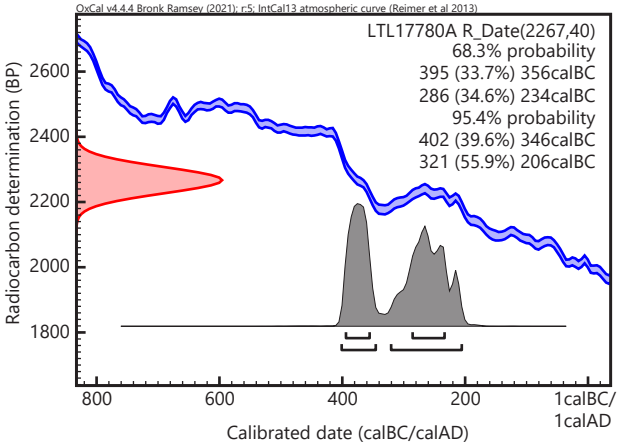

129 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17780A (SE 76).

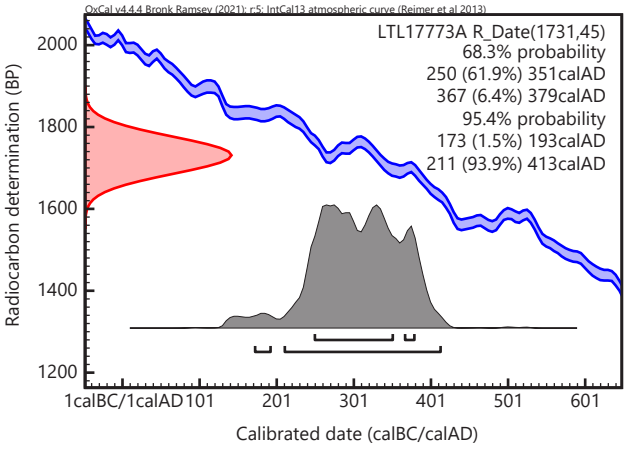

130 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17773A (SE 343).

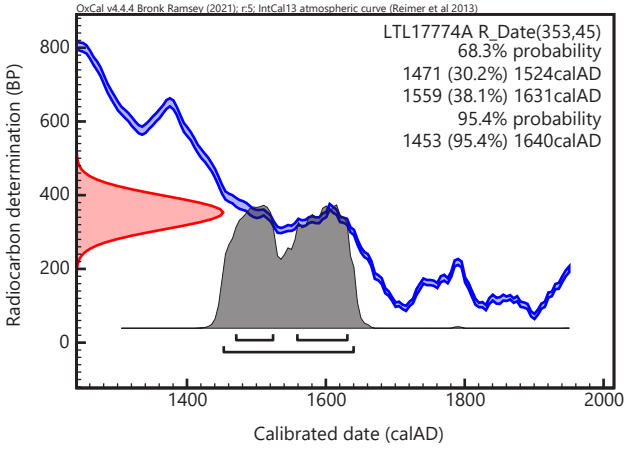

131 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17774A (SE 328).

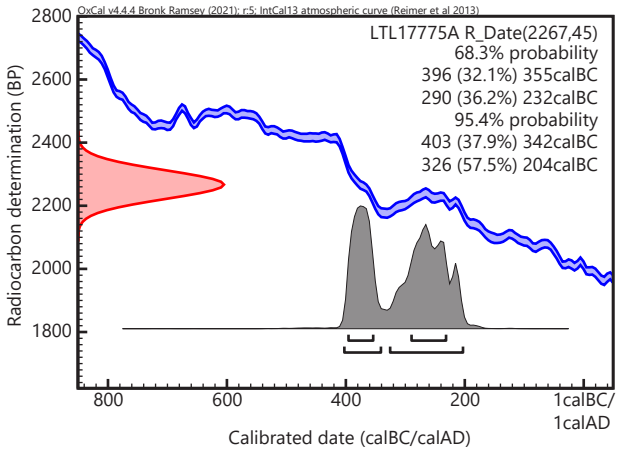

132 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17775A (SE 527).

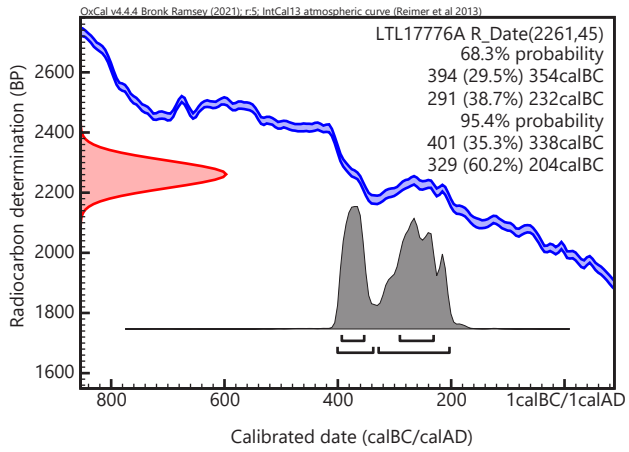

133 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17776A (SE 509).

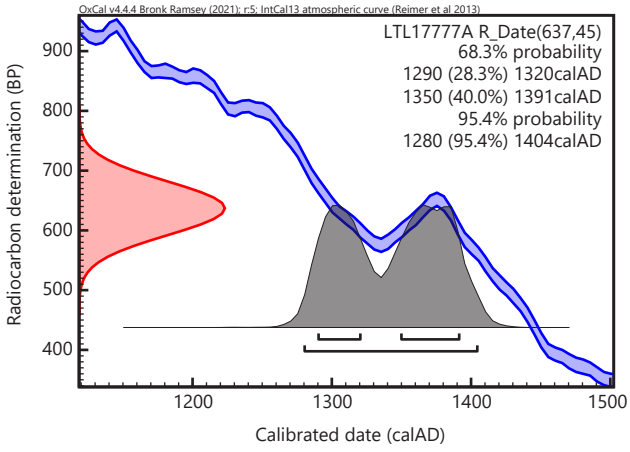

134 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17777A (SE 366).

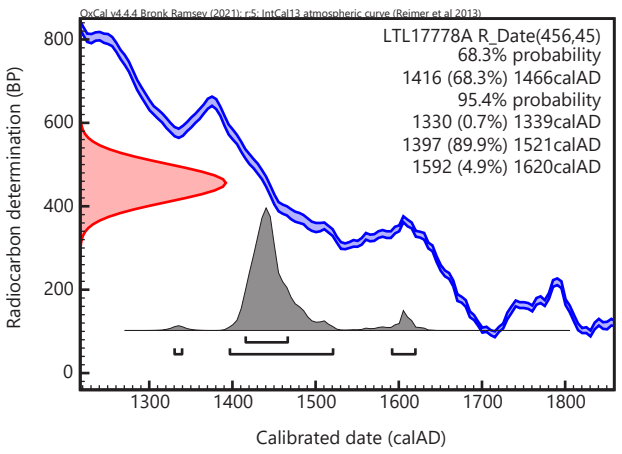

135 Radiokarbonska datacija vzorca LTL17778A (SE 44).

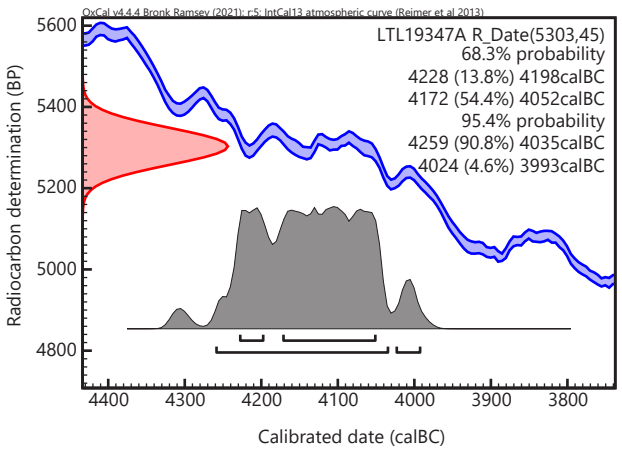

136 Radiokarbonska datacija vzorca LTL19347A (SE 479).

10.4 Rezultati numizmatične analize

Alenka Miškec

Sk./kv. /SE	Inv. št.	Cesar	Datacija			Ohranjenost
		Augustus				
II/C14, SE 326	A 3132	As	16–6 pr. Kr	Rom	RIC ?	izrabljen, polovičen
II/A13, SE 326	A 3131	As	15 pr. Kr.	Rom	RIC 382	dobro ohranjen, polovičen
		Tberius (Drusus)				
I, A/27, SE	A 3129	As	21–22	Rom	RIC 45	dobro ohranjen
		Claudius I.				
I/-A/30, 31, gr. 8	A 2989	As	50–54	Rom	RIC 116	dobro ohranjen
		Domitianus				
I/-A/30	A3130	As	81–96	Rom	RIC?	izrabljen, določitev po portretu
I/A/30, SE 181	A 3117	As	85–96	Rom	RIC?	izrabljen
						CAES DOMIT AVG GERM...
III/B/67, SE 35		As	86	Rom	RIC 337	dobro ohranjen
		Traianus				
I, grob 21	A 3089	As	98–117	Rom	RIC ?	izrabljen, določitev po portretu
		Hadrianus				
I/A/30, SE 181		Dp	117–138	Rom	RIC ?	izrabljen, določitev po portretu
		Antoninus Pius				
I/-B/30, gr. 20	A/3071	As	138–161	Rom	RIC ?	izrabljen, določitev po portretu
		(Diva Faustina I.)				
I/-A/29, gr.27	A 3112	As	Po 141	Rom	RIC 1174	izrabljen
		(M. Aurelius)				
I/A/31, grob 3	A 2941	As	140–144	Rom	RIC 1240	dobro ohranjen
		M. Aurelius				
I/B/34, SE 019	A 3127	Dp	161–180	Rom	RIC ?	izrabljen, določitev po portretu
		(Faustina II.)				
I/A/31	A 2942	As	161–176	Rom	RIC 1652	dobro ohranjen
		Septimus Severus				
I/A 27-28, grob 16	A 3054	D	193–211	Rom	RIC ?	dobro ohranjen
		Aurelianus				
I/-B/32, grob 10	A 3009	An	270–275	?	RIC? MIR?	izrabljen
						Av.: IMP AVRELIANVS AVG.
						Dop.: F. Rv.:...CO...MIL. T.
		(Severina)				
I/grob 10	A 3008	An	275	Sis	RIC 13	zelo lepo ohranjen
					MIR 237A-3	
		Tacitus				
I/-B/32, grob 10	A 3007	An	275	Tic	RIC 138	odlično ohranjen
		Licinius I. (Licinius II.)				
I/-A/31-32, grob 11	A 3020	Cen	317–320	?	RIC?	izrabljen
						Tip: Iovi Conservatori Caess. T.
		Constantinus I.				
I/-A/31-32, grob 11	A 3019	Cen	318–319	Sis	RIC 55;56	zelo lepo ohranjen
		Nedoločljiv				
I/A/25	A 3134	An	2. pol. 3. stoletja	?	RIC?	zelo močno izrabljen
III/A/33	A 3133	An	2. pol. 3. stoletja	?	RIC?	zelo močno izrabljen
I/-A,-B/28, grob 7	A 2973	As	1. pol. 3. stoletja	-	RIC?	ulitek, imitacija
						zelo močno izrabljen

137 Datacije novcev (Miškec 2002).

10.5 Živalski ostanki

Borut Toškan

Zbir živalskih ostankov (**sl. 138**) z najdišča Draga pri Beli Cerkvi vključuje 2001 najdbo, med katerimi močno prevladujejo kosti in zobje sesalcev (Mammalia). Izjemo v tem smislu predstavlja 15 kostnih odlomkov ptičev (Aves), med katerimi jih je bilo mogoče ožje taksonomsko opredeliti deset. Vseh deset je bilo pripisanih kokoši (*Gallus domesticus*). Osem kostnih odlomkov pripada človeku.

Izmed 1978 najdb sesalcev (brez človeka) je bilo mogoče taksonomsko opredeliti 710 primerkov. Taksonomska pestrost je znatna, saj je v obravnavanem gradivu zastopanih najmanj osem različnih vrst, med katerimi izrazito prevladujejo domače živali. Po številu najdb sicer prevladuje govedo (*Bos taurus*), ki mu sledijo domači prašič (*Sus domesticus*), drobnica (Caprinae), konj (*Equus caballus*) in pes (*Canis familiaris*). Izmed kosti drobnice je bilo mogoče do ravni vrste opredeliti le 18 primerkov, med katerimi z dvanajstimi najdbami prevladuje ovca.

Lovne vrste so zastopane z bobrom (*Castor fiber*) ter morda volkom (*Canis* sp.) in turom (*Bos* sp.). Z gotovostjo je mogoče potrditi tudi prisotnost divjega prašiča (*Sus scrofa*), čeprav med prašičjimi najdbami sicer izrazito prevladujejo ostanki domačega prašiča.

Podrobnejša arheozoološka analiza gradiva z najdišča Draga v tem trenutku žal ni mogoča, saj je razpoložljiva arheološka dokumentacija (Križ 2002) za kaj takega preskopa in ne vključuje podrobne kronološke in funkcionalne interpretacije posameznih stratigrafskih enot.

Takson	NISP
Bos taurus	283
Caprinae	151
Sus domesticus / scrofa	220
Equus caballus	33
Canis familiaris	16
Canis sp.	4
Bos sp.	1
Castor fiber	1
Bos taurus / Equus caballus	1
Gallus domesticus	10

138 Rezultati analize živalskih kosti.

11 Zaključek

Večfazno arheološko najdišče Draga je ležalo na trasi današnje avtoceste Ljubljana–Obrežje v jugovzhodni Sloveniji, na ozki ravnini, kjer se reka Krka zelo približa pobočju podolgovatega grebena Vinjega vrha. V najstarejši fazi najdišča oziroma zgodnjem eneolitiku je bil poseljen ravninski del sektorja II. Sledi poselitve iz starejše železne dobe smo izkopali severno od grobišča iz rimske dobe, v sektorju I. V rimsko dobo spada tudi objekt iz sektorja III. Na severnem delu pobočja sektorja II smo dokumentirali sledi poselitve iz rimske dobe, srednjega veka in novega veka. Najdišče oziroma izkopno polje smo razdelili na tri med seboj prostorsko ločene sektorje, zato bomo v nadaljevanju povzeli ugotovitve po sektorjih.

V sektorju I smo izkopali ostaline dveh prazgodovinskih objektov. Objekt 1 je s 95,4% gotovostjo uvrščen v čas 401 do 205 pr. n. št. oziroma 2267±40 BP, v obdobje mlajše železne dobe, medtem ko objekta 2 nismo natančneje datirali. Poleg skromnih ostalin iz prazgodovine smo v jugozahodnem delu sektorja I, v kv. -B–B/ 28–32, izkopali deset žganih grobov in enajst grobnic z žganimi pokopi ter pet skeletnih grobov. Razporejeni so bili okrog in znotraj 8 × 5,7 m velike grobne parcele. Severna stranica grobne parcele je bila zgrajena iz štirih, v linijo postavljenih kamnitih blokov, medtem ko so vzhodno in zahodno stranico nakazovali bloka in temelji, južna stranica pa je bila uničena. Grobišče pri Dragi uvrščamo med značilna, t. i. vaška grobišča oziroma grobišča, na katerih je pokopano lokalno prebivalstvo. Preprosto vkopanim jamam (grob 9, 18, 19, 22, 23, 27, 28) po številčnosti sledijo skrinje, obložene s kamnitimi ploščami in polico (2, 6, 8, 12, 13, 15), ter kupolaste grobnice brez (5, 7, 21) in z jaškastim vhodom (10, 14, 20). Od ostalih grobišč vaškega značaja ga ločijo ograjena grobna parcela in večje število kupolastih grobnic z jaškastim vhodom. Analogije oblikam grobov in najdbam najdemo na izkopanih grobiščih z območja rimske province Panonije, na območju agra *Neviodunum* oziroma *civitas Latobicorum*. Med keramičnimi najdbami prevladujejo keramične posode, ki so izdelane v latenski oblikovni tradiciji, kamor uvrščamo lonce z narebrenim vratom in t. i. pivske garniture; sledijo jim imitacije skled tere sigillate (oblika Drag. 37) in pečatne oljenke. Na grobišču so pokopavali v časovnem razponu od 1. do 4. stoletja n. št., vendar je večina časovno opredeljivih keramičnih, steklenih in kovinskih najdb iz 1. in 2. stoletja n. št. Najmlajša najdba je fibula različice Jobst 36B iz groba 7, ki je datirana v 3. in 4. stoletje.

Ostaline iz zgodnjega eneolitika, mlajše železne in rimske dobe, srednjega in novega veka smo odkrili v sektorju II. Iz obdobja lasinjske kulture oziroma zgodnjega eneolitika smo odkrili dva objekta, kar je potrdila tudi radiokarbonska datacija. Vzorec oglja iz objekta 2 (SE 478/479) je z 90,7% gotovostjo umestila v čas od 4258 do 4035 pr. n. št. Analogije najdbam najdemo na najdiščih v jugovzhodni in severovzhodni Sloveniji, Hrvaškem, Madžarskem ter v Avstriji, na najdiščih, ki sodijo v lasinjski kulturni krog. V čas mlajše železne dobe radiokarbonska datacija uvršča ognjišči SE 509 (s 95,4% gotovostjo datirala v čas od 400 do 203 pr. n. št.) in SE 527 (s 95,4% gotovostjo datirala v čas od 402 do 203 pr. n. št.). Pri umestitvi ognjišč v mlajšo železno dobo smo zadržani, saj so bile v SE 509 izkopane najdbe iz rimske dobe oz. 1. in 2. stoletja n. št., najdb iz prazgodovinskega obdobja nismo zasledili niti v okolici ognjišč. Na osnovi razporeditve stojk smo interpretirali pet in en potencialni objekt iz rimske dobe ter tri objekte iz srednjega veka. Stojke iz rimske dobe so bile plitvejše in praviloma banjastega profila, medtem ko so bile stojke iz srednjega veka globlje in U-profila, vsaj če sklepamo po najdbah oziroma časovni opredelitvi keramike. Poleg objektov smo izkopali še jame in ognjišča. V plasti SE 326 smo odkrili odlomke uvožene keramike oziroma skodelice iz tere sigillate, in sicer skodelico tipa Consp. 22.6 in Sarius, ki sodita v čas od 1. stoletja pr. n. št. do 1. stoletja n. št. Najmlajše ostaline so novoveški temelji objekta (SE 8), vkopi za kozolec in vodovodni jašek.

V sektorju III smo v kv. -A–A/64–67 izkopali zidan objekt iz rimske dobe. Objekt je bil zgrajen v dveh fazah. Iz najstarejše faze (mere objekta 11,2 × 4,5 m) nimamo najdb, druga faza (mere objekta 15,4 × 7,2 m) pa je datirana od 1. do 3. oz. 4. stoletja n. št. Objekt je bil pokrit s strešniki oziroma tegulami in imbreksi, ki so se zrušili v notranjost objekta. Ruševine ostrešja smo dokumentirali kot SE 28. Temelji objekta iz faze 2 se nadaljujejo proti jugu izven izkopnega polja. Najmlajši, novoveški temelji objekta (SE 6 in SE 73) in ognjišče (SE 8 in SE 54) z najdbami se nahajajo na zahodnem delu sektorja III v kv. A/69 in 68 ter se prostorsko ne prekrivajo z ostalinami iz rimske dobe.

12 Draga near Bela Cerkev

The multi-phase archaeological site of Draga was situated on the route of the present-day Ljubljana–Obrežje motorway in south-eastern Slovenia, on a narrow plain where the River Krka nears the slope of the elongated ridge of Vinji vrh. The flat part of sector II was populated in the oldest phase of the site or in the Early Eneolithic. Traces of settlement from the Early Iron Age were excavated north of the cemetery from the Roman period, in sector I. A structure from sector III also belongs to the Roman period. On the northern part of the slope in sector II, traces of settlement from the Roman period, the Middle Ages, and Modern Era were recorded. The site or the excavation field was divided into three separated sectors, hence our findings will be hereon summarised by sectors.

In sector I, remains of two prehistoric structures were unearthed. Structure 1 is assigned to the time from 401 BC to 205 BC or 2267±40 BP with 95.4% certainty, in the period of the Late Iron Age, while structure 2 was not dated precisely. In addition to modest remains from prehistory, ten cremation graves and eleven tombs with cremation burials, and five skeletal graves were excavated in the south-western part of sector I, in squares -B–B/ 28–32. They were arranged around and within a grave plot measuring 8 × 5.7m. The northern side of the grave plot was built from four stone blocks placed in a line, while the eastern and western sides were indicated by blocks and foundations, and the southern side was destroyed. The cemetery in Draga is assigned among typical, so-called village cemeteries or cemeteries in which local people are buried. In terms of number, simply dug-in pits (graves 9, 18, 19, 22, 23, 27, 28) are followed by trunks lined with stone slabs and a shelf (2, 6, 8, 12, 13, 15) and domed tombs without (5, 7, 21) and with a shaft-shaped entrance (10, 14, 20). A fenced grave plot and a greater number of domed tombs with a shaft-shaped entrance distinguishes it from other cemeteries of village character. Analogies for the grave forms and finds are found at excavated cemeteries from the area of the Roman province of Pannonia, in the area of *Neviodunum's* or *civitas Latobicorum's ager*. Pottery vessels made in the La Tène tradition prevail among pottery finds, to which we assign pots with a ribbed neck and so-called drinking sets, followed by imitations of red slip ware dishes (form Drag. 37), and stamp oil lamps. People were buried at this cemetery from the 1st to the 4th century AD; however, the majority of pottery, glass, and metal finds that can be defined in time come from the 1st and 2nd centuries AD. The youngest find is a fibula of variant Jobst 36B from grave 7, which is dated to the 3rd and 4th centuries.

Remains from the Early Eneolithic, Late Iron Age, and the Roman period, the Middle Ages, and the Modern Era were discovered in sector II. Two structures were discovered from the period of the Lasinja culture or Early Eneolithic, which was also confirmed by the radiocarbon dating. The sample of charcoal from structure 2 (SU 478/479) is assigned with 90.7% certainty to the time from 4258 to 4035 BC. Analogies to the finds are found at sites in south-eastern and north-eastern Slovenia, Croatia, Hungary, and in Austria, at sites that belong to the Lasinja cultural circle. Radiocarbon dating classifies hearths SU 509 (dated with 95.4% certainty to the time from 400 to 203 BC) and SU 527 (dated with 95.4% certainty to the time from 402 to 203 BC) to the time of the Late Iron Age. We are cautious about assigning hearths into the Late Iron Age, since finds from the Roman period or the 1st and 2nd centuries AD were excavated in SU 509, and finds from the prehistoric period were not found around the hearths. Based on the distribution of posts, we interpreted five and one potential structure from the Roman period and three structures from the Middle Ages. Posts from the Roman period were shallower and generally of tunnel-profile, while posts from the Middle Ages were deeper and of the U- profile, at least judging from the finds or chronological definition of pottery. Pits and hearths were unearthed in addition to structures. In layer SU 326, fragments of imported pottery or cups made of red slip ware were discovered, i.e. cups of Consp. 22.6 and Sarius types, which belong to the time from the 1st century BC to the 1st century AD. The youngest remains are structure foundations (SU 8), dug-ins for a hayrack, and a water supply shaft from the Modern Era.

In sector III, in square -A–A/64–67, a stone structure from the Roman period was excavated. The structure was built in two phases. From the oldest phase (structure dimensions 11.2 × 4.5m) we do not have any finds, while the second phase (structure dimensions 15.4 × 7.2m) is dated from the 1st to the 3rd or 4th century AD. The structure was covered

with tiles or tegulae and imbrexes, which fell into the structure. The ruins of the roof were documented as SU 28. The foundations of the structure from phase 2 continue towards the south outside the excavation field. The youngest, Modern Era structure foundations (SU 6 and 73) and a hearth (SU 8 and 54) with finds are located in the western part of sector III, in squares A/69 and 68, and do not overlap spatially with remains from the Roman period.

13 Literatura

ANSL - *Arheološka najdišča Slovenije*, 1974, Ljubljana.

ALMGREN, O. 1923, *Studien über nordeuropäische Fibelformen der erste nachchristlichen Jahrhunderte mit Berucksisichtigung der provinzialrömischen und südrussichen Formen*. – Mannus-Bibliothek 32, 2 Auflage, Leipzig.

BALEN, J. 1998, Nalazište Lasinjske kulture u Dubrancu. – *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu* 3, Zagreb, 13–31.

BALEN, J. 2008, Apsolutni datumi sa zaštitnih istraživanja na prostoru Slavonije kao prilog poznavanju kronologije srednjeg eneolitika. – *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu* 41/3, 17–35.

BARNA, P. J. in E. KREITER 2006, Középső rézkori települések Zalaegerszeg-Andráshida, Gébár-ti-tó (II) lelőhelyen. – *Zalai Múzeum* 15, Zalaegerszeg, 47–78.

BAUSOVAC, M. 2014, *Vivas Felix Celeia, Arheološko najdišče Osrednja knjižnica Celje. The osrednja knjižnica Celje archaeological site*. – Celeia Antiqua 1, Celje.

BAVEC, U. 2006, Draga pri Beli cerkvi-arheološko najdišče Draga. – *Varstvo spomenikov* 9, 39–41.

BEKIĆ, L. 2006, *Zaštitna arheologija u okolici Varaždina. Arheološka istraživanja na autocesti Zagreb–Goričan i njezinim prilaznim cestama*. – Zagreb.

BERNHARD, H. 1981, Zur Diskussion um die Chronologie Rheinzaberner Relieftöpfer. – *Germania* 59,79–93.

BERTONCELJ KUČAR, V. 1979, Nakit iz stekla in jantarja. – *Arheološki vestnik* 30, 254–278.

BOŽIČ, D. in S. CIGLENEČKI 1995, Zenonov tremis in poznoantična utrdba Gradec pri Veliki Strmici. – *Arheološki vestnik* 46, Ljubljana, 247–277.

BREŠČAK, D. 1980, Grob 10 iz Zloganja pri Škocjanu. Grave No. 10 from Zloganje near Škocjan. – V: M. Blažon *et al.* (ur.), *Zbornik posvečen Stanetu Gabrovcu ob šestdesetletnici. Situla* 20/21, 439–444.

BREŠČAK, D. 1985, Oblike antičnih grobov na Dolenjskem. – *Dolenjski zbornik*, 33–51.

BREŠČAK, D. 1986, Veliki Lipovec, Novo mesto. – *Varstvo spomenikov* 28, 275–276.

BREŠČAK, D. in Z. GREGL 2002, Antika. The Classical (Roman) Period. – V: D. Breščak D. *et al.*, *Oživljene kulture, arheološka odkritja na Gorjancih / Žumberku od prazgodovine do zgodnjega srednjega veka*, Ljubljana, 74–101.

BRUKNER, O. 1981, *Rimska keramika u jugoslovenskom delu provincije Donje Panonije*. – Dissertationes et Monographiae 24, Beograd.

BUCHI, E. 1975, *Lucerne del Museo di Aquileia*. – Vol. I. Lucerne con marchio di fabricca, Aquliea.

BUDJA, M. 1988, Moverna vas. Neolitsko in eneolitsko najdišče (Moverna vas. Neolithic and Eneolithic Site). – *Arheološki pregled* 29, 50–55.

CIGLENEČKI, S. 1993, Arheološki sledovi zatona antične Petoviones. – V: *Ptujski arheološki zbornik*, Ptuj, 505–520.

DEIMEL, M. 1987, *Die Bronzekleinefunde vom Magdalensberg*. – Kärtner Museumsschriften 71, Klagenfurt.

Consp.: ETTLINGER, E. *et al.* 1990, *Conspectus formarum terrae-sigillatae Italico modo confectae*. – Materialen zur römisch-germanischen Keramik 10, Bonn.

DJURA JELENKO, S. 2020, Colatio – Stari trg pri Slovenj Gradcu. – V: J. Horvat, I. Lazar in A. Gaspari (ur.), *Manjša rimska naselja na slovenskem prostoru. / Minor roman settlements in Slovenia*, Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 40, 305–324.

DJURIĆ, B. in I. PINTER 2001, *Poročilo o rezultatih arheološkega pregleda na potencialnem najdišču Draga*. – Novo mesto (neobjavljeno).

DULAR, A. 1976, Rimski grobovi iz Rosalnic, Štrekljevca in Otoka pri Podzemlju. – *Arheološki vestnik* 27, 191–201.

DULAR, A. 1991, *Veliki Vinji vrh. – Prazgodovinska grobišča v okolici Vinjega vrha nad Belo Cerkvijo. / Die Vorgeschichtlichen Nekropolen in der Umgebung von Vinji vrh oberhalb von Bela Cerkev*. – Katalogi in monografije 26, Ljubljana.

DULAR, J., B. KRIŽ, D. SVOLJŠAK in S. TECCO HVALA 1991, Utrjena prazgodovinska naselja v Mirenski in Temeniški dolini. – *Arheološki vestnik* 42, 65–204.

DULAR, J., B. KRIŽ, P. PAVLIN, D. SVOLJŠAK in S. TECCO HVALA 2000, Prazgodovinska višinska naselja v dolini Krke. – *Arheološki vestnik* 51, 119–170.

DULAR, J. 2008, Prazgodovinske lesne gradbene tehnike in njihova terminologija. – *Annales Ser. Hist. Sociol.* 18.2., Koper, 337–348.

ERTEL, Ch., V. GASSNER, S. JILEK in H. STIGLITZ 1999, *Untersuchungen zu den Gräberfelden in Carnuntum 1. Der archäologische Befund.* – Der römische Limes in Österreich 40, Wien.

GLUŠČEVIĆ, S. 1986, Neki oblici staklenog materiala iz antičke luke u Zatonu kraj Zadra. – *Arheološki vestnik* 37, 25–277.

GRAHEK, L. in A. RAGOLIČ 2016, Prvo odkritje rimskega grobišča na Igu. The first discovery of the Roman cemetery at Ig, Slovenia. – V: B. Županek *et al.* (ur.), *Emona MM, Urbanizacija prostora – Nastanek mesta. Urbanisation of space – Beginning of a town*, Ljubljana, 235–249.

GREGL, Z. 1989, *Rimskodobna nekropola Zagreb-Stenjevec. Römerzeitliches Gräberfeld in Zagreb – Stenjevec*. – Katalozi arheološkog muzeja u Zagrebu, 3. Zagreb.

GREGL, Z. 1999–2000, Antičke kružne grobnice s dromosom u Hrvatskoj. – *Opuscula archaeologica* 23–24, 165–169.

GREGL, Z. 2007, Rimskodobna nekropola nekropola Gornja vas na Žumberku. – *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu* XL, 221–331.

GUGL, C. 1995, *Die römischen Fibeln aus Virunum*. – Klagenfurt.

HÖFLER, J. 2016, *O prvih cerkvah in župnijah na Slovenskem*. – Ljubljana. http://viharnik.com/downloads/Oprvihcerkvah_2izdaja.pdf.

HORVAT, J. 1999, Rimska provincialna arheologija v Sloveniji po letu 1965: poselitvena Slika in drobna materialna kultura. – *Arheološki vestnik* 50, 215–257.

HORVAT, J. 2012, Skupek keramike iz prve polovice 1. stoletja iz Nauporta. - V: I. lazar in B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo. Emona between Aquileia and Pannonia*, 273–301.

HORVAT, J. in A. BAVDEK 2009, *Okra. Vrata med Sredozemljem in Srednjo Evropo. Ocra. The gateway between the Mediterranean and Central Europe*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 17.

HORVAT, J. in B. ŽBONA TRKMAN 2016, The 3rd century military equipment in south–western Slovenia. – V: J. Horvat (ur.), *The Roman army between the Alps and the Adriatic*. Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 31/Studia Alpium et Adriae I, 99–120.

HORVAT, M. 1989, *Ajdovska jama pri Nemški vasi*. – Razprave Filozofske fakultete, Ljubljana.

HORVAT, M. 1999, *Keramika. Tehnologija keramike, tipologija lončenine, keramični arhiv.* – Razprave filozofske fakultete, Ljubljana.

HORVAT, M. 2003, Loka. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami: Arheologija na avtocestah Slovenije,* Ljubljana, 177–178.

HORVAT, M. 2020, *Col 1 pri Podgračenem*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 85, Ljubljana.

HORVAT, M. in J. SOKLIČ 2021, *Loka 1 pri Beli Cerkvi*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 92, Ljubljana.

HORVÁTH, L. A. 2002, Die Siedlung der Balaton-Lasinja-Kultur in Zalaegerszeg-Andráshida, Friedhof (Komitat Zala, Ungarn). – *Antaeus* 25, 255–282.

HORVÁTH, L. A. in K. H. SIMON 2003, Das Neolithikum und die Kupferzeit in Südwesttransdanubien. – *Inventaria Praehistorica Hungariae* 8, Budapest.

HORVÁTH, L. A. in K. H. SIMON 2004, Kupferzeitliche Siedlungen auf dem Fundort Dobri – Alsó-mező. – *Zalai Múzeum* 13, 55–118.

HORVÁTH L. in N. KALICZ 2006, Siedlungsfunde der spätesten Phase der Lengyel-Kultur bei Nagykanizsa (Südwestungarn). – V: A. Tomaž (ur.), Od Sopota do Lengyela, prispevki o kamenodobnih in bakrenodobnih kulturah med Savo in Donavo)/Between Sopot and Lengyel, contributions to Stone Age and Copper Age Cultures between the Sava and the Danube), Koper, 53–66.

HORVAT ŠAVEL, I. 1980, Rezultati sondiranj v Šafarskem. – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 13, Ljubljana, 17–27.

ISTENIČ, J. 1999, *Poetovio, Zahodna grobišča I: grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu. / Poetovio, The western cemeteries I.* – Catalogi et Monographiae 32, Ljubljana

ISTENIČ, J. 2000, *Poetovio, Zahodna grobišča II: grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu. Katalog. / Poetovio, The western cemeteries II. Catalogue*. – Catalogi et Monographiae 33, Ljubljana.

JEVREMOV, B. 1985, Novosti o obrtniških dejavnostih in nekaj drobcev iz arheoloških izkopavanj v letih 1970–1980. – *Ptujski zbornik* 5, Ptuj, 419–430.

JOBST, W. 1975, *Die römischen Fibeln aus Lauriacum*. – Forschungen in Lauriacum 10, Linz.

KALICZ, N. 1991, Beiträge zur Kenntnis der Kupferzeit im ungarischen Transdanubien. – V: J. Lichardus (ur.), Die Kupferzeit als historische Epoche. Symposium Saarbrücken und Otzenhausen 6.-13.11.1988, *Saarbrücker Beiträge zur Altertumskunde* 55/1, 347–387.

KALIZC, N. 1995, Letenye-Szentkeresztdomb: ein Siedlungsplatz der Balaton-Lasinja-Kultur. – V: T. Kovács (ur.), *Neuere Daten zur Siedlungsgeschichte und Chronologie der Kupferzeit des Karpatenbeckens, Inventaria Praehistorica Hungariae* 7, Budimpešta, 61–106.

KAVUR, B. 2006, Prazgodovinsko naselje v Zagoncah. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 109–112.

KAVUR, B., A. TOMAŽ in Z. MILEUSNIĆ 2006, Sodolek – naselje bakrene dobe. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 121–128.

KERMAN, B. 2013, *Kalinovnjek pri Turnišču*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 33, Ljubljana.

KNEZ, T. 1964–1965, Rimski grobovi v Straži (Römische Gräber in Straža). – *Arheološki vestnik* 15–16, 145–164.

KNEZ, T. 1968, Oblike antičnih grobov na Dolenjskem (Antike Grabformen in Dolenjsko [Unterkrain]). – *Arheološki vestnik* 19, 221–238.

KNEZ, T. 1969, Novi rimski grobovi na Dolenjskem (Neue römische Gräber in Dolenjsko [Unterkrain]). – Razpr. 1. razr. SAZU 6, 107–159.

KNEZ, T. 1992, *Novo mesto 2. Keltsko - rimsko grobišče Beletov vrt / Novo mesto 2. Keltisch römisches Gräberfeld Beletov vrt*. – Carniola archaeologica 2, Novo mesto.

KOSI, M. 2009, *Zgodnja zgodovina srednjeveških mest na Slovenskem. Primerjalna študija o neagrarnih naselbinskih središčih od zgodnjega srednjega veka do 13. stoletja*. – Thesaurus memoriae Opuscula 1, ZRC SAZU Ljubljana,.

KOŠČEVIĆ, R. 1980, *Antičke fibule s područja Siska*. – Zagreb.

KRAJŠEK, J. in P. STERGAR 2008, Keramika z rimskega svetiščnega območja v Podkraju pri Hrastniku. – *Arheološki vestnik* 59, 245–277.

KRAMBERGER, B. 2010, Zgornje Radvanje, Cluster 10 – a Late Neolithic pit with a structure and smaller pits. – *Documenta Praehistorica* 37, 311–337.

KRAMBERGER, B. 2014, The Neolithic-Eneolithic sequence andpottery assemlages in the fifth millennium BC in north-eastern-Slovenia. – *Documenta Praehistorica* 41, 237–282.

KRAMBERGER, B. 2018, Najdbe in sledovi poselitve iz bakrene dobe pod gomilo v Brezju pod Brinjevo goro. – *Arheološki vestnik* 69, 69–133.

KRAMBERGER, B. 2021, *Malečnik*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 89, Ljubljana.

KRIŽ, B. 2002, *Poročilo o arheoloških izkopavanjih na lokaciji Draga na trasi AC Kronovo – Smednik*. – Novo mesto (neobjavljeno).

KRIŽ, B. 2003, *Draga pri Beli Cerkvi – antična nekropola: stoletja na cesti*. – Katalog razstave, Novo mesto.

KRIŽ, B., P. STIPANČIĆ in A. ŠKEDELJ PETRIČ 2009, *Arheološka podoba Dolenjske. The archaeological image of Dolenjska*. – Katalog stalne razstave Dolenjskega muzeja Novo mesto, Novo mesto.

KUJUNDŽIĆ, Z. 1982, *Poetovijske nekropole* (Die Nekropolen von Poetovio). – Katalogi in monografije 20, Ljubljana.

KUŠLJAN, I. 1968, Spomini. – *Situla, Razprave Narodnega muzeja v Ljubljani* 10. Ljubljana, 103–121.

LAZAR, I. 2003, *Rimsko steklo Slovenije. The roman glass of Slovenia*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 7, Ljubljana.

LEBEN SELJAK, P. 2002, *Antropološka analiza rimskega skeleta z nahajališča Draga*. – Novo mesto (neobjavljeno poročilo).

LOESCHCKE, S. 1919, *Lampen aus Vindonissa*. – Zürich.

LOVENJAK, M. 2006, Rimski miljniki na Dolenjskem. – *RAST* 2(104). *Rimske ceste in projekt avtocest: strokovni posvet*, 39–47.

MARKOVIĆ, Z. 1976, Problem eneolita u Našičkoj regiji. – *Arheološki vestnik* 27, 42–67.

MARTIN, T. 1986, Montans. Les ateliers du sud de la France. Group de Montans. – V: C. Bemont, J. P. Jacob (ur.), *La terre sigillée galo-romaine. Lieux de production du Haut Empire: implantations, produits, relations, Documents d'Archéologie Francaise* 6, Paris.

MASON, P. 1995, Neolitska in eneolitska naselja v Beli krajini v Gradcu in izraba prostora v času od 5. do 3. tisočletja BC. – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolitika in eneolitika v Sloveniji* XXII. Ljubljana, 183–199.

MASON, P. 2003, Dolge njive pri Beli Cerkvi. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije*, Ljubljana, 119–121.

MASON, P. 2006, Rimska poselitev pri Beli Cerkvi. – *RAST* 17. *Rimske ceste in projekt avtocest: strokovni posvet*, 55–57.

MASON, P. in A. TIRAN 2010, Bela Cerkev, Orešje, Vinji vrh pri Beli Cerkvi. – *Varstvo spomenikov* 46, 23.

MASON, P. in D. MLEKUŽ 2016, Negotiating space in the Early Iron Age landscape of south-eastern Slovenia: the case of Veliki Vinji vrh. – V: I. Armit, H. Potrebica, M. Črešnar, P. Mason in L. Büster (ur.), *Cultural Encounters in Iron Age Europe*, Archaeolingua 38, Budapest, 95–120.

MASON, P. 2017, The Creation and Recycling of Monumental Landscapes in South-Eastern Slovenia in the 1st Millennium BC and the 1st Millennium AD. – V: D. Gheorghiu in P. Mason (ur.), *Working with the Past: Towards and Archaeology of Recycling*, 87–96.

MASON, P. 2018a, From Crucium to Uinperch: new approaches to the Roman period in the middle Krka valley in eastern Slovenia. Od naselja Crucium do kraja Uinperch: novi pristopi k rimskemu obdobju v osrednji dolini reke Krke v vzhodni Sloveniji. – V: M. Janežič, B. Nadbath, T. Mulh in I. Žižek (ur.), *Nova odkritja med Alpami in Črnim morjem: rezultati raziskav rimskodobnih najdišč v obdobju med leti 2005 in 2015. / New Discoveries Between the Alps and the Black Sea Results From the Roman Sites in the Period Between 2005 and 2015. In Memoriam Iva Mikl Curk*. Monografije CPA 6, Ljubljana, 175–184.

MASON, P. 2018b, The Empty Quarter: The Early Medieval period in south-eastern Slovenia in the light of resent research. Prazen predel: zgodnjesrednjeveško obdobje v jugovzhodni Sloveniji v luči novih raziskav. – V: J. Lux, B. Štular in K. Zanier (ur.), *Slovani naša dediščina. Our heritage, The Slavs*. Vestnik XXVII, Ljubljana, 91–102.

MASON, P. in B. ŽUPANEK 2018, Being Roman: Rethinking Ethnic and Social Boundaries in the Roman South-Eastern Alpine World. – *Theoretical Roman Archaeology Journal*, 1(1): 6, 1–16. doi. https://doi.org./10.16995/traj.354

MIGLBAUER, R. 1990, *Die Gefässekeramik der Grabung Wels Marktgelände*. – Rei cretariae romanae fautorumacta, Supplementa 7, Liestal.

MIKL CURK, I. 1976, *Poetovio I*. – Katalogi in monografije 13, Ljubljana.

MIŠKEC, A. 2003, *Poročilo o numizmatični analizi novcev z najdišča Draga pri Beli Cerkvi*. – Novo mesto (neobjavljeno).

MURKO, M. 2016, Pipe za kajenje tobaka iz Slovenj Gradca. – V: K. Keber (ur.), *Iz preteklosti Koroške: svet samorastnikov*, 81–105.

NOVŠAK, M., A. TOMAŽ in A. PLESTENJAK 2013, *Brezje pri Turnišču*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 40, Ljubljana.

OŽANIĆ ROGULJIĆ, I. 2016, *Tipologija rimske keramike iz Vinkovaca. Typology of Roman pottery from Vinkovci*. – Monografije Instituta za arheologiju 10, Zagreb.

PAHIČ, S. 1976, Seliščne najdbe v zahodnih Slovenskih goricah – Andrenci, Spodnji Duplek, Spodnji Porčič, Vumpah (Siedlungsfunde in den westlichen Slovenske gorice – Andrenci, Spodnji duplek, Spodnji Porčič, Vumpah). – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 5, 29–83.

PAHIČ, V. 1983, Zbelovo. – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 11, 85–137.

PAVLIN, P. 2006, Grac pri Selih pri Zajčjem Vrhu. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 211–227.

PETRU, P. 1963–1964, Vprašanje izvira predalčne stene. – *Slovenski Etnograf* 16/17, 277–288.

PETRU, P. 1966, Hišaste žare, dokaz migracije dela plemena Latobici (Les urnes-cabanes preuve de la migration d'une partie de la tribu des Latobici). – *Arheološki vestnik* 17, 361–371

PETRU, P. 1969a, Poskus časovne razporeditve lončenine iz rimskih grobov na Dolenjskem in Posavju. – *Razpr. 1. razr. SAZU* 6, 195–215.

PETRU, P. 1969b, Rimski grobovi iz Dobove, Ribnice in Petrušnje vasi. – *Razpr. 1. razr. SAZU* 6, 5–83.

PETRU, S. 1969, Rimski grobovi iz Globodola. – *Razpr. 1. razr. SAZU* 6, 85–108.

PETRU, P. 1971, Hišaste žare Latobikov. – *Situla* 11, Ljubljana.

PETRU, S. in P. PETRU 1978, *Neviodunum - Drnovo pri Krškem*. – Katalogi in monografije 15, Ljubljana.

PFLAUM, V. 2010, Rimskodobne najdbe s Pristave ter druga sočasna najdišča in posamične najdbe v Blejskem kotu. – V: Pleterski A. (ur.), *Zgodnjesrednjeveška naselbina na blejski Pristavi. Tafonomija, predmeti, čas. Frühmittelalterliche Siedlung Pristava in Bled. Taphonomie, Fundgegenstände und zeitliche Einordung*. Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 19.

PINTERIČ KOCUVAN, V. 2012, Bronasti kipci božanstva s peterokrako krono- prispevek k njihovi razpoznavi. – V: I. Lazar in B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/between Aquileia and Pannonia*, Koper, 77–89.

PIRKOVIČ, I. 1968, Crucium. Rimska poštna postaja med Emono in Neviodunom. Die römische poststation zwischen Emona und Neviodunum. – Situla 10, Ljubljana.

PLENIČAR, M., U. PREMRU in M. HEREK 1976, *Osnovna geološka karta SFRJ 1: 100.000, list Novo mesto L 33–79*. – Geološki zavod Ljubljana, Savezni geološki zavod, Beograd.

PLESNIČAR GEC, L. 1972, *Severno emonsko grobišče/The nothern necropolis of Emona*. – Katalogi in monografije 8, Ljubljana.

PLESNIČAR GEC, L. 1977, *Keramika emonskih nekropol*. – Dissertationes et monographiae 20, Ljubljana.

PLETERSKI, A. 2010, *Zgodnjesrednjeveška naselbina na blejski Pristavi. Tafonomija, predmeti in čas*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 19, Ljubljana.

PLESTENJAK, A. 2010, *Gorice pri Turnišču*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 12, Ljubljana.

POWELL, K. 2010, Footwear: Hobnails and boot plates. – V: P. Booth, A. Simmonds, A. Boyle, S. Clough, H. E. Cool in D. Poore, *The late Roman cemetery at Lankhills*, Winchester. Excavations 2000–2005. Oxford: Oxford Archaeology, 311–320.

RAVNIKAR, M. in G. TICA 2018, *Ponikve pri Trebnjem*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 57, Ljubljana.

REDŽIĆ, S. 2007, *Nalazi rimskih fibula nanekropolama Viminacijuma*. – Centar za nove tehnologije Arheološki institut. Arheologija i prirodne nauke. Center for New Technology Archaeological Institute Belgrade Archaeology and science special edition, Beograd.

RIHA, E. 1979, *Die römischen Fibeln aus Augst und Kaiseraugst*. – Forschungen in Augst 3, Augst.

RIHA, E. 1990, *Der römische Schmuck aus Augst und Kaiseraugst*. – Forschungen in Augst 10, Augst.

ROGINA, B. 2008, *Geografija krajevne skupnosti Šmarjeta*. – Diplomsko delo. Oddelek za geografijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.

RUTTKAY, E. 1995 (1999), Spätneolithikum. – V: E. Lenneis, C. Neugebauer-Maresch in E. Ruttkay (ur.), *Jungsteinzeit im Osten* Österreichs, *Wissenschaftliche Schriftenreihe Niederösterreich* 102/103/104/105 (Forschungsberichte zur Ur- und Frühgeschichte 17), St. Pölten, 108–177.

RUTTKAY, E. 1996, Zur Chronologie der Kanzianiberg-Lasinja--Gruppe. – *Archäologie* Österreiches 7/2, 43–47.

SAGADIN, M. 1979, Antične pasne spone in garniture v Sloveniji (Antike Gürtelschnallen und Garnituren in Slowenien). – *Arheološki vestnik* 30, 294–338

SCHINDLER KAUDELKA, E. 1980, *Die römische Model–keramik vom Magdalensberg*. – Kärnter Museumsschriften 66, Archäologische Forschungen zu den Grabungen auf dem Magdalensberg 7, Klagenfurt.

SCHINDLER KAUDELKA, E. 1998, Die Modelkeramik vom Magdalensberg 2, Die Norditalica Decorata vom Südhangdes Magdalensberg. – V: G. Piccottini (ur.), *Die Ausgrabungen auf dem Magdalensberg 1980 bis 1986*, Klagenfurt, 289–388.

SCHINDLER KAUDELKA, E. 2000, *Ceramica norditalicadecorata del Magdalensberg. Problemi aperti*. – V: G. P. Brogiolo in G. Olcese, *Produzione ceramica in area Padana tra il II secolo a.C. e il VII secolo d.C. Nuovi dati e prospettive di ricerca*, Documenti di Archeologia 21, Mantova, 53–67.

SELLYE, I. 1990, Ringfibeln mit Ansatz aus Pannonien. – *Savaria* 19/1, 17–105.

SLABE, M. 1993, *Antična nekropola na Pristavi pri Trebnjem (The Roman Cemetery at Pristava near Trebnje*). – Vestnik 12, Ljubljana.

SRAKA, M. 2016, *Prazgodovinske kronologije in kulturna zaporedja*. – Doktorska disertacija. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.

STRAUB, P. 2006, Középső rézkori települées Sormás határában: Middle Copper Age settlement at Sormás. – *Régészeti kutatások Magyrországon 2005: Archaeological Investigations in Hungary* 2005, Budimpešta, 33–60.

STARE, V. 1973, *Prazgodovina Šmarjete (Der vorgeschichtliche Komplex von Šmarjeta)*. – Katalogi in monografije 10, Ljubljana.

STRMČNIK GULIČ, M. 2006, Malečnik – arheološko najdišče. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 195–201.

ŠAŠEL KOS, M. 2000, Rimski napis iz Šmarate. – *Kronika* 48/1–2, 95–96.

ŠAVEL, I. 1994, *Prazgodovinske naselbine v Pomurju*. – Murska Sobota.

ŠAVEL, I. 2009, *Pod Kotom –jug pri Krogu*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 7, Ljubljana.

ŠAVEL, I. in S. SANKOVIČ 2011, *Mura pri Lendavi*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 23, Ljubljana.

ŠAVEL, I. in S. SANKOVIČ 2013, *Nedelica pri Turnišču*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 39, Ljubljana.

ŠAVEL, I. in B. KERMAN 2008, *Gornje njive pri Dolgi vasi*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 6, Ljubljana.

ŠAVEL, I. in Š. KARO 2012, *Popava pri Lipovcih 1*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 30, Ljubljana.

ŠRIBAR, V. 1958–1959, Zavarovalno izkopavanje antičnega pristanišča v Beli Cerkvi. Notausgrabung eines antiken Hafens in Bela Cerkev. – *Arheološki vestnik*, IX-X, 3/4, 251–270.

ŠTUKL, J. 2018, Nakit iz arheoloških kontekstov na Loškem. – V: V. Perko (ur.*), Nakit ostane: dediščina, naš njadragocenejši nakit, povzetki predavanj, 8. Valičev muzejski dan*, Kranj, 30–52.

TOKAI, Z. M. 2007, A Balaton-Lasinja kultúra lelőhelyei Eszteregnye és Rigyác határában. – *Zalai Múzeum* 16, Zalaegerszeg, 7–24.

TOMANIČ JEVREMOV, M., A. TOMAŽ in B. KAVUR 2006, Ormož--Škoršičev vrt, bakrenodobna jama. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 155–174.

TOMAŽ, A. 1999, *Časovna in prostorska strukturiranost neolitskega lončarstva: Bela krajina, Ljubljansko barje, Dinarski kras*. – Magistrsko delo. Oddelek za arheologijo,Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.

TOMAŽ, A. 2012, *Turnišče*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 28, Ljubljana.

TOMAŽINČIČ, Š. in D. JOSIPOVIČ 2020, Šmartno pr Cerkljah. – V: J. Horvat, I. Lazar in A. Gaspari (ur.), *Manjša rimska naselja na slovenskem prostoru. / Minor roman settlements in Slovenia*, Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 40, Ljubljana, 213–230.

TOPLIČANEC, M. in G. TICA 2006, Rimska in prazgodovinska cesta pri Požarnicah. – *RAST* 17. *Rimske ceste in projekt avtocest: strokovni posvet*, 53–54.

TRATNIK, V. 2014, Rimsko grobišče na laurinovi ulici v Vipavi. The Roman cemetery at Laurinova ulica in Vipava. – *Arheološki vestnik* 65, 255–322.

TURK, M. 2011, Klesana kamena orodja z najdišča Spaha nad Brezovico pri Predgradu. – V: A. Velušček (ur), *Spaha*. Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 22, Ljubljana, 253–259.

TUŠEK, I. 1993, Rimsko grobišče ob novi obvoznici ob Potrčevi cesti na Ptuju. – V: B. Lamut (ur.), *Ptujski arheološki zbornik, ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva*, Ptuj, 385–448.

TUŠEK, I. in B. KAVUR 2011, *Ivankovci (Ivankóc) pri Lendavi*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 15, Ljubljana.

TUŠEK, I., B. KAVUR in A. TOMAŽ 2006, Najstarejša poselitev v Ivankovcih. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 113–119.

UDOVČ, K. 2016, *Poročilo o izvedenih predhodnih arheoloških raziskavah na območju načrtovane obnove drevoredne osi na gradu Gradac, parcela št. 1130, k. o. Gradac*. – Novo mesto (neobjavljeno).

UDOVČ, K. in M. VINAZZA 2018, Rimskodobni lončarski obrat na Otoku pri Metliki. The Roman Pottery Manufacturing Site at Otok near Metlika. – V: M. Janežič, B. Nadbath, T. Mulh in I. Žižek (ur.), *Nova odkritja med Alpami in Črnim morjem: rezultati raziskav rimskodobnih najdišč v obdobju med leti 2005 in 2015. / New Discoveries Between the Alps and the Black Sea Results From the Roman Sites in the Period Between 2005 and 2015. In Memoriam Iva Mikl Curk*. Monografije CPA 6, Ljubljana, 143–158.

URLEB, M. 1958–59, Draga. – *Varstvo spomenikov* 7, Ljubljana.

URLEB, M. 1984, Antično grobišče v Cerknici. – *Arheološki vestnik* 34, 298–346.

VELUŠČEK, A. 2004, *Hočevarica. Eneolitsko koliščе na Ljubljanskem barju. An eneolithic pile dwelling in the Ljubljansko barje*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 8, Ljubljana.

VELUŠČEK, A. 2011, *Spaha*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 22, Ljubljana.

VELUŠČEK, A. 2017, Kronološki odnos med lasinjsko kulturo in kulturo keramike z brazdastim vrezom v severovzhodni Sloveniji. The chronological relationship between the Lasinja culture and the Furchenstich pottery culture in north-eastern Slovenia. – *Arheološki vestnik* 68, 9–84.

VERBIČ, T. 2002, *Geološka spremljava arheoloških izkopavanj na najdišču Draga*. – Novo mesto (neobjavljeno).

VIČIČ, B. in B. SLAPŠAK 2003, Rimskodobna naselbina z grobiščem. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije*, Ljubljana, 73–76.

VIDRIH PERKO, V. 2006, Keramično gradivo. – V: I. Lazar, *Ilovica pri Vranskem*, Arheologija na avtocestah Slovenije 1, Ljubljana, 86–248.

VIRAG, M. S. 2005, Középső rézkori kerámialeletek Zalavár-Basaszigetről (A Balaton-Lasinja kultúra tipológiájának és belső kronológiájának kérdéseirlől). – *Zalai Múzeum* 14, Zalaegerszeg, 37–52.

VOGRIN, A. 1991, Arheološko najdišče Kreuh. – V: *Celeia Antiqua*, Celje, 15–51.

VOLKEN, M. 2011, Les clous de chaussure du site de Pfyngut. – V: O. Paccolat (ur.), *Pfyn/Finges,* évolutiuon *d'un terroir de la plaine du Rhône: le site archéologique de "Pfyngut", Cahiers d' Archéologie Romande* 121, Archaeologia Vallesiana 4, 315–391.

VOMER GOJKOVIČ, M. in I. ŽIŽEK 2015, *Pot v neznano. Grobišča rimske Petovione. / Path beyond. Cemeteries of Roman Poetovio*. – Ptuj.

WINDL, H. 1975, *Das La Tène- und kaiserzeitliche Gräberfeld von Mihovo (Unterkrain – Dolenjsko)*. – Neobjavljena disertacija / Unpublished PhD thesis, Universität Wien.

ŽIŽEK, I. 2006a, Bakrenodobna naselbina Hardek. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 129–140.

ŽIŽEK, I. 2006b, Hajndl pri Ormožu, naselje bakrene dobe. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Annales Mediterranea*, Koper, 141–153.

ŽERJAL, T. 2005, Sigilata s Školaric pri Spodnjih Škofjah. Trgovina s sigilatnim posodjem v severni Istri v 1. in 2. st. – *Arheološki vestnik* 56, 263–292.

14 Katalog stratigrafskih enot

Interpretacija stratigrafskih enot je povzeta po terenski dokumentaciji. Tam, kjer ni bila podana in je tudi ni bilo možno razbrati, je v katalogu nismo navajali. Stratigrafske enote iz grobov od 1 do 28 so podrobno predstavljene in opisane v sklopu posameznih grobov v poglavju grobišče 6.2.2, zato jih v katalogu nismo ponovno navajali.

Risbe stratigrafskih enot so v merilu 1 : 20, razen kjer je navedeno drugače.

14.1 Sektor I

Plasti

SE 1
0,10 m debela, rjava meljasta ilovica, ki je bila prepredena s koreninami. Interpretacija: ruša.

SE 2
0,18 m debela, drobnozrnata, temno rjava meljasta ilovica z gruščem. Interpretacija: ornica.

SE 3, kv. M, C–L/10
Trda, drobnozrnata, svetlo rjava meljasta ilovica z 10 % grušča.

SE 4, kv. I–M/ 10
V tlorisu nepravilna oblika prodnikov, velikosti (0,02 × 0,20 m) in večjih oglatih kamnov. Plast pada proti J.

SE 5, kv. H–I/10
Drobnozrnata, gnetljiva/mehka, sivozelena ilovica. Orientacija v smeri S–J in pada proti J. Interpretacija: naravna plast.

SE 6, kv. K– L/10
Čvrsta, drobnozrnata, svetlo rjava zemlja. Vsebovala je odlomke keramike in železen predmet. Interpretacija: kulturna plast.

SE 7, kv. A–B/13–14
Čvrsta, drobnozrnata, rjava zemlja, s pasovi črnega mastnega sedimenta, verjetno organske preperine. Interpretacija: ostanek organske preperine.

SE 8, kv. A–B/12–13
Čvrsta, drobnozrnata, črna zemlja. Orientacija vzhod–zahod in dolžine 6 m. Interpretacija: ostanek organske preperine.

SE 9, kv. A/12–13
Gnetljiva/mehka, drobnozrnata, rjava zemlja, ki se je v pasu, širokem 0,2 m, vlekla čez oba kvadranta. Interpretacija: naplavinska plast.

SE 10, kv. C–H/10
Gnetljiva/mehka, drobnozrnata, rjava glinasta ilovica. Vsebovala je odlomke keramike, odbitek, stilus in bronasto profilirano fibulo. Interpretacija: naplavinska plast.

SE 11
Gnetljiva/mehka, temno rjava ilovica, ki je vsebovala odlomke keramike in gradbenega materiala. Interpretacija: naplavinska plast.

SE 12, kv. A–B/13
Gnetljiva/mehka, sivorjava ilovica, ki je vsebovala odlomke keramike, gradbenega materiala in drobce oglja. Interpretacija: naplavinska plast.

SE 19
Drobnozrnata, čvrsta, rumenorjava meljasta ilovica s 15 % velikega (1 × 1 cm do 4 × 2 cm) kamenja. Orientacija sever–jug. Razprostirala se je v kvadrantih A–B/33 in 34.

SE 20
Drobnozrnata, gnetljiva/mehka, črna zemlja brez grobih vključkov. Orientacija vzhod–zahod.

SE 50, kv. E–F/33–34
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava meljasta ilovica z drobci oglja. V omenjenih kvadrantih se je pojavila takoj pod SE 1 in je bila debela 0,23 m.

SE 51, kv. E–F/33–34 in F/ 32–21
Čvrsta, drobnozrnata, rjava meljasta ilovica z drobci oglja, debela je bila 0,23 m.

SE 52, kv. E–F/33–34
Drobljiva, drobnozrnata, temno rjava meljasta ilovica. Vsebovala je odlomke keramike in kovinske najdbe.

SE 53, kv. E–F/33
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava ilovica. Brez najdb. Interpretacija: naplavinski nanos.

SE 54, kv. C–D/37–39
Drobljiva, drobnozrnata, svetlo rjava meljasta ilovica. Orientacija zahod–vzhod, proti vzhodu se je plast debelila, in sicer od 0,10 m do 0,40 m. Vsebovala je odlomke keramike in odlomke stekla.

SE 55, kv. C, D/39–38
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava ilovica. Brez najdb. Interpretacija: naplavinski nanos.

SE 56, kv. C/37–45, A–B/38
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava ilovica. Brez najdb.

SE 57, kv. C–D/38–45
Čvrsta, drobnozrnata, svetlo rjava meljasta ilovica. Brez najdb.

SE 58, kv. C–D/39–45
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava meljasta ilovica. Brez najdb.

SE 59, kv. C–D/39–45
Veliki kamni dolžine do 0,75 m, z 80 % grušča in 5 % muljastega peska in 15 % drobnozrnate, svetlo rumene meljaste ilovice. Brez najdb. Interpretacija: geološka osnova.

SE 60, kv. D/40
Drobljiv, drobnozrnat meljast pesek, rumenorjave barve. Brez najdb. Interpretacija: geološka osnova.

SE 61, kv. C/42–45
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava ilovica. Interpretacija: naplavinski nanos.

SE 62, kv. F–J/10
Čvrsta, drobnozrnata, rjava meljasta glina. Orientacija sever–jug. Brez najdb.

SE 63, kv. F–J/10
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava meljasta glina z 1% drobnega (2–6 mm) velikega kamenja. Orientacija sever–jug. Brez najdb.

SE 74, kv. F/39
Čvrsta, drobnozrnata, rjava meljasta ilovica. Brez najdb.

SE 75, kv. F/18–21
Čvrsta, drobnozrnata, temno rjava meljasta ilovica. Orientacija zahod–vzhod. Podoben je SE 52.

SE 91, kv. H/18–28 in G/28–24
Drobljiva, drobnozrnata, temno rjavosiva peščena ilovica z 20 % oglatih velikih (10–40 mm) kamnov. Orientacija severovzhod–jugozahod. Vseboval je odlomke keramike. Interpretacija: naplavinski sediment.

SE 92, kv. G–H/23–34
Drobljiva, drobnozrnata, oker peščena ilovica brez vključkov. Brez najdb. Interpretacija: geološka osnova.

SE 93, G–H/16–17
Zbita, drobnozrnata, rjavooranžna ilovica. Brez najdb. Interpretacija: geološka osnova.

SE 94, kv. G/16–17
Drobljiva, drobnozrnata, rdečerjava ilovica. Orientacija jugovzhod–severozahod. Brez najdb. Interpretacija: geološka osnova.

SE 96, kv. -A/28–30
Oglato drobno kamenje velikosti (0,01 × 0,05 m) ter 40 % manjših od 0,002 m. Med kamni sta apno in malta. Vsebovala je odlomke keramike in gradbenega materiala iz rimske dobe.

SE 98, kv. -A/33–32
Zbita, drobnozrnata, rjava ilovica brez vključkov. Brez najdb.

SE 99, kv. -A, -B/33
Čvrsta, drobnozrnata, svetlo rjava ilovica. Orientacija jugovzhod–severozahod. Brez najdb. Interpretacija: geološka osnova.

SE 100, kv. -A, -B/33–35
Zbita, drobnozrnata, temno rjava ilovica s 25 % velikih (0,02 × 0,11 m) oglatih kamenčkov. Brez najdb. Interpretacija: naplavinska plast.

SE 101, kv. -A, -B/34–35
Čvrsta, drobnozrnata, svetlo rjava ilovica s 5 % velikih (0,01 × 0,05) oglatih kamenčkov. Brez najdb.

SE 102, kv. H/34–28 in I/34–31
Čvrsta, mastna in mazava rdečkasto rjava ilovica, ki ne vsebuje grobih vključkov. V širini 0,60 do 1 m se je raztezala v smeri zahod–vzhod. Brez najdb.

SE 103, kv. B/45–38
Zbita, drobnozrnata, rjavo oranžna ilovica z 10 % velikih (0,01 × 0,15) oglatih kamenčkov. Brez najdb.

SE 104, kv. B/45–43
Drobljiva, drobnozrnata, rjava ilovica z 20 % velikega (0,01 × 0,2 m) oglatega kamenja. Orientacija vzhod–zahod. Brez najdb.

SE 105, kv. A/45–37
Drobljiva, drobnozrnata, rjava ilovica s 35 % velikega (0,01 × 0,05 m) oglatega kamenja. Orientacija vzhod–zahod. Brez najdb.

SE 106, kv. L/34–28
Rahla, rdečerjava ilovica brez grobih vključkov. V približno 3,8 m širokem pasu se je raztezala v smeri zahod–vzhod. Brez najdb.

SE 107, kv. K/34–30 in J/29–28
Čvrsta, sivozelena zemlja. V 3,20 m širokem pasu se je raztezala v smeri zahod–vzhod. Interpretacija: geološka osnova.

SE 108, kv. I/33–32
Čvrsta, rjava zemlja, ki je vsebovala 10 % velikih (0,005 × 0,005 do 0,03 × 0,02 m) kamenčkov. Širina stratigrafske enote je 1,10–1,8 m, orientacija pa zahod–vzhod. Brez najdb.

SE 109, kv. I/33–31
Čvrsta, temno rjava zemlja, ki je vsebovala 15 % velikih (0,005 × 0,005 do 0,03 × 0,02 m) kamenčkov. Širina stratigrafske enote je bila 1–1,6 m, orientacija pa zahod–vzhod. Brez arheoloških najdb.

SE 110, kv. E–F/16
Neobdelano kamenje, pomešano s čvrsto sivorjavo zemljo, med katero so bili vidni drobci oglja. V tlorisu je bila nepravilne oblike, z merami 1,07 × 0,90 m. Interpretacija: naravni depozit.

Prazgodovina

Objekt 1

SE 76, kv. F/21–18
Gnetljiva/mehka, drobnozrnata, rjava meljasta ilovica, z merami 4,7 × 3 m. Vsebovala je žganino, oglje, ožgano glino, odlomke keramike. Interpretacija: ruševina objekta (sl. 21–22).

SE 200, kv. G/18
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike z dolžino 0,40 m. V profilu nepravilne oblike in globine 0,26 m. Zapolnjen je bil s trdo sivorjavo ilovico (SE 199). Interpretacija: stojka.

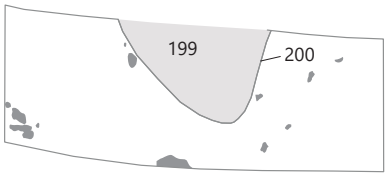

SE 202, kv. G/18
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,60 × 0,11 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,11 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rdečkastorjavo, prežgano zemljo (SE 201). Na dnu je bila večja koncentracija oglja. Interpretacija: ognjišče.

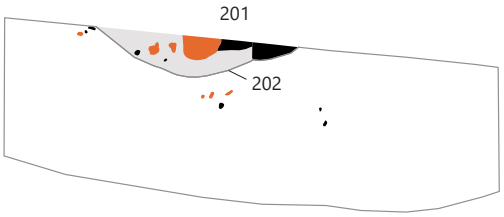

SE 220, kv. G/22
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 1,4 × 0,32 m. V profilu je bil nepravilne/stopničaste banjaste oblike in globine 0,24 m. Orientacija sever–jug. Zapolnjen je bil s čvrsto, rjavo meljasto ilovico s 40 % drobcev oglja in 20 % lepa temno rdeče barve (SE 87). Interpretacija: ognjišče.

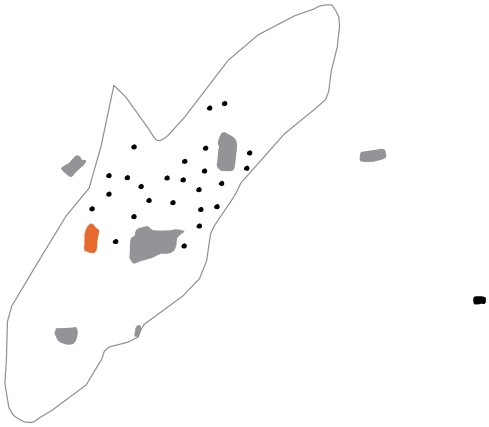

SE 88, kv. G–H/20
Čvrsta, drobnozrnata, rjava meljasta ilovica z 2 % oglatega kamenja (vel. 20–100 mm). Vseboval je drobce oglja in odlomke keramike. Najverjetneje je enak SE 17.

SE 90, kv. H/20
Vkop ovalne oblike z merami 0,28 × 0,14 m. V profilu banjaste oblike in debeline 0,08 mm. Zapolnjen je bil z 80 % oglja (SE 89 in 20 % čvrste, drobnozrnate, rjavosive meljaste ilovice. S pomočjo radiokarbonske analize smo ugotovili, da sodi vzorec oglja s 93,1% gotovostjo v čas od 205 pr. n. št. do 17 n. št. in z 68,2 % v čas 166 do 51 pr. n. št. oziroma 2088±45 BP (**sl. 128**).

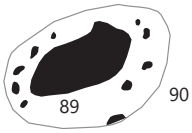

Objekt 2

SE 33, kv. A/26–27
Čvrsta, temno rjava meljasta ilovica z oglatimi kamenčki. V tlorisu pravokotne oblike, z merami 1,9 × 1,9 m. Meje plasti so bile slabo vidne. Vsebovala je odlomke keramike in drobce oglja.

SE 33, kv. A/26–27
Čvrsta, temno rjava meljasta ilovica z oglatimi kamenčki. V tlorisu pravokotne oblike, z merami 1,9 × 1,9 m. Meje plasti so bile slabo vidne. Vsebovala je odlomke keramike in drobce oglja.

SE 35, kv. A/26
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,16 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil s črno meljasto ilovico, ki je vsebovala večjo količino oglja in odlomke keramike (SE 34). Interpretacija: stojka 1.

SE 37, kv. A/26
Vkop v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,26 × 0,17 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, rjavo meljasto ilovico. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,12 m. Na vrhu je bil še viden ostanek oglja (SE 36). Interpretacija: stojka 2.

SE 39, kv. A/27
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,2 × 0,17 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, temno rjavo meljasto ilovico z drobci oglja in odlomki keramike (SE 38). Interpretacija: stojka 3.

SE 41, kv. A/27
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z merami 0,4 × 0,2 m. V profilu je bil nepravilne oblike in oblike 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, rjavo meljasto ilovico z večjimi kamni (od 0,02 do 0,20 m) in drobci oglja (SE 40). Interpretacija: stojka 4.

Rimska doba

Grobna parcela

SE 11
Gnetljiva/mehka, temno rjava ilovica, ki je vsebovala odlomke keramike in gradbenega materiala, ki se razprostira severno od grobne parcele. V plasti smo odkrili kamnit odbitek.

SE 13, kv. A–B/28–31
Zaobljen prod s 30 % rjave zemlje. Interpretacija: ruševina (**sl. 28**).

SE 14, kv. A/29–30
Rahla rumenorjava malta, ki je bila južno od kamnitih blokov. V depozit so posegali vkopi za grobove 4, 26 in 27 (**sl. 31**)

SE 15
Kamniti blok 1 (SE 15) svetlo sive barve z merami 1,52 × 0,75 m in višine 0,30 m. Z daljšo osjo je bil orientiran v smeri sever–jug. Zgornja in severovzhodna stranica sta bili fino obdelani. Severozahodna in jugozahodna stranica sta bili v sredini grobo klesani, na robovih pa fino. Jugovzhodna in spodnja stran, ki je ležala na temelju, sta bili grobo klesani. Na zgornji stranici so bili izklesani utori za stebriček in kamnito vmesno ploščo. Na njej sta bili vidni dve pravokotni vdolbini za piramidalne vložke ter dva manjša pravokotna kanala. Vanje so vstavili železno spojko, ki ga je povezovala s sosednjima blokoma. Na severovzhodni stranici je bila vklesana puščica, velikosti 0,05 × 0,05 m.

SE 16
Kamniti blok 2 (SE 16) svetlo sive barve z merami 1,50 × 0,60 m in višine 0,25 m. Z daljšo osjo je bil orientiran v smeri vzhod–zahod. Zgornja, severovzhodna in severozahodna stranica so bile fino obdelane. Jugovzhodna in spodnja stran, ki je ležala na temelju, sta bili grobo klesani, medtem ko je bila delno fino in delno grobo klesana jugozahodna stranica. Na zgornji stranici je bilo vidno izklesano ležišče za pokončni steber in povezovalno ploščo. Na obeh skrajnih koncih sta bili vdolbini s povezovalnim

kanalčkom za kovinske spone. V zgornjo ploskev so izklesali še vdolbini za kovinske piramidalne člene. Vidnih je bilo še pet manjših izklesanih rež, ki so jih izdelali za naslon za vzvod za lažje nameščanje zgornjih kamnitih delov Na severozahodni stranici je bila vklesana puščica velikosti 0,07 × 0,05 m (**sl. 26**).

SE 17, kv. A–B/26–31
Drobnozrnat, čvrst sediment, svetlo rjave barve s srednje (2 × 2 cm) velikimi kamenčki. Vseboval je odlomke prazgodovinske keramike in odbitke. Interpretacija: sediment se je razprostiral po celotnem izkopnem polju sektorja 1, vanj je bila vkopana grobna parcela. Sediment je s pobočja sprala oziroma prinesla meteorna voda.

SE 18, kv. A/29–30
Zaobljen prod s 30 % rjave zemlje. V ruševini smo izkopali odlomke keramike, kovino, drobce oglja, kosti, žlindro in železen nož. Nahajala se je zahodno od SE 13. Interpretacija: ruševina (gl. slika 28).

SE 21, kamniti blok 6
Kamniti blok 6 (SE 21) svetlo sive barve z merami 1,30 × 0,60 m in višine 0,31 m. Z daljšo osjo je bil orientiran v smeri vzhod–zahod. Zgornja, severozahodna in jugozahodna stranica so bile fino obdelane, grobo pa jugovzhodna, spodnja in severovzhodna stranica. Na zgornji ploskvi je bil utor za pokončen steber in povezovalno kamnito ploščo. V sredini je bila večja pravokotna vdolbina, izklesana za pokončen piramidalni element, ki ni več ohranjen. Na obeh koncih so bile izklesane manjše pravokotne vdolbine in povezovalni kanalčki za železne spone, zalite s svincem. Blok je bil na zahodni stranici povezan s sosednjim blokom 5 z železno spojko, ki je bila zalita s svincem. Na severozahodni stranici je bila vklesana puščica, velikosti 0,08 × 0,06 m.

SE 22b, kamniti blok 4
Kamniti blok 4 (SE 22b) svetlo sive barve z merami 1,40 × 0,57 in višine 0,32 m. Z daljšo osjo je bil orientiran v smeri vzhod–zahod. Zgornja, severovzhodna in jugozahodna stranica so bile fino obdelane. Spodnja in jugovzhodna stranica sta bili grobo klesani, medtem ko je bila severozahodna stranica delno fino in delno grobo klesana. Na zgornji stranici je bil vklesan utor za povezovalno ploščo, na vzhodnem delu pa se razširil za del pokončnega stebrička. Na obeh skrajnih oziroma mejnih stranicah so bili izklesani povezovalni kanali za kovinske spone. Železna povezovalna, trakasta spona, zalita s svincem, je bil ohranjena na vzhodni strani, zalita s svinčeno kovino. Blok je bil povezan s severovzhodno ležečim blokom z železno spojko, zalito s svincem (**sl. 27**). Na severni stranici je bila vklesana puščica, velikosti 0,08 × 0,065 m.

SE 22a, kamniti blok 5
Kamniti blok 5 (SE 22a) svetlo sive barve z merami 1,45 × 0,60 m in višine 0,31 m. Z daljšo osjo je bil orientiran v smeri vzhod–zahod. Zgornja, severovzhodna, severozahodna in jugozahodna stranica so bile fino obdelane, grobo pa jugovzhodna in spodnja stranica. Severozahodna in jugozahodna stranica sta bili v sredini grobo klesani, na robovih pa fino. Jugovzhodna in spodnja stran, ki je ležala na temelju, sta bili grobo klesani, medtem ko je bila delno fino in delno grobo klesana jugozahodna stranica. Na zgornji ploskvi je bil vklesan utor za pokončen steber, ki je delno segal še na blok 4, ter utor za povezovalno kamnito ploščo. Na obeh skrajnih koncih sta bila izklesana povezovalna kanala, v katerih sta bili s svincem zaliti železni sponi. Blok je bil s severovzhodno in jugovzhodno ležečima blokoma oziroma z blokoma 4 in 6 povezan z železno spojko, zalito s svincem. Na zgornji stranici so bili še vidni ostanki svinca. Na severni stranici je bila vklesana puščica, velikosti 0,08 × 0,065 m.

SE 23, kamniti blok 3
Kamniti blok 3 (SE 23) svetlo sive barve z merami 1,20 × 0,60 m in višine 0,30 m. Severozahodni vogalni blok je bil z daljšo osjo orientiran v smeri sever–jug. Zgornja in jugozahodna stranica sta bili fino obdelani. Severozahodna in spodnja stran, ki leži na temelju, sta bili grobo klesani, medtem ko sta bili jugovzhodna in severovzhodna stranica delno fino delno grobo klesani. Na zgornji ploskvi je bil izklesan utor za vogalni pokončni stebriček in povezovalno ploščo, prav tako sta bili izklesani večji pravokotni vdolbini za pokončna piramidalna elementa s kanalčkoma za ulivanje svinca. Na mestih, kjer se je stikal s sosednjimi bloki, so bili izklesani povezovalni kanali. Na jugozahodni stranici je bila vklesana puščica velikosti 0,06 × 0,06 m.

SE 24, kv. B/29–30
Zaobljen prod s 30 % rjave zemlje, z merami 3 × 0,85 m. Orientacija vzhod–zahod, nahajal se je severno od kamnitih blokov. V njej smo izkopali odlomke keramike. Interpretacija: ruševina (**sl. 28**).

SE 25, kv. A–B/31
Zaobljen prod s 30 % rjave zemlje. V tlorisu nepravilne oblike, z merami 2 × 1,4 m. Nahajal se je severozahodno od kamnitih blokov. Interpretacija: ruševina (**sl. 28**).

SE 26
Zaobljeno srednje (od 0,05 × 0,05 m do 0,10 × 0,20 m) veliko kamenje, ki ga je povezovala rahla rumenorjava malta. Temelj je meril 5,80 × 0,80 × 0,50 m in je bil orientiran sever–jug, predstavljal pa je nadaljevanje vzhodne stranice grobne parcele (**sl. 31**).

SE 27, kv. A/29
Sestavljalo ga je zaobljeno srednje (od 0,06 × 0,05 m do 0,16 × 0,10 m) veliko kamenje, ki ga je povezovala rahla

rumenorjava malta. Po velikosti je izstopal kamen z merami 0,40 × 0,17 m. Temelj je meril 1,5 × 1 × 0,50 m in je bil orientiran vzhod–zahod. Nahajala se je med blokoma 6 in 2 (**sl. 29, 33**).

SE 28
Zaobljeno srednje (0,05 × 0,05 m do 0,13 × 0,11 m) veliko kamenje, ki ga je povezovala rahla rumenorjava malta. Temelj je meril 5,50 × 0,90 m in višine 0,50 m ter je bil orientiran sever–jug, predstavljal pa je nadaljevanje zahodne stranice grobne parcele (**sl. 34, 35**).

SE 29, delno ohranjen kamnit blok (**sl. 31**).
Delno ohranjen kamnit blok (SE 29) sive barve oziroma njegov del, z merami 0,40 × 0,32 m. Njegove stranice so kazale sledi obdelave. Kamnit blok je bil v preteklosti uničen in prestavljen iz prvotne lege, vendar je bil še vedno v liniji temeljev.

SE 30
Ostrorobi gruščsive barve, pomešan z rjavo zemljo, debeline 0,07 m. Nahajal se je severno (od SE 16) in vzhodno (SE 15) od kamnitih blokov ter je bil z daljšo stranico orientiran vzhod–zahod. Interpretacija: odpad pri dodatni obdelavi kamnitih blokov (**sl. 31**).

SE 31
Ostrorobi gruščsive barve, pomešan z rjavo zemljo. Nahajal se je zahodno od kamnitih blokov SE 26 in južno od SE 15 in SE 16 Interpretacija: odpad pri dodatni obdelavi kamnitih blokov (**sl. 31**).

SE 32
Ostrorobi gruščsive barve, pomešan z rjavo zemljo. Nahajal se je južno (od SE 22a in SE 22b) in vzhodno (SE 23) od kamnitih blokov. Interpretacija: odpad pri dodatni obdelavi kamnitih blokov (**sl. 31**).

SE 69
Čvrsta, temno rjava meljasta ilovica z 10 % velikih (0,5 × 0,5 do 1 × 2 cm) kamnov. Vsebovala je odlomke prazgodovinske keramike. V depozit je posegla gradnja temelja SE 27 oziroma vkop SE 71. Nahajal se je pod SE 17 in SE 30. Razprostira se v kv. B/29 severno od kamnitih blokov (**sl. 32**).

SE 70
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali in merami 5,50 × 0,90 m (**sl. 33**). Zapolnjen je bil z rahlo rumenorjavo malto in zaobljenim kamenjem SE 28.

SE 71, kv. A–B/29
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali, z merami 1,5 × 1 m (**sl. 31**). Zapolnjen je bil z zaobljenimi kamni vezanih z rumenorjavo malto oziroma temeljem SE 27.

SE 72
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali in merami 5,80 × 0,80 m in višine 0,50 m (**sl. 31**). Zapolnjen je bil s SE 26, 14 in 29 oziroma temeljem.

SE 73, kv. A/29–30
Drobnozrnata, čvrsta, rjava meljasta ilovica, v tlorisu nepravilne oblike. Orientacija v smeri sever–jug. Nahajala se je južno od kamnitih blokov in pod temelji za le-te ter tudi pod SE 14. Enaka je SE 69, ki leži na severno od kamnitih blokov (**sl. 32–33**).

SE 77
Čvrsta, drobnozrnata temno rjava meljasta ilovica. Polnilo vkopa SE 190 (**sl. 33a**).

SE 95, kv. -B do -A/31–32
Ruševina z dolžino 8,8 m in širine 0,8 do 1,2 m, ki jo je predstavljalo kamenje različne velikosti in drobnozrnata, temno rjava meljasta ilovica. Ruševina je bila v tlorisu nepravilne oblike z merami 3,60 × 1,45 m. V jugozahodnem vogalu smo izkopali posodi, ki smo ju dokumentirali kot najdbo 1 oz. SE 219.

SE 96, kv. -A/28–30
Drobno kamenje, največji kamni so merili (2–6 mm), pomešano z malto. Interpretacija: ruševina, mogoče temelji za novo ograjo grobne parcele (**sl. 34**).

SE 97, kv. -A/28–29
Kamni vel. od 0,06 × 0,045 m do 0,50 × 0,30 m, v tlorisu je bila nepravilne oblike. Ruševina je pokrivala grobove 6, delno 7 in 24, 9 in SE 122, ki smo jo dokumentirali kot najdbo 2. Interpretacija: kamenje je tvorilo nedoločljivo mejo okrog grobov in morda omejevalo novo grobno parcelo (**sl. 34**).

SE 112; kv. -A/32
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike z merami 0,93 × 0,79 m. V profilu je bil banjaste oblike z nazobčanim dnom in globine 0,18 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, čvrstim, temnorjavim sedimentom, ogljem in prežgano glino (SE 111). Na robu vrha vkopa je stala keramična posodica. Interpretacija: ognjišče.

SE 113
Ostrorobi grušč sive barve, pomešan z rjavo zemljo. Potekal je v smeri sever–jug ter je bil na najširšem delu širok 1,38 m in dolžine 2,2 m. Interpretacija: odpad pri dodatni obdelavi kamnitih blokov.

SE 122
SE 122 oziroma najdbo 2 smo izkopali med SE 97. Vkop ni bil viden.

SE 181, kv. -A/ 29–30
Čvrsta, rjava meljasta ilovica z drobnim peskom, malto, odlomki keramike in gradbenega materiala, železnih žebljev. V SE 181 smo izkopali tudi večji kamnit blok SE 225 (**sl. 32**). Interpretacija: polnilo vkopa SE 190.

SE 186, kv. A, -A/28 in 27
Čvrsta, temno rjava zemlja z velikim (0,052 × 0,024 m), oglatim kamenjem. V plasti so se pojavljali tudi odlomki prazgodovinske keramike, odbitki in kamnit brus. Orientacija zahod–vzhod (**sl. 32, 35–36**).

SE 162, kv. -A/27
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 1,05 × 0,96 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil z žganino, ožgano glino in čvrsto zemljo temno rjave barve (SE 161). Interpretacija: ognjišče.

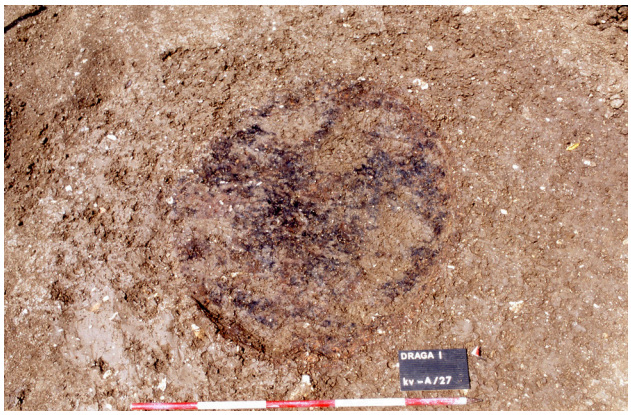

SE 187, kv. -A, - B/29–32
Čvrsta, rjava meljasta ilovica s 5 % drobnega (2–6 mm) oglatega kamenja. SE je obdajala grobove 5, 9, 10, 12, 13,14, 15,19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, oziroma grobove južno, izven grobne parcele (**sl. 36**).

SE 188, kv. A, -A/31 in 32
Temno rjava zemlja z velikimi kamni, ki je bila po vsej verjetnosti podobna SE 186. V obeh se je pojavljala prazgodovinska keramika (**sl. 35–36**).

SE 189, kv. -A–A/29
Zaobljeno kamenje, med katerim je rumenorjava malta, v tlorisu pravokotne oblike, z merami 3,45 × 0,26 m. Orientacija vzhod–zahod. Interpretacija: temelj zidu v notranjosti parcele – pregrada (**sl. 32, 35, 36**).

SE 190, kv. -A–A/29–30
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike z merami 7 × 2,5 m. Zapolnjen je bil s SE 77, SE 181, SE 192, SE 198 in SE 223 (**sl. 33, 33a**).

SE 191
Rumenorjava malta. Interpretacija: polnilo vkopa SE 190 (**sl. 33a**).

SE 192
Žganina, ki je vsebovala ožgane koščice, bronast novec in odlomke staljenega stekla in štiri železne žeblje (**sl. 33**). Interpretacija: ostaline iz SE 190 uničenega groba, na terenu dokumentiranega kot najdba 4.

SE 198
Žganina, pomešana s temno rjavo mehko zemljo. V njej smo izkopali odlomke stekla ter odlomek bronaste fibule. Interpretacija: uničen žgan grob (**sl. 33a**).

SE 221, kv. -B/32
Ruševino, v tlorisu nepravilne oblike, z merami 1,28 × 1,08 m, sestavljata zaobljeno kamenje in gnetljiva/mehka, rjava meljasta ilovica. Nahajala se je južno od groba 10.

SE 223
Drobnozrnata, gnetljiva/mehka, rjava zemlja z drobci oglja, malte in keramike. Interpretacija: eno izmed polnil vkopa oziroma SE 191 (**sl. 33a**).

14.2 Sektor II

Plasti

SE 1
Drobljiva, rjava meljasta ilovica. Na severnem, strmejšem delu je bila svetlo rjave barve. Interpretacija: ruša

SE 2
Čvrsta, mazava, temno rjava meljasta ilovica. Vsebovala je zaobljene velike (< 20 mm) prodnike. Interpretacija: ornica.

SE 3, kv. F/1–4, G–F/7–9 in H/10–13
Drobljiva, peščena geološka osnova različne barve od svetlo rumene do rumene. Interpretacija: geološka osnova

SE 4
Čvrsta peščena ilovica oranžnorjave barve s 5 % majhnih peščenih delcev. Interpretacija: geološka osnova.

SE 5, kv. D, E/1–3
Drobljiva peščena meljasta ilovica sivorjave barve, ki je bila pomešana z bledo rjavim peskom. V plasti so bili tudi večji kamni vel. 0,14 × 0,12 m in 0,06 × 0,03 m.

SE 6, kv. C–D/1–2
Rahla drobljiva peščena zemlja sivorjave barve, ki se je v cca 0, 30 m širokem pasu raztezala v smeri vzhod–zahod.

SE 7
Drobljiva peščena zemlja, ki je imela na južnem vogalu večjo koncentracijo oglja. Koncentracijo je bilo opaziti tudi ob zahodni zunanji steni zidu stavbe.

SE 9, kv. B/1
Rahla peščena ilovica svetlo rumenorjave barve, ki je vsebovala 20 % srednje velikih (6–20 mm) kamnov. Razprostirala se je v 1,7 m in 0,4 m širokem pasu, v smeri SV–JZ.

Prazgodovina

Lasinjska kultura, zgodnji eneolitik

Objekt 1

SE 478, kv. A/12 in B/11
Vkop je bil v tlorisu nepravilne, elipsaste oblike, z merami 2,8 × 2,9 m, v profilu banjaste oblike in globine 0,05–0,13 m. Vkopan je bil v SE 343. Zapolnjen je bil z zbito temno rdečerjavo meljasto ilovico brez večjih vključkov (SE 479). Vseboval je keramiko, lep in drobce oglja. Vanj je bil vkopan recentni vkop SE 480/481. Interpretacija: ostaline objekta.

SE 472, kv. A/12
Vkop v tlorisu ovalne oblike, z merami 0, 31 × 0, 21 m, v preseku konkavne oziroma konične oblike z globino 0,32 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo mehko ilovico, ki je vsebovala 1 % drobcev oglja in prežgano zemljo, proti dnu pa je prešla v kompaktno mazasto oranžnorumeno ilovico brez primesi (SE 473).

SE 475, kv. A/12
Vkop v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,4 m, v preseku U-oblike z globino 0,22 m. Zapolnjen je bil z mehko sivorjavo ilovico, z 1 % drobcev oglja in keramiko (SE 474).

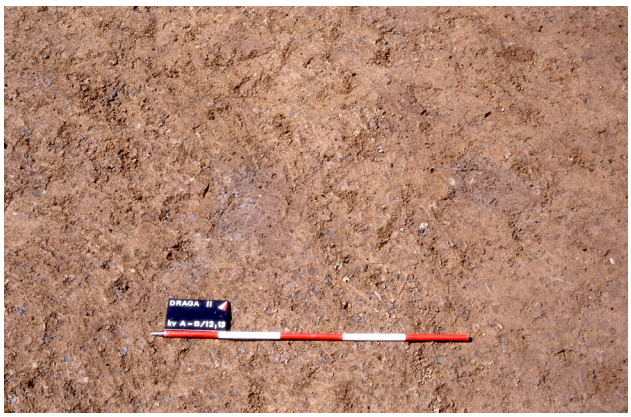

Objekt 2

SE 411, kv. B/14–15
Prežgana glinena struktura, v tlorisu nepravilne oblike z merami 0,8 × 1,10 m. Sestavljali so jo 20 × 15 cm veliki kosi prežgane gline in nekaj lončenih odlomkov. Lep je oranžnordeče, sivovijoličaste in črne barve.

Rimska doba

Plasti

SE 35, kv. A/6, B/6–9, C/7–9, D/8–9
Drobljiva, rjavočrna peščena ilovica z drobnozrnatim peskom. Vsebovala je rimske tegule, imbrekse ter večinoma rimsko keramiko.

SE 82, kv. -A, A, B/13–15
Rahla, drobnozrnata, temno sivorjava meljasta ilovica z 20 % drobnega (0,01 × 0,01 m) in velikega (0,30 × 0,20 m), zmerno sortiranega kamenja.

SE 85, kv. A/14, C/14, D/12, E/14
Mehka rjava ilovica, ki je vsebovala odlomke prazgodovinske, rimske in novoveške keramike ter kose lepa.

SE 126, kv. C/11
Čvrsta rjava meljasta ilovica, ki je vsebovala fragmente tegul, keramike in zaobljeno kamenje. Kamnita struktura spominja na zid. Kulturna plast je bila dolga 4,8 m in široka 0,5 m, potekala pa je v smeri SZ–JV.

SE 260, kv. C–E/10–11
Drobnozrnata, drobljiva, prhka temno sivorjava meljasta ilovica, ki je vsebovala 5 % drobnega peska in 2 % oglja. Vsebovala je nekaj odlomkov rimske, srednjeveške in novoveške keramike in opeke. Nahajala se je nad osnovo, v katero so bile vkopane stojke. Interpretacija: časovno neopredeljena kulturna plast.

SE 291, kv. -A, A/14–15
Drobljiva, sipka mivka z 90 % kamenja.

SE 324, kv. A–B/9–11
Čvrsta rjava meljasta ilovica, vsebovala je 2 % drobnega kamenja. Na vzhodnem delu kv. A/10 je bila prežgana zemlja. V depozitu je bila velika količina rimske keramike.

SE 325, kv. A/11
Drobljiva, prhka svetlo rumena meljasta ilovica s temnejšimi lisami, ki ni vsebovala kamenja. Potekala je v smeri S–J.

SE 326, kv. A–B/13–15
Drobljiva, prhka rjava meljasta ilovica z 20 % drobnega (2–6 mm) in velikega (0,2×0,15 m) ostrorobega kamenja. Vsebovala je sledi oglja in fragmente keramike. V njej smo izkopali dva avgustejska asa. Po sestavi je podobna SE 82.

SE 508, kv. C, D/6–7
Rahla, sivorjava peščena ilovica, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje. Globina je bila 0,10–0,25 m. Nahajala se je na lapornati geološki osnovi (SE 3).

SE 524
Zbita, mastna rdečerjava ilovica, ki je ležala pod sivorjavo (SE 525).

SE 525, kv. E/7–8
Zbita, sivorjava meljasta ilovica, med katero so bili drobci oglja in večji kamni, velikosti 0,28 × 0,24 m. V njej smo izkopali več odlomkov rimske keramike in lepa. Interpretacija: plast.

SE 526
Preperel rdečerjav peščenjak.

SE 529, kv. E–F/6–7
Kamnita groblja, v tlorisu okrogle oblike. Kamni so delno ležali v sivorjavi meljasti ilovici SE 525. Med kamnito grobljo so bili drobci oglja in odlomki rimske keramike. Vkop je bil v profilu banjaste oblike in globine 0,32 m. Kamnita groblja je prekrivala stojke 261, 249.

Objekti

Objekt 1

SE 115, kv. E/14
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,70 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, neplastično, temno sivo meljasto ilovico brez grobih vključkov (SE 114). Na SZ delu je bila v tlorisu vidna temnejša okrogla lisa – bruno.

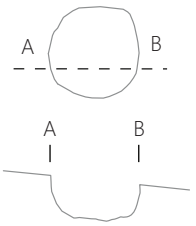

SE 129, kv. D/15
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,46 × 0,4 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,20 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno rjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 128).

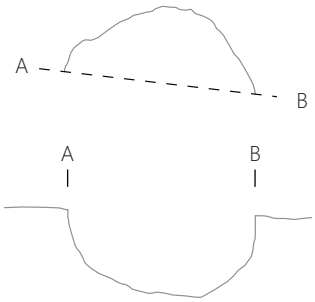

SE 77, kv. C/13
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,55 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,58 m. Zapolnjen je bil s temno rjavo meljasto ilovico z drobci oglja (SE 76).

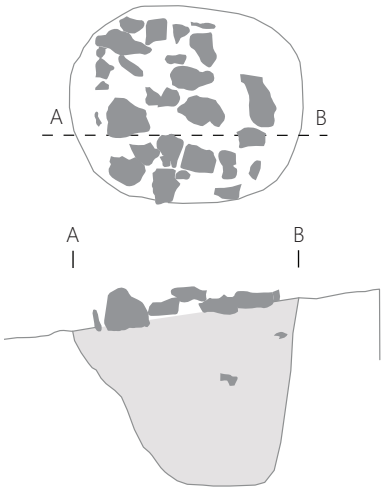

SE 57, kv. D/12
Vkop je v tlorisu ovalne oblike z merami 0,27 × 0,25 m, v profilu je bil U-oblike in globine 0,19 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim sedimentom zelo temnosive (10 YR 3/1) barve z oranžnimi vložki, z drobci oglja in kostjo (SE 56).

SE 123, kv. E/13
Vkop je delno poškodoval SE 105. Ohranjeni del je bil ovalne oblike, z merami 0, 30 × 0,45 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike in globine 0,45 m. Zapolnjen je bil s trdno temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobnega (2–6 mm) kamenja (SE 122).

SE 117, kv. E/14

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,32 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,06 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rjavosivo meljasto ilovico in 50 % drobnega kamenja (SE 116).

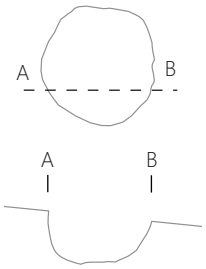

SE 133, kv. C/13

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,47 × 0,46 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,35 m. Zapolnjen je bil z drobljivo rjavosivo meljasto ilovico. Na JV delu je bila večja koncentracija oglja (SE 132).

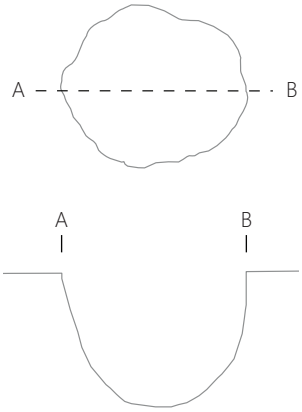

Objekt 2

SE 137, kv. B/13–14

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,40 × 0,33 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno rjavo meljasto ilovico (SE 136).

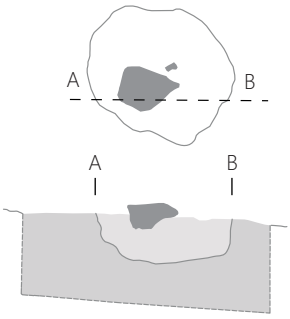

SE 143, kv. B/13
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,58 m. V profilu je bil banjaste oblike s konkavnimi stenami in globine 0,31 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno rjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 142).

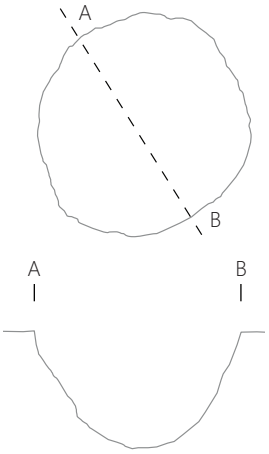

SE 141, kv. B/13
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,51 × 0,58 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,23 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 140).

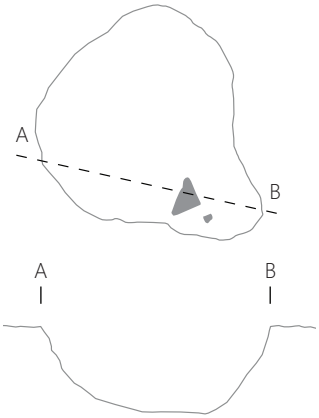

SE 145, kv. B/13
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,44 × 0,32 m. V profilu je bil banjaste oblike ostrim prehodom vrha v steno in globine 0,32 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno rjavo meljasto ilovico (SE 144).

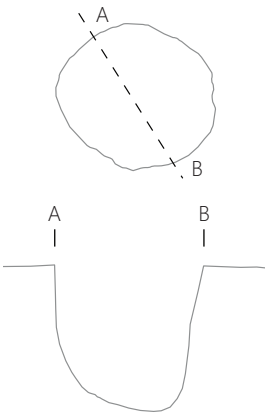

Objekt 3

SE 323, kv. B/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,21 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,04 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 322).

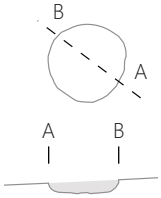

SE 227, kv. A/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil z drobljivim temno rjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 226).

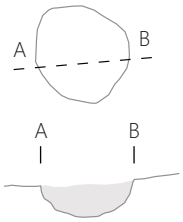

SE 229, kv. A/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,18 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil s čvrsto temno rjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 228).

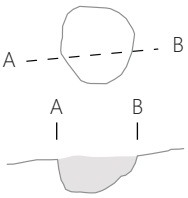

SE 231, kv. A/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko rjavo temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 230).

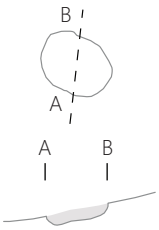

SE 270, kv. A/8

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja in 10 % drobnega peska (SE 269).

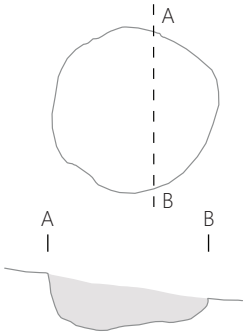

SE 201, kv. B/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,25 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,17 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, prhko, rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 1 % drobcev oglja (SE 194) in 2 % drobnega (2-6 mm) kamenja (SE 200).

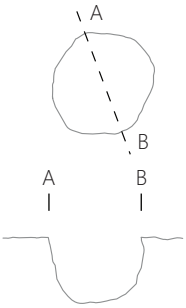

SE 321, kv. B/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivozeleno meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 320).

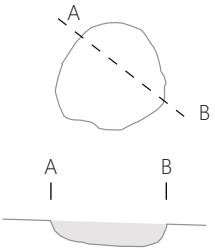

Objekt 4

SE 357, kv. C/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,34 m. V profilu je bil U-oblike, dno je bilo neravno in globine 0,18 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico (SE 356).

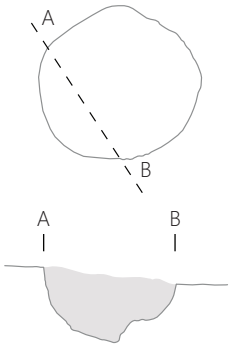

SE 336, kv. C/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,23 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno sivorjavo ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 335).

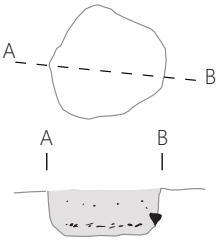

SE 338, kv. C/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,12 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 337).

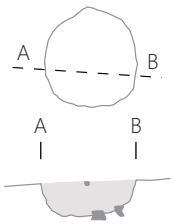

SE 282, kv. A/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste(skoraj U) oblike in globine 0,22 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico (SE 281).

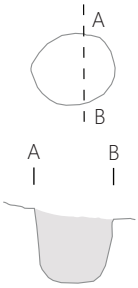

SE 377, kv. B/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 376).

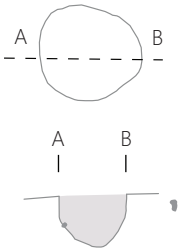

SE 375, kv. B/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 374).

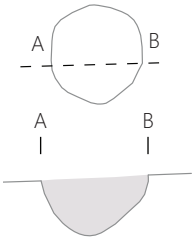

SE 419, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu nepravilne (skoraj elipsaste) oblike, z merami 0,58 × 0,33 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 418).

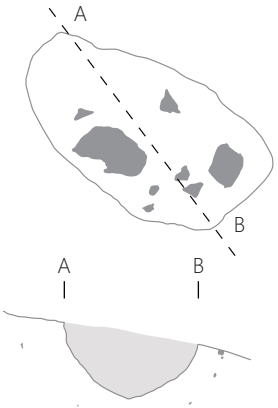

Objekt 5

SE 293, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,22 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,50 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 292).

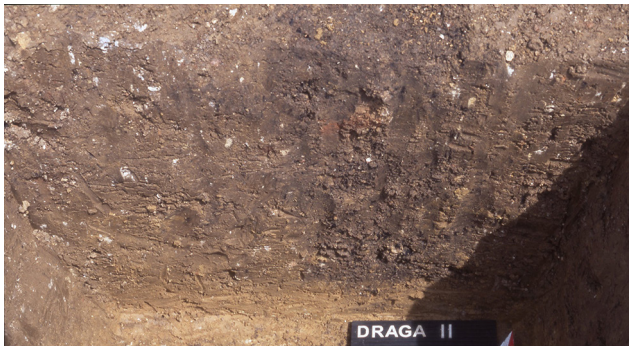

SE 417, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,18 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,36 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 60 % drobcev oglja (SE 416).

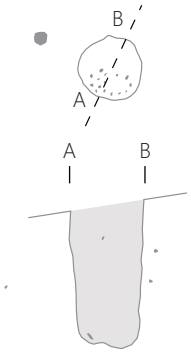

SE 421, kv. D, E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,49 m. V profilu je U-oblike in globine 0,36 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 420).

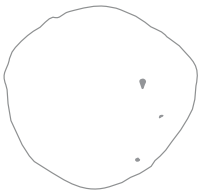

SE 423 – stojka 192, kv. D/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,17 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,09 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, mazavo, rumenorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 422).

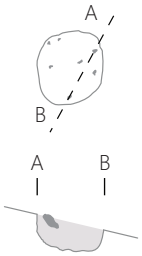

SE 501, kv. D/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine od 0,05 do 0,10 m. Vkop je bil vkopan v laporna-to geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 500).

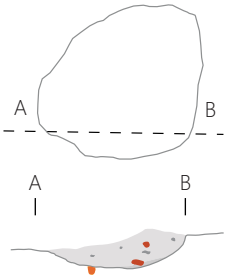

SE 427, kv. D/7

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,34 × 0,20 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,33 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, rjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 426).

SE 290, kv. D/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,40 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno svetlo rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja in prežgane zemlje (SE 289).

SE 483, kv. E/7

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,30 × 0,34 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0, 25 m. Zapolnjen je bil drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci prežgane zemlje (SE 482).

SE 511, kv. E/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,32 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,32 m. Vkopan je bil peščeno geološko osnovo. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 510).

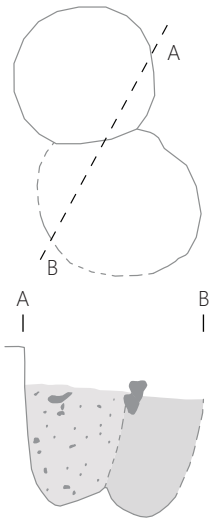

SE 485, kv. E/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,34 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,43 m. Vkop je bil vrezan v preperelo laporno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 484).

SE 517, kv. E/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,22 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Vkopan je bil v peščeno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil s sivorjavo drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 516).

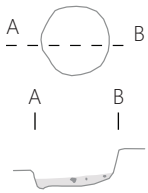

SE 533, kv. E/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 532).

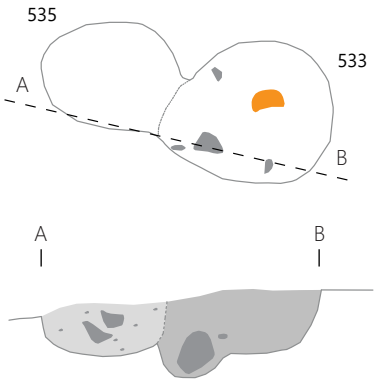

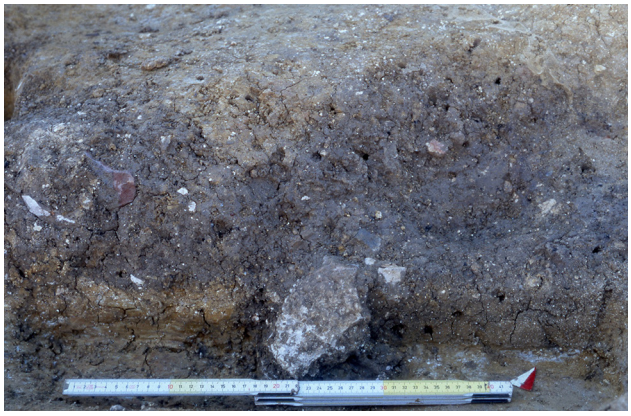

Objekt 6

SE 247, kv. E/8

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,38 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja in drobci prežgane zemlje (SE 246).

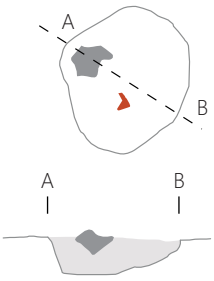

SE 359, kv. D/8

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,23 × 0,18 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico (SE 358). V polnilu smo izkopali imbreks in odlomke keramike iz rimske dobe.

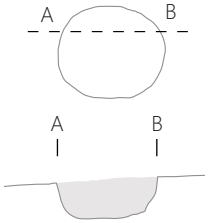

SE 363, kv. D/9

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,43 × 0,30 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,56 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico z drobci oglja, na JV in SZ robu se nahajata opeki (SE 362). V polnilu je bila izkopana rimska tegula.

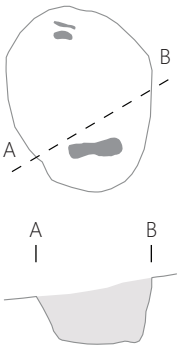

Jame

SE 345, kv. C,D/8

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,25 m. V profilu je bil banjaste oblike z neravnim dnom in globine 0,20 m. Zapolnjen je bil z mehko sivorjavo in svetlo rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % kamenja (SE 344).

M 1 : 50

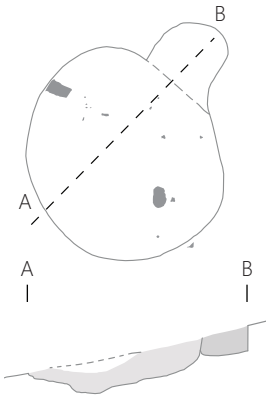

SE 342, kv. B/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,89 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z mastno, sivorjavo ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 341).

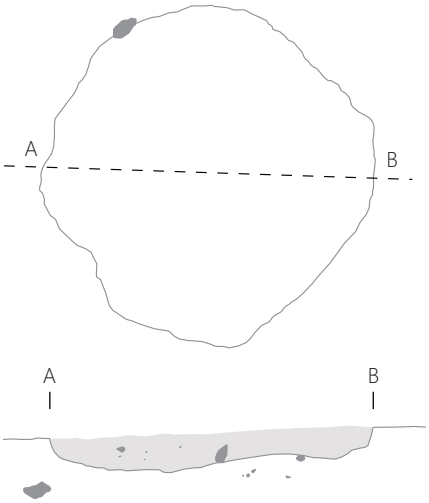

SE 439, kv. C/14

Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali, z merami 0,96 × 0,78 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,96 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko rjavo ilovico (SE 438).

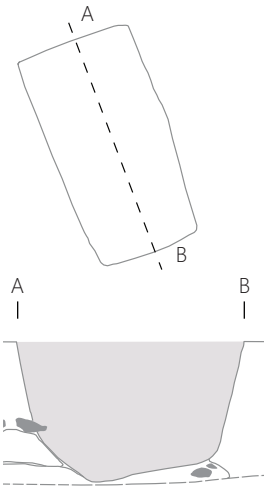

M 1 : 50

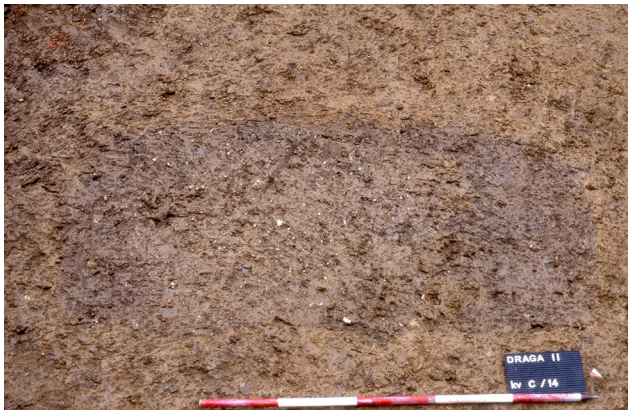

SE 365, kv. D/9

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 1,30 × 1,02 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,23 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 364). V osrednjem delu polnila je bilo 5 v tlorisu krožno razporejenih kamnov, velikosti od 0,07 × 0,10 do 0, 16 × 0,25 m.

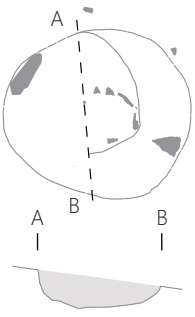

M 1 : 50

SE 467, kv. -A/15
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,70 × 0,22 m. Nadaljeval se je izven izkopnega polja. Zapolnjen je bil s temno sivo meljasto ilovico (SE 466). V polnilu smo odkrili rimsko keramiko oziroma lonec z metličastim okrasom, skledo, steklo, živalski zob in dva odlomka železa.

SE 507, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 2,20 × 0,65–0,85 m. V profilu je bil nepravilne oblike in globine 0,16 m. S treh strani je bil vkopan v lapornato geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil s čvrsto črno žganino, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje ter večji kamni, vel. 0,21 × 0,05 m (SE 506).

M 1 : 50

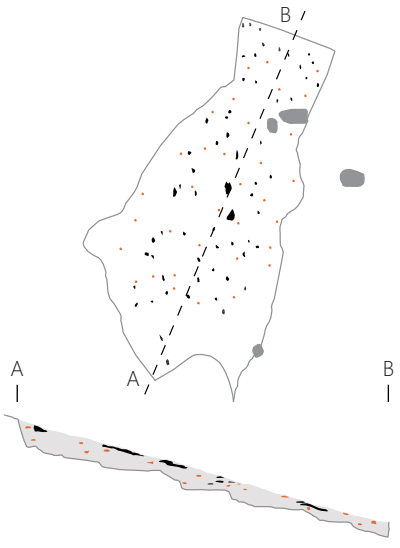

Ognjišča

SE 327; kv. A–B/13–14

Drobljiva rdečerjava meljasta ilovica, v tlorisu pravokotne oblike, dolžine 1,30 in širine 0,80 m. Ognjišče je potekalo v smeri severozahod–jugovzhod. Ob severni in zahodni stranici so sledovi apna. Po poglobitvi se je izkazalo, da je bilo v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,97 × 0,6 m. Po celi površini so bili koščki oglja. V profilu je bilo banjaste oblike in globine 0,10 m. Do globine 0,10 m je bilo tudi intenzivno prežgano.

SE 469, kv. A/12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,80 × 0,21 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z rdečo, prežgano meljasto ilovico na robovih, v notranjosti je bil sivorjave barve (SE 468).

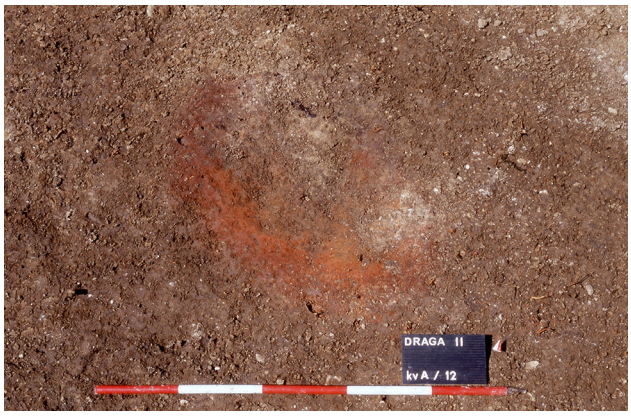

SE 509, kv. D–E/6–7

Ognjišče v tlorisu nepravilne oblike z merami 1,2 × 0,8 m. V profilu je bilo banjaste oblike in globine 0,10 m.

SE 527, kv. E, F/7

Močno prežgana temno rdečerjava meljasta ilovica, z merami 1,2 × 0,8 m. V njej so bili (0,10 × 0,12 m) veliki kosi oglja.

SE 528
V tlorisu polkrožne oblike, z merami 1,3 × 0,7 m. Močno prežgana laporna osnova, med katero so bili drobci oglja. Nadaljevala se je pod SE 527.

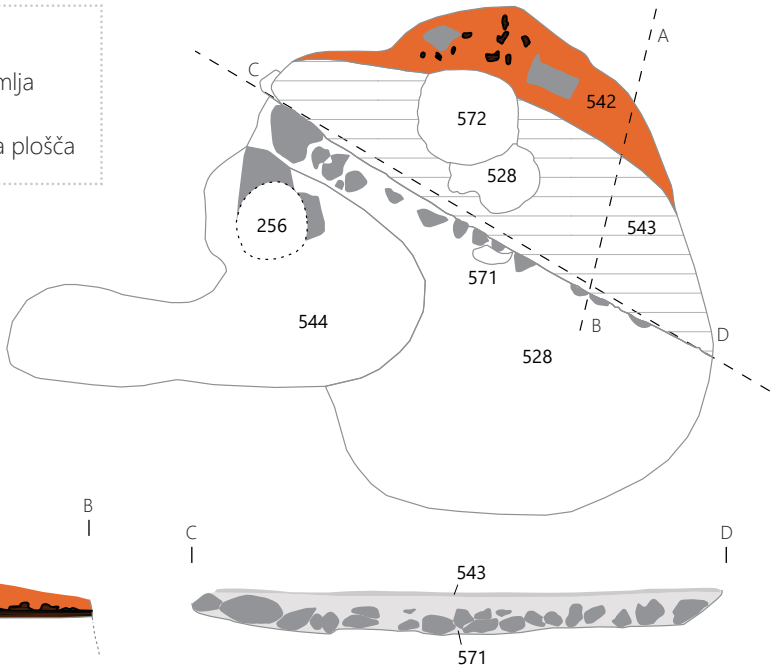

SE 543
Pod SE 527 se je pojavila siva glinena plošča (SE 543) oziroma zbito, zglajeno in prežgano dno, z merami 1,3 × 0,37 m. Pod njim so bili še kamni, ki so predstavljali osnovo za glineno ploščo. Na zahodni strani ognjišča je bil kup pepela (SE 544). V tlorisu je bilo nepravilne oblike, z merami 1,1 × 0,65 m. Na severovzhodni strani ga je obdajal pas ožgane zemlje (SE 542), z merami 0,85 × 0,18 m. V profilu je bila banjaste oblike in globine 0,08 do 0,10 m.

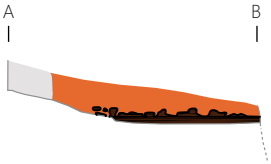

SE 542
Rahla, prežgana temno rdeča zemlja, med katero so bili večji (0,02 × 0,06 m) kosi oglja. Ležala je nad sivo glineno ploščo SE 543.

SE 544
Rahel, svetlo siv pepel, med katerim je bilo 50 % drobcev oglja. Nahajal se je na zahodnem koncu ognjišča.

SE 571
Kamni velikosti 0,17 × 0,07 m so bili položeni v plitvo kotanjo. Na njih je bila nanesena glina (SE 543), ki je bila skrbno izravnana. Vkopana je bila v SE 3. Interpretacija: temelj ognjišča.

Stojke izven objektov

SE 18, kv. F/11
Vkop je v tlorisu ovalne oblike z merami 0,57 × 0,46 m, vrh je neizrazito prehajal v steno, dno je bilo neravno, v profilu je bil banjaste oblike je 0,03 m. Zapolnjen je bil z drobno sivorjavo meljasto ilovico z 10 % kamenčkov in školjk (SE 17).

SE 49, kv. E/12

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,3 m in globine 0,04 m. Stene so postopoma prehajale v konkavno, neravno dno. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, prhkim sivorjavim sedimentom, ki je vseboval drobce žganine in manj kot 1 % kamnov (SE 48).

SE 59, kv. E/12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 0,31 × 0,17 m, v profilu je bil banjaste oblike in globine 0,12 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, drobljivim temno sivkasto rjavim sedimentom (SE 58).

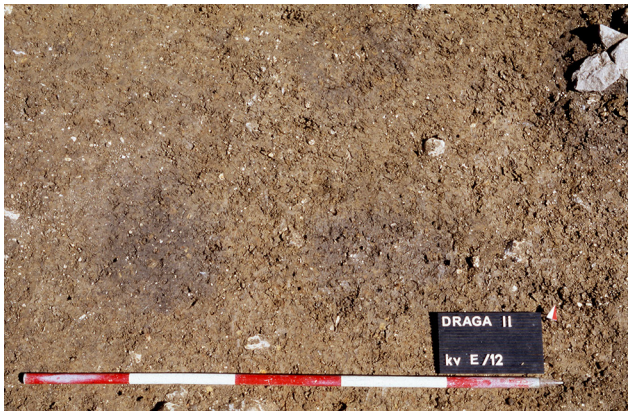

SE 65, kv. F/12

Vkop okrogle oblike, s premerom 0,27 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,38 m. Zapolnjen je bil z drobljivim, rahlim rjavooranžnim sedimentom (SE 64).

SE 103, kv. D/15

Vkop je poškodoval recentni jarek. Ohranila se je približno polovica vkopa, ki je bila polkrožne oblike, zato sklepamo, da je bil vkop v tlorisu okrogle oblike. Ohranjene mere so 0,50 × 0,26 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno rjavo meljasto ilovico, z drobnimi zaobljenimi kamenčki in 10 % drobcev oglja (SE 102).

SE 203, kv. C/9
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,35 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, prhko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo drobno (2–6 mm) kamenje (SE 202).

SE 205, kv. C/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, prhko, temno zelenorjavo meljasto ilovico z 2 % drobnega peska (SE 204).

SE 215, kv. B/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko rjavosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 1 % drobcev oglja (SE 214).

SE 255, kv. A/13
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,50 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivorjavo meljasto ilovico (SE 254).

SE 463, kv. A/13
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,33 × 0,43 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil s čvrsto, temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 462). Obkroža ga 0,28 m širok pas rdeče žgane gline.

SE 288, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,40 × 0,30 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo meljasto ilovico (SE 287).

Srednji vek

Plasti

SE 12, kv. D/5
Različno veliki kamni. Struktura je merila 3,20 × 3,80 m. Manjši kamni so bili zamejeni z velikimi. Raztezala se je v meri severozahod–jugozahod. Interpretacija: ruševina.

SE 13
Peščeni delci rumenorjave barve s 50 % drobnih (2–6 mm) in srednje velikih (6–20 mm) kamenčkov. Raztezala se je v smeri severozahod–jugovzhod. V njej smo izkopali odlomke srednjeveške in novoveške keramike.

SE 14, A–C/1–5
Drobljiva svetlo rjava peščena zemlja s ploščatimi in 25 % oglatimi kamenčki. Kamenčki niso bili sortirani. V njej smo izkopali odlomke prazgodovinske, rimske, srednjeveške in novoveške keramike.

SE 260, C–E/9–11
Drobljiva temno sivo rjava meljasta ilovica s 5 % drobnega (2–6 mm) peska in 2 % drobcev ogla ter z odlomki rimske, srednjeveške in novoveške keramike, opeke ter lepa. Interpretacija: srednje/novoveška kulturna plast.

Objekt 1

SE 105, kv. E/13

Vkop je bil v tlorisu skoraj okrogle oblike, s premerom 1,50 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,74 m. Prehod vrha v steno je bil postopen, stena je bila nepravilna in stopničasta. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno sivo meljasto ilovico (SE 104). V polnilu so tudi oglati kamni različne velikosti od (0,06 × 0,03 m) do (0,37 × 0,24 m). V polnilu smo izkopali tako odlomke keramike iz rimske dobe kot srednjega veka. Na fotografiji se vidita dva različno oblikovana in stara ter globoka vkopa. Predvidevamo, da je mlajša sled trama.

SE 107, kv. D/13

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,44 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike z ravnim dnom in globine 1,05 m. Zapolnjen je bil s čvrsto, rjavo meljasto ilovico (SE 106), med katero so bili žganina in v osrednjem delu oglje. Ostanek vertikalno postavljenega trama.

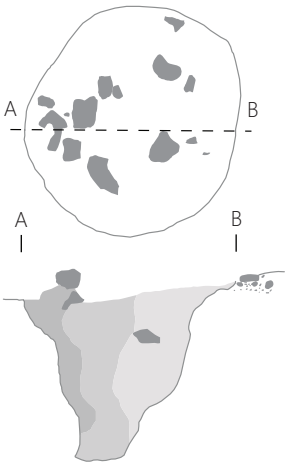

M 1 : 50

SE 75, kv. D/12

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,6 m, v profilu banjaste oblike in globine 0,60 m. Zapolnjen je bil s čvrsto zelo temno sivkasto rjavo ilovico z drobci oglja (SE 74). V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz srednjega veka.

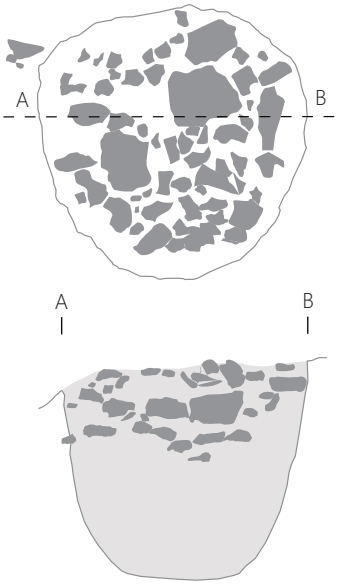

SE 45, kv. E/12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 1,08 × 0,99 m. V profilu je bil U-oblike z ravnim dnom. Na najglobljem delu je bil globok 1,39 m, na najplitvejšem pa 0,71 m. Zapolnjen je bil s prhko, temno sivkasto rjavo in rumenkasto rjavo meljasto ilovico z 1 % majhnih kamnov in drobcev oglja (SE 44). Opravili so ^{14}C analizo vzorca oglja – z 90,3% gotovostjo ga uvrščajo v čas od 1397 do 1521 n. št.

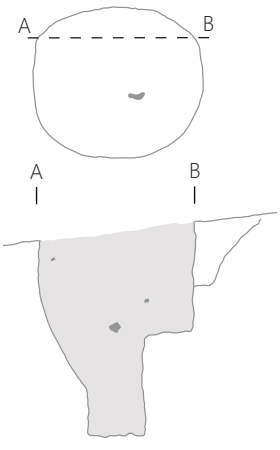

M 1 : 50

SE 69, kv. D/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,61 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,38 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, drobljivim sedimentom zelo temno sive barve z drobci oglja (SE 68). Največ kosov oglja je bilo v sredinskem delu stojke, kjer je stal steber. V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz srednjega veka.

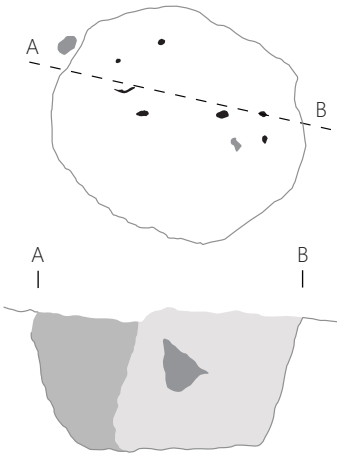

SE 55

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 0,8 × 0,95 m in globine 0,25 m. V profilu je bil banjaste/pravokotne oblike z ostrimi robovi. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, prhkim sedimentom temno sivorjave barve, ki je vseboval 20 % drobnega peska. V severozahodnem delu vkopa je bilo veliko žganine (SE 54). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

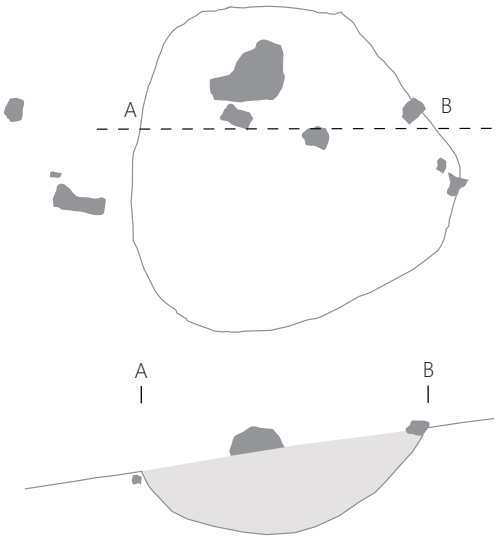

Objekt 2

SE 84, kv. B–C/12

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,30 m, v profilu je bil U-oblike in globine 1 m. Zapolnjen je bil z mehko zelo temno sivorjavo meljasto ilovico z drobci oglja (SE 83). V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz srednjega veka.

M 1 : 50

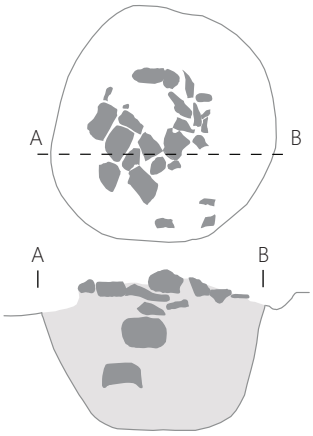

SE 251, kv. A/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,35 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,46 m. V prerezu so bile vidne sledi trohnenja lesa. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja in drobci prežgane zemlje (SE 250).

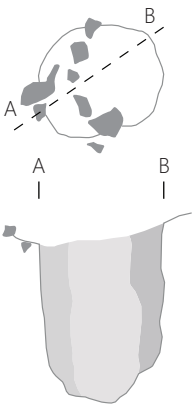

SE 87, kv. B/11–12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,70 × 0,60 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,50 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, rahlo, temno sivo, peščeno ilovico (SE 86). Na vrhu polnila so bili kamni velikosti (od 0,04 × 0,03 do 0,14 × 0,23 m). V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz rimske dobe in srednjega veka.

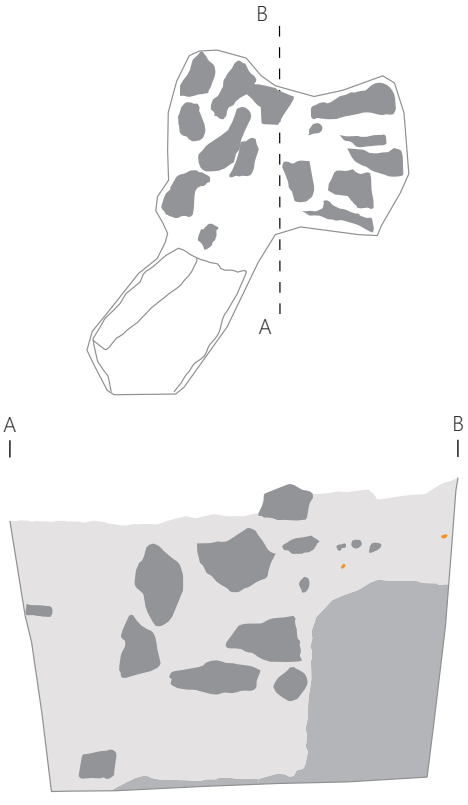

SE 253, kv. A/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,86 m. V profilu je bil U-oblike in globine 1 m. V tlorisu je bilo polkrožno razporejenih 6 različno velikih kamnov, prav tako so bile v profilu vidne intenzivne sledi lesa. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivo meljasto ilovico (SE 252). V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz srednjega veka.

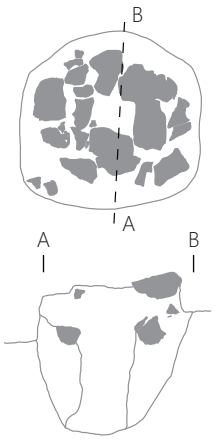

M 1 : 50

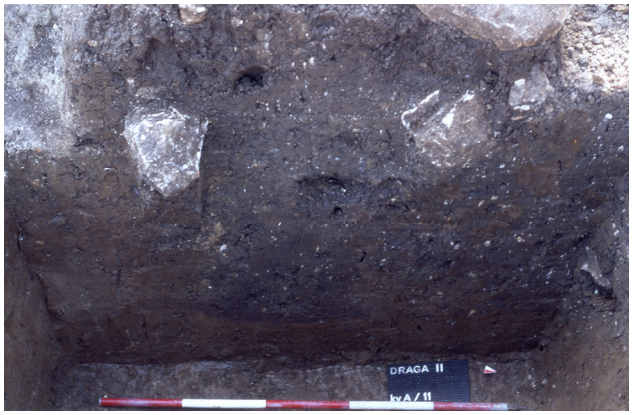

SE 91, kv. B/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,93 m, v profilu je bil konkavne oblike in globine 0,74 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno rjavo (2,5 Y 3/2) meljasto ilovico in drobci oglja (SE 90). V polnilu nismo izkopali gradiva.

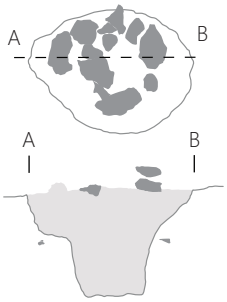

M 1 : 50

SE 93, kv. B/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,58 m, v profilu je bil banjaste oblike in globine 0,32 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, zelo temno sivkasto rjavo (2,5 Y 3/2) meljasto ilovico z delno zaobljenim kamni, velikosti od 0,17 × 0, 14 × 0,12 m do 0,26 × 0,17 × 0,12 m (SE 92). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

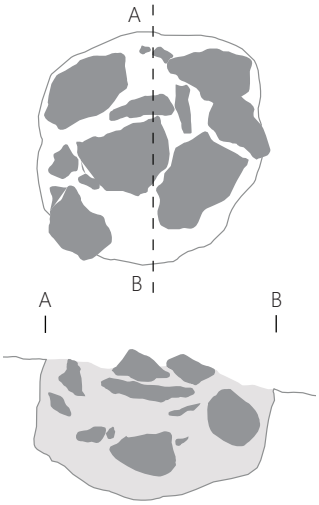

SE 89, kv. B/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,8 m, v profilu je bil U-oblike in globine 0,65 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno rjavo meljasta ilovica (SE 88). Središče stojke so obkrožali od 0,12 × 0,09 × 0,10 m do 0,4 × 0,30 × 0,26 m veliki oglati, neobdelani kamni. V polnilu nismo izkopali gradiva.

SE 315, kv. B/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,31 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,06 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, sivozeleno meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 314).

SE 95, kv. C/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,71 m, v profilu je bil banjaste oblike in globine 0,41 m, proti dnu se je konkavno zožil na širino 0,35 m. Zapolnjen je bil z drobljivo zelo temno sivkasto rjavo meljasto ilovico z 10 % drobnih (2–6 mm) oglatih kamenčkov (SE 94). Središče stojke so obkrožali od 0,15 × 0,08 m do 0,23 × 0,10 m veliki oglati, neobdelani kamni.

Objekt 3

SE 245, kv. E/8

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,60 × 0,70 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,17 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo kar 80 % drobcev oglja in žganina (SE 244).

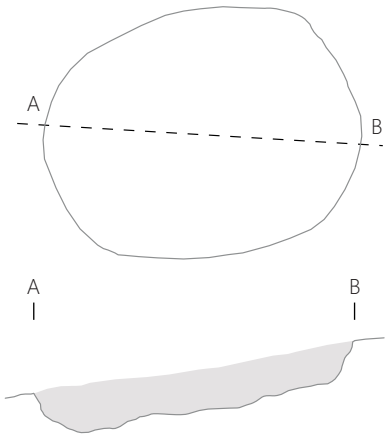

SE 399, kv. D/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,45 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,20 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, drobljivo, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 398).

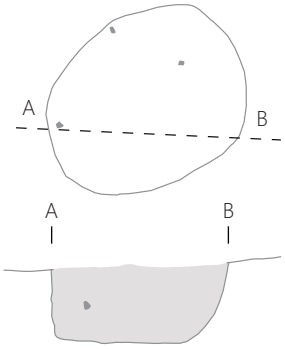

SE 556, kv. D/6

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,29 m. Vkopan je bil v SE 3. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja, velikosti 0,01 × 0,03 m in prežgane zemlje (SE 555).

SE 402, kv. C/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,55 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,23 m. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico (SE 401).

SE 497, kv. E/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,16 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,15 m. Vkop je bil vkopan v peščeno ilovico (SE 508) in lapornato geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 496).

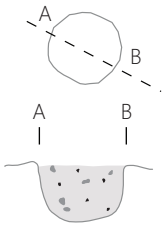

SE 499, kv. D/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,48 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,23 m. Vkop je bil vkopan v lapornato geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 498). V polnilu so bili tudi večji kamni.

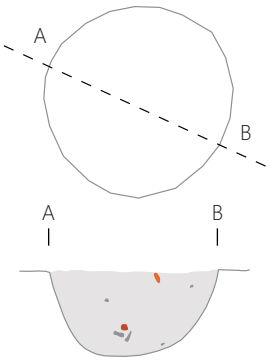

SE 513, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu polkrožne oblike, s premerom 0,28 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,30 m. Vkopan je bil peščeno geološko osnovo. Dotikal se je SE 511 in SE 515. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 512).

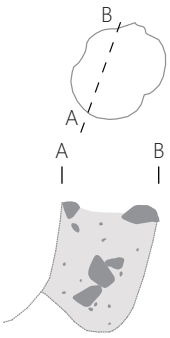

SE 515, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu polkrožne oblike, s premerom 0,34 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,37 m. Vkopan je bil v peščeno geološko osnovo. Dotikal se je SE 513 in SE 485. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 514).

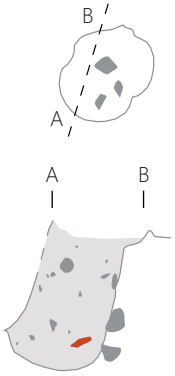

SE 521, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,42 m. V profilu je bil nepravilne oblike in globine 0,32 m. Vkopan je bil v peščeno geološko osnovo (SE 3). Dotikal se je SE 511 in SE 515. Zapolnjen je bil z zbito, drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 520).

SE 568, kv. F/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,34 m. V profilu je U-oblike z ravnim dnom in globine 0,42 m. Vkopan je bil v rdečerjavo zemljo v SE 524 in peščeno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z zbito svetlo rjavo zemljo z drobci oglja in prežgane zemlje (SE 567).

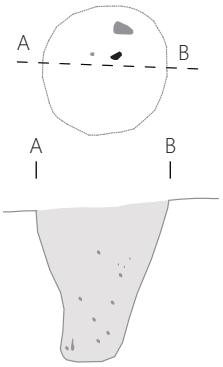

SE 311, kv. D/6

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 1,10 × 1,42 m. V profilu je bil nepravilne oblike in globine 0,77 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, drobljivo in gnetljivo/mehko, temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo veliko drobcev oglja in odlomkov srednjeveške keramike (SE 310). Pri izkopavanju smo naleteli na prazgodovinsko naselbinsko jamo oziroma depozit, ki je vsebovala prazgodovinski hišni lep in odlomke keramike. Širila se je v smeri proti vzhodu. Depozit ni bil podrobneje dokumentiran. Na zahodni strani se je nad prazgodovinskim depozitom nahajal 5–10 cm debel depozit SE 14, ki je vseboval prazgodovinsko, rimsko in srednjeveško keramiko.

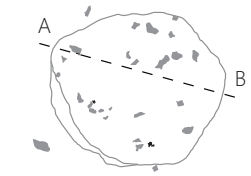

M 1 : 50

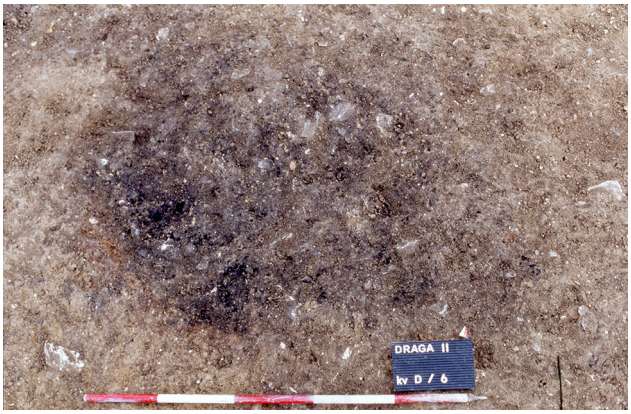

Jame

SE 99, kv. D/11–10

Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali z merami 1,9 × 1,5 m. V profilu je bil banjaste oblike, globine 0,34 do 0,43 m. Zapolnjen je bil z drobljivo rjavo meljasto ilovico in drobci oglja ter keramiko (SE 98).

M 1 : 50

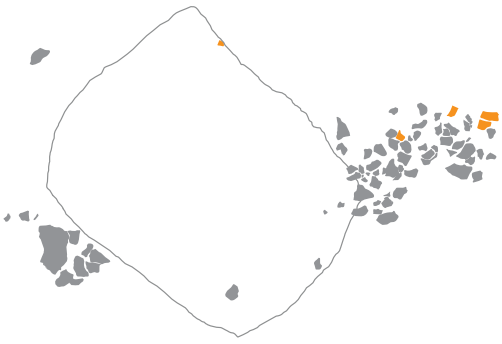

SE 367, kv. D/9

Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 1,2 × 1,07 m. V profilu je bil nepravilne, banjaste oblike in globine 0,60 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico (SE 366). V polnilu SE 366 smo izkopali odlomek amfore iz rimske dobe. Iz SE 366 smo vzeli tudi vzorec oglja, ki so ga z radiokarbonsko analizo s 95,4% gotovostjo umestili v čas od 1280 do 1404 n. št. (gl. **slika 142**).

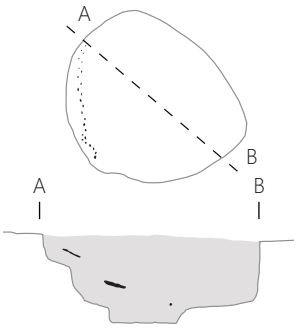

M 1 : 50

SE 457

Vkop je bil v tlorisu polkrožne oblike, z merami 1,2 × 1,09 m. Nadaljeval se je izven izkopnega polja v profil. Prerez vkopa ni bil dokumentiran. Zapolnjen je bil z mastno, temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 456). V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz rimske dobe in srednjega veka.

M 1 : 50

SE 459

Vkop je bil v tlorisu polkrožne oblike, z merami 0,72 × 0,60 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,33 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko temno sivo meljasto ilovico (SE 458). V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz rimske dobe in srednjega veka.

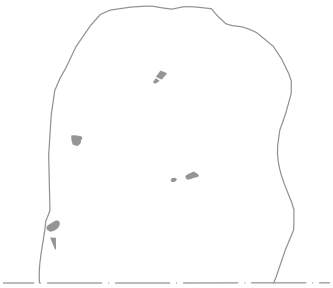

M 1 : 50

Stojke

SE 30, kv. F/11

Vkop je bil v tlorisu krožne oblike, premera 0,70 × 0,18 m. Na zahodni strani je vrh postopno prehajal v konkavno steno in dno. Zapolnjen je bil s temno rjavo meljasto ilovico, 1 % drobcev oglja in 15 % ostrorobega apnenca (SE 29).

SE 47, kv. E/12

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,45 m. V profilu je bil banjaste oblike, globok 0,28 m. Zapolnjen je bil s temno sivkasto rjavo meljasto ilovico in velikim kamenjem (0,05 × 0,18 m) (SE 46).

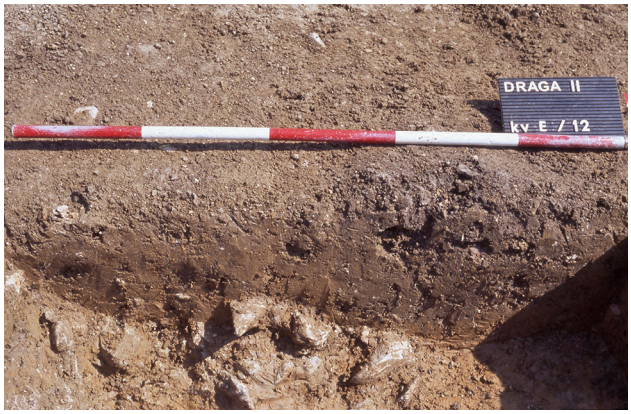

SE 71, kv. D/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,68 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,30 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, rahlim in drobljivim sedimentom rjave barve (SE 70).

SE 67, kv. D/12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 0,5 × 0,8 m, v profilu je bil konkavne oblike in globine 0,43 m. Zapolnjen je bil z rahlim, drobnozrnatim in drobljivim sedimentom temno rjavosive barve z drobci oglja (SE 66).

SE 111, kv. F/15–14

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,43 × 0,50 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,30 m. Zapolnjen je bil s čvrsto temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % srednje velikega (2–6 mm) kamenja in žganina (SE 110).

SE 139, kv. B/13
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,48 × 0,30 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0, 22 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno rjavo meljasto ilovico s 5 % drobcev oglja (SE 138).

SE 147, kv. G/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,32 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,06 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 146).

SE 155, kv. F/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,70 m. V profilu je bil nepravilne oblike z navpičnim stenami, ravnim dnom in globine 0,40 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili tudi drobni (2–6 mm) kamenčki, drobci oglja in 20 % prežgane zemlje (SE 154).

SE 159, kv. G–F/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,56 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike in globine 0,74 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo sivorjavo meljasto ilovico (SE 158).

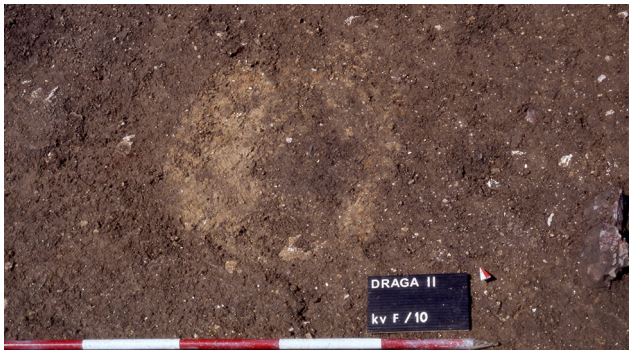

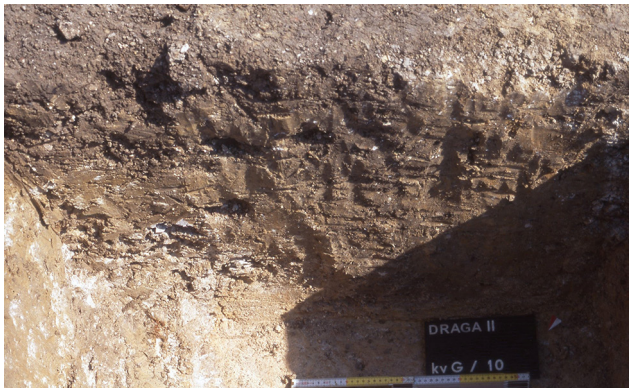

SE 171, kv. F/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,46 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,31 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo peščeno ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 170).

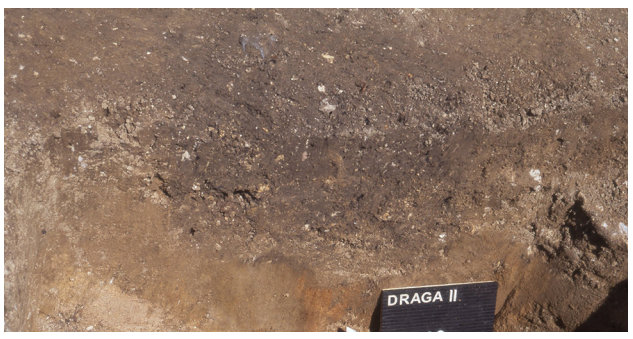

SE 195, kv. C/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,27 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, prhko, rjavosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 1 % drobcev oglja (SE 194).

SE 199, kv. B/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,25 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rjavosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobnega peska (< 2 mm) (SE 198).

SE 207, kv. C–B/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,23 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,16 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo, temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili drobci žganine (SE 206).

SE 235, kv. A/9

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,40 × 0,47 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil s čvrsto temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 234).

SE 237, kv. E/10

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,50 × 0,60 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 236). Stojko je obkrožala malta.

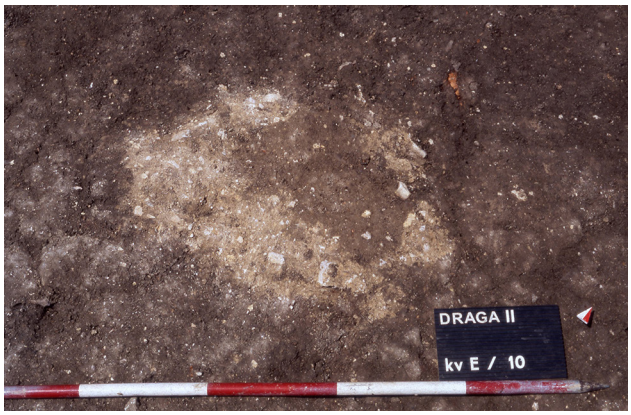

SE 280, kv. A/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,27 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil s temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja in 10 % srednje velikega (6–20 mm) kamenja (SE 279).

SE 284, kv. A/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,55 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,21 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci peska (SE 283).

SE 387, kv. B/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,09 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, čvrsto, svetlo sivo meljasto ilovico (SE 386).

SE 406, kv. E/11
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 0,30 × 0,22 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 405).

SE 431, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,35 × 0,40 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,28 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 430).

SE 441, kv. C/10
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,77 × 0,66 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,29 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, drobljivo, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 440).

SE 535, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 0,36 × 0,28 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 534).

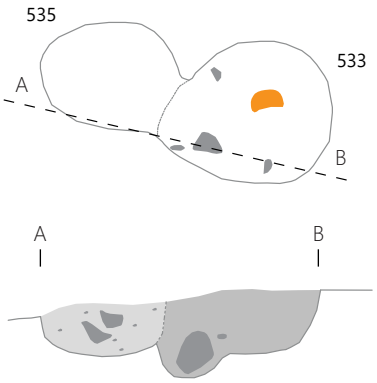

SE 537, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,36 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,20 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 536). Na dnu je bila tlakovana s kamni, vel. od 0,12 × 0,17 m.

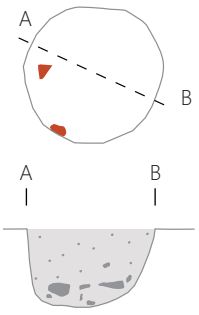

SE 539, kv. E/8

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,38 × 0,24 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje ter srednje veliki (6–20 mm) kamni (SE 482).

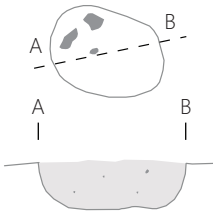

SE 550, kv. E/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,22 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,16 m. Vkopan je bil v SE 3. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 549).

Stojke z rimskim in srednjeveškim gradivom

SE 53, kv. E/12

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,35 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,145 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, prhkim, drobljivim sedimentom temno sivorjave barve z drobci oglja (SE 52). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

SE 109, kv. D/13

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 0,78 × 0,85 m. V profilu je bil banjaste oblik z navpičnim prehodom v ravno dno, globine 0,35 m. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico (SE 108). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

SE 113, kv. F/14

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0, 95 × 0,70 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,18 m. Zapolnjen je bil z rahlo, drobljivo, temno sivo, meljasto ilovico, med katero so se pojavljali drobci oglja (SE 112). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

SE 121, kv. D, E/14

Vkop je bil v tlorisu krožne oblike, s premerom 0,43 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,36 m. Zapolnjen je bil z rahlo, drobljivo, drobnozrnato meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % manjših kamenčkov (SE 120). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

SE 233, kv. A/9

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,39 × 0,33 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,17 m. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 232). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

SE 340, kv. B,C/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,28 m. Vkop je bil uničen pri odstranjevanju oziroma izkopavanju SE 35. Zapolnjen je bil s čvrsto, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 339). V polnilu smo izkopali odlomke keramike tako iz rimske dobe kot srednjega veka.

Novi vek

SE 80, kv. G/15–16

Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike z zaobljenimi vogali, z merami 2,91 × 2,7 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10–0,20 m. Vkop je bil zapolnjen z dvema polniloma, in sicer s SE 42 in SE 43.

SE 42

Čvrsta, temno rjava meljasta ilovica s 30 % drobnih (6–20 mm), oglatih in zmerno sortiranih kamnov. Na vzhodni četrtini smo izkopali novoveško opeko, steklo in železo.

SE 43, kv. G/15–16

Drobnozrnata, drobljiva, prhka in temno rjava, peščena zemlja z 20 % drobnega (< 2 mm) in velikega (> 20 mm) oglatega kamenja, ki je bilo slabo sortirano. Potekalo je v smeri jugozahod–severovzhod. Dolžina depozita je bila 3,20 × 2,10 m. V polnilu SE 43 smo izkopali odlomke srednjeveške keramike. Interpretacija: objekt SE 42/80.

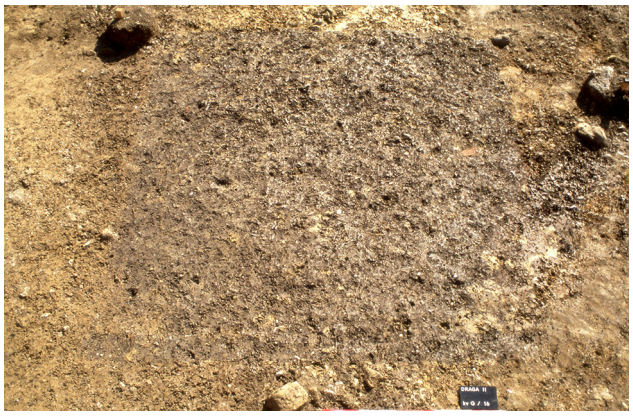

SE 97, kv. D–E/11–10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,05 m. V profilu je bil nepravilne/stopničaste oblike in globine od 1,13 do 1,5 m. Zapolnjen je bil z mastno temno sivkasto rjavo meljasto ilovico, ki je bila pomešana z olivno rumeno ilovico. Na dnu je bil 0,27 m dolg kos oglja (SE 96).

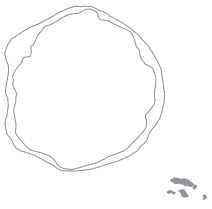

M 1 : 50

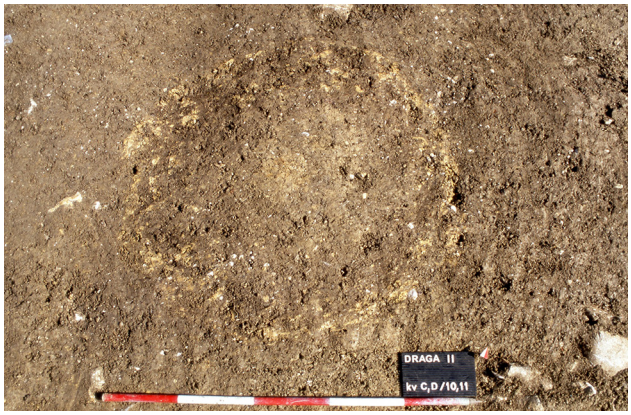

SE 183, kv. D/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,9 m. V profilu je bil U-oblike z ravnim dnom in globine 1,5 m. Zapolnjen je bil z drobljivo rahlo sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 182).

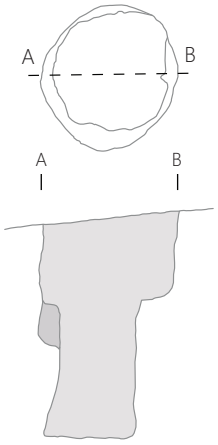

M 1 : 50

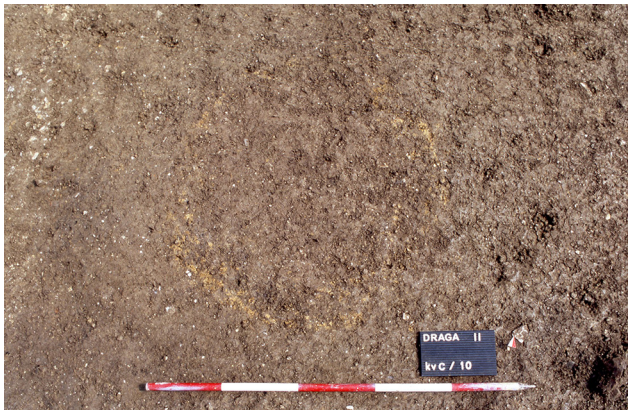

SE 185, kv. C/9

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,98 × 0,87 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike z ravnim dnom in globine 1,4 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, pomešano z rumenorjavo (SE184).

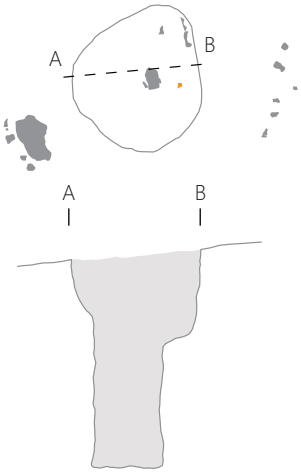

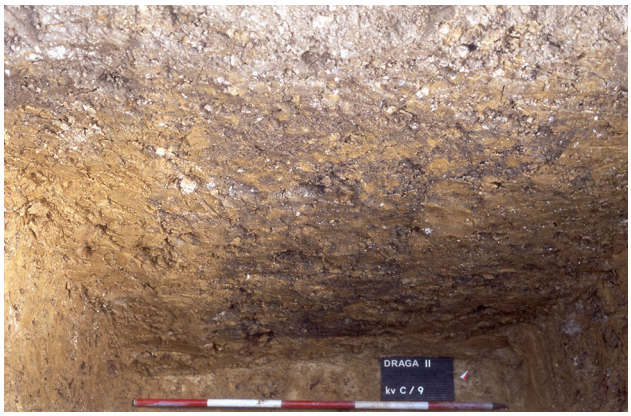

SE 330, kv. B/8

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1 m. V profilu je bil nepravilne, stopničaste oblike in globine 1,07 m. Zapolnjen je bil z mastno sivorjavo ilovico, pomešano z rumenorjavo, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 329).

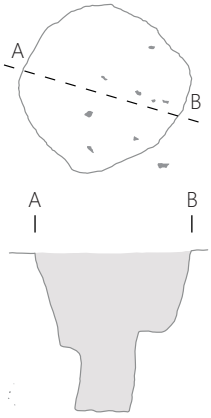

M 1 : 50

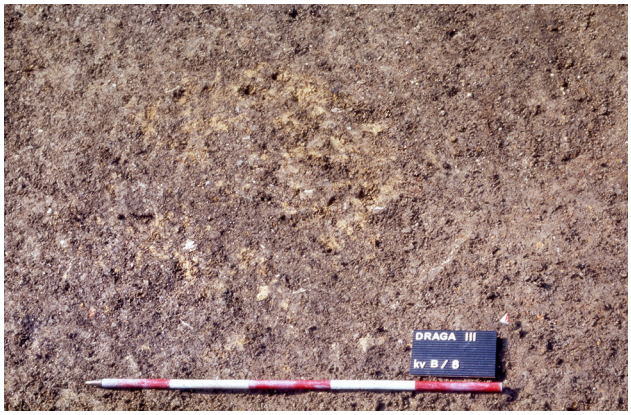

SE 34, kv. A/7

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,98 m. V profilu je bil nepravilne, stopničaste oblike in globine 0,95 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, drobljivo, svetlo rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 33). V okolici sta bili prežgana zemlja in žganina.

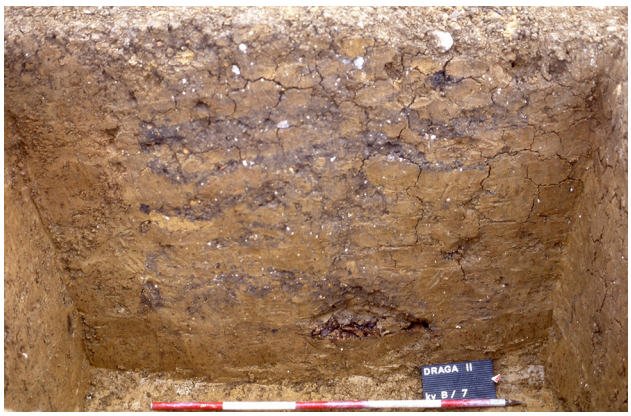

SE 8, kv. E/3

Pravokotni obdelani kamni, velikosti od 0,23 × 0, 25 do 0,84 × 0,58 m. Od temeljev stavbe sta bila ohranjena zahodni zid dolžine 2,30 in širine 0,75 m ter južni zid dolžine 2,50 in širine 0,60 m. Interpretacija: temelji stavbe.

Jame

SE 10, kv. D–E/5–6

Vkop podrobneje ni bil dokumentiran. Zapolnjen je bil z rjavo, drobljivo, meljasto ilovico s kamenjem (SE 11). Polnilo je vsebovalo odlomke stekla, porcelan, vilice, železne žebljičke, verigo, podkev. Interpretacija: odpadna jama.

SE 249, kv. A/10–11

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 1,6 × 1,83m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,34 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivo meljasto ilovico (SE 248). Med polnilom se je pojavljalo delno zaobljeno, slabo sortirano kamenje. V polnilu smo izkopali odlomke keramike iz rimske dobe in novega veka. Nad polnilom je bila kamnita groblja.

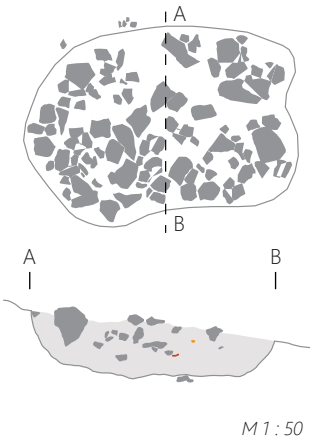

M 1 : 50

SE 328, kv. D/5–6

Drobljiva, prhka, rjavosiva, meljasta ilovica, v tlorisu okrogle oblike. Vsebovala je veliko količino žganine, prežgane zemlje in hišni lep. Med zemljo in žganino je bilo kamenje velikosti od 0,02 × 0,01 do 0,10 × 0,20 m. Nahajal se je pod SE 14. Radiokarbonska analiza je vzorec oglja s 95,4% gotovostjo umestila v čas od 1453 do 1639 našega štetja (gl. sliko 139). Risarsko ni podrobneje dokumentirana. Interpretacija: poznosrednje/novoveška jama.

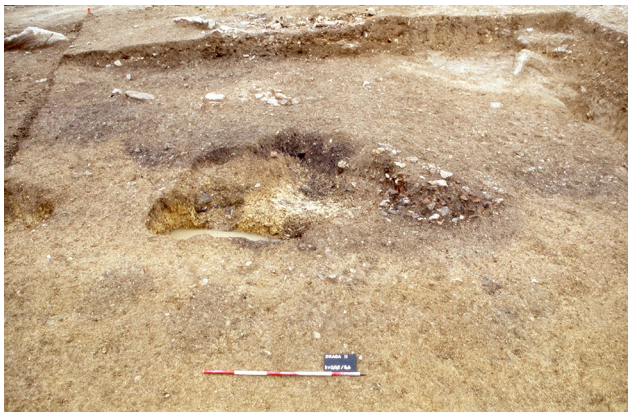

Moderna doba

SE 291, kv. -A–A/14–15

Mivkasta peščena plast z 90 % kamenja. Raztezala se je v smeri severovzhod–jugozahod, dolžine 4,50 m in širine 1,25 m, ožila se je v smeri proti jugozahodu. Interpretacija: nasutje za poljsko pot.

Vodovod

SE 577, kv. C/15

Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 1,5 × 2 m. Zapolnjen je bil z betonom in kovinskim pokrovom (SE 576). Interpretacija: vodovodni jašek.

SE 575, kv. C–F/15 in G–H/15–14

Vkop linearne oblike, z merami 25 × 1 m. Zapolnjen je bil s čvrsto, rjavo meljasto ilovico (SE 574). Interpretacija: vodovodni jarek.

SE 480, kv. A/11
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 0,5 × 1,3 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo, mazasto, temno in svetlosivo meljasto ilovico, med katero so bili listi in vejice (SE 481). Vkopan je bil v prazgodovinsko SE 479. Interpretacija: novodobni vkop.

Stojke

SE 26, kv. G/13
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,95 m in globine 0,88 m. Zapolnjen je bil s čvrsto temno sivorjavo in rumenorjavo ilovnato zemljo, ki je bila del geološke osnove (SE 25).

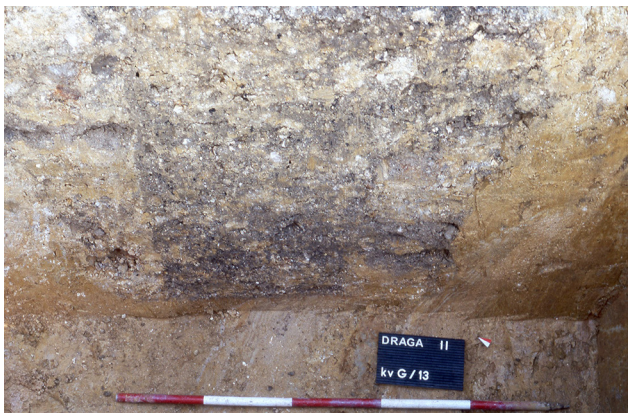

SE 63, kv. D/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 0,62 × 0,58 m, v profilu je bil banjaste oblike in globine 0,29 m. Zapolnjen je bil z rahlim drobljivim temno sivorjavim depozitom z drobci oglja (SE 62).

SE 173, kv. F/9
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,84 × 0,90 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,17 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo peščeno ilovico, med katero so bili kamenje, velikosti od 0,11 × 0,04 m do 0,33 × 0,18 m, in 15 % drobcev oglja (SE 172). V severozahodni polovici je bilo kamenje povezano z malto oziroma betonom.

SE 73, kv. D/11

V tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, rahlim, drobljivim sedimentom temno sive barve (SE 72).

SE 175, kv. F/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,57 m. V profilu je bil banjaste oblike. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo peščeno ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 174).

SE 177, kv. E/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. V profilu je bil banjaste oblike. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo peščeno ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 176).

SE 181, kv. D/10

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,85 × 1,03 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine od 0,21 do 0,42 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo peščeno ilovico, med katero so bili kamenje, velikosti od 0,11 × 0,02 m do 0,13 × 0,18 m, in drobci oglja (SE 180).

SE 262, kv. F/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,10 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,28 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, drobljivo, temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 15 % oglja in prežgane zemlje (SE 261).

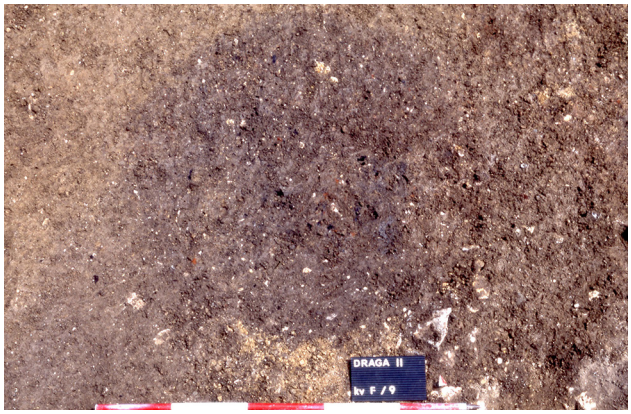

SE 301, kv. A/4

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % srednje velikega (2–6 mm) kamenja (SE 300).

SE 303, kv. A/4

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,50 × 0,30 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike in globine 0,37 m. Zapolnjen je bil z drobljivo in gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 302).

SE 305, kv. A/4
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,39 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,25 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 304).

SE 309, kv. A/4
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,32 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 308).

SE 410, kv. E/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,29 × 0,19 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,33 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 409).

SE 445, kv. A/11
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,77 × 0,49 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 444).

SE 453, kv. A/11
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,11 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico (SE 452).

SE 471, kv. A/12
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,56 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,33 m. Zapolnjen je bil s temno rjavosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % žganine (SE 470).

SE 541, kv. F/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,17 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,36 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 540). Vkopana je bila v SE 524.

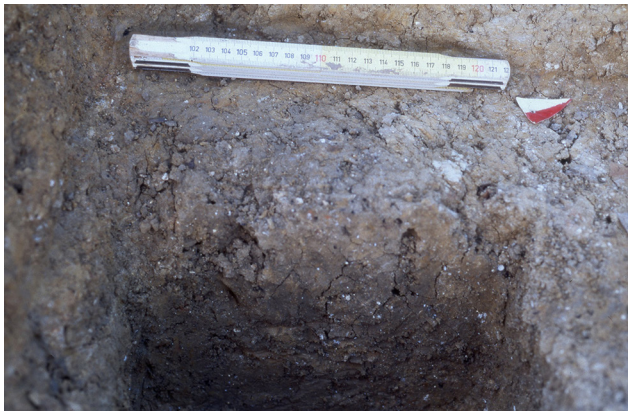

SE 558, kv. F/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,23 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,34 m. Vkopan je bil v SE 524 in SE 3. Zapolnjen je bil z zbito, drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 557).

SE 16, kv. G/11
Vkop okroglega tlorisa s premerom 0,82 m, v profilu je bil nepravilne banjaste oblike, globina na vzhodu je bila 0,12 m in na zahodu je bila globina 0,002 m. Zapolnjen je bil s trdo sivorjavo meljasto ilovico z 10 % kamenja in 2 % drobcev oglja (SE 15). V polnilu smo izkopali tako srednje-veško kot novoveško keramiko.

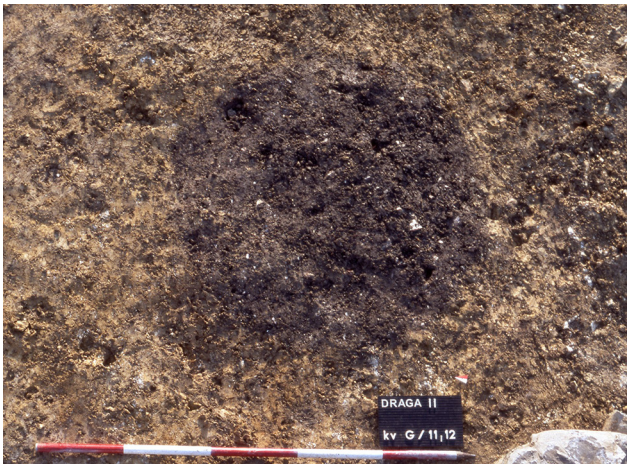

SE 562, kv. F/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,36 m. V profilu ga nismo dokumentirali. Vkopan je bil v SE 3. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 561).

SE 51, kv. G/13
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, s premerom 0,26 m in globino 0,20m. V profilu je bil U-oblike. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, drobljivim, prhkim sedimentom – meljasto ilovico temno sivorjave barve z drobci oglja (SE 50). V polnilu smo izkopali tako srednjeveško kot novoveško keramiko.

SE 276, kv. A/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,28 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,23 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 275). V polnilu smo izkopali tako srednjeveško kot novoveško keramiko.

SE 347, kv. B/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 1,27 m. V profilu je bil banjaste oblike, dno je bilo neravno in globine 0,45 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 346). V polnilu smo izkopali tako srednjeveško kot novoveško keramiko.

SE 353, kv. B/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike, dno je bilo neravno in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 352). V polnilu smo izkopali tako srednjeveško kot novoveško keramiko.

SE 79, kv. C/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 1,3 × 1,18 m. V profilu je bil U-oblike in globine 1 m. Zapolnjen je bil z rahlim, drobljivim rjavim sedimentom, ki je vseboval 5 % drobcev oglja (SE 78). V polnilu smo izkopali tako rimsko kot novoveško keramiko.

SE 135, kv. C/13
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,35 × 0,32 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo, temno sivo meljasto ilovico (SE 134). V polnilu smo izkopali tako rimsko kot novoveško keramiko.

SE 179, kv. E/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,50 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,09 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo peščeno ilovico, med katero je bilo 1 % drobcev oglja in ostrorobo kamenje (SE 178). V polnilu smo izkopali tako rimsko kot novoveško keramiko.

SE 193, kv. B/10

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,28 × 0,20 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 15 % drobcev oglja (SE 192). V polnilu smo izkopali tako rimsko kot novoveško keramiko.

SE 257, kv. A/13

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 7 % drobcev oglja (SE 256). V polnilu smo izkopali tako rimsko kot novoveško keramiko.

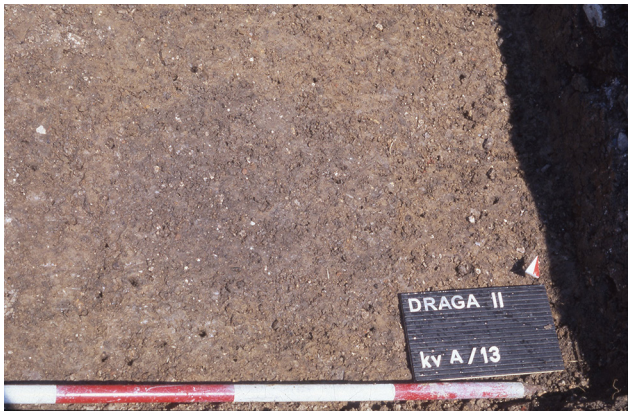

SE 119, kv. E/14

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,55 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,41 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, drobnozrnato meljasto ilovico temno sivorjave barve (SE 118). V polnilu smo izkopali rimsko, srednjeveško in novoveško keramiko.

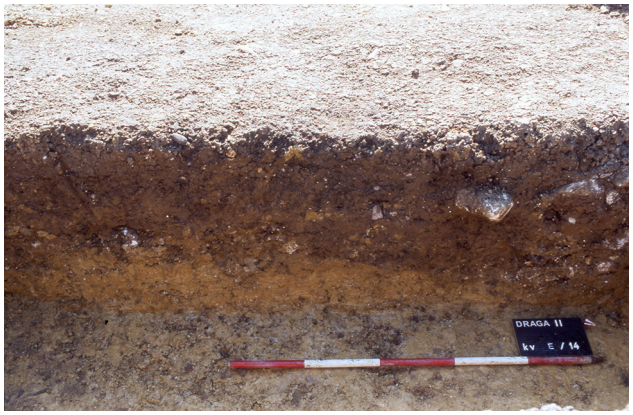

Neopredeljeno, stojke brez gradiva

SE 20, kv. G/11

Vkop pravokotne oblike z rahlo zaobljenimi vogali, z merami 0,18 × 0,14 m. Steni sta bili konkavni in sta neizrazito prehajali v konkavno dno, globoko 0,01 m. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico z drobci preperelega laporja, dela geološke osnove (SE 19).

SE 21, kv. G/12

Vkop je bil nepravilne, trapezne oblike z ostrimi vogali, z merami 0,21–0, 22 × 0,18 m in globine 0,09 m. Vrh je ostro prehajal v navpični steni, ki sta ostro prehajali v ravno dno. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico, ki je vsebovala drobce oglja (SE 20).

SE 24, kv. G/12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 0,25 × 0,20 × 0,20 m. Navpični steni sta prehajali v ravno dno. Zapolnjen je bil z drobljivo rjavo meljasto ilovico z drobci oglja (SE 23).

SE 28, kv. G, H/11-10

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 1,62 × 0,45 × 0,30 m. Vrh vkopa je ostro prehajal v navpično steno in nekje na polovici začel neizrazito prehajati v dno. Zapolnjen je bil s sivorjavo ilovico, ki je bil pomešana z drobnim (2–6 mm) ostrorobim apnencem (SE 27). Orientacija je bila sever–jug.

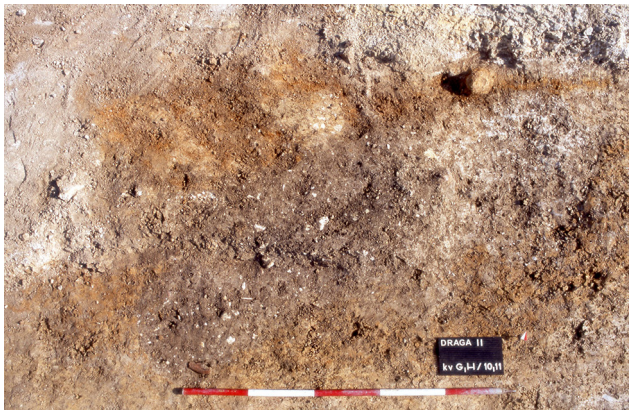

SE 37, kv. F/12

Vkop nepravilne oblike z dolžino od 0,79 × 0,50 m in širine 0,65 m. V profilu je bil U-oblike z navpičnimi stenami, globine 0,75 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim, drobljivim sedimentom rjavosive barve s 5 % oglatega velikega (< 10 mm) apnenca, drobci oglja in keramike (SE 36).

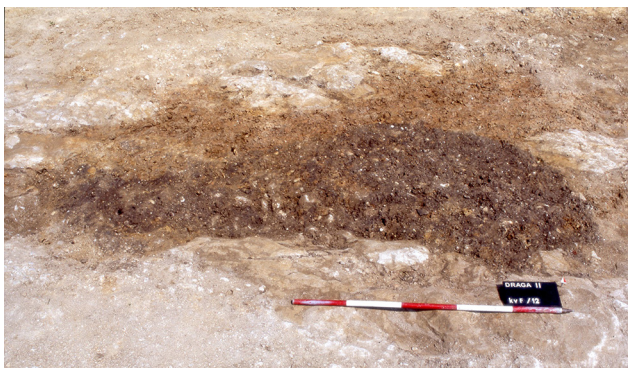

SE 39, kv. F/12

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike z merami 1,02 × 1,57 m. V profilu je bil konkavne oblike, globine 0,44 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim rjavkastim sedimentom z 2 % drobnega (2–6 mm) apnenca in drobci oglja (SE 38).

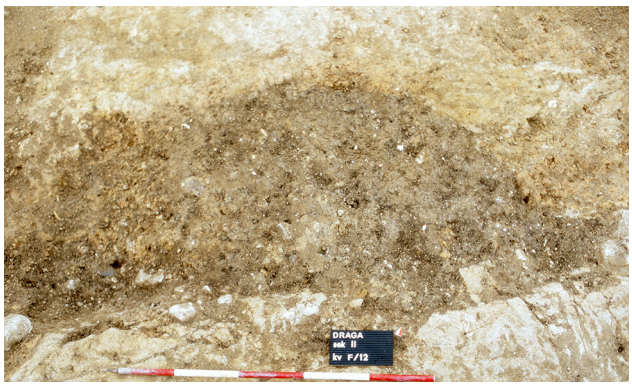

SE 41, kv. G/12
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike z največjimi merami 1,02 × 0,84 m. Zapolnjen je bil s sivorjavim zemljenim depozitom (SE 40). Na dnu vkopa je bil kamen, ki je bil obložen z manjšimi kamni, vel. 0,09 × 0,15 m. Na kamnito podlago je bilo postavljeno leseno bruno.

SE 61, kv. E/12
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnatim drobljivim sedimentom temno sivorjave barve z drobci oglja (SE 60).

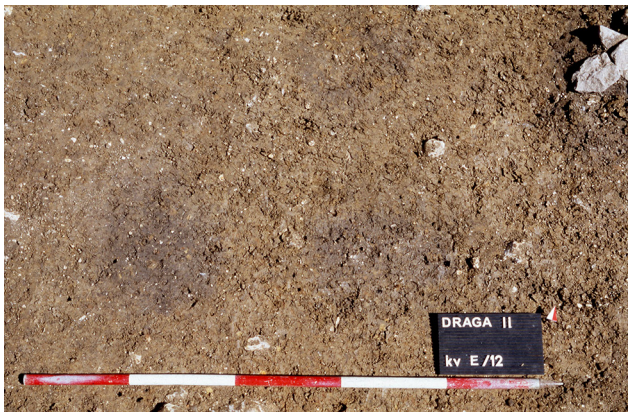

SE 131, kv. C/13
Vkop je v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,67 × 0,90 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z rahlo, drobljivo temno sivo meljasto ilovico (SE130).

SE 147, kv. G/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0, 32 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,26 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili tudi drobni (2–6 mm) kamenčki.

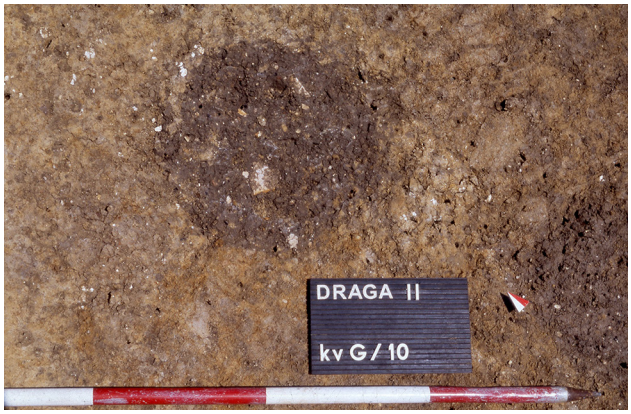

SE 151, kv. G/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,38 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili tudi drobni (2–6 mm) kamenčki in drobci oglja (SE 150).

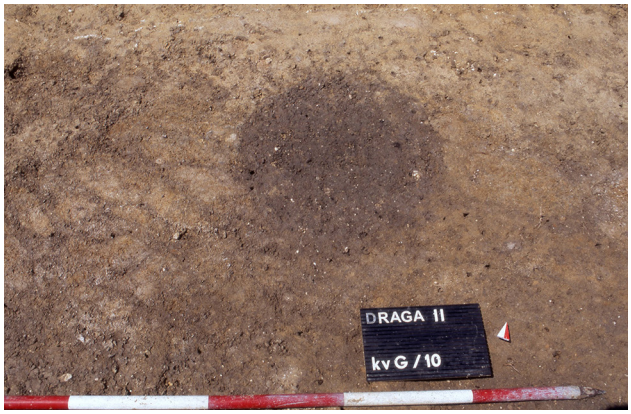

SE 153, kv. F/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,39 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,06 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo tudi 10 % drobcev oglja (SE 152).

SE 157, kv. F/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,155 m. V profilu je bil nepravilne banjaste oblike in globine 0,09 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo sivorjavo meljasto ilovico (SE 156).

SE 161, kv. G/10

Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,56 × 0,38 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,29 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo rjavo oranžno meljasto ilovico (SE 160).

SE 163, kv. G/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,32 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike z ravnim dnom in globine 0,33 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivkasto rjavo peščeno ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 162).

SE 165, F/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, svetlo sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 164).-C14

SE 167, kv. F/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0, 41 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, rahlo, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo drobno kamenje, velikosti od 0,01 × 0,01 m do 0,6 × 0,4 m.

SE 169, kv. F/9
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,25 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 80 % drobcev oglja (SE 168).

SE 187, kv. B/10
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,23 × 0,26 m. V profilu je bil nepravilne banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 186).

SE 189, kv. B/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,29 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,04 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 188).

SE 196, kv. B/9 in 197
Uničena zaradi dežja. V tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m.

SE 209, kv. B–C/10
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,21 m. V profilu je U-oblike in globine 0,20 m. Zapolnjen je bil z rahlo temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili drobci žganine in srednje veliko kamenje (2–6 mm) (SE 208).

SE 213, kv. B/10
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,67 × 0,32 m. V profilu je bil U-oblike z ravnim dnom in globine 0,34 m. Orientacija je bila sever–jug. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 212).

SE 217, kv. B–C/10
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,40 × 0,33 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,46 m. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 216).

SE 219, kv. B/9
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,23 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil z drobljivo sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 1 % drobcev žganine (SE 218).

SE 220 in **SE 221**
Uničeno zaradi dežja.

SE 223, kv. B/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0, 34 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,22 m. Zapolnjen je bil z drobljivo zelo temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 80 % drobcev oglja (SE 222).

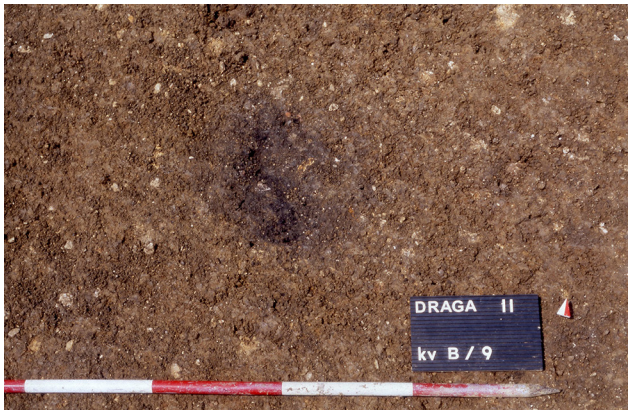

SE 225, kv. B/9

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,42 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,04 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 226).

SE 239, kv. A/8

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,48 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,20 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 238).

SE 241, kv. -A/8

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,23 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,24 m. Zapolnjen je bil z mehko temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobnega (2–6 mm) peska (SE 240).

SE 242, kv. A/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,34 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 241).

SE 259, kv. C/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,70 × 0,60 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,09 m. Zapolnjen je bil s čvrsto temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 15 % peščenih delcev (SE 260).

SE 264, kv. B/14
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,23 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,04 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobnega (2–6 mm) kamenja in 10 % drobcev oglja (SE 263).

SE 266, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,88 × 0,76 m. V profilu je bil nepravilne U-oblike in globine 0,52 m. Zapolnjen je bil z drobljivo in gnetljivo, rjavosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 265).

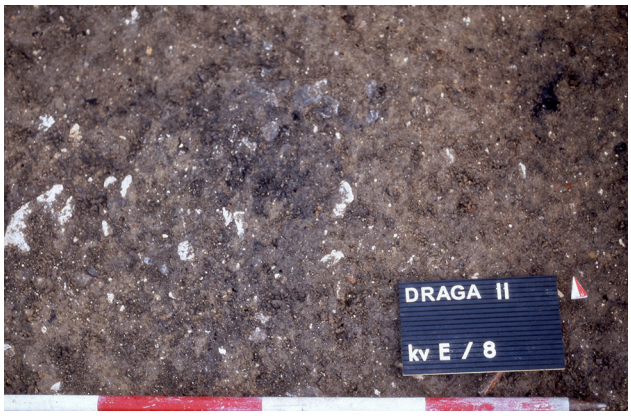

SE 268, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,55 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,21 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, drobljivo, rjavosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 267).

SE 274, kv. A–B/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,09 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobnega peska (SE 263).

SE 278, kv. A/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,17 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 277).

SE 286, kv. A/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,55 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 285).

SE 295, kv. A/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 294).

SE 297, kv. A/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,34 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 296).

SE 299, kv. A/4
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,70 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,40 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 298).

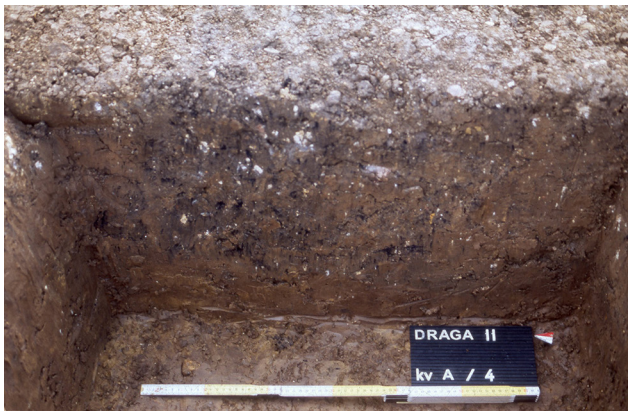

SE 307, kv. A/4

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,02 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja.

SE 313, kv. B/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, rjavosivozeleno meljasto ilovico, med katero je bilo 1 % drobcev oglja (SE 312).

SE 317, kv. B, C/11

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,36 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,06 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 316).

SE 319, kv. C/10

Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,23 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja, opeka (SE 318).

SE 334, kv. B/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z mastno, temno sivorjavo ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 333).

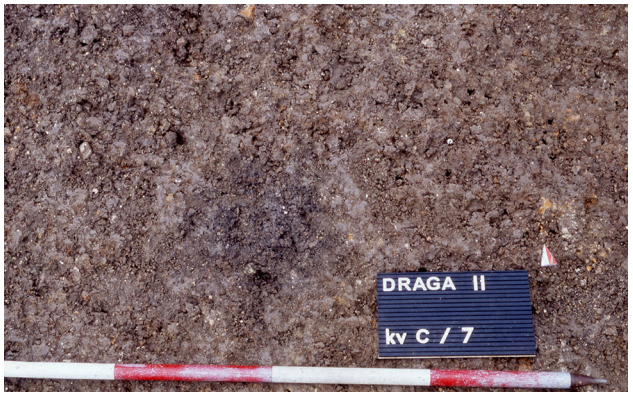

SE 349, kv. B/7
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,57 × 0,50 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,16 m. Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 348).

SE 351, kv. B, C/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,21 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,10 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico (SE 350).

SE 355, kv. C/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,31 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 354).

SE 371, kv. D/8
Vkop je bil v tlorisu polkrožne oblike, s premerom oz. dolžino 0,45 m. V profilu je nepravilne oblike. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 2 % drobcev oglja (SE 370). Vkop je delno poškodoval SE 345/SE 344.

SE 361, kv. C/7, 8
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,55 × 0,50 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico (SE 360).

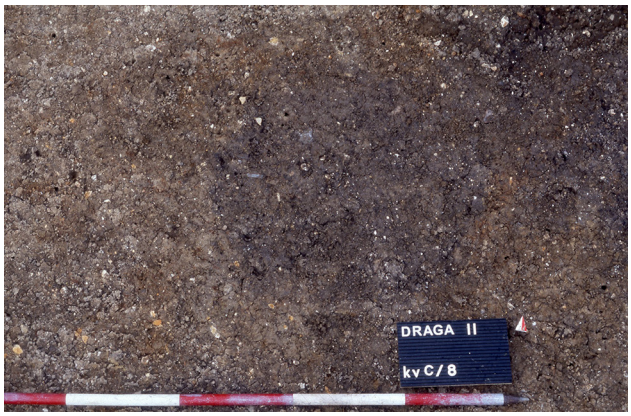

SE 369, kv. D/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko sivorjavo meljasto ilovico (SE 368).

SE 373, kv. C/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,18 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko sivorjavo meljasto ilovico (SE 372).

SE 379, kv. B/6
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,44 × 0,35 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 20 % drobcev oglja (SE 378).

SE 381, kv. A/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,35 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,15 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 380).

SE 383, kv. A/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,33 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,11 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, prhko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 382).

SE 385, kv. B/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,25 m. V profilu je U-oblike z ravnim dnom in globine 0,26 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, čvrsto, temno sivooranžno meljasto ilovico (SE 384).

SE 389, kv. B/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,075 m. Zapolnjen je bil s čvrsto, drobnozrnato, rjavosivo peščeno ilovico (SE 388).

SE 391, kv. B/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,17 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, čvrsto, temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 390).

SE 393, kv. C/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,22 m. V profilu je bil U-oblike z ravnim dnom in globine 0,26 m. Zapolnjen je bil s čvrsto sivorjavo meljasto ilovico (SE 392).

SE 395, kv. A/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,17 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 394).

SE 397, kv. C/6
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,35 × 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,05 m. Zapolnjen je bil s čvrsto, mastno, oranžnosivo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 396).

SE 404, kv. D/11
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,29 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 403).

SE 408, kv. E/12
Vkop je bil v tlorisu pravokotne oblike, z merami 0,26 × 0,20 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z drobljivo temno sivo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 407).

SE 413, kv. D/8
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,74 × 0,55 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,12 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko sivorjavo ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 412).

SE 415, kv. D/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,25 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,07 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 414).

SE 425, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,21 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,47 m. Zapolnjen je bil z drobljivo, mazavo, rumenorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 424).

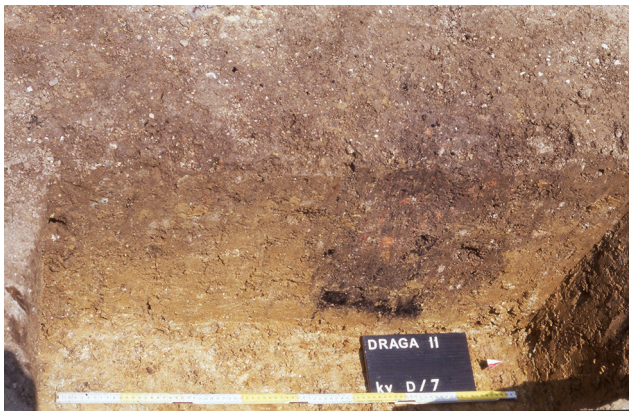

SE 429, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,46 × 0,50 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,31 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 428).

SE 433, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,29 m. V profilu je bil U-oblike z ravnim dnom in globine 0,38 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, sivorjavo ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 432).

SE 435, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,47 m. V profilu je bil banjaste oblike z in globine 0,21 m. Zapolnjen je bil z drobnozrnato, rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 434).

SE 437, kv. E/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,39 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,16 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 436).

SE 447, kv. D/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,30 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,12 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 446).

SE 449, kv. B/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,35 × 0,26 m. V profilu je bil nepravilne oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 448).

SE 451, kv. B/12
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,18 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,18 m. Zapolnjen je bil z gnetljivo/mehko, temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 5 % drobcev oglja (SE 450).

SE 455, kv. A/11
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,13 m. Zapolnjen je bil s čvrsto, drobnozrnato, temno rjavo meljasto ilovico, med katero je bilo 10 % drobcev oglja (SE 454).

SE 465, kv. A–B/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,35 × 0,26 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Zapolnjen je bil s prhko, rdečo prežgano ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 464).

SE 477, kv. A/12
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,47 × 0,43 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,03 m. Zapolnjen je bil z mastno, sivorjavo meljasto ilovico (SE 476).

SE 487, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil nepravilne oblike in globine 0,16 m. Vkop je bil vrezan v preperelo laporno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 486).

SE 489, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. Vkop je bil vrezan v preperelo laporno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 488).

SE 495, kv. E/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,16 m. Vkop je bil vkopan v peščeno ilovico (SE 508) in lapornato geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 494).

SE 491, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,25 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,17 m. Vkop je bil vrezan v preperelo laporno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 490).

SE 505, kv. D/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,32 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,08 m. Vkop je bil vkopan v lapornato geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil s sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 504).

SE 519, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,42 m. V profilu je nepravilne oblike in globine 0,32 m. Vkopan je bil v sivo peščeno geološko osnovo (SE 3). Zapolnjen je bil z zbito, drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 518).

SE 523, kv. E/7–8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,40 m. V profilu je bil nepravilne oblike in globine 0,40 m. Vkopan je bil peščeno geološko osnovo (SE 3). Dotika se SE 511 in SE 515. Zapolnjen je bil z zbito, drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in ožgane zemlje (SE 522).

SE 531, kv. E/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,13 m. Zapolnjen je bil z zbito temno sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 530).

SE 548, kv. D/6
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,47 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,14 m. Zapolnjen je bil drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 547).

SE 552, kv. F/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,21 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,28 m. Vkopan je bil v SE 524 in SE 3. Zapolnjen je bil z zbito, drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 551).

SE 554, kv. F/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,38 m. Vkopan je bil v SE 524 in SE 3. Zapolnjen je bil drobnozrnato, sivorjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 553).

SE 564, kv. E/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,27 m. V profilu ga nismo dokumentirali. Vkopan je bil v SE 3. Zapolnjen je bil s sivorjavo peščeno meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 563).

SE 566, kv. E/5
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,24 m. V profilu ga nismo dokumentirali. Vkopan je bil v SE 3. Zapolnjen je bil s sivorjavo peščeno meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja (SE 565).

SE 560, kv. F/7
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,34 m. Vkopan je bil v SE 3. Zapolnjen je bil drobnozrnato, zbito, rdečerjavo meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgan peščenjak ter kamen velikosti 0,07 × 0,07 m (SE 559).

SE 570, kv. F/8
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,31 m. V profilu je bil U-oblike in globine 0,30 m. Vkopan je bil v SE 3 in SE 524. Zapolnjen je bil z zbito, sivorjavo peščeno meljasto ilovico, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje (SE 569). Na dnu so bili kamni, velikosti 0,08 × 0,05 m.

14.3 Sektor III

SE 1
Drobljiva meljasta ilovica temno sivorjave barve.

SE 2
Drobljiva meljasta ilovica temno sivorjave barve s 5 % velikih (10–20 mm) oglatih kamenčkov.

SE 3
Čvrsta bela malta, pomešana z 1 % opeke. Nekdanja hodna površina.

SE 5
Svetlorjava mivkasta ilovica z drobnim (2–6 mm) peskom in 15 % velikega 80,15 × 0,08 m) oglatega apnenca.

SE 12, kv. A/50–60
Mehka, drobnozrnata, svetlo rumenorjava glinena ilovica.

SE 13, kv. A/60–69
Drobljiva, drobnozrnata meljasta ilovica, ki je vsebovala 50 % oglatega kamenja. Kamenje je bilo sortirano in delno zaobljeno.

SE 14, kv. A/57–64
Drobljiva, drobnozrnata meljasta ilovica rjave barve, ki je vsebovala 15 % drobnega (2–6 mm) kamenja.

SE 15, kv. A/54
Drobljiva mivkasta ilovica svetlo rumenorjave barve brez grobih vključkov. Interpretacija: naplavina.

SE 21, kv. A/20–21
Čvrsta rjava meljasta ilovica s 60 % drobnega (2–6 mm) peska. Interpretacija: naplavina.

SE 22, kv. A/50–51
Drobljiva rdečerumena meljasta ilovica brez grobih vključkov. Orientacija zahod–vzhod.

SE 23, kv. A/41–42
droben pesek v zelo trdem mivkastem sedimentu, ki je bil zelo strjen. Pesek je bil droben in umazane bele barve.

SE 24, kv. 35–39
Čvrsta svetlo rjavorumena meljasta ilovica z ostrorobim drobnim (2–6 mm) in velikim (0,10 × 0,12 m) kamenjem oz. apnencem.

SE 25, kv. A/11–15
Čvrsta rjava meljasta ilovica z 10 % oglatega drobnega kamenja.

SE 26, kv. A/11–12
Čvrsta temno rjava meljasta ilovica z 2 % apnenca.

SE 27, kv. A/8–9
Drobljiv svetlo rjavorumen depozit z drobnim peskom (2–6 mm). Orientacija je bila zahod–vzhod.

SE 35, kv. B/64–67
Peščen depozit oziroma droben pesek. V kv. B/65 je bil najden rimski novec (as Domitianus iz 86, RIC 337).

SE 36, kv. B/64–65
Nasutje. Sediment sivorjave barve z drobnim zaobljenim kamenjem.

SE 37, kv. B/65–66
Mivkast, mazav, siv sediment brez vključkov. Orientacija zahod–vzhod in pada proti vzhodu, na zahodu je bil debel 0,05 m in na vzhodu 0,15 m.

SE 38, kv. B/67
Ruševina, najverjetneje del novodobne stavbe. Bela malta, med kamenjem smo našli strešno opeko.

Rimska doba

Faza 1

SE 45, kv. A/67–68
Sivozelena in mazava mivka. Orientacija je bila vzhod–zahod (gl. **sl. 123**).

SE 46, kv. -A–A/67–68
Mivkast oranžnorjav sediment (gl. **sl. 123**).

SE 47, kv. -A/66–68
Zid iz oglatih kamnov. Orientacija je bila jugozahod–severovzhod, dolžina je bila 6,8 m in širina 0,46 m. Temelj zidu je bil širši. Na zahodnem delu je bil širok 0,65 m, na vzhodnem delu pa 0,60 m. Temelj se je nadaljeval in zaključil pod zidom SE 31. Celotna dolžina temelja je bila 11,2 m.

SE 49, kv. -A/67
Ruševina kamenja zaobljene oblike, velikosti od 0,20 × 0,15 do 0,08 × 0,05 m. Ležala je severno od zidu SE 72.

SE 50, kv. -A/66–65
Zid. Orientacija severozahod–jugovzhod, dolžine 1 m, širine 0,57 m in višine 0,19 m. Na južni strani se je nadaljevala v profil proti stari cesti, na severni strani pa se je končala pod SE 31, kar smo preverili z izkopom kontrolne sonde.

SE 51, kv. A–B/68–64
Sivorjava peščena plast.

SE 52, kv. A/68–69
Sabo ohranjen zid, zgrajen iz zaobljenega kamenja, velikosti od 0,12 × 0,08 do 0,20 × 0,46 m. Orientacija je bila zahod–vzhod. Dolžina je bila 4,10 m in širina 0,44 m.

Faza 2

SE 4, kv. -A–A/64–65
Različno veliko (vel. 0,10 × 0,2 m do 0,50 × 0,30 m) oglato kamenje, v tlorisu nepravilne oblike. Med kamenjem smo izkopali gradbeni material in prežgani les. Interpretacija: ruševina objekta.

SE 16, kv. -A–A/65
Zid, zgrajen iz skoraj zaobljenega kamenja, velikosti od (0,08 × 0,06 m) do (0,40 × 0,30 m). Dolžina zidu je bila 7 m, širina je variirala od 0,45 do 0,48 m, višina na vzhodni strani je bila 0,85 m, na južni 0,36 m. Orientacija je bila severozahod–jugovzhod. Zgrajen je bil v tehniki ribje kosti. Na južnem delu je zid presekal širši južni zid, ki je potekal v smeri zahod–vzhod.

SE 17, kv. -A–A/66
Zid, zgrajen iz zaobljenega, različno velikega (od 0,10 × 0,2 m do 0,4 × 0,3 m) kamenja. Dolžina zidu je bila 5,60 m, širina pa 0,75 m. Vezivo je predstavljala zemlja temno sive barve. Na jugovzhodnem delu se je del zidu odcepil proti vzhodu. Orientacija severozahod–jugovzhod.

SE 19, kv. A/65
Ruševina zahodno od zidu SE 17. Skoraj zaobljeno kamenje, velikosti od 0,10 × 0,10 m do 0,35 × 0,20 m. Med ruševino sta bila drobljiva temno siva peščena ilovica in droben pesek.

SE 20, kv. -A–A/65–66
Mehka, sivorjava mivkasta ilovica.

SE 28, kv. -A–A/65–66
Oglato kamenje v tlorisu nepravilne oblike. Med njim je bil mivkast sivooranžen sediment. Na severozahodnem delu ruševine so se nahajale tegule in imbreksi ter prežgano ostrešje. Interpretacija: ruševina znotraj prostora 1.

SE 29, kv. -A/65–67
Zaobljeno drobno kamenje. Med njim je bila temno sivorjava meljasta ilovica. Med kamenjem so bili fragmenti opeke in keramike. Interpretacija: druga ruševina zahodno od zidu SE 17.

SE 30, kv. A/67
Mehka, mastna rdečkasta ilovica, ki jo je obdajala žganina. V tlorisu je bila nepravilne oblike, vel. 1,9 × 1,6 m. Interpretacija: kurišče, ki je bilo na zahodni in južni strani zamejeno s kamenjem SE 74.

SE 31, kv. -A/65–66
Zid, zgrajen iz zaobljenega kamenja, dolžina je bila 4,5 m in širina 0,71 do 0,74 m. Orientacija zahod–vzhod.

SE 32, kv. -A–A/64
Zid, zgrajen iz zaobljenega kamenja. Orientacija sever–jug. Dolžina je bila 7,40 m, višina je variirala od 0,80 m na severu in 0,38 m na jugu, širina je bila 0,42 m. Zgrajen je bil v tehniki ribje kosti, kot vezivo so uporabili apneno malto. Nadgradnja je bila slabše zgrajena oziroma zložena in je spominjala na ruševino.

SE 33, kv. -A/64–65
Zid. Dolžina je bila 4,80 m, širina 0,80 m, višina pa je variirala od 0,36 do 0,42 m. Orientacija zahod–vzhod.

SE 34, kv. -A/64–65
Zid. Orientacija zahod–vzhod. Dolžina je bila 4,20 m in širina 0,5m. Širina zidu na zahodni strani je bila 0,54 m, na vzhodni pa 0,26 m, ohranjena višina je bila 0,25 m.

SE 39
Skoraj črna mazava lepljiva zemlja, ki ni vsebovala grobih vključkov.

SE 40, kv. -A–A/64–66
Mivkast, mazav sivozelen sediment. Površina, tla, v notranjosti hiše, v prostoru 1 in 2.

SE 41, kv. A/67
Drobljiva, mazava mivkasta temno sivorjava ilovica, med katero so bili drobci oglja in prežgane zemlje. Orientacija zahod–vzhod, širine do 0,80 m. Na severozahodu, severu in jugu jo je omejevala SE 56.

SE 42, kv. -A–A/67
Sivorjav mivkast sediment.

SE 43, kv. -A/68
Ruševina z zaobljenim kamenjem, velikosti od 0,10 × 0,2 m do 0,3 × 0,4 m (gl. **sl. 123**).

SE 44, kv. A/68
Mivkast, mazast sivozelen depozit, ki je vseboval lise prežgane rdeče zemlje, vel. 1,25 × 0,45 m. Večja koncentracija oglja polkrožnega tlorisa vel. 0,95 × 0,2 m (gl. **sl. 123**).

SE 48, kv. -A/66–64
Hodna površina iz zaobljenih velikih (< 2 mm) rumenorjavih kamenčkov. Bila je v prostorih 3 in 4.

SE 56, kv. A/67
Zid, zgrajen iz neobdelanega kamenja, velikosti od 0,20 × 0,13 do 0,27 × 0,17 m. Dolžina je bila 2,2 m in širina 0,32 m (gl. **sl. 123**).

SE 58
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,28 × 0,2 m. Interpretacija: stojka.

SE 59
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,30 × 0,26 m.

SE 62
Vkop je bil v tlorisu ovalne oblike, z merami 0,26 × 0,22 m.

SE 64
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,38 m.

SE 66
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,26 m.

SE 75
Vkop za zid SE 76, ki ni bil podrobneje dokumentiran. Vkop je bil širok 0,7 m.

SE 76
Zid iz oglatega kamenja, ki je bil po vsej verjetnosti že porušen oziroma izropan. Mere so 1 × 0,7 m (gl. **sl. 125**).

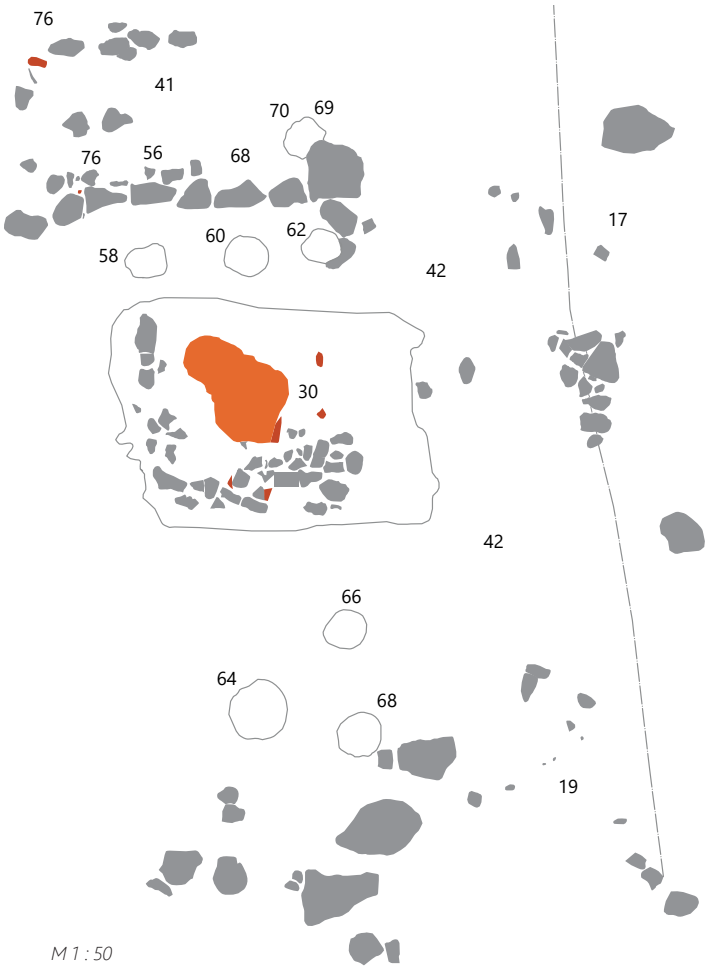

M 1 : 50

SE 68
Vkop je bil v tlorisu okrogle oblike, s premerom 0,28 m.

SE 69
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,2 × 0,3 m.

SE 74, kv. A/67
Različno veliko (0,05 × 0,06 do 0,15 × 0,25 m) oglato kamenje. Ohranjene mere so 1,45 × 1,35 m. Interpretacija: deloma podlaga in ograja ognjišča.

Polnila SE 57, 59, 61, 63, 65, 67 in 70 niso bila dokumentirana.

Novi vek

SE 8, kv. A/69
Vkop je bil v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,8 × 0,9 m. V profilu je bil banjaste oblike in globine 0,50 m. Vkop je omejevalo veliko (0,20 × 0,30 m) kamenje, ki je bilo v tlorisu nepravilne oblike, z merami 0,8 × 0,95 m (SE 53). Notranjost je bila zapolnjena z žganino in pepelom, med katerim je bilo veliko železnih žebljev in okovov ter pločevink (SE 54). Interpretacija: ognjišče.

SE 6, kv. A69/68
Zid, zgrajen iz obdelanega in neobdelanega kamenja, velikosti od 0,05 × 0,10 do 0,30 × 0,35 m. Orientacija je bila severozahod–jugovzhod. Dolžina je bila 3,5 m in širina 0,75 m.

SE 7, kv. A/69
Žganina, debeline 0,09 m, pomešana z opeko in malto. V njej smo izkopali veliko količino železnih predmetov, ki predstavljajo kmečka orodja novega veka.

SE 9, kv. A/69
Drobljiv, drobnozrnat, svetlo rjav sediment, ki je bil pomešan z drobnim do 50 % peskom, 20 % fragmentov opeke, 10 % drobcev oglja. Orientacija sever–jug, širina je variirala 0,40–0,46 m.

SE 10, kv. A/68
Drobljiva, temno siva meljasta ilovica s 5 % drobnega (2–6 mm) oglatega kamenja s 5 % drobcev oglja in 20 % fragmentov gradbenega materiala.

SE 11
Drobljiva, svetlorjava in temno rjava meljasta ilovica. Osrednji del depozita je bil prežgan in rdečkaste barve.

SE 18, kv. A/68
Zdrobljeni pesek, apno, ostanki malte in gradbenega materiala. Interpretacija: ruševina na vzhodni strani zidu novoveške stavbe, ki je potekala sever–jug. Interpretacija: ruševina.

SE 73, kv. A/69
Ruševina in zid. Zid je bil zgrajen iz različno velikih od 0,16 × 0,1 do 0,4 × 0,2 m neobdelanih kamnov. Orientacija zahod–vzhod. Dolžina izkopanega zidu je bila 2,4 m. Širine nismo ugotovili, ker se je nadaljevala izven izkopnega polja.

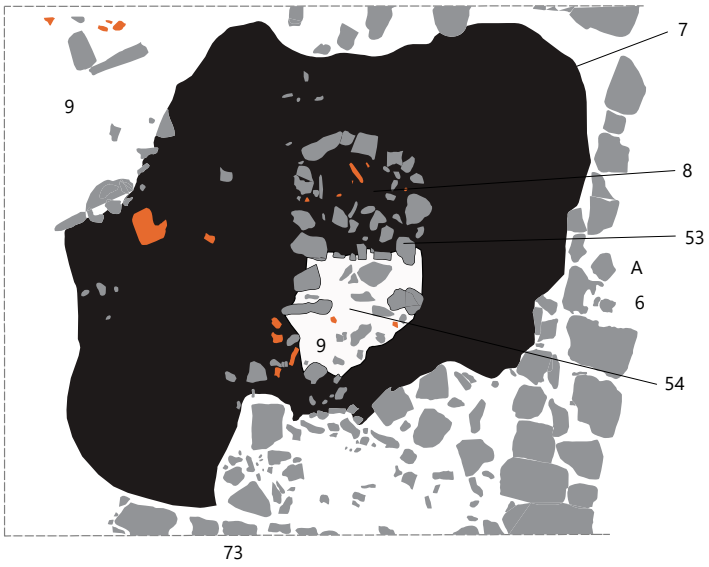

M 1 : 50

15 Katalog gradiva

V katalogu bomo predstavili izbor najdb z arheološkega najdišča Draga pri Beli Cerkvi. Pazili smo, da so zastopani vsi tipi oziroma oblike posod.

Najdbe so v katalogu zaradi številčenja stratigrafskih enot in metode izkopavanj predstavljene po sektorjih.

Posodam, ki so ali cele ali pa so bile tekom restavriranja v celoti zlepljene in ni bilo odlomka, nismo določili sestave. Zaradi nedoločanja sestave in majhnega števila primerov posod iz rimske dobe nismo združili v posamezne fakturne skupine.

Opis najdb sledi oblikovno-tehnološkem in tipološkem obrazcu, kakršnega predlaga Milena Horvat (Horvat 1989; Horvat 1999).

Gradivo hrani Dolenjski muzej, Novo mesto.

Kriteriji

Zrnatost (po Horvat 1999, 16)

zelo finozrnata (velikost vključkov do 0,25 mm),
finozrnata (velikost vključkov od 0,26 mm do 0,5 mm),
drobnozrnata (velikost vključkov od 0,51 mm do 2,0 mm),
grobozrnata (velikost vključkov od 2,01 mm do 3,0 mm),
zelo grobozrnata (velikost vključkov nad 3,0 mm).

Površina na otip (po Horvat 1989, 31)

raskava (čutimo ostre nepravilnosti kot smirkov papir),
hrapava (čutimo nepravilnosti),
gladka (nepravilnosti ne čutimo),
mazasta (če povlečemo s prstom po površini, delci od površine odstopijo in na prstu ostane sled),
prašnata (delci se ločijo od površine, a ne puščajo sledov na prstu).

Najdbe iz grobov oziroma sektorja I so restavrirali in jih predstavili na razstavi Draga pri Beli cerkvi, antična nekropola. Posode so bile restavrirane in premazane z mowilith 50 oziroma sintetično smolo zaradi utrjevanja površine.

Okrajšave

pr.	premer
dl.	dolžina
ohr.	ohranjen
š.	širina
v.	višina
rek.	rekonstruiran

Sektor I

1 sporadično, SE ?, kv. E, F/23, inv. št. P 6691
Vijček oziroma bikonično vretence. Barva: oranžnorjava; površina: hrapava; sestava: drobnozrnata; ohr. v. 2,2 cm; ohr. š. 3,4 cm.

2 SE 17, kv. B/26, inv. št. A 3857
Železno šilo, kvadratnega preseka. Dl. 13,6 cm, š. 0,6 cm.

3 sporadično, SE ?, kv. -A/28, inv. št. A 3135
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom, brez igle. Dl. 4,8 cm, š. 2,2 cm, v. 2,6 cm.

4 sporadično, SE ?, kv. H/10, inv. št. A 3136
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom, brez igle. Dl. 6,2 cm, š. 2,4 cm, v. 3 cm.

5 sporadično, SE ?, kv. -B/28, inv. št. A 3140
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom, delno ohranjena. Ohr. dl. 3,2 cm, š. 1,4 cm, v. 1,6 cm.

6 SE 19, kv. A/35, inv. št. A 3137
Bronasta kolenčasta fibula. Dl. 3,3 cm, š. 1,8 cm, v. 1,6 cm.

7 SE 77, kv. -A/30, inv. št. A 3139
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom, brez igle. Dl. 5,4 cm, š. 1,8 cm, v. 2,4 cm.

8 SE 17, kv. B/25, inv. št. A 3138
Lok in noga bronaste profilirane fibule. Ohr. dl. 3,4 cm, v. 1,6 cm.

9 SE 98, kv. -A/27, inv. št. A 3123
Železen podolgovat predmet. Dl. 17,6 cm, š. 1,6 cm.

10 SE 18, kv. A/30, inv. št. A 3124
Železen nož s trnastim nastavkom za držaj. Dl. 21,6 cm, š. 2,2 cm.

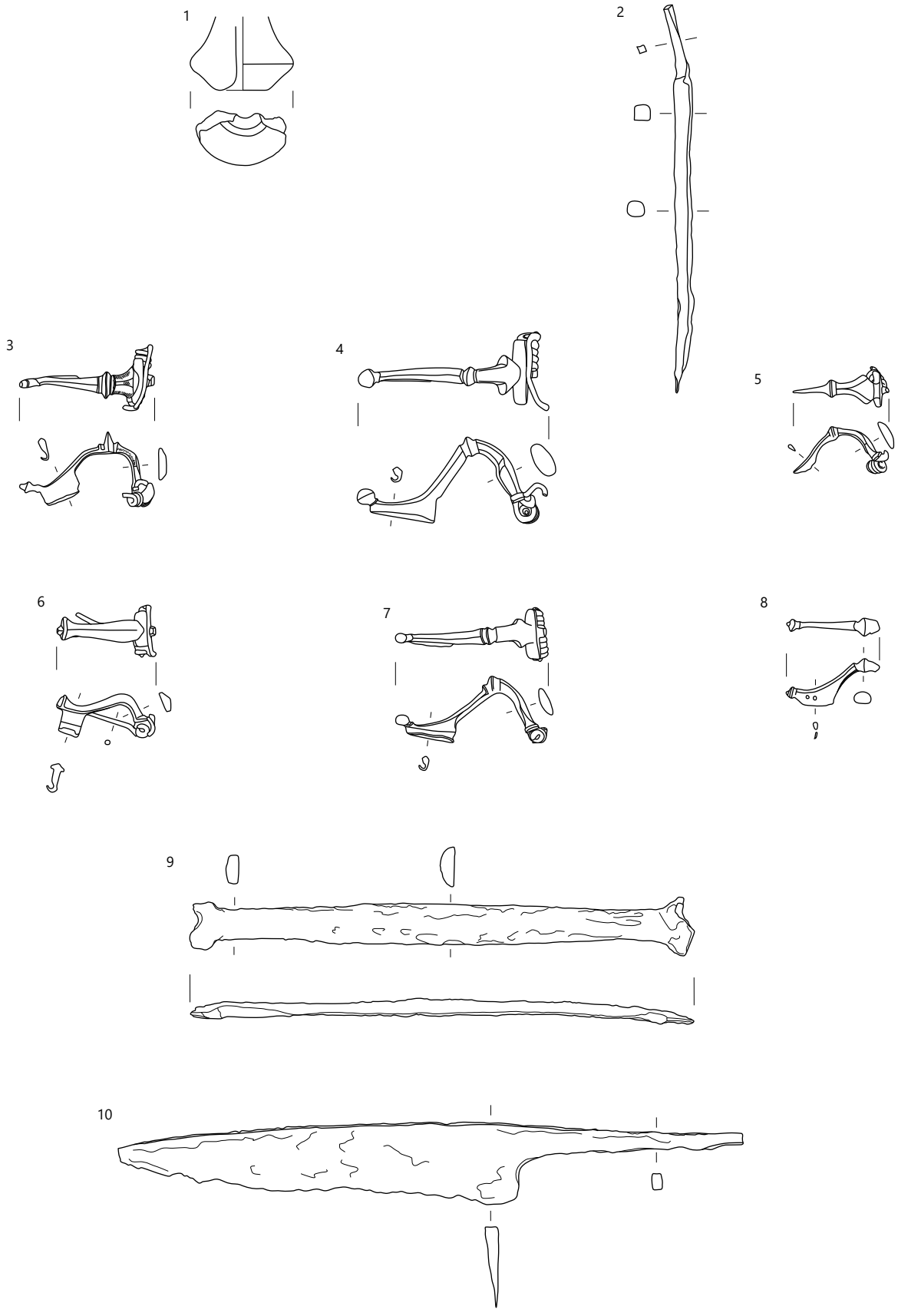

1–5 sporadične najdbe, **6** SE 19, **7** SE 77, **8** SE 17, **9** SE 98, **10** SE 18; merilo 1 : 2.

11 SE 17, kv. A/28, inv. št. A 3125
Železen ključ. Dl. 9,2, š. 2,2 cm.

12 SE 77, kv. -A/30, inv. št. A 3144
Ročaj: steklo. Dl. 2,7 cm š. 1,1 cm.

13 SE 181, kv. -A/30, inv. št. A 3143
Odlomek ustja čaše: zelenkasto steklo. Ohr. dl. 4,5 cm, ohr. v. 2,2 cm, rek. pr. 14,6 cm.

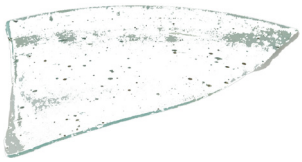

14 sporadično, inv. št. A 3141
Odlomek ustja: modro steklo. Ohr. dl. 5, 2 cm, ohr. v. 2 cm, rek. pr. 8 cm.

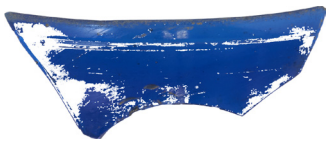

15 SE 10, kv. G/10, inv. št. A 3149
Bronasto pisalo – stilus. Dl. 14 cm, pr. 0,5 cm.

16 kv. A/29, inv. št. A 3147
Železen piramidalen predmet na kamnitem bloku – klin za nagrobne plošče.
Dl. 6,2 cm,
š. 1, 6 do 3,4 cm.

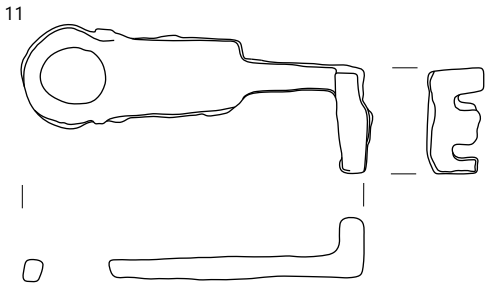

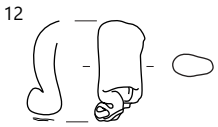

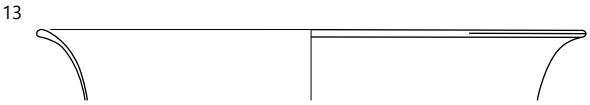

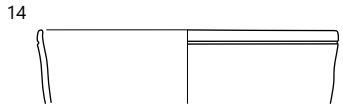

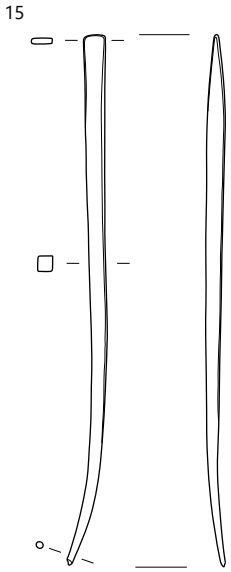

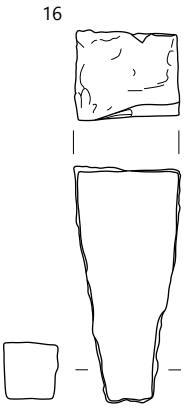

11 SE 17, **12** SE 77, **13** SE 181, **14** sporadična najdba, **15** SE 10, **16** SE ?; merilo 1 : 2.

17 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2921
Delno ohranjena bronasta po vsej verjetnosti profilirana fibula z železno peresovino in iglo. Ohr. dl. 4,4 cm, š. 2,8 cm.

18 in **19** grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2925
Razpolovljena trakasta železna zakovica. Ohr. dl. 4,2 cm, š. 0,4 cm.

20 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2923
Delno ohranjena železna igla. Ohr. dl. 5 cm, pr. 0,25 cm.

21 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2924
Delno ohranjena železna igla. Ohr. dl. 4,6 cm, pr. 0,20 cm.

22 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2922
Železen okov iz pločevine. Ohr. dl. 9 cm, š. 4,4 cm.

23 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2920
Balzamarij; zelenkasto steklo, delno poškodovan oziroma staljen. Dl. 8,2 cm, pr. 1,2 cm.
Najden je bil v skledi **G26**.

24 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2918
Čaša: keramika; izdelava: na vretenu, barva: črna; površina: hrapava; pr. 7,4 cm, v. 8,8 cm.

25 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2914
Oljenka: keramika; izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 8,8 cm, š. 5,7 cm.

26 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2913
Skleda: keramika. Pod ustjem je kanelura. Izdelava: na vretenu, barva: črna; površina: gladka; pr. 32 cm, v. 13 cm.

27 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2916
Lonček: keramika. Na ustju ima tri predrtine, najširši obod ostenja ima liniji okrasa narejenega s koleščkom. Izdelava: na vretenu;
barva: neenakomerna svetlo in temno siva;
površina: gladka;
pr. 9,8 cm, v. 12,5 cm.

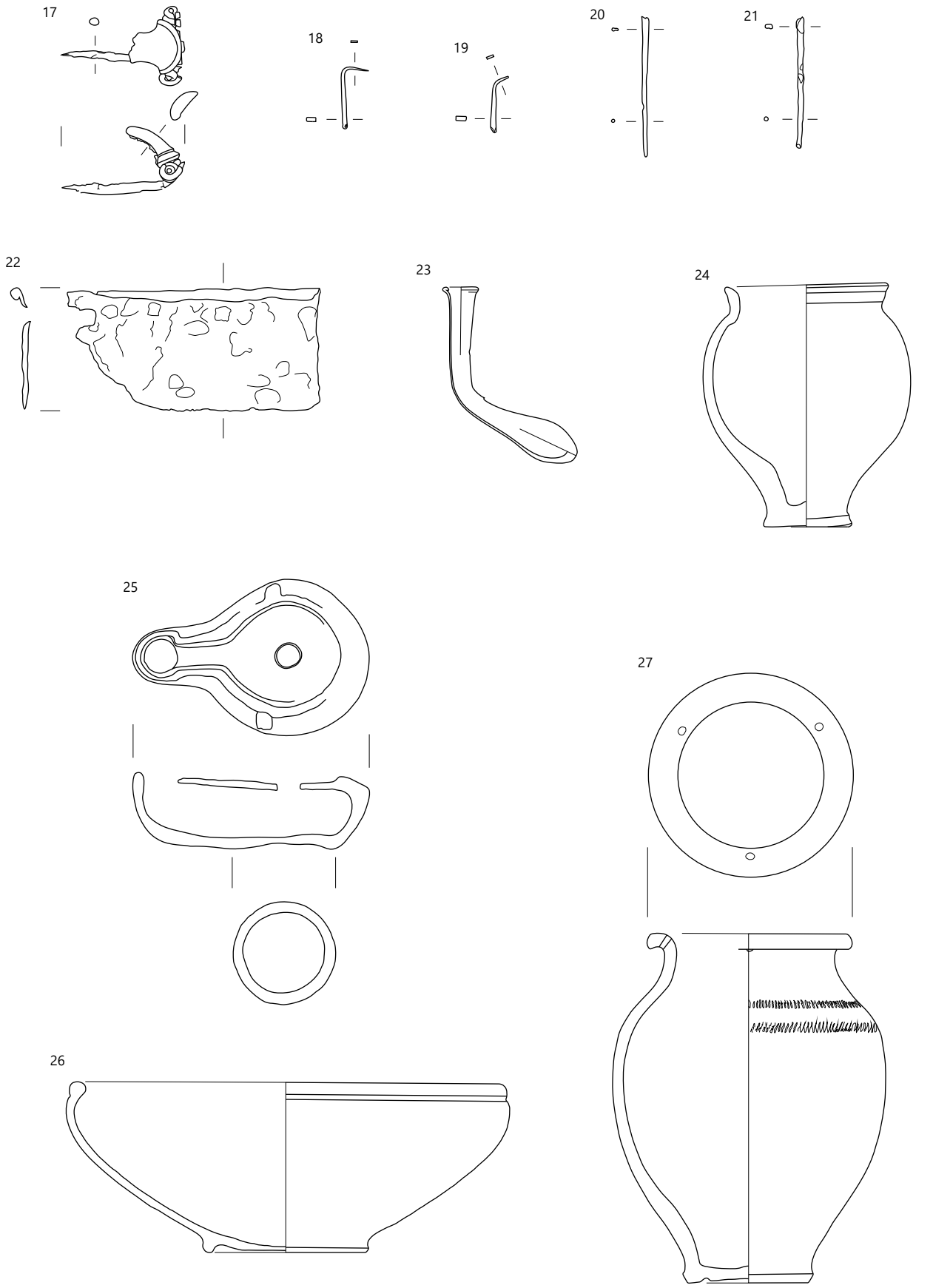

Grob 1 – SE 47; **26** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

28 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2917
Lonec: keramika. Okrašen je s kanelurami. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 19,8 cm, v. 22 cm.

29 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2912
Hišasta žara: keramika. Delno ohranjena; izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; barva: oranžnorjava, na sredini pas rdečerjavega premaza; površina: prašnata; pr. 22 cm, ohr. v. 24 cm.

30 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2911
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in pravokotno odprtino: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka; pr. 21,6 cm, v. 32,1 cm.

31 grob 1, SE 47, kv. A/28, inv. št. A 2915
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in odprtino v obliki trapeza: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 23,6 cm, v. 37,2 cm.

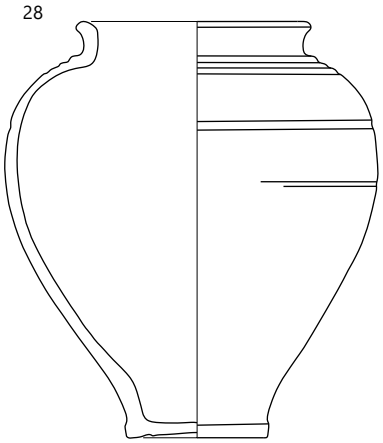

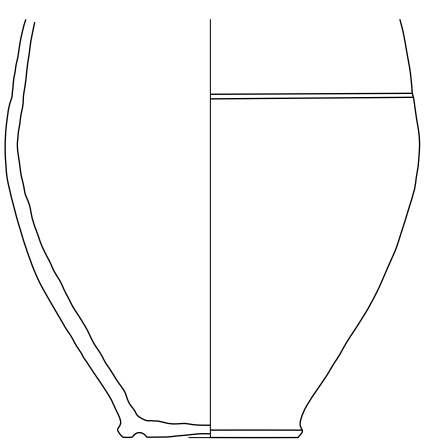

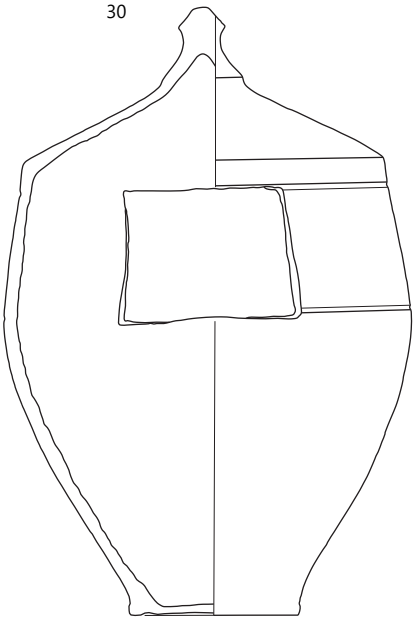

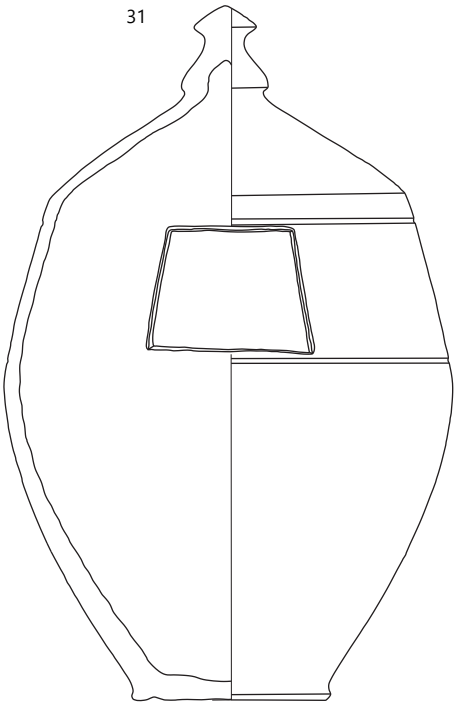

Grob 1 – SE 47, merilo 1 : 4.

32 grob 2, SE 207, kv. B/28, inv. št. A 2932
Bronasta kolenčasta fibula s polkrožno oporno ploščico za peresovino. Dl. 3,5 cm, š. 2,4 cm, v. 2 cm.

33 grob 2, SE 83, kv. B/28, inv. št. A 2927
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 9,4 cm, š. 6 cm.

34 grob 2, SE 83, kv. B/28, inv. št. A 2930
Čaša: keramika. Najdena v loncu G37. Ustje je poudarjeno z dvema kanelurama, prav tako tudi prehod ostenja v dno. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 7 cm, v. 9 cm.

35 grob 2, SE 83, kv. B/28, inv. št. A 2928
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno z linijama okrasa, narejenega s koleščkom. Izdelava: na vretenu; barva: siva; površina: gladka; pr. 24,5 cm, v. 10,5 cm.

36 grob 2, SE 83, kv. B/28, inv. št. A 2929
Skleda: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna svetlo do temno siva s črnim premazom; površina: gladka; pr. 29,2 cm, ohr. v. 12,4 cm.

37 grob 2, SE 83, kv. B/28, inv. št. A 2926
Lonec z narebrenim cilindričnim vratom: keramika. Ostenje je okrašeno z linijama okrasa, narejenega s koleščkom. Izdelava: na vretenu; barva: siva; površina: gladka; pr. 22,8 cm, v. 26,8 cm.

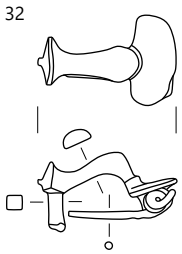

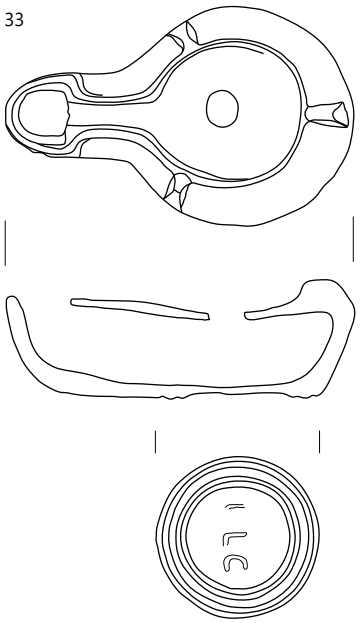

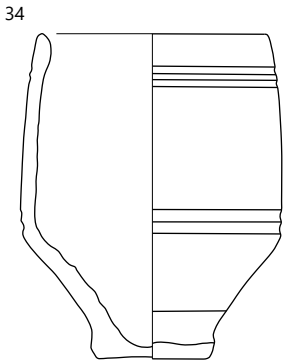

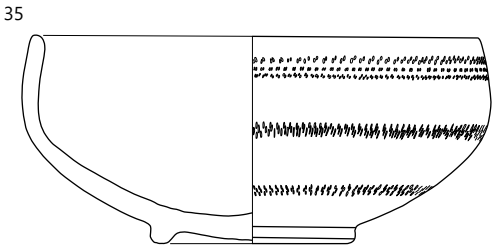

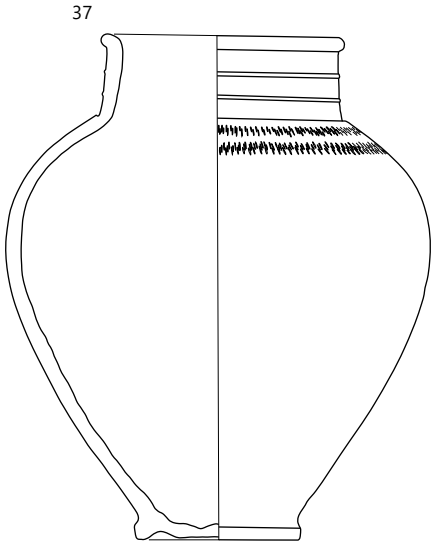

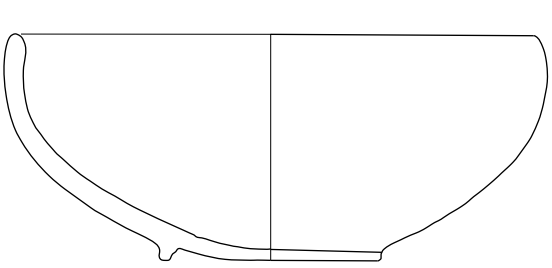

32 grob 2 – SE 207, **33–37** grob 2 – SE 83; **35–37** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

38 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2939
Bronasta močno profilirana fibula. Dl. 4,6 cm, š. 2,2 cm, v. 1,8 cm.

39 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2940
Bronasta kolenčasta fibula s polkrožno oporno ploščico za peresovino. Dl. 3,4 cm, š. 1,8 cm, v. 2 cm.

40 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2944
Odlomek bronaste tordirane žice s kaveljčkom. Ohr. dl. 2 cm.

41 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2943
Železen žebelj s pravokotno glavico, zvit. Dl. 3,1 cm.

42 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2941
Bronast novec. As M. Avrelija. Pr. 0,26 cm.

43 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2942
Bronast novec. As M. Avrelija (Faustina II). Pr. 0,26 cm.

44 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2936
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 10,4 cm, š. 7,4cm.

45 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2937
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 10,4 cm, š. 6,8 cm.

46 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2934
Lonec: keramika. Vrat je okrašen s kanelurami. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna od svetlo do temno siva; površina: gladka; pr. 16,4 cm, v. 24 cm.

47 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2935
Skleda: keramika. V notranjosti ima na dnu okras izdelan s koleščkom, na zunanji strani je na dnu upodobljeno kolo, na najširšem obodu ostenja je kanelura. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava in rdečkastorjav premaz; površina: gladka; pr. 24,8 cm, v. 9,6 cm.

48 grob 3, SE 66, kv. A/31, inv. št. A 2933
Hišasta žara s stožčastim zaključkom in pravokotno odprtino: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka; pr. 22,6 cm, v. 32,1 cm.

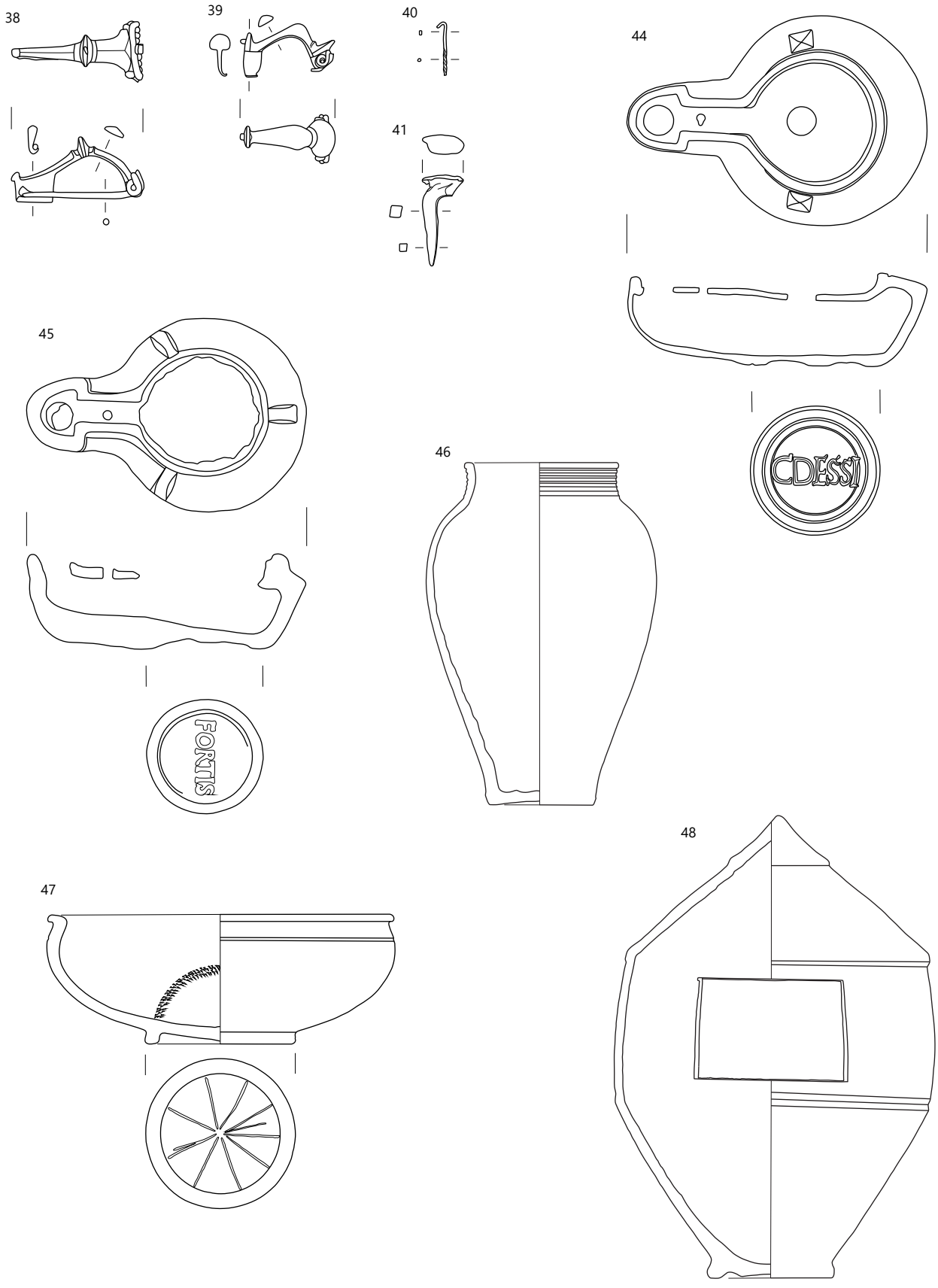

Grob 3 – SE 66; **46–48** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

49 in **50** grob 5, SE 138, kv. -A/31, inv. št. A 2953
Razpolovljen železen okov. Dl. (**G49**) 3 cm, dl. (**G50**) 2,4 cm in pr. 0,4 cm.

51 grob 5, SE 138, kv. -A/31, inv. št. A 3856
Lonec: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: grobozrnata; barva: rumenkasto rjava; okras: navpično metličenje; površina: hrapava; pr. 23,8 cm, v. 28,4 cm.

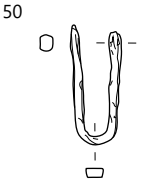

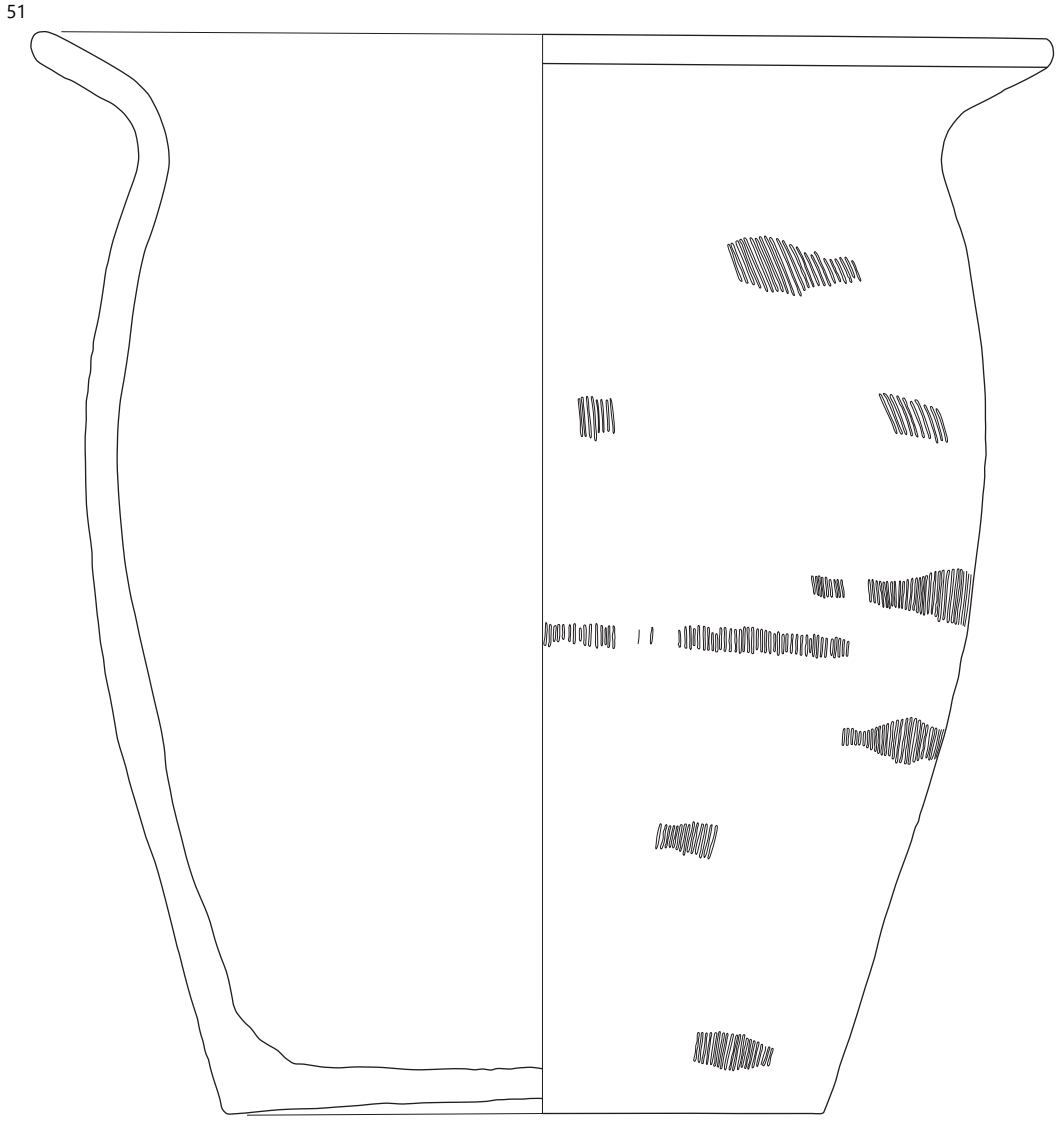

Grob 5 – SE 138; merilo 1 : 2.

52 grob 6, SE 116, kv. -A/28, inv. št. A 2957
Oljenka z ročajem. Izdelava: na vretenu; sestava: zelo finozrnata; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka in prašnata. Ohr. dl. 7,8 cm, ohr. š. 5,4 cm.

53 grob 6, SE 116, kv. -A/28, inv. št. A 2958
Čaša: keramika. Najdena v vrču **G55**. Izdelava: na vretenu; barva: zelo temno siva oziroma črna; površina: gladka. Pr. 8,4 cm, v. 12 cm.

54 grob 6, SE 116, kv. -A/28, inv. št. A 2956
Skleda: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: siva; površina: gladka. Pr. 24,2 cm, v. 12,3 cm.

55 grob 6, SE 116, kv. -A/28, inv. št. A 2955
Vrč: keramika. Na izvihanem ustju ima predrtini, okrašen je z rebri in s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka; pr. 21,6 cm, v. 30,4 cm.

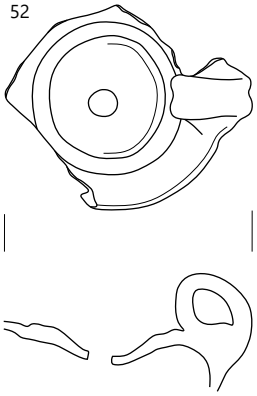

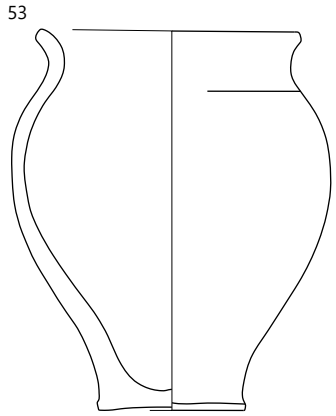

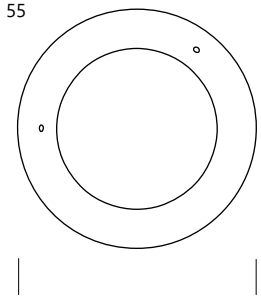

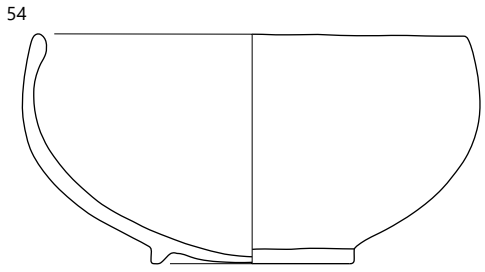

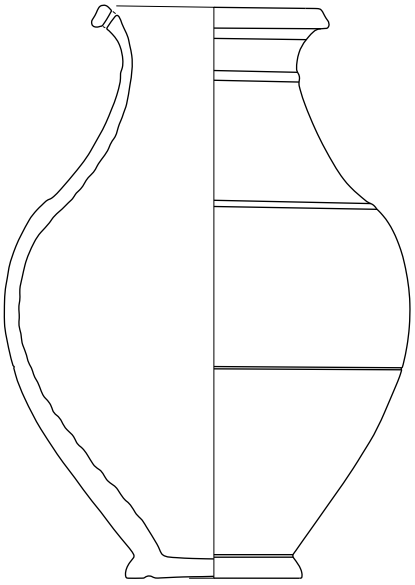

Grob 6 – SE 116; **54–55** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

56 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2974
Bronasta kolenčasta fibula z dvema oz. razpolovljenim lokom. Dl. 2, 7 cm, š. 2 cm, v. 1,3 cm.

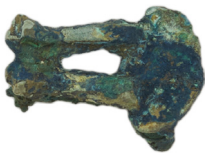

57 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2972
Železen predmet, odlomek. Dl. 2,6 cm, š. 0,8 cm.

58 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2970
Železen predmet z uvitim zaključkom, odlomek. Izkopan je bil v loncu **G67**. Dl. 7,2 cm, š. 0,6 cm.

59 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2969
Železen predmet z uvitim zaključkom, odlomek. Izkopan je bil v loncu **G67**. Dl. 7,2 cm, š. 6,8 cm.

60 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2975
Okrogla bronasta fibula s sklenjenim pravokotnim podaljškom in železno iglo. Dl. 6 cm, š. 4,8 cm.

61 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A2973
Bronast novec, močno izrabljen.

62 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2968
Železen nož, s trakastim nastavkom za držaj, ki se zaključi z zanko. Dl. 18,4 cm, š. 1,2 do 2 cm.

63 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2965
Oljenka z ročajem: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka. Dl. 9,8 cm, š. 7,2 cm.

64 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2964
Čaša: keramika.[1] Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 8 cm, v. 9,4 cm.

65 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2960
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno s pasom linij oziroma vrezov, narejenih s koleščkom. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 30 cm, v. 13,8 cm.

66 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2961
Lonec: keramika. Ustje je okrašeno z linijama vrezov, ostenje pa s kanelurami. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 21 cm, v. 26 cm.

67 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2962
Lonec: keramika. Ostenje okrašeno s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; pr. 22,4 cm, v. 25,6 cm.

1 Najdena v eni izmed posod v grobu 7, ker je ni navedene med grobnim inventarjem tekom izkopavanj.

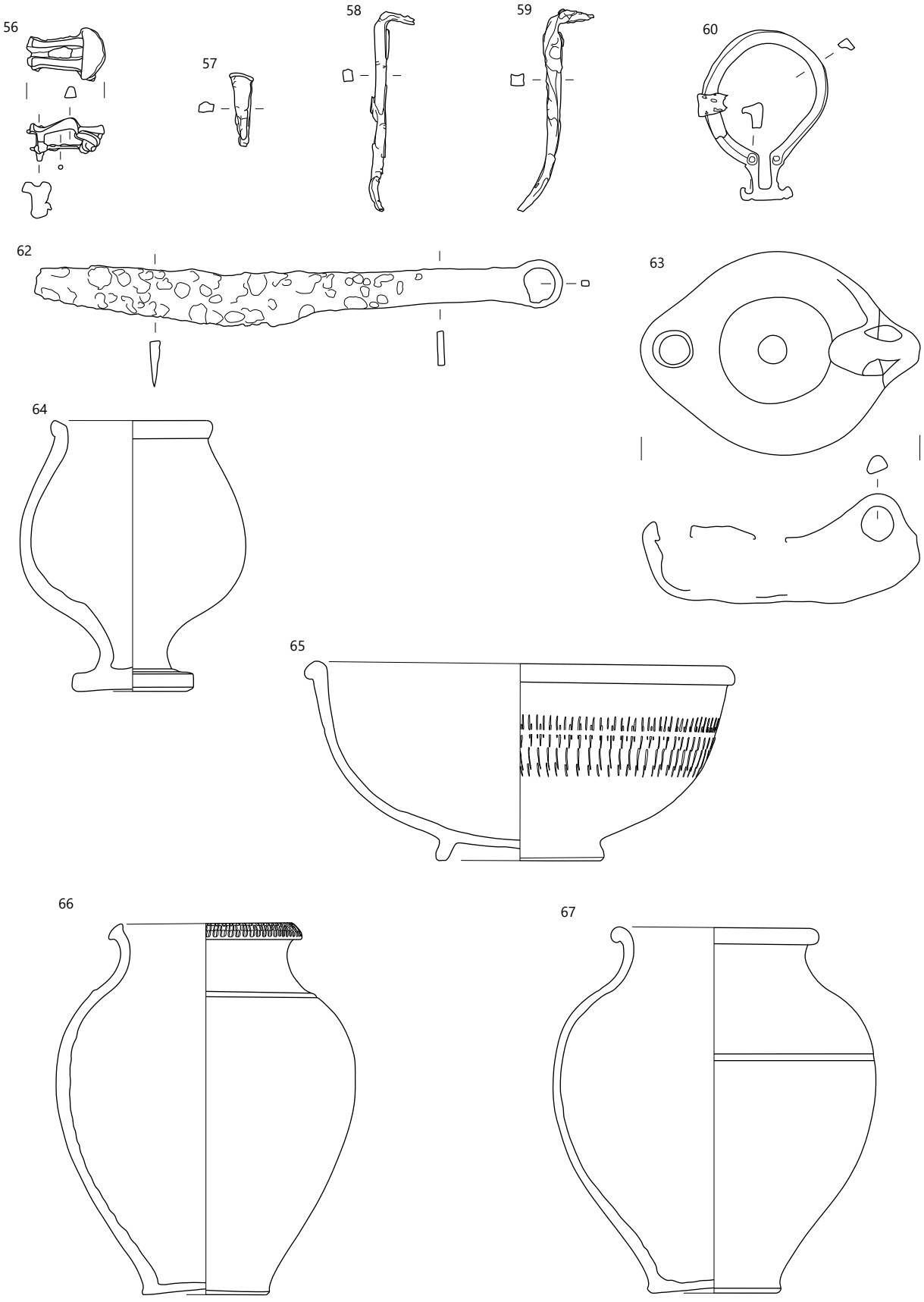

Grob 7 – SE 150; **65–67** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

68 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2959
Hišasta žara z zaključkom v obliki petelina in odprtino v obliki trapeza: keramika. Petelin je okrašen z vrezi. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 22 cm, v. 32,8 cm.

69 grob 7, SE 150, kv. -A, -B/28, inv. št. A 2963
Hišasta žara z zaključkom v obliki petelina in pravokotno odprtino: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka; pr. 18,6 cm, v. 33,6 cm.

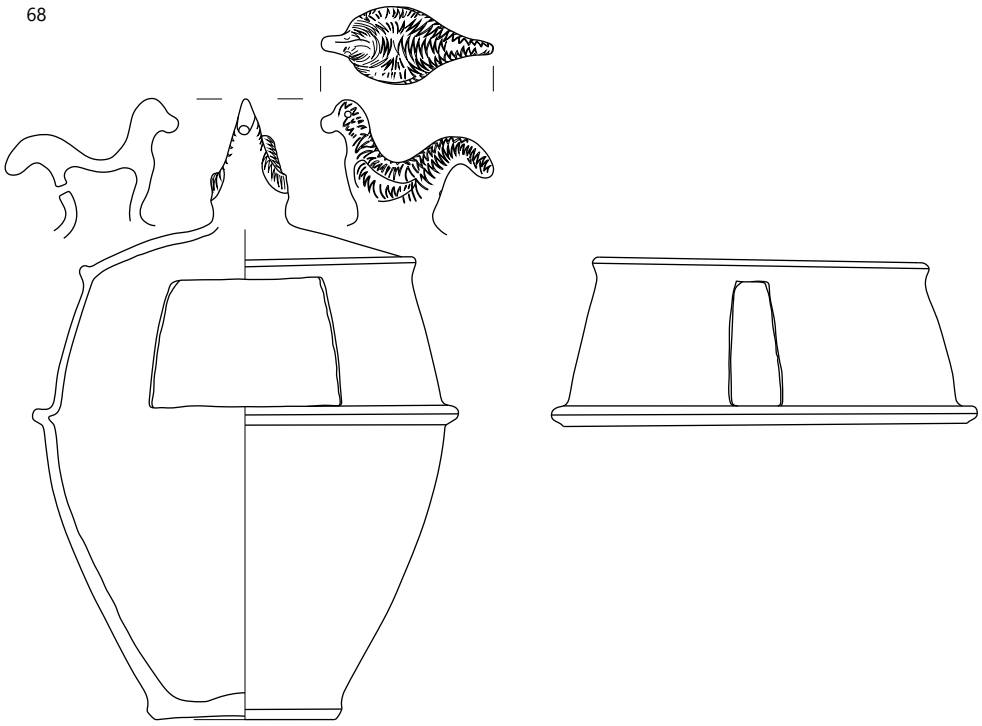

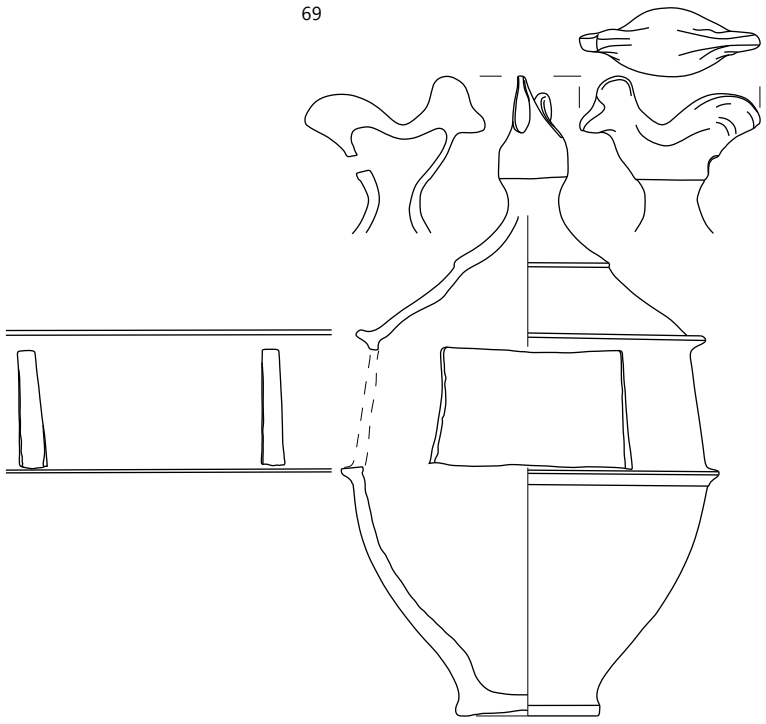

Grob 7 – SE 150, merilo 1 : 4.

70 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2986
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom. Ohr. dl. 3 cm, š. 2,4 cm, v. 2,4 cm.

71 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2985
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom. Dl. 3,6 cm, š. 2 cm, v. 1,4 cm.

72 in **73** grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2987
Dela bronaste močno profilirane fibule z gumbom. Š. 1,8 cm.

74 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2990
Železen predmet, žebelj. Ohr. dl. 3,8 cm, š. 1 cm.

75 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2988
Odlomek bronaste žice. Ohr. dl. 1,4 cm.

76 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2991
Železen predmet. Dl. 4,4 cm, š. 0,7 cm.

77 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2989
Bronast novec, dobro ohranjen.

78 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2980
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 8,7 cm, š. 5,8 cm.

79 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2979
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 9 cm, š. 6,2 cm.

80 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2984
Steklenica s trakastim ročajem; Izdelava: kalup; barva: zelenkasta. Pr. 8 cm, v. 10,6 cm.

81 grob 8, SE 214, kv. -A/30–31, inv. št. A 2983
Steklenička s kroglastim telesom in bronasto žico oziroma ročajem. Pr. 7,2 cm, v. 8 cm.

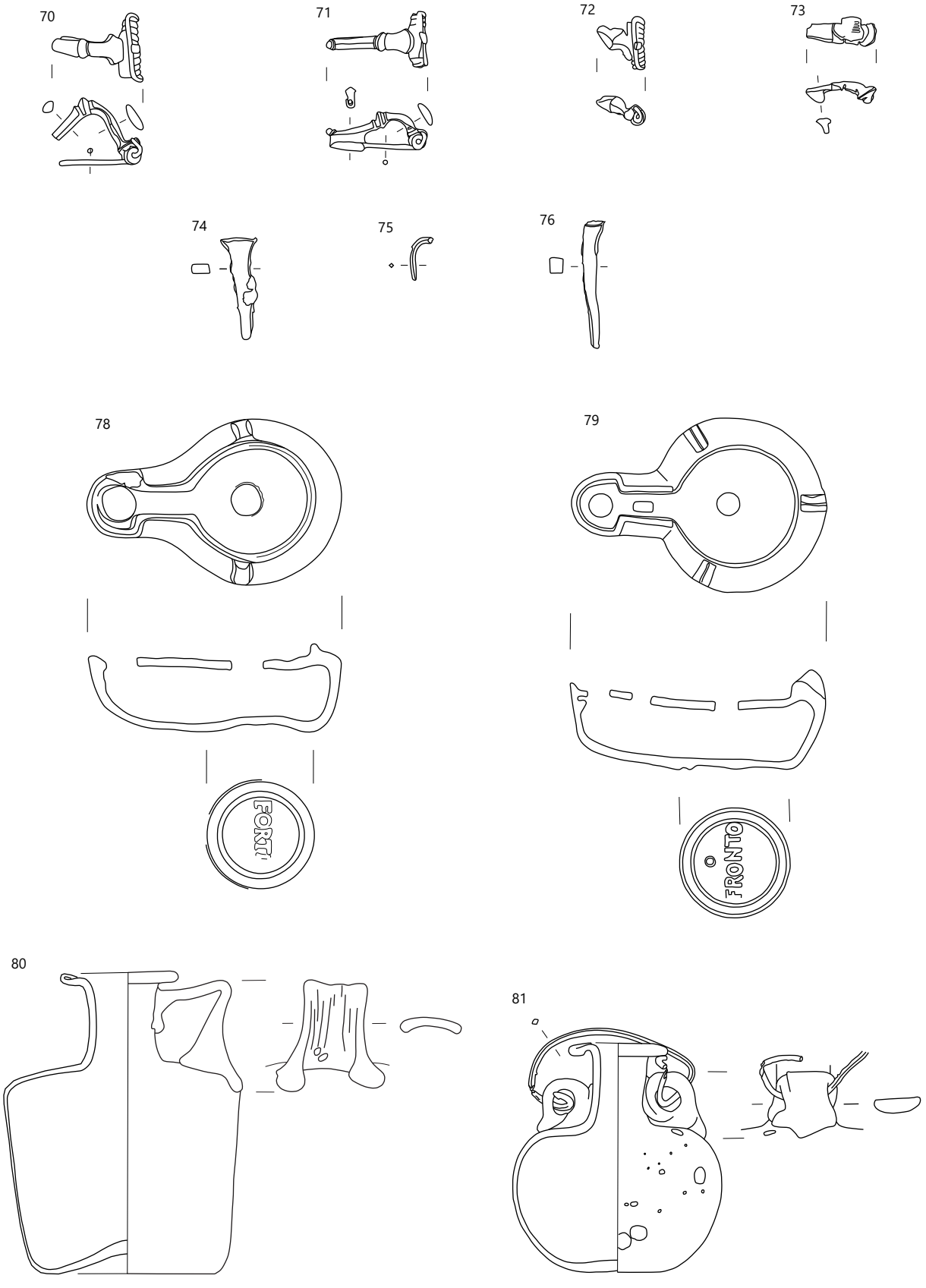

70–80 grob 8 – SE 145, **81** grob 8 – SE 214; merilo 1 : 2.

82 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2981
Lonček: keramika. Ostenje je okrašeno z navpičnim metličenjem. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna od temno siva do črna; površina; hrapava. Pr. 8 cm, v. 9 cm.

83 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2978
Lonec z narebrenim cilindričnim vratom: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: siva s črnim premazom; površina: gladka. Pr. 20,8 cm, v. 21,2 cm.

84 grob 8, SE 145, kv. -A/30–31, inv. št. A 2977
Lonec: keramika. Vrat pod izvihanim ustjem je okrašen z rebrom. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka. Pr. 41,2 cm, v. 44 cm.

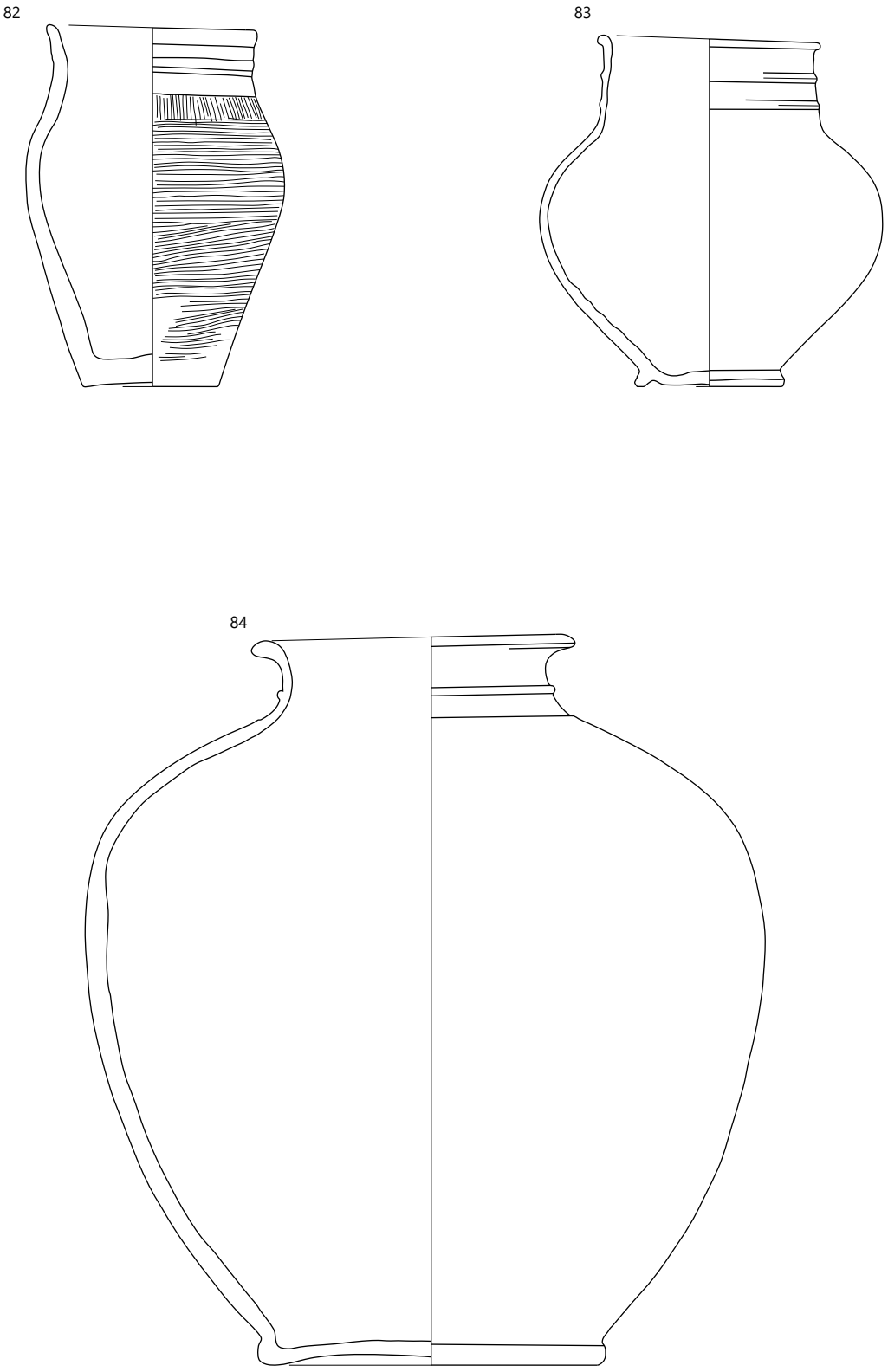

Grob 8 – SE 145, **82** merilo 1 : 2, **ostalo** merilo 1 : 4.

85 grob 9, SE 120, kv. -A/29, inv. št. A 2992
Lonec: keramika. Ostenje je okrašeno z vodoravnim in navpičnim metličenjem. Izdelava: na vretenu; sestava: drobnozrnata; barva: neenakomerna od oranžno do sivorjava; površina: hrapava.
Pr. 19,8 cm, v. 25 cm.

85

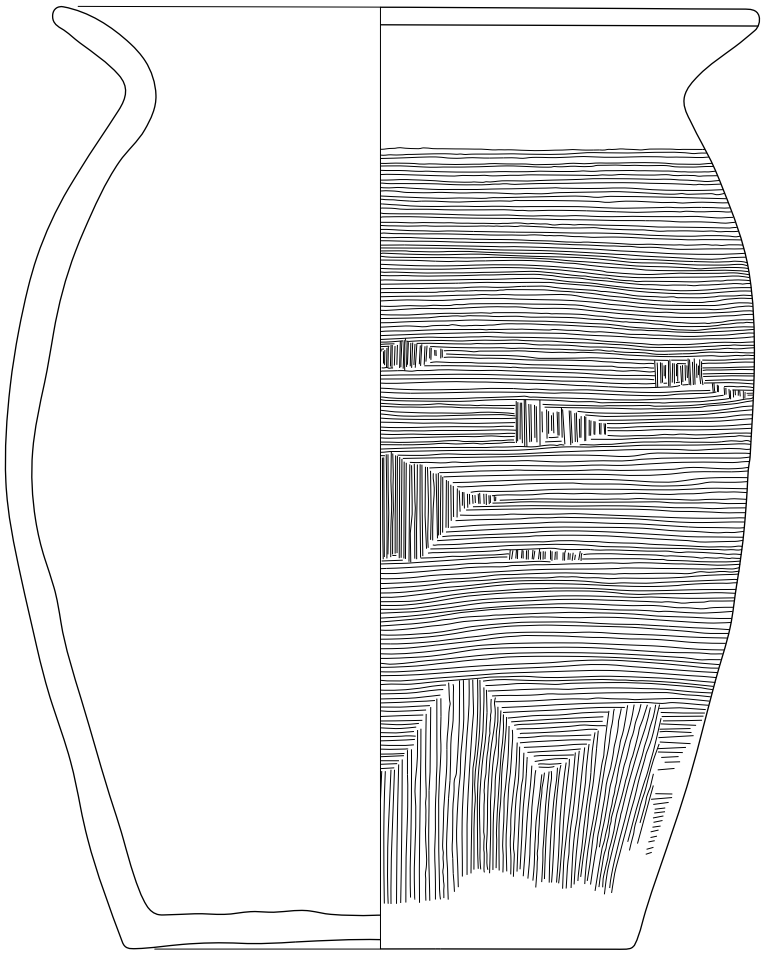

Grob 9 – SE 120, merilo 1 : 2.

86 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3010
Železna igla. Dl. 3,9 cm

87 grob 10, SE 157, kv. -B/27 inv. št. A 3011
Železna igla. Dl. 3,5 cm

88 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3005
Bronast obroček. Pr. 3 cm.

89 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3006
Bronast obroček. Pr. 3,9 cm.

90 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3003
Železna pasna spona z bronasto zakovico. Dl. 5,4 cm, š. 2,2 cm.

91 grob 10, SE 211, kv. -B/27, inv. št. A 3004
Železen nož s trakastim ročajem, ki se zaključi s presegajočo zanko in obročkom. Dl. 27 cm, š. 3,4 cm.

92 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3009
Bronast novec, poškodovan. Pr. 2,3 cm.

93 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3008
Bronast novec. Pr. 2,4 cm.

94 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3007
Bronast novec. Pr. 2,3 cm.

95 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 2997
Oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 8,3 cm, š. 5,8 cm.

96 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 2998
Oljenka z ročajem: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava; površina: gladka. Ohr. dl. 10 cm, š. 8,2 cm.

97 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3002
Čaša: keramika. Ostenje je okrašeno s kanelurama. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 6,2, v. 11,2 cm.

98 grob 10, SE 157, kv. -B/27
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno s kanelurama in okrasom, narejenim s koleščkom, ki obdajajo s pečati okrašen pas. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 27,6 cm, v. 14,4 cm.

99 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 2999
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno s kanelurama in okrasom, narejenim s koleščkom, ki obdajajo s pečati okrašen pas. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 29 cm, v. 15,3 cm

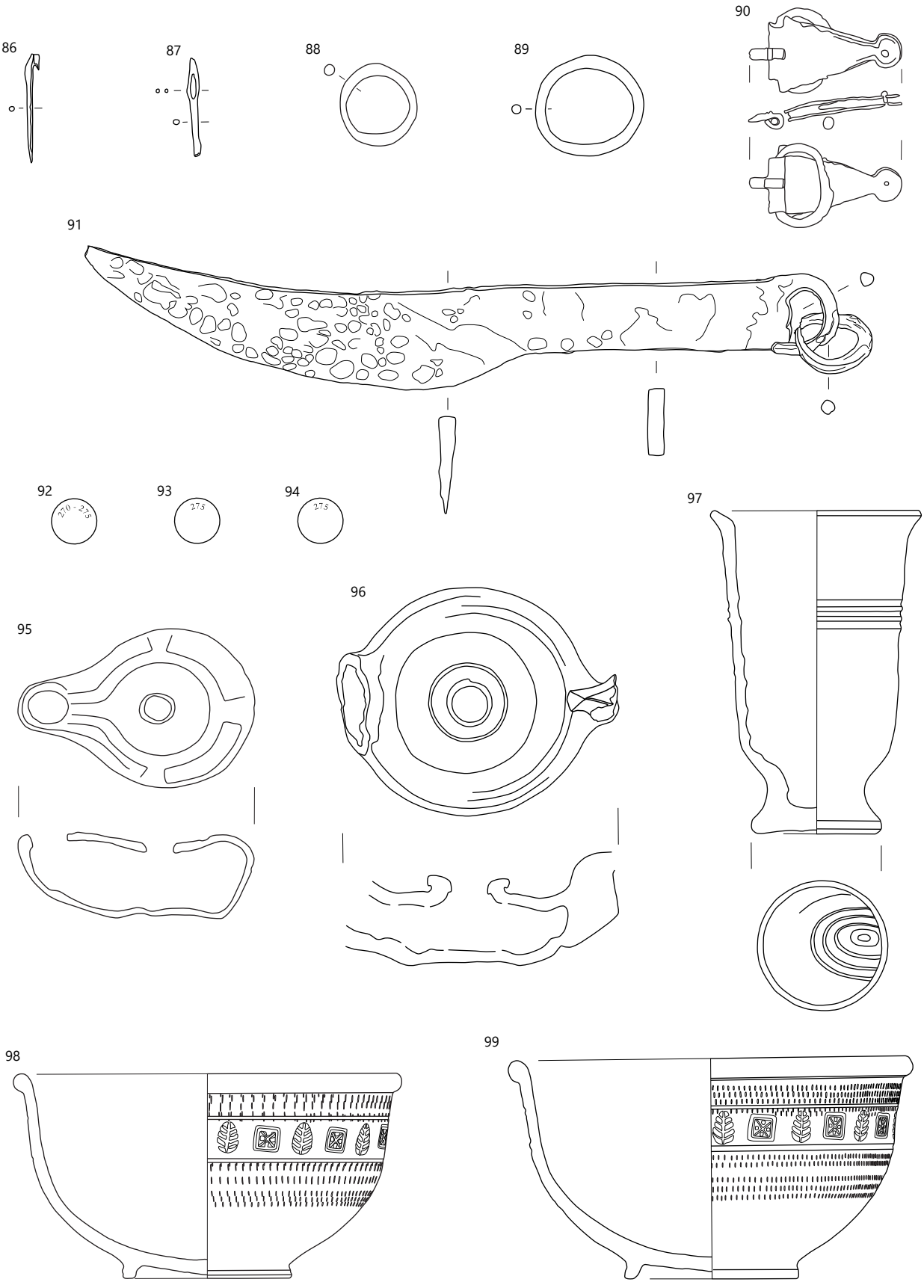

86–90, 92–99 grob 10 – SE 157, **91** grob 10 – SE 211; **98–99** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

100 grob 10, SE 211, kv. -B/27, inv. št. A 2996
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno s kaneluro in okrasom, narejenim s koleščkom. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 28,8 cm, v. 15,2 cm.

101 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 3001
Lonec: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 18 cm, v. 22,4 cm.

102 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 2994
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in pravokotno odprtino ter profiliranim okrasom: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 22,8 cm, v. 33,2 cm

103 grob 10, SE 157, kv. -B/27, inv. št. A 2995
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in pravokotno odprtino. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 21,6 cm, v. 30,4 cm.

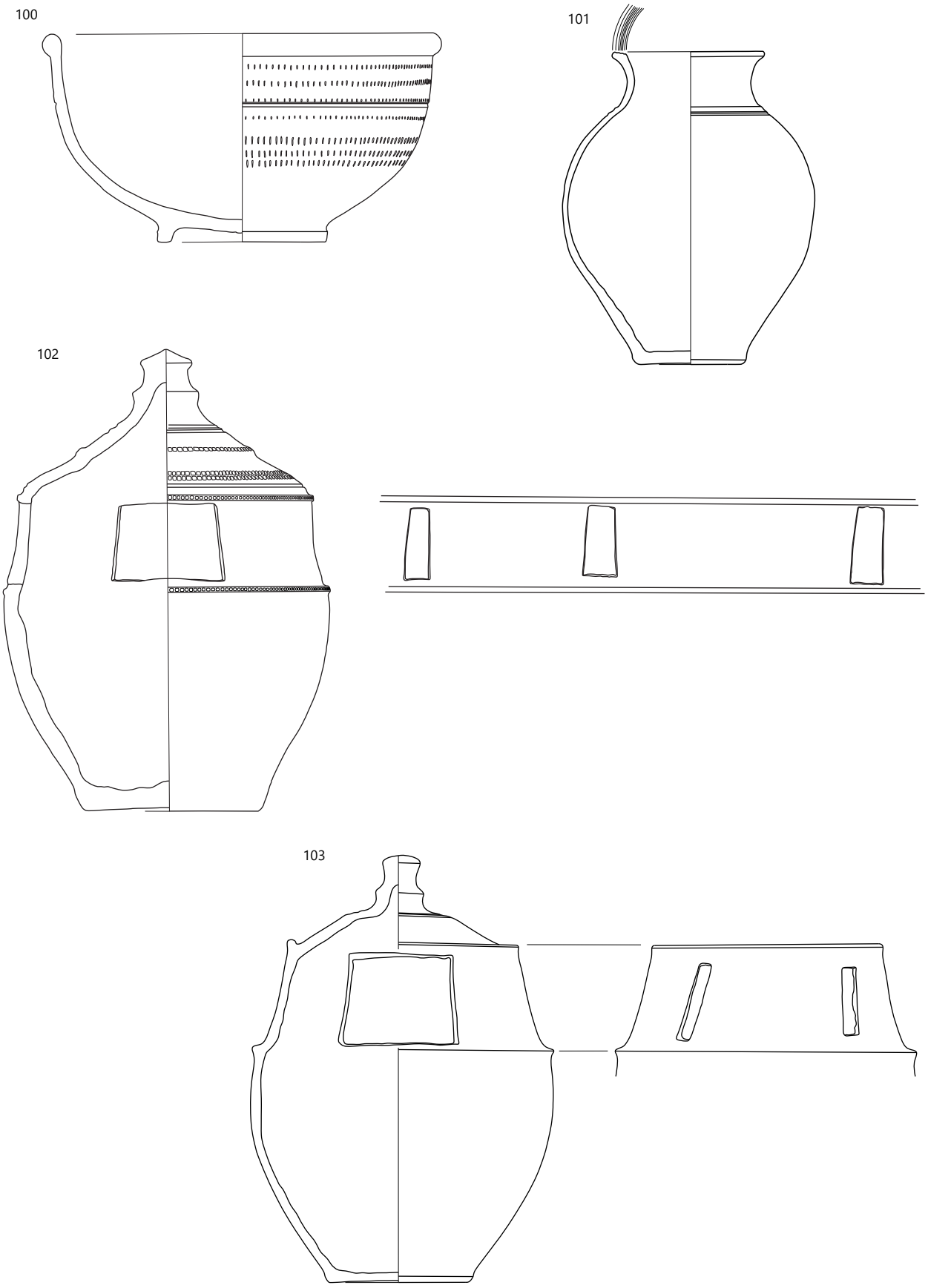

100 grob 10 – SE 211, **101–103** grob 10 – SE 157; merilo 1 : 4.

104 grob 11, SE kv. -A/31, 32, inv. št. A 3018
Železna omega fibula s spiralno uvitima koncema. Pr. 5,4 cm.

105 grob 11, SE kv. -A/31, 32, inv. št. A 3020
Bronast obrabljen in poškodovan novec. Pr. 1,8 cm.

106 grob 11, SE kv. -A/31, 32, inv. št. A 3019
Bronast obrabljen in poškodovan novec. Pr. 1,9 cm.

107 grob 11, SE 114, kv. -A/31,32, inv. št. A 3021
Odlomek cevastega ustja steklene posode. Izdelava: v kalupu; barva: zelenkasta. Ohr. dl. 2,7 cm, ohr. š. 1,2 cm, rek. pr. 4,8 cm.

108 grob 11, SE 114, kv. -A/31,32, inv. št. A 3017
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno z vodoravnim metličenjem. Izdelava: na vretenu; sestava: drobnozrnata; barva: neenakomerna siva do temno siva; površina: hrapava. Pr. 22,4 cm, v. 16 cm.

109 grob 11, SE 114, kv. -A/31,32, inv. št. A 3016
Lonec: keramika. Ostenje je okrašeno z vodoravnim metličenjem. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna siva do temno siva; površina: hrapava. Pr. 13 cm, v. 16 cm.

110 grob 11, SE 114, kv. -A/31,32, inv. št. A 3015
Lonec: keramika. Ostenje je okrašeno z vodoravnim metličenjem. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna siva do temno siva; površina: hrapava. Pr. 19 cm, v. 19,4 cm.

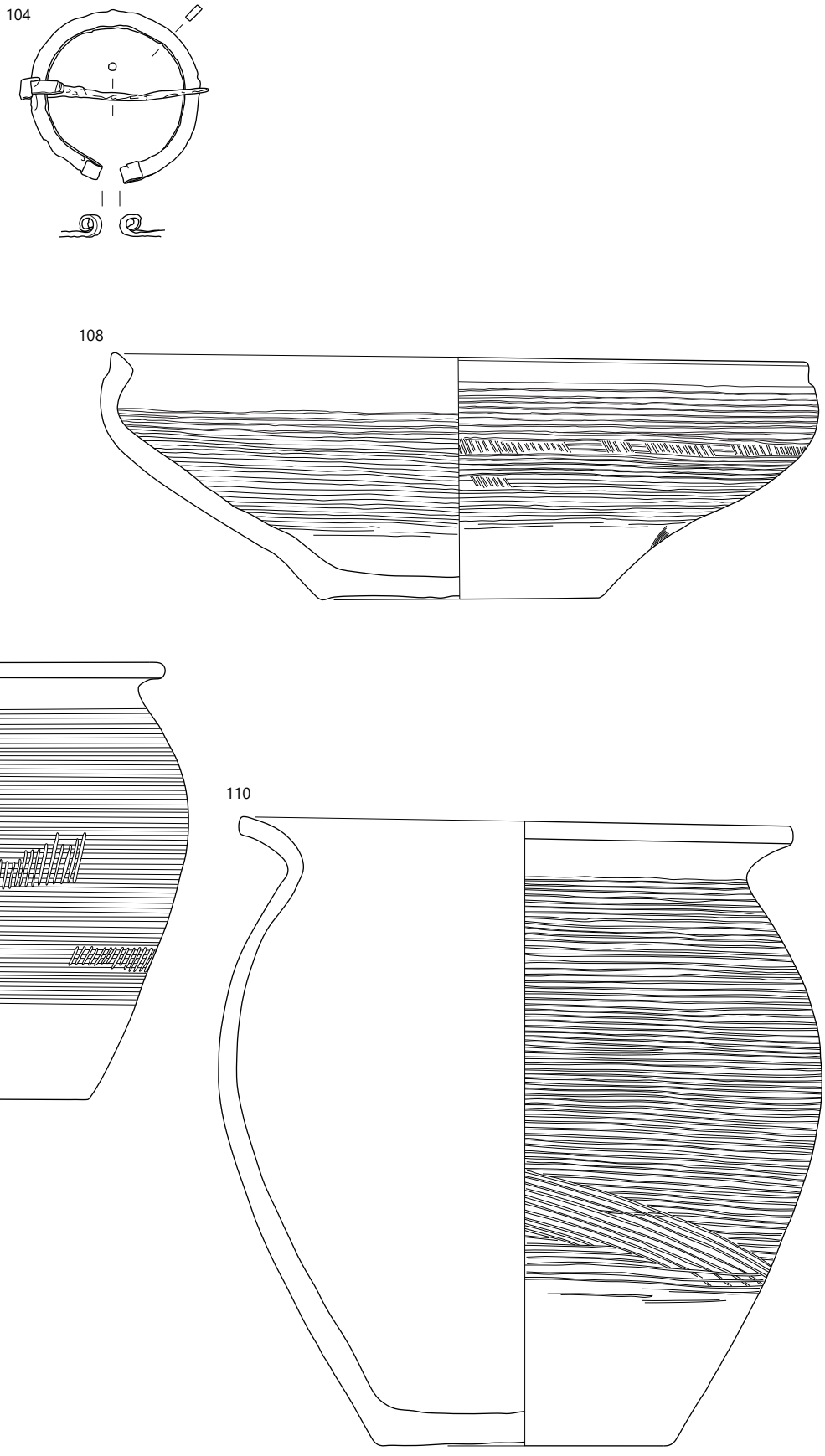

104–106 grob 11 – SE ?, **107–110** grob 11 – SE 114; merilo 1 : 2.

111 grob 14, SE 204, kv. -B/31, inv. št. A 3048
Bronasta pravokotna zanka iz žice. Dl. 2,8 cm, š. 14 cm.

112 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3047
Bronasta kolenčasta fibula s pravokotno oporno ploščico. Okrog igle je ovita bronasta zanka. Dl. 3,2 cm, š. 2,4 cm, v. 1,8 cm.

113 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3046
Železen nož s trnastim nastavkom za držaj. Ohr. dl. 17 cm, š. 2 cm.

114 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3041
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu, barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 10,3 cm, š. 6,8 cm.

115 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3040
Čaša: keramika. Ostenje je okrašeno s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka in prašnata. Pr. 8,4 cm, v. 7,2 cm.

116 grob 14, SE 204, kv. -B/31, inv. št. A 3039
Lonec: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: temno siva s črnim premazom; površina: gladka. Pr. 11,4 cm, v. 14,4 cm.

117 grob 14, SE 204, kv. -B/31, inv. št. A 3038
Lonec: keramika. Vrat je okrašen z rebrom. Izdelava: na vretenu; barva: rumenorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 12,4 cm, v. 18 cm.

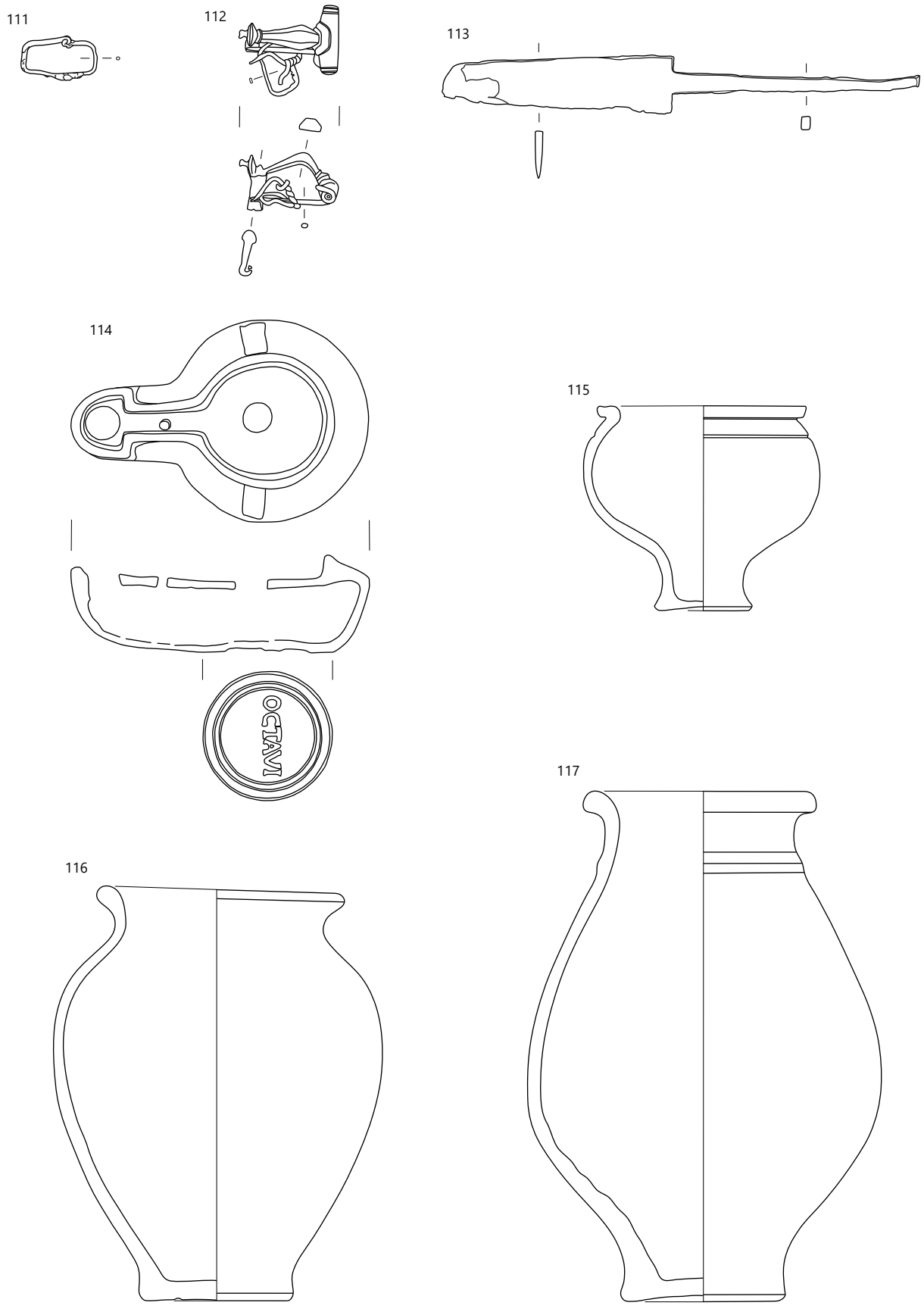

111, 116–117 grob 14 – SE 204, **112–115** grob 14 – SE 166; merilo 1 : 2.

118 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3037
Lonec: keramika. Ostenje je okrašeno s kanelurami. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka. Pr. 24 cm, v. 28,4 cm.

119 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3036
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in trapezno odprtino: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka; pr. 20,4 cm, v. 32,8 cm.

120 grob 14, SE 166, kv. -B/31, inv. št. A 3035
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in trapezno odprtino: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka; pr. 21,4 cm, v. 34,3 cm.

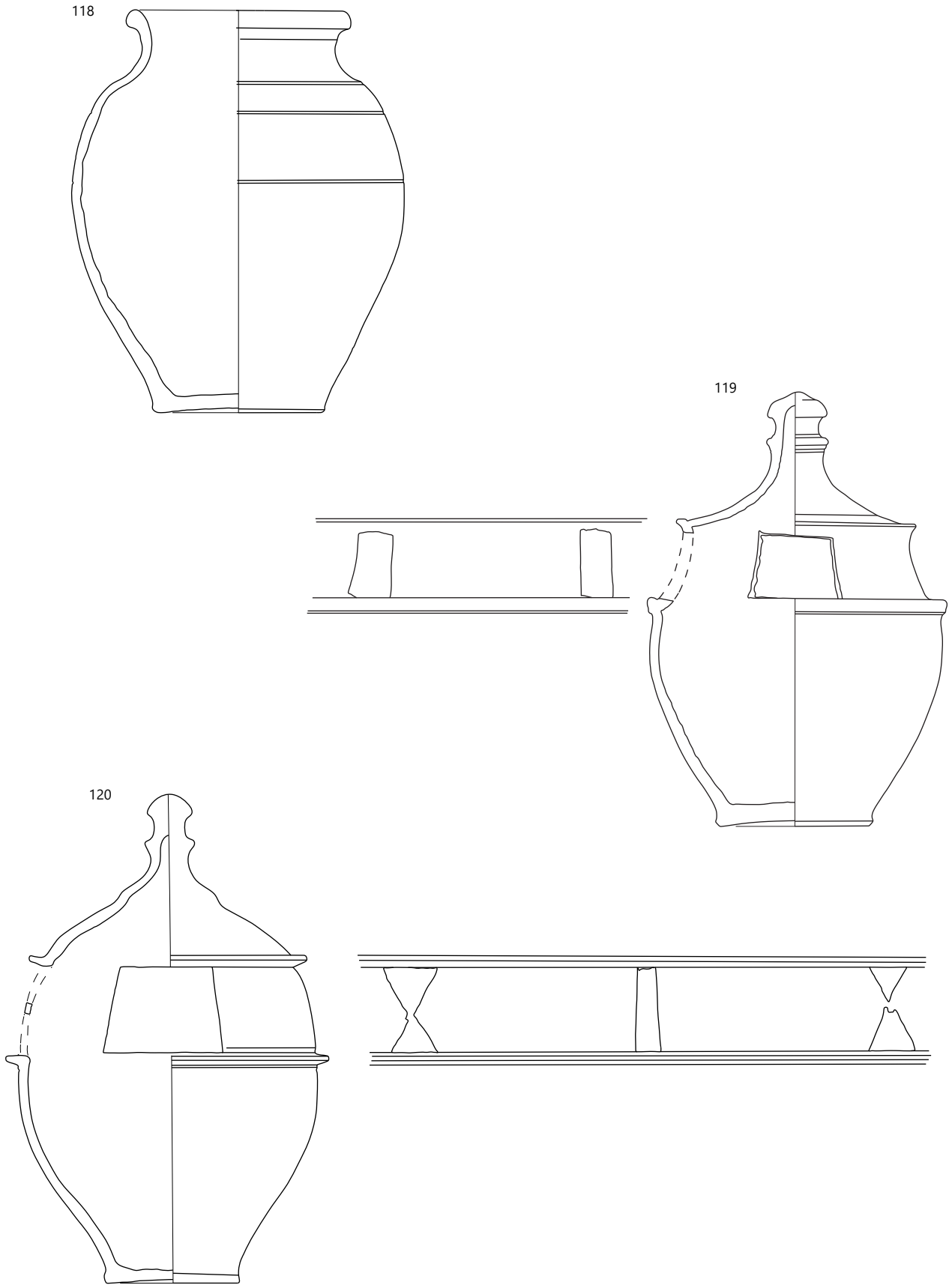

Grob 14 – SE 166; merilo 1 : 4.

121 grob 12, SE 123, kv. -A/30, 31, inv. št. A 3855
Skleda: keramika. Ostenje je tik pod ustjem okrašeno s kaneluro, sledita okras s pečati in rebro, kanelura ter proti dnu še okras narejen s koleščkom. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; barva: oranžnorjava; površina: gladka in prašnata. Rek. pr. 27,2 cm, rek. v. 15,2 cm.

122 grob 15, SE 129, kv. -A/30, 31, inv. št. A 3052
Kamnit odbitek. Dl. 1,5 cm, š. 1,4 cm.

123 grob 16, SE 146, kv. -A, A/27, 28, inv. št. A 3053
Železen ploščat obroček. Pr. 4,6 cm.

124 grob 16, SE 146, kv. -A, A/27, 28, inv. št. A 3054
Srebrn preluknjan novec, obesek na ogrlici. Pr. 1,7 cm.

125 grob 16, SE 146, kv. -A, A/27, 28, inv. št. A 3054
Ogrlica sestavljena iz različno oblikovanih steklenih jagod: črna jagoda v obliki košarice z belo valovnico, tri črne jagode z rumenim in turkiznim očescem, zeleni narebreni jagodi t. i. melonasti jagodi, zeleni jagodi, valjasti in svitkasti črni jagodi z rumenim in turkiznim očescem ter valjasta črna narebrena jagoda.

126 grob 18, SE 148, kv. -B/29, inv. št. A 3055
Lonec: keramika. Delno ohranjen. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava; površina: gladka; Pr. 26 cm, ohr. v. 16,8 cm.

127 grob 19, SE 154, kv. -B/31, inv. št. A 3059
Železen nož s trakastim držajem, ki se zaključi s presegajočo zanko in obročkom. Ohr. dl. 20,4 cm, š. 2,8 cm.

128 grob 19, SE 154, kv. -B/31, inv. št. A 3058
Lonček: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna svetlo do temno siva; površina: gladka; Pr. 7,8 cm, v. 11,8 cm.

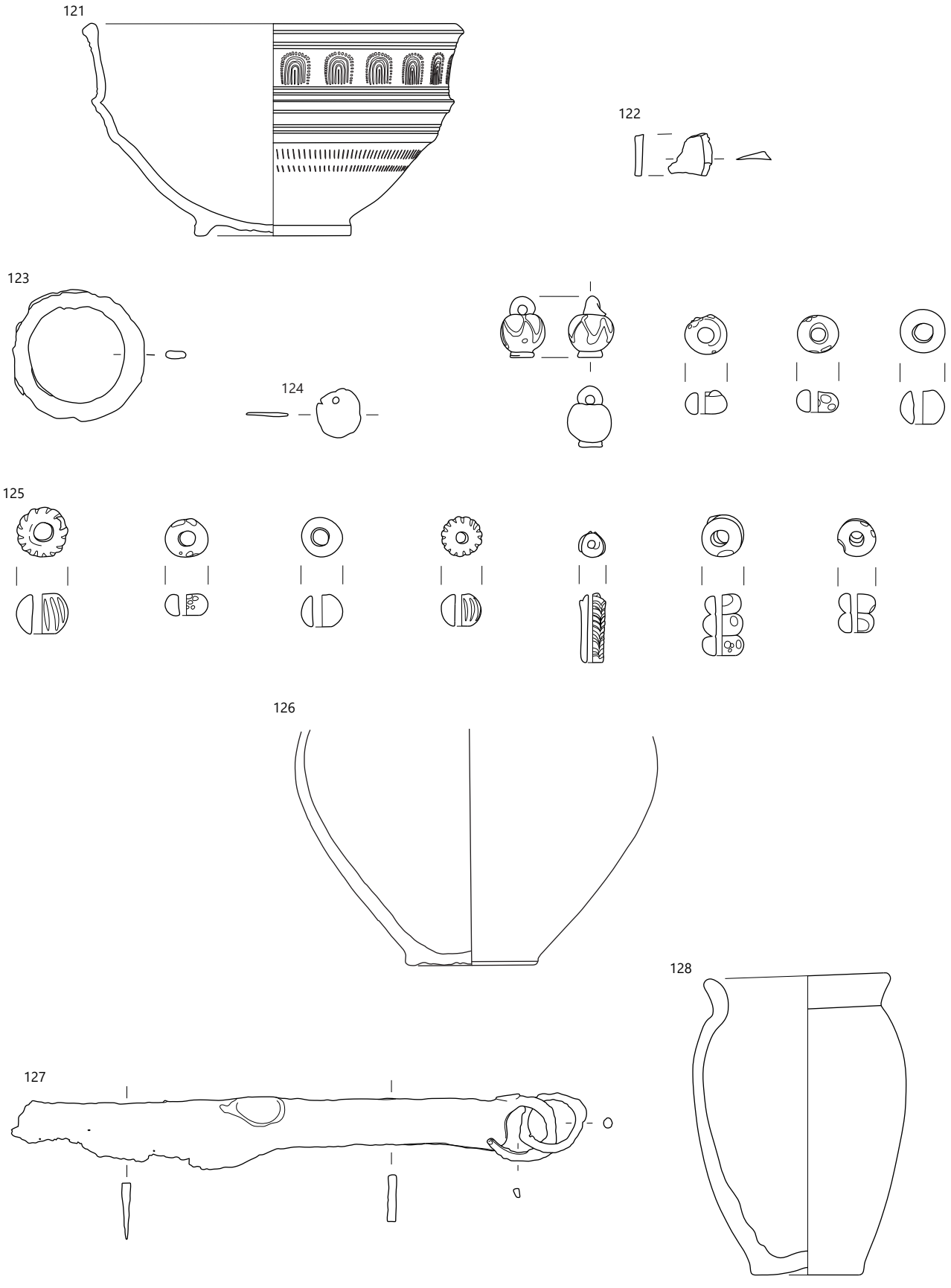

121 grob 12 – SE 123, **122** grob 15 – SE 129, **123–125** grob 16 – SE 146, **126** grob 18 – SE 148, **127–128** grob 19 – SE 154; **121, 126** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

129 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3068
Železna omega fibula s spiralno uvitim koncem, delno ohranjena. Izkopana je bila v skledi **G140**. Pr. 4,2 cm.

130 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3069
Železna omega fibula s spiralno uvitima koncema. Izkopana je bila v skledi **G139**. Pr. 3,6 cm.

131 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3073
Bronasta krožna fibula s samostrelno peresovino. Pr. 3,5 cm.

132 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3072
Bronasta močno profilirana fibula z dvema gumboma na loku. Izkopana je bila v skledi **G140**. Dl. 5,3 cm, š. 2,2 cm, v. 2,1 cm.

133 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3070
Železen delno ohranjen žebelj. Izkopan je bil v skledi **G139**. Dl. 2,7 cm.

134 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3071
Bronast novec. Pr. 2,8 cm.

135 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3066
Železen nož s trakastim držajem. Dl. 19,6 cm, š. 2,4 cm.

136 grob 20, SE 210, kv. -B/30, inv. št. A 3067
Železen nož s trakastim držajem. Ohr. dl. 12,8 cm, š. 2 cm.

137 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3065
Pečatna oljenka: keramika. Poškodovana. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava; površina: gladka. Dl. 9,3 cm, š. 6 cm.

138 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3064
Čaša: keramika. Ostenje je okrašeno s kanelurami. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 8 cm, ohr. v. 8,2 cm.

139 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3062
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: temno siva s črnim premazom; površina: gladka. Pr. 21,2 cm, v. 10,8 cm.

140 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3061
Skleda: keramika. Ostenje je okrašeno s kanelurama. Izdelava: na vretenu; barva: temno siva s črnim premazom; površina: gladka. Pr. 28 cm, v. 13,6 cm.

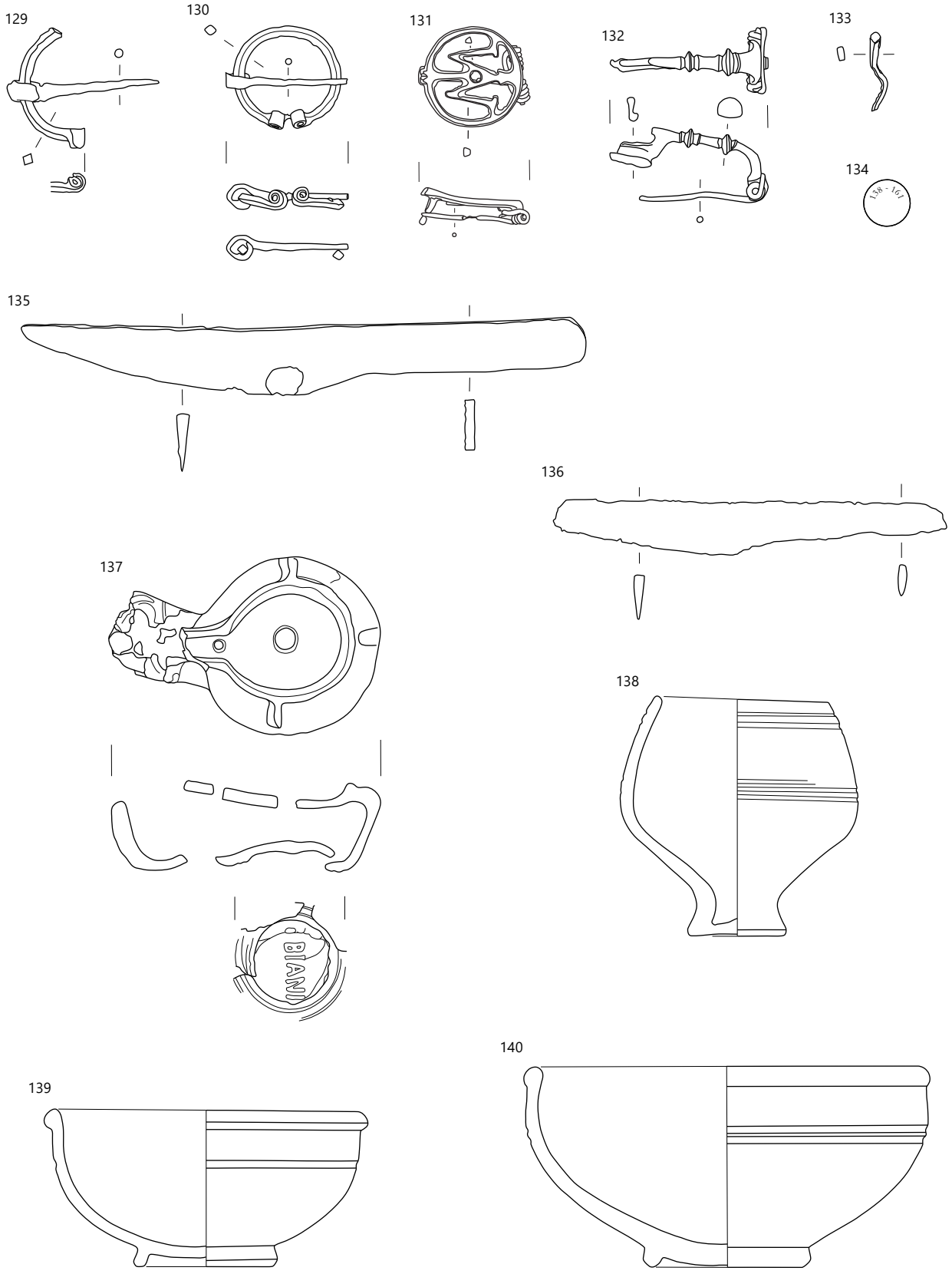

129–135, 137–140 grob 20 – SE 194, **136** grob 20 – SE 210; **139–140** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

141 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3060
Lonec: keramika. Ostenje je okrašeno s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 28,4 cm, v. 33 cm.

142 grob 20, SE 194, kv. -B/30, inv. št. A 3063
Hišasta žara z zaključkom v obliki petelina in pravokotno odprtino ter narebrenim zgornjim delom: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; površina: gladka. Pr. 23,8 cm, v. 38,7 cm.

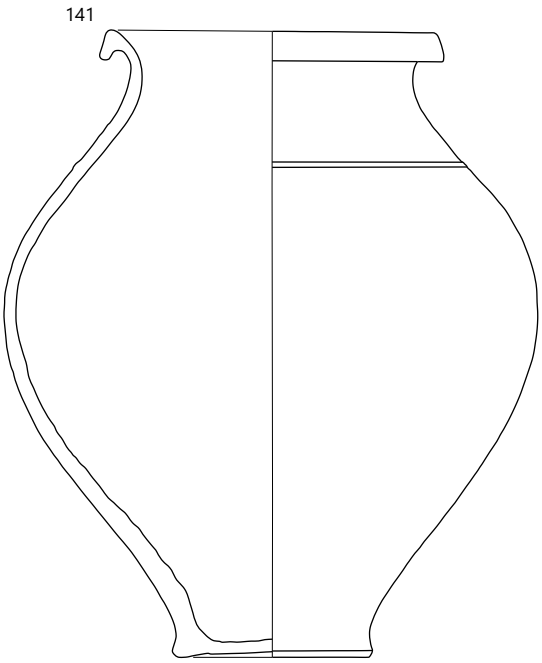

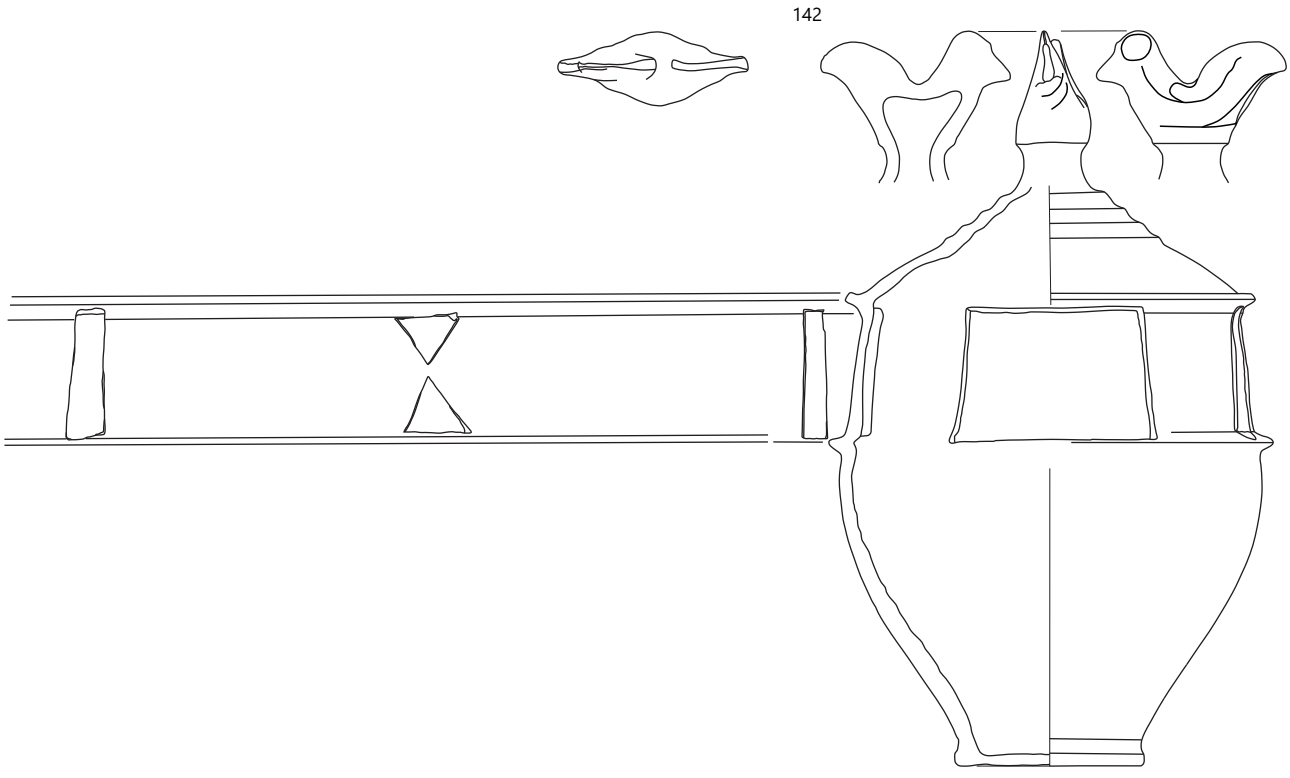

Grob 20 – SE 194, merilo 1 : 4.

143 grob 21, SE169, kv. -B/29, inv. št. A 3086
Bronasta kolenčasta fibula. Dl. 3,6 cm, š. 2 cm, v. 2 cm.

144 grob 21, SE169, kv. -B/29, inv. št. A 3085
Bronasta kolenčasta fibula. Dl. 3,6 cm, š. 2 cm, v. 2 cm.

145 grob 21, SE169, kv. -B/29, inv. št. A 3087
Bronast palmetast zaključek nožnice, poškodovan. Š. 5 cm.

146 grob 21, SE169, kv. -B/29, inv. št. A 3084
Bronast trakast okov. Dl. 4 cm, š. 0,8 cm.

147 grob 21, SE169, kv. -B/29, inv. št. A 3092
Zlat uhan iz tordirane žice in zaključkom v obliki zank. Pr. 1,5 cm.

148 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3090
Steklena zapestnica, poškodovana. Barva: črna z belo valovnico. Dl. 10, 4 cm, pr. 1 cm.

149 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3093
Ogrlica iz steklenih temno rjavih cevk in narebrenih valjastih jagod iz gagata.

150 grob 21, SE 206, kv. -B/29, inv. št. A3089
Bronast novec. Pr. 2,4 cm.

151 grob 21, SE 206, kv. -B/29, inv. št. A 3082
Železen nož s trakastim držajem in presegajočo zanko. Dl. 18,8 cm, š. 2 cm.

152 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3081
Železen nož s trakastim držajem in zakovico. Ohr. dl. 20,2 cm, š. 2,3 cm.

153 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3083
Železen nož s trnastim nastavkom za držaj, ki se zaključi z bronasto okroglo zakovico. Ohr. dl. 15, 8 cm, š. 1,6 cm.

154 grob 21, SE 206, kv. -B/29, inv. št. A 3078
Pečatna oljenka: keramika. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 8,2 cm, š. 5 cm.

155 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3077
Čaša: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka. Pr. 8,4 cm, v. 10,2 cm.

156 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3079
Skleda: keramika. Najširši obod ostenja je okrašen s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 30,4 cm, v. 13,2 cm.

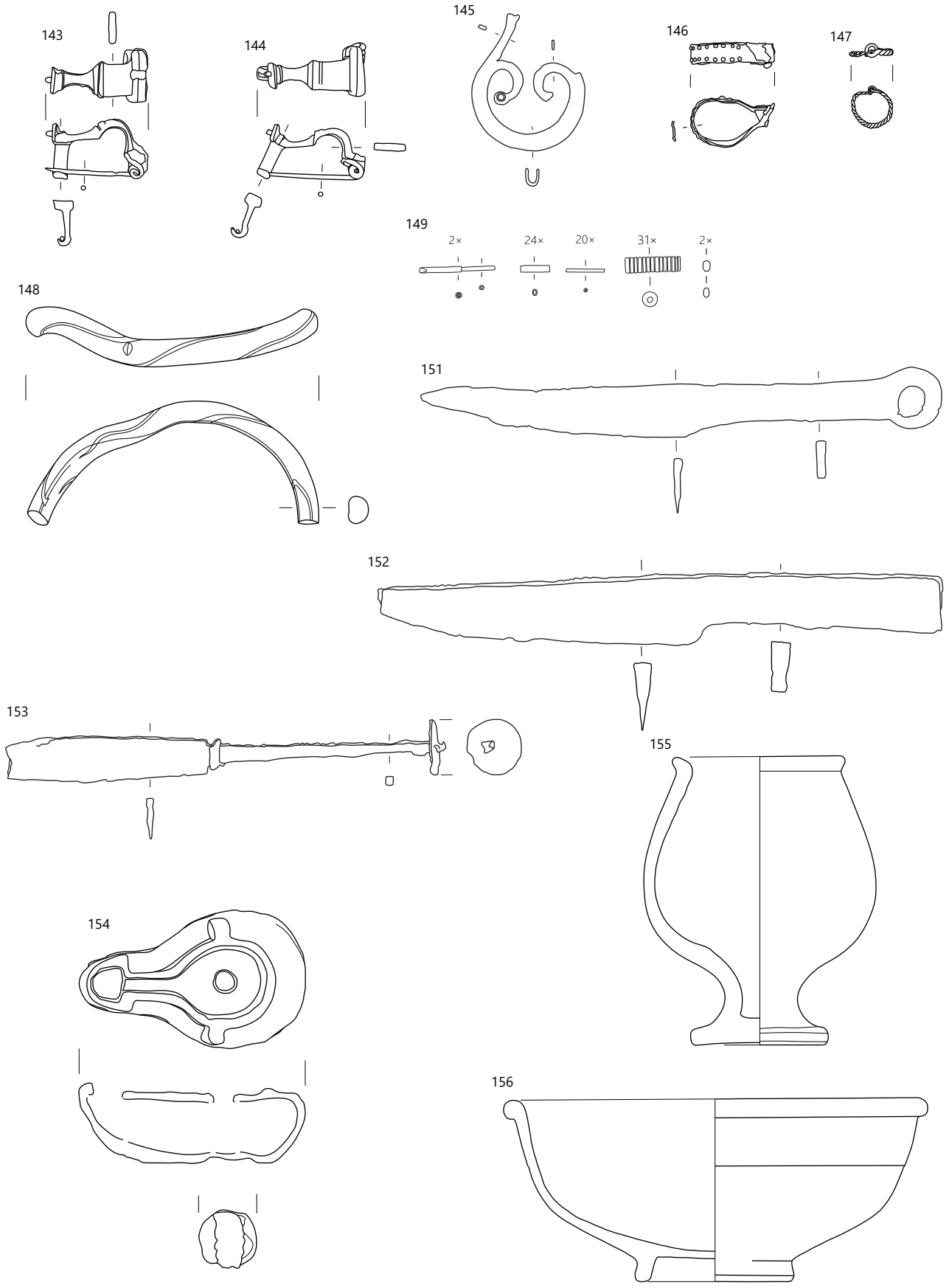

143–149, 152–153, 155–156 grob 21 – SE 169, **150–151, 154** grob 21 – SE 206; **156** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

157 grob 21, SE 206, kv. -B/29, inv. št. A 3094
Skleda: terra sigilatta. Ostenje je okrašeno z reliefnim okrasom in jajčastim frizom. Upodobljene so rastline in živali. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava z rdečim premazom; površina: gladka. Pr. 23,2 cm, v. 15,2 cm.

158 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3076
Lonec: keramika. Ostenje okrašeno s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 22,8 cm, v. 24 cm.

159 grob 21, SE 169, kv. -B/29, inv. št. A 3075
Hišasta žara z gumbastim zaključkom in trapezno odprtino: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 23,4 cm, v. 36,5 cm.

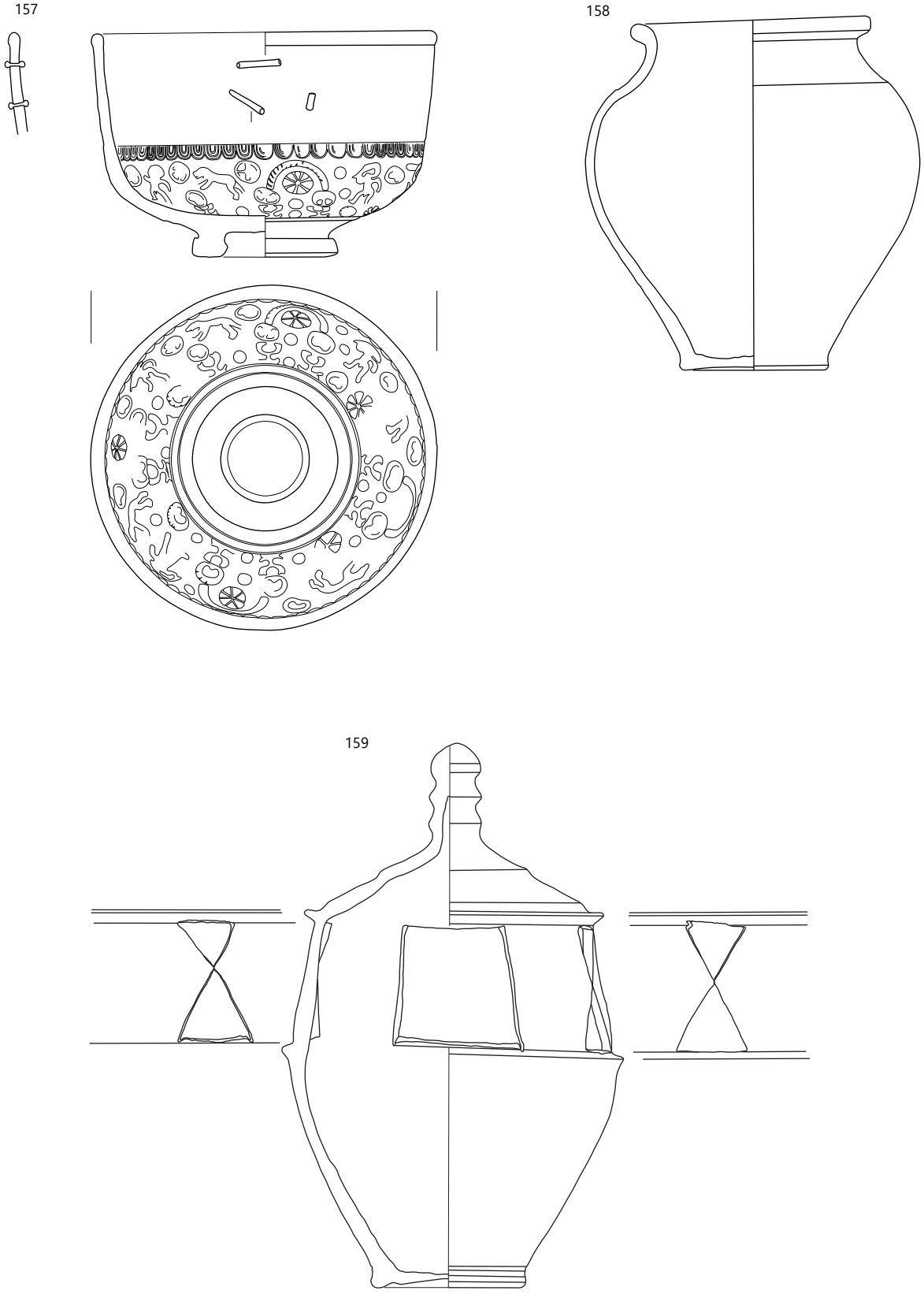

157 grob 21 – SE 206, **158–159** grob 21 – SE 169; merilo 1 : 4.

160 grob 22, SE 171, kv. -B/29, inv. št. A 3102
Bronasta igla s pravokotnim ušescem. Dl. 17,4 cm, pr. 0,4 cm, š. 0,6 cm.

161 grob 22, SE 171, kv. -B/29, inv. št. A 3101
Bronasta močno profilirana fibula z gumbom. Dl. 5,2 cm, š. 2 cm, v. 2 cm.

162 in **163** grob 22, SE 171, kv. -B/29, inv. št. A 3103
Odlomka železnega trakastega okova. Dl. (162) 3 cm, š. (162) 0,4 cm; dl. (163) 2,2 cm, š. 0,4 cm.

164 grob 22, SE 171, kv. -B/29, inv. št. A 3096
Lonec: keramika. Ostenje je na prehodu v vrat in dno okrašeno z linijama s po tremi kanelurami. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna od svetlo do temno siva; površina: gladka Pr. 6,4 cm, v. 10,6 cm.

165 grob 22, SE 171, kv. -B/29, inv. št. A 3095
Lonec: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna od svetlo do temno siva; površina: gladka Pr. 12,2 cm, v. 14,8 cm.

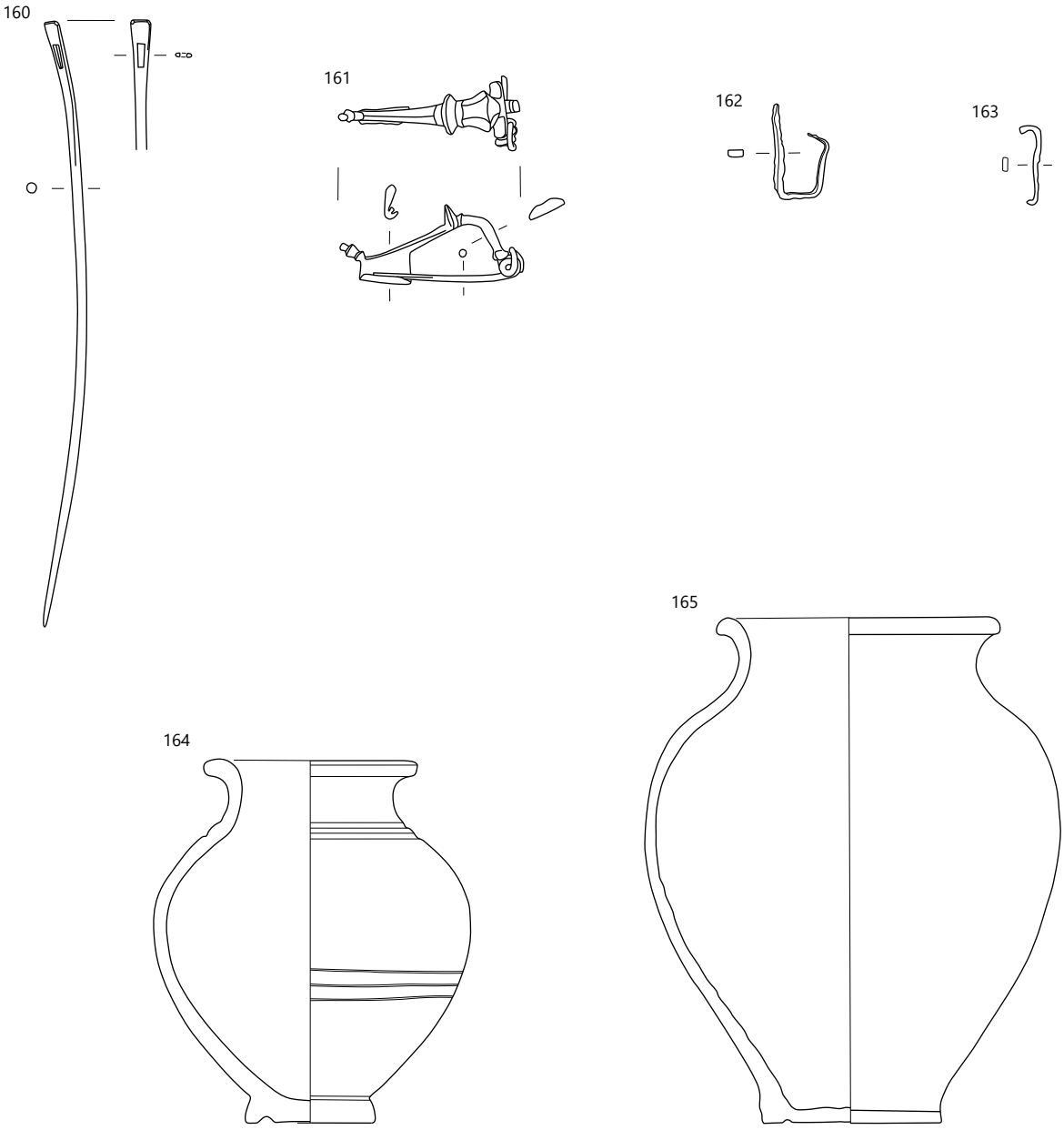

Grob 22 – SE 171, merilo 1 : 2.

166 grob 24, SE 174, kv. -A, -B/29, inv. št. A 3105
Železna omega fibula s spiralno uvitima koncema. Pr. 4 cm.

167 grob 24, SE 174, kv. -A, -B/29, inv. št. A 3106
Železen podolgovat predmet. Ohr. dl. 9 cm, š. 1 cm.

168 grob 24, SE 174, kv. -A, -B/29, inv. št. A 3104
Lonec: keramika. Rame je okrašeno s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; površina: gladka. Pr. 10,6 cm, v. 13,6 cm.

169 grob 25, SE 176, kv. -B/28, 29, inv. št. A 3107
Lonec: keramika. Vrat je okrašen s kaneluro. Izdelava: na vretenu; barva: siva; površina: gladka. Pr. 10,8 cm, v. 13 cm.

166

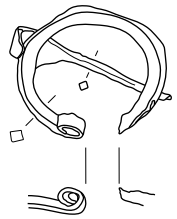

167

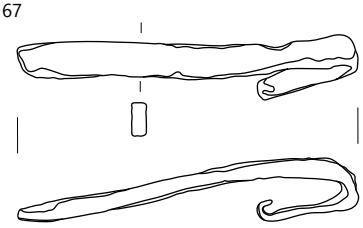

168

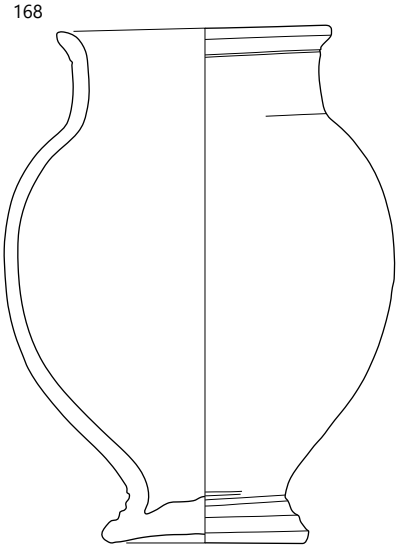

169

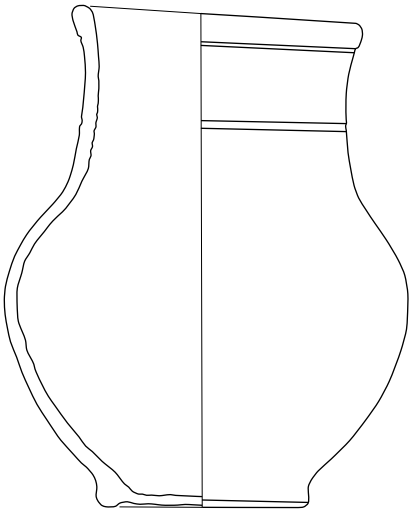

166 grob 24 – SE 174, **169** grob 25 – SE 176; merilo 1 : 2.

170 grob 26, SE 182, kv. A/29, inv. št. A 3109
Železen žebelj z okroglo glavico. Dl. 8,5 cm.

171 grob 26, SE 182, kv. A/29, inv. št. A 3108
Železen žebelj z okroglo glavico, poškodovan. Ohr. dl. 5 cm.

172 grob 26, SE 182, kv. A/29, inv. št. A 3110
Železen žebelj, poškodovan. Ohr. dl. 3,8 cm.

173 grob 27, SE 183, kv. A/29, inv. št. A 3111
Železen žebelj. Dl. 9,4 cm.

174 grob 27, SE 183, kv. A/29, inv. št. A 3112
Bronast novec. Pr. 2,7 cm.

175 grob 28, SE 203, kv. -B, -C/29, inv. št. A 3113
Železno bodalo. Držaj je okrašen z vrezi in se zaključi z branikom. Dl. 30 cm, š. 3,8 cm.

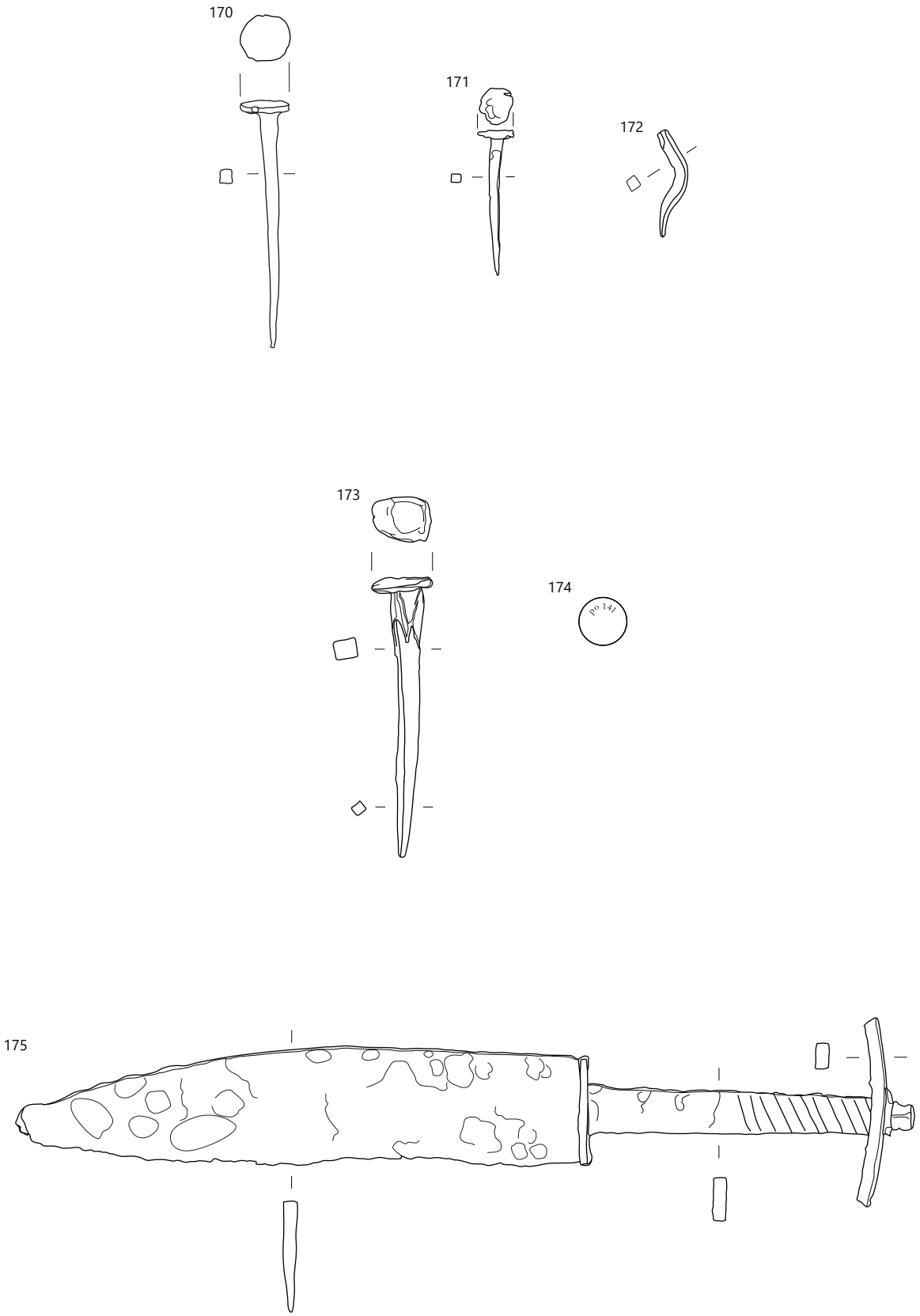

170–172 grob 26 – SE 182, **173–174** grob 27 – SE 183, **175** grob 28 – SE 203; merilo 1 : 2.

176 najdba 1, SE 219, kv. -A/32, inv. št. A 3115
Skleda: keramika. Kaneluri na ostenju obkrožata pas okrasa, narejenega s koleščkom. Izdelava: na vretenu; barva: siva s črnim premazom; površina: gladka. Pr. 19,2 cm, ohr. v. 19,2 cm.

177 najdba 1, SE 219, kv. -A/32, inv. št. A 3114
Lonec: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: siva; površina: gladka. Pr. 11,2 cm, v. 14 cm.

178 najdba 3, SE 222, kv. -B/32, inv. št. A 3116
Železna omega fibula s spiralno uvitima koncema. Pr. 4,7 cm.

179 najdba 4, SE 192, kv. A/30, inv. št. A 3119
Železen žebelj z okroglo glavico. Dl. 5 cm.

180 najdba 4, SE 192, kv. A/30, inv. št. A 3121
Železen žebelj, poškodovan. Dl. 4,6 cm.

181 najdba 4, SE 192, kv. A/30, inv. št. A 3120
Železen žebelj z okroglo glavico. Dl. 5,4 cm.

182 najdba 4, SE 192, kv. A/30, inv. št. A 3122
Železen žebeljiček s stožčasto glavico. Dl. 2 cm.

183 najdba 4, SE 192, kv. A/30, inv. št. A 3117
Bronast novec. Pr. 2,7 cm.

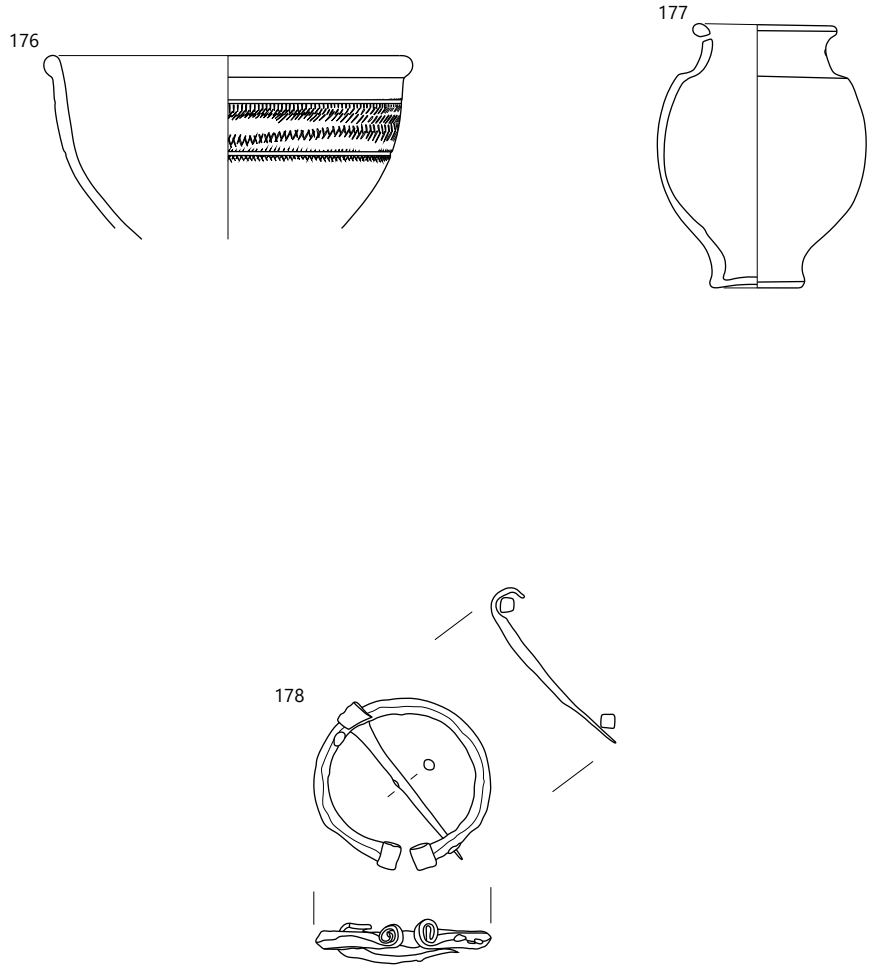

176–177 SE 219, **178** SE 222, **179–182** SE 192; **176–177** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

Sektor II

Prazgodovina

184 SE 343, kv. A/12, inv. št. P 6665
Odlomek ustja sklede: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: svetlo siva; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; okras: odtis; ohr. dl. 9,5 cm, ohr. v. 2,8 cm, rek. pr. 34 cm.

185 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6666
Odlomek ustja sklede z izlivom: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: lisasta od rdečkasto rjava do rumenkasto rjava; površina: hrapava; sestava: drobnozrnata; ohr. dl. 6,2 cm, ohr. v. 4,5 cm.

186 SE 343, kv. A/14, inv. št. P 6667
Odlomek ustja skodele: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto in temno rjava; površina: gladka; sestava zelo finozrnata; okras: bradavica in kratki navpični vrezi oziroma vbodi ter kanelure; ohr. dl. 3,8 cm, ohr. v. 4 cm.

187 SE 479, kv. A/11, inv. št. P 6668
Odlomek ostenja: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 3,5 cm; ohr. š. 3 cm.

188 SE 479, kv. A/11, inv. št. P 6669
Odlomek ustja sklede: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: temno rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 7,6 cm, ohr. v. 3 cm, rek. pr. 26 cm.

189 SE 479, kv. A/11, inv. št. P 6670
Odlomek ostenja lonca: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; okras: vertikalno kaneliranje in okrogla aplika – bradavica; ohr. dl. 8,4 cm, ohr. š. 8 cm.

190 SE 411, kv. B/14, inv. št. P 6671
Odlomek ostenja lonca: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; okras: vertikalne in poševne kanelure; ohr. dl. 4,5 cm, ohr. v. 3 cm.

191 SE 479, kv. A/11, inv. št. P 4427
Odlomek ustja sklede: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: sivkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; rek. pr. 38 cm.

192 SE 343, kv. A, B/13, inv. št. P 6672
Odlomek ustja skodele: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; okras: kaneliranje in vtiskovanje; ohr. dl. 4,5 cm, ohr. v. 3,8 cm, rek. pr. 13,2 cm.

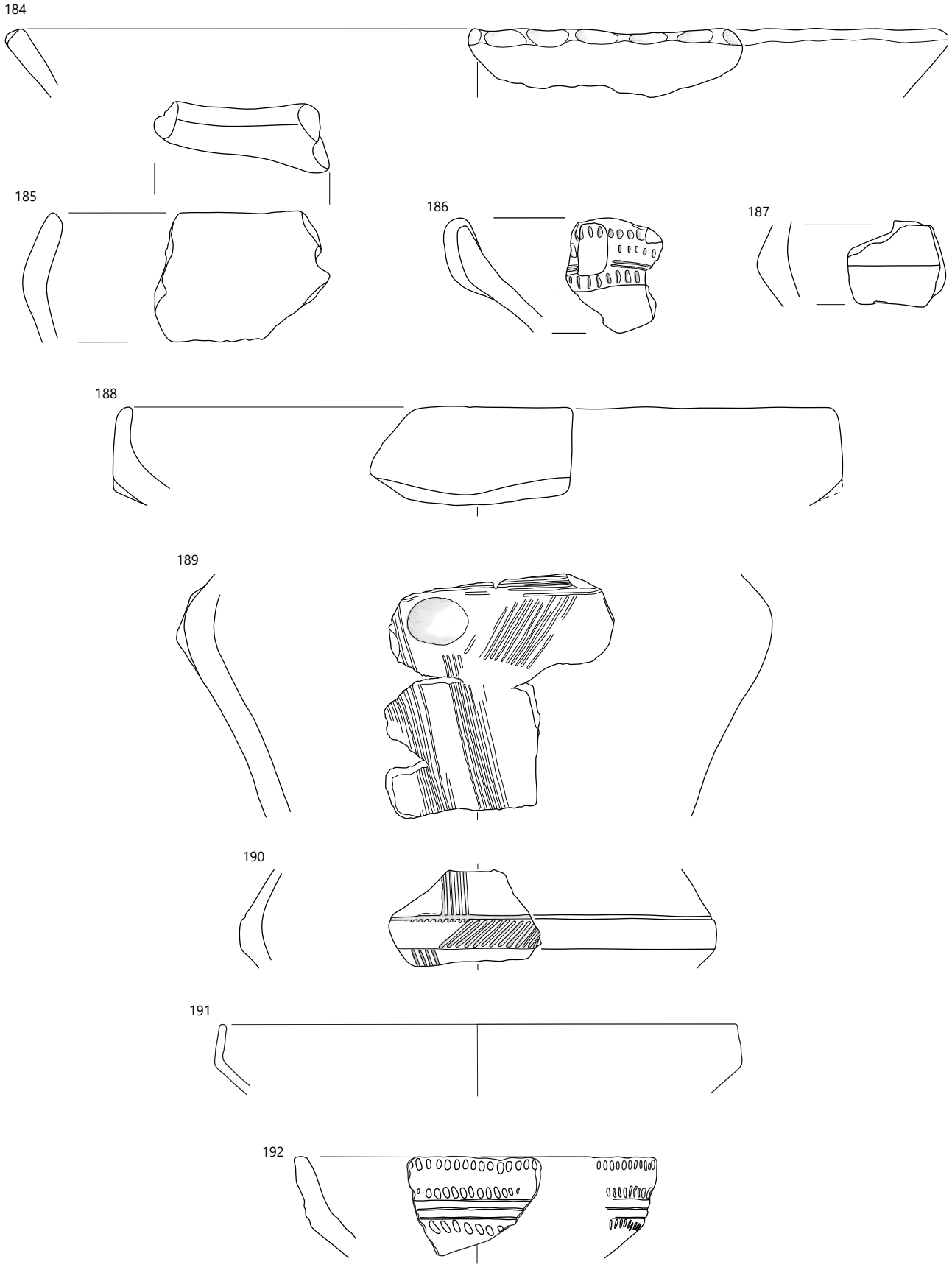

184–186, 192 SE 343, **187–189, 191** SE 479, **190** SE 411; **191** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

193 SE 343, kv. A/12-13, inv. št. P 6673
Odlomek ostenja z ročajem: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečkasta, mestoma ohranjen črn premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 4 cm, ohr. š. 3,5 cm.

194 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 3715
Kamnit odbitek. Dl. 2,8 cm, š. 1,2 cm.

195 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 3714
Kamnit odbitek. Dl. 2,2 cm, š. 1,6 cm.

196 SE 343, kv. B/11, inv. št. P 3713
Kamnit odbitek. Dl. 2,6 cm, š. 1,6 cm.

197 SE 343, kv. B/14, inv. št. P 3712
Kamnita puščična ost. Š. 1,4 cm, dl. 2,4 cm.

198 SE 343, kv. A/14, inv. št. P 3711
Kamnita jezičasta sekira. Dl. 4,6 cm, š. 3,8 cm.

199 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 3716
Kamnita jezičasta sekira. Dl. 6,2 cm, š. 4,4 cm.

200 SE 343, kv. A/13,inv. št. P 3710
Kamnita delno ohranjena kladivasta sekira. Ohr. dl. 5,4 cm, š. 5,4 cm.

201 SE 343, kv. B/13, inv. št. P 6674
Odlomek ustja sklede: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: temno rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 7,5 cm, ohr. š. 3,8 cm, rek. pr. 24,4 cm.

202 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6675
Odlomek ustja sklede: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: siva; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 6,4 cm, ohr. š. 6 cm, rek. pr. 30 cm.

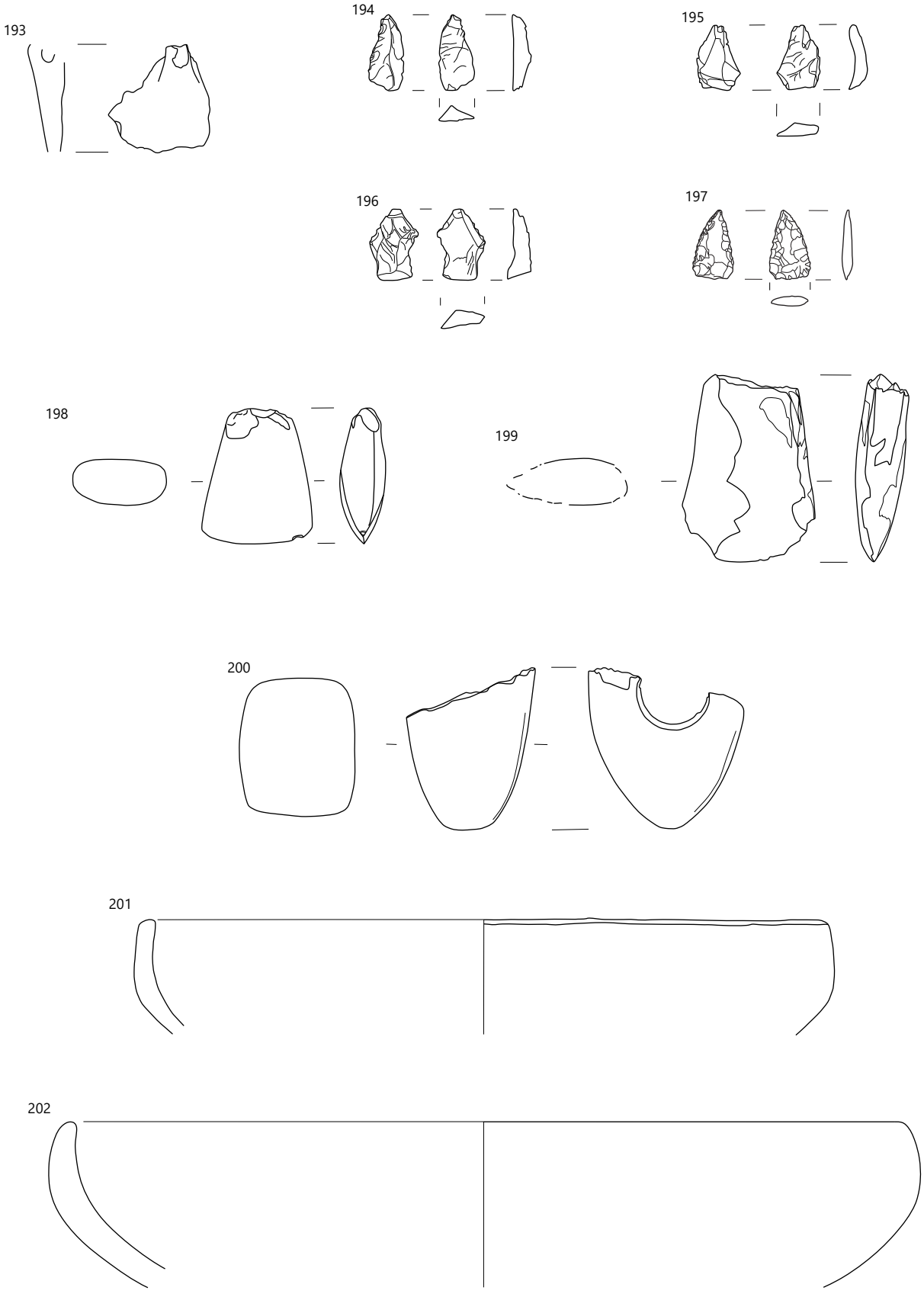

SE 343, merilo 1 : 2.

203 SE 343, kv. B/13, inv. št. P 6676
Odlomek posode na nogi: keramika. Ohranjena sta dno in del noge. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto in temno rjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; pr. 13 cm.

204 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6677
Odlomek dna posode na nogi: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: temno rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 6 cm, ohr. š. 2,5 cm.

205 SE 479, kv. A/12, inv. št. P 6678
Dno: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: oranžna; površina: gladka; sestava: finozrnata; pr. 13,3 cm.

206 SE 479, kv. A/11, inv. št. P 6679
Odlomek dna lonca: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečkasto rjava; površina: hrapava; sestava: drobnozrnata; ohr. dl. 6 cm, ohr. š. 3cm.

207 SE 343, kv. A/14, inv. št. P 6680
Dno čaše: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: temno siva, mestoma rdečkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; pr. 3,8 cm.

208 SE 479, kv. A/11, inv. št. P 4425
Odlomek zajemalke z držajem: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečkasto rjava; površina: hrapava; sestava: drobnozrnata; ohr. dl. 3,6 cm, ohr. š. 4 cm.

209 SE 343, kv. B/14, inv. št. P 6681
Odlomek ostenja: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: temno rjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; okras: odtisi; ohr. dl. 4,6 cm, ohr. š. 3 cm.

210 SE 343, kv. B/14, inv. št. P 6682
Odlomek ostenja z jezičasto apliko: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: oranžnorjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; ohr. dl. 5,3 cm, ohr. š. 2,7 cm.

211 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6683
Odlomek ostenja: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: oranžno rjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; okras: odtisi in vrezi; ohr. dl. 3,5 cm, ohr. š. 2 cm.

212 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6684
Odlomek ostenja lonca: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; okras: kanelure; ohr. dl. 7,2 cm, ohr. š. 6,6 cm.

213 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6685
Odlomek ostenja z okroglo apliko – čepom: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: svetlo rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 3,6 cm, ohr. š. 2,8 cm.

214 SE 343, kv. A 12-13, inv. št. 4421
Odlomek cedila: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečkasto rjava; površina: hrapava; sestava: drobnozrnata; ohr. dl. 4 cm, ohr. š. 3,6 cm.

215 SE 343, kv. B/14, inv. št. P 6686
Ploščato vretence: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; okras: vtisi ohr. dl. 2,4 cm, ohr. š. 2,6 cm.

216 SE 343, kv. A/13, inv. št. P 6687
Ročaj: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečerjava; površina: hrapava; sestava: finozrnata; ohr. dl. 4,6 cm, š. 2,7 cm.

217 SE 343, kv. A/12, inv. št. P 6688
Ročaj: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečkasto rjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; ohr. dl. 4 cm, š. 3,5 cm.

218 SE 343, kv. A, B/14, inv. št. P 6689
Odlomek ostenja z ročajem: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; okras: kanelure; ohr. dl. 6 cm, ohr. š. 4 cm.

219 SE 343, kv. A/12, inv. št. P 6690
Ročaj: keramika. Izdelava: prostoročna; barva: rdečerjava; površina: gladka; sestava: finozrnata; ohr. dl. 4,5 cm, š. 2,7 cm.

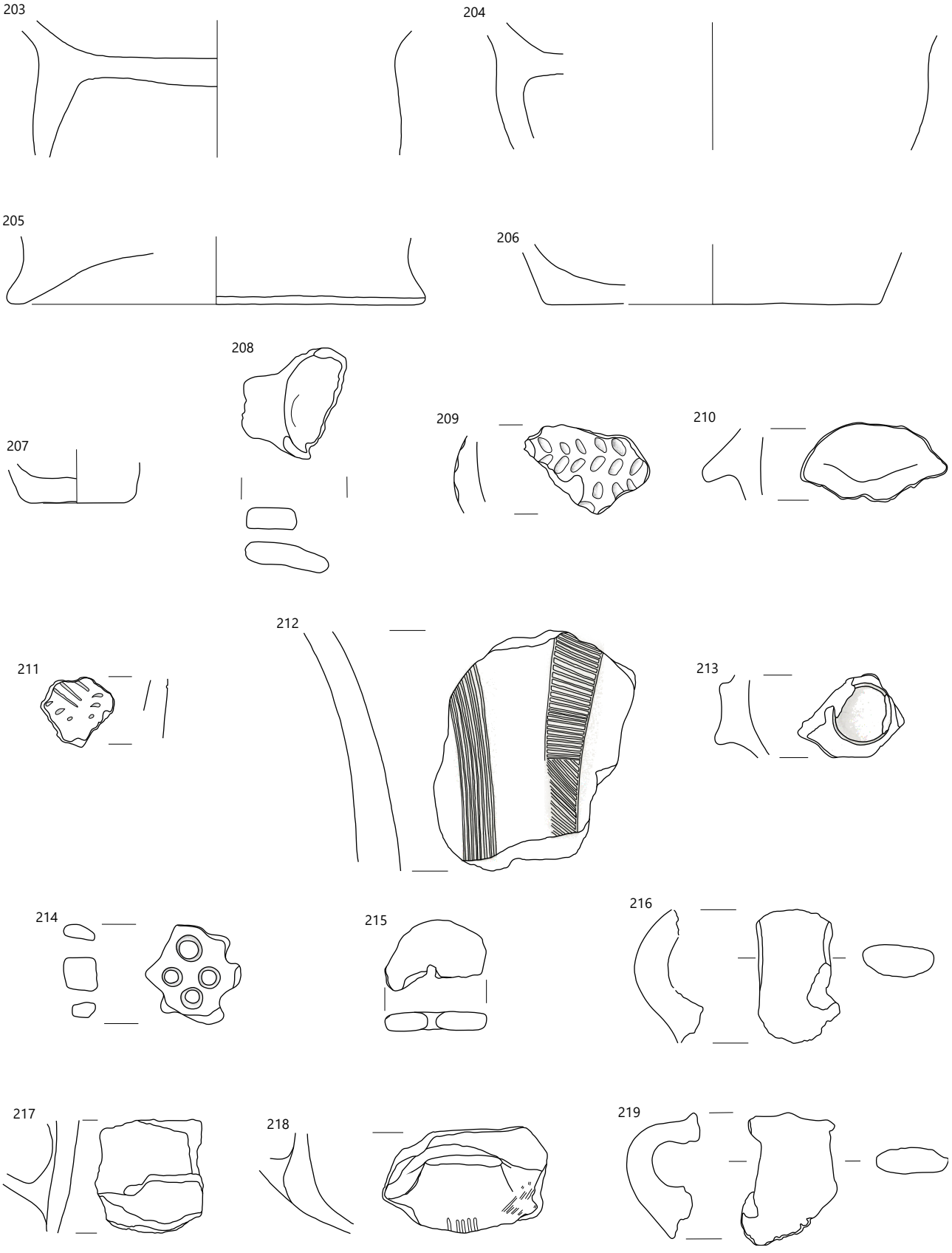

203–204, 207, 209–219 SE 343, **205–206, 208** SE 479; merilo 1 : 2.

Rimska doba

220 SE 326, kv. C/14, inv. št. A 3817
Odlomek skodelice tipa Sarius: terra sigillata; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 10 cm; ohr. v. 5 cm, rek. pr. 17,2 cm.

221 SE 142, kv. B/13, inv. št. A 3818
Odlomek vrča: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 6,2 cm, ohr. š. oz. pr. 4 cm.

222 SE 326, kv. C/14, inv. št. A 3819
Odlomek ustja skodelice, tip. Conspectus 22.6: terra sigillata. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 3,2 cm, ohr. š. 2 cm, rek. pr. 7,4 cm.

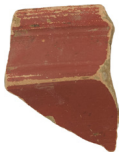

223 SE 326, kv. C/14, inv. št. A 3820
Odlomek ustja in vratu amfore, tip Dressel 6B: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava,; površina: mazasta; sestava: finozrnata; ohr. v. 10 cm, pr. 14,5 cm.

224 SE 344, kv. C/8, inv. št. A 3821
Lonček: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: neenakomerna, v spodnji polovici svetlosiva, v zgornji polovici temno siva; površina: hrapava; sestava: drobnozrnata; v. 8 cm, pr. 12,4 cm.

225 SE 326, kv. A/11, inv. št. A 3822
Odlomek ustja lončka: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: temno siva; površina: gladka; sestava: finozrnata; ohr. dl. 2 cm, ohr. v. 2 cm, rek. pr. 10 cm.

226 SE 438, kv. C/14, inv. št. A 3823
Vaza, delno ohranjena: keramika. Izdelava: na vretenu; barva oranžnorjava; površina: hrapava in prašnata; sestava: drobnozrnata; v. 8,8 cm, ohr. š. 7,8 cm, rek. pr. ustja 9 cm.

227 SE 326; kv. C/14, inv. št. A 3824
Odlomek ostenja, okrašen z rastlinskim ornamentom v obliki vejic: terra sigillata. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 2,2 cm.

228 SE 326; kv. C/14, inv. št. A 3825
Odlomek ostenja, okrašen z rastlinskim ornamentom akantovega lista: terra sigillata. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 2,5 cm, ohr. š. 2,3 cm.

229 SE 328, kv. D/6, inv. št. A 3826
Ustje lonca: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava; površina: hrapava in prašnata; sestava: grobozrnata; ohr. v. 8,4 cm, rek. pr. 20,8 cm.

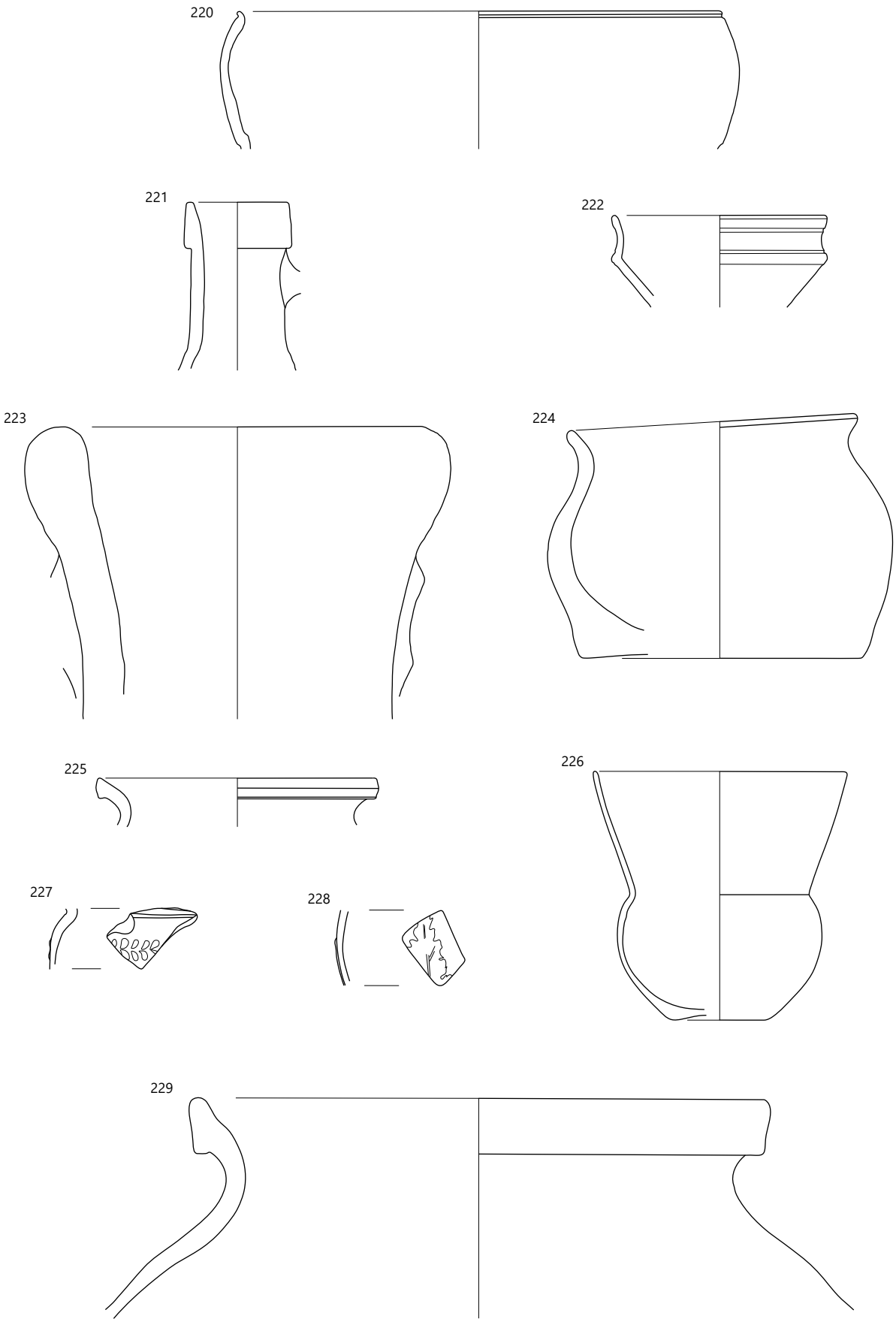

220, 222–223, 225, 227–228 SE 326, **221** SE 142, **224** SE 344, **226** SE 438, **229** SE 328; merilo 1 : 2.

230 SE 82, kv. B/13, inv. št. A 3827
Odlomek sklede, okrašene s koleščkanjem in koncentričnimi kanelurami: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: temno siva, mestoma ohranjen črn premaz; površina: gladka; sestava: finozrnata; ohr. dl. 18 cm, ohr. v. 13 cm, rek. pr. 27 cm.

231 SE 82, kv. A/14, inv. št. A 3828
Odlomek melnice: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava (bež); površina: hrapava in mazasta; sestava: drobnozrnata; ohr. dl. 13,6 cm, ohr. v. 9,8 cm, rek. pr. 20,8 cm.

232 SE 82, kv. A/14, inv. št. A 3150
Odlomek kamnitih žrmelj. Ohr. dl. 16 cm; ohr. š. 13,6 cm, rek. pr. 33,2 cm.

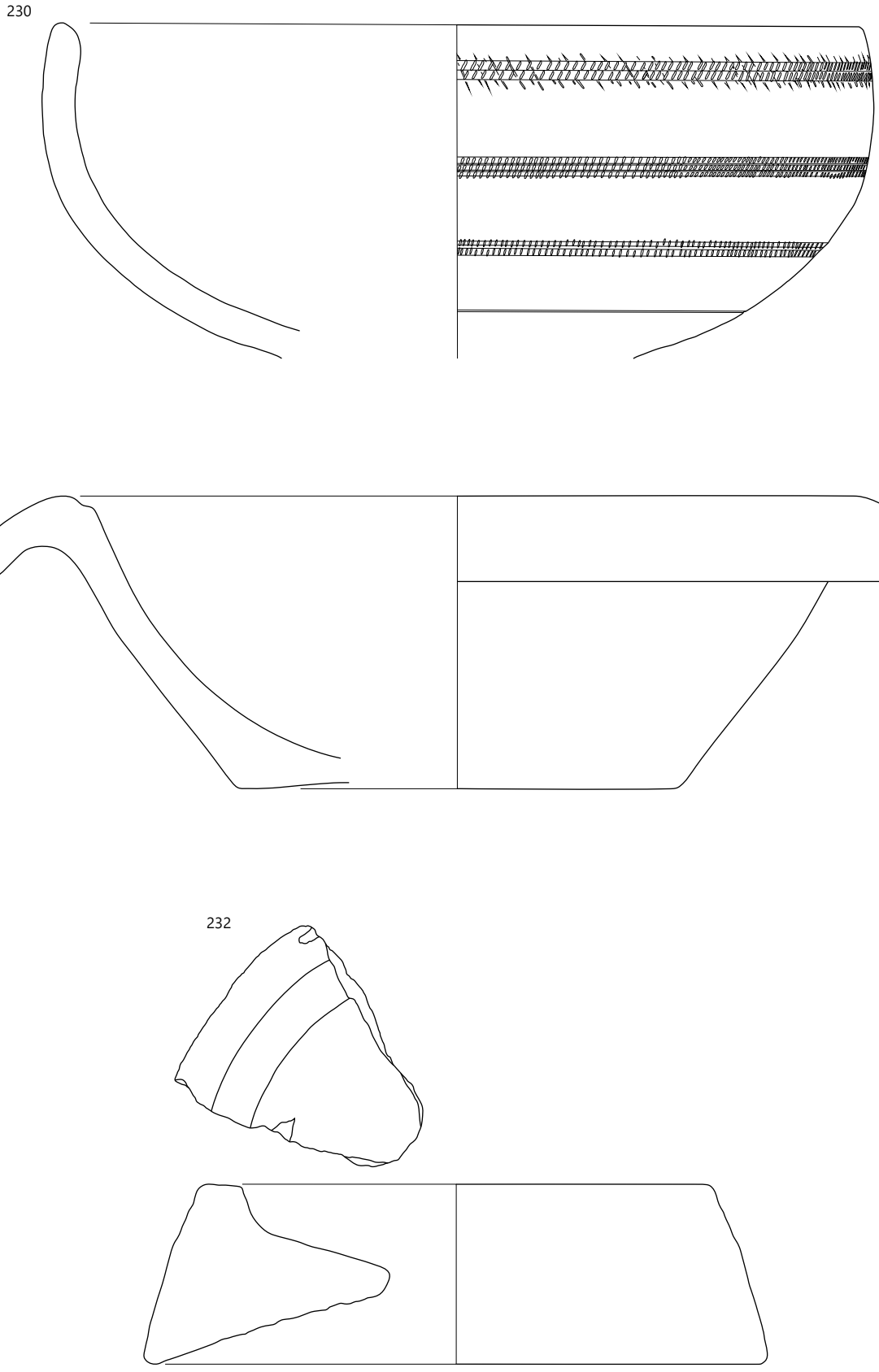

SE 82; **232** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

233 SE 35, kv. C/9, inv. št. A 3829
Odlomek ustja in ostenja sklede: terra sigillata. Ustje je s kaneluro, oddvojeno od ostenja, ki je okrašen z girlando (nakazan jajčasti friz). Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 7,3 cm, ohr. v. 4 cm, rek. pr. 20,6 cm.

234 SE 35, kv. C/7, inv. št. A 3830
Odlomka ostenja po vsej verjetnosti iste sklede; okras: reliefni rastlinski ornament, girlandami (nakazan jajčasti friz) ter kaneluro: terra sigillata. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 1. 9,5 cm, ohr. v. 1. 6 cm, ohr. dl. 2. 7 cm, ohr. v. 2. 7,8 cm.

235 SE 344, kv. C/8, inv. št. A 3831
Odlomek kadilnice: keramika. Okras na ustju so poševni vrezi, pod njim valovnica. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: oranžnorjava; ohr. pr. 16 cm, ohr. v. 6 cm, rek. pr. 20 cm.

236 SE 462, kv. A/13, inv. št. A 3832
Odlomek krožnika: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: svetlo rjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; ohr. dl. 7,3 cm, ohr. v. 2,4 cm, rek. pr. 40 cm.

237 SE 466, kv. -A/15, inv. št. A 3158
Lonček: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: grobozrnata; okras: vodoravno in navpično metličenje; površina: hrapava; barva: neenakomerna od temno do svetlo sive; pr. 9,5 cm, v. 12,3 cm. Op. preloma nismo videli, že restavriran.

238 SE 466, kv. -A/15, inv. št. A 3159
Skodelica: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: oranžnorjava, mestoma ohranjen rdečkasto rjav premaz; površina: gladka in prašnata, kjer ni premaza; sestava: finozrnata; v. 7 cm, pr. 18,8 cm.

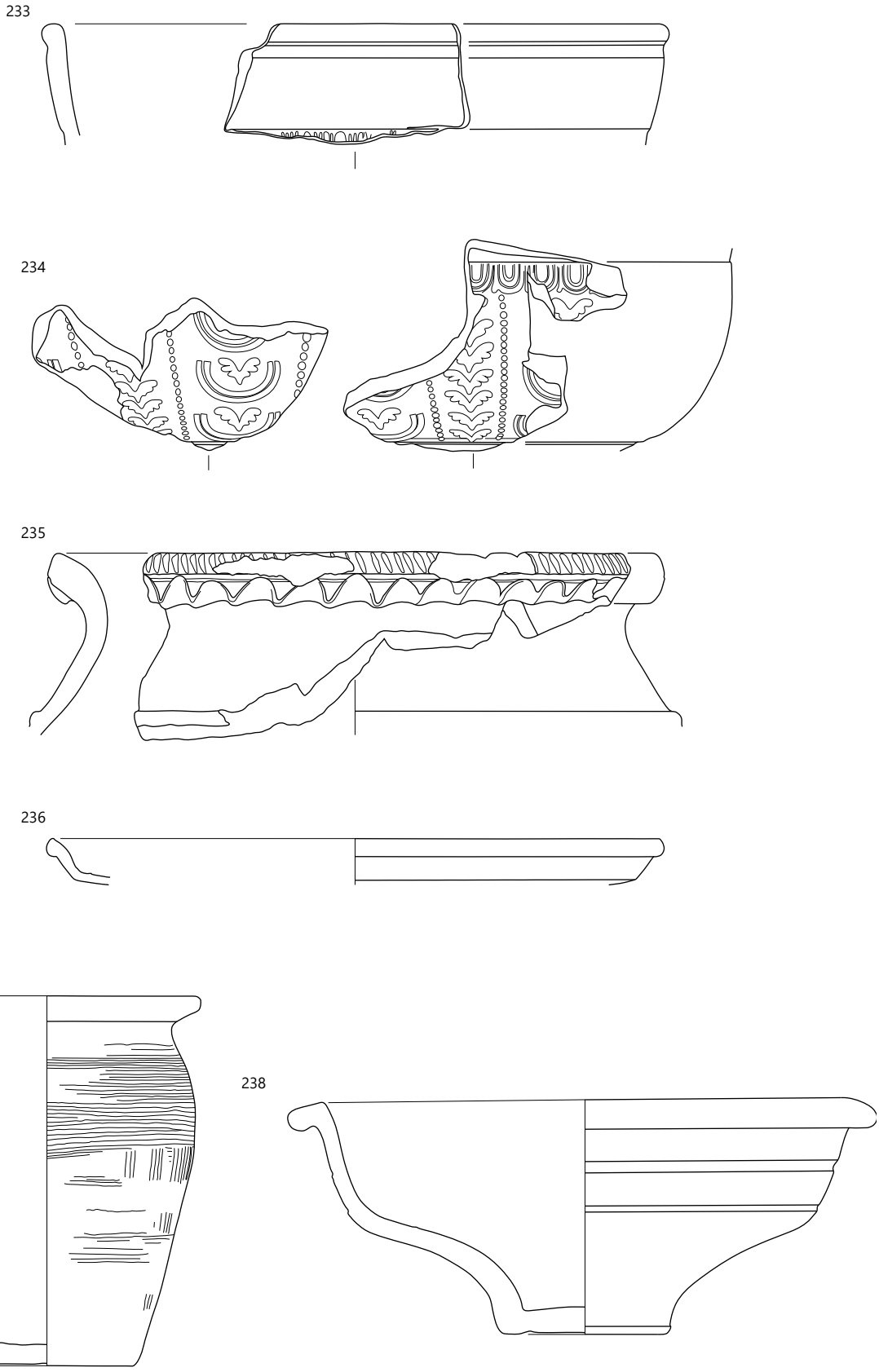

233–234 SE 35, **235** SE 344, **236** SE 462, **237–238** SE 466; **236** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

239 SE 508, kv. D/6, inv. št. A 3833
13 železnih žebljičkov oz. okovov za vojaške čevlje.

240 SE 85, kv. B/13, inv. št. A 3834
Pokrov oziroma čep amfore; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: svetlo rjava; pr. 11,5 cm.

241 SE 508, kv. D/6, inv. št. A 3835
Vrč: keramika. Izdelava: na vretenu; barva: rumenkasto rjava; površina: gladka in mazasta; sestava: zelo finozrnata; v. 14,8 cm, pr. 10 cm.

242 SE 508, kv. D/6, inv. št. A 3836
Lonec: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: neenakomerna od temno do svetlo sive; ohr. v. 8,7 cm, pr. 17 cm.

239

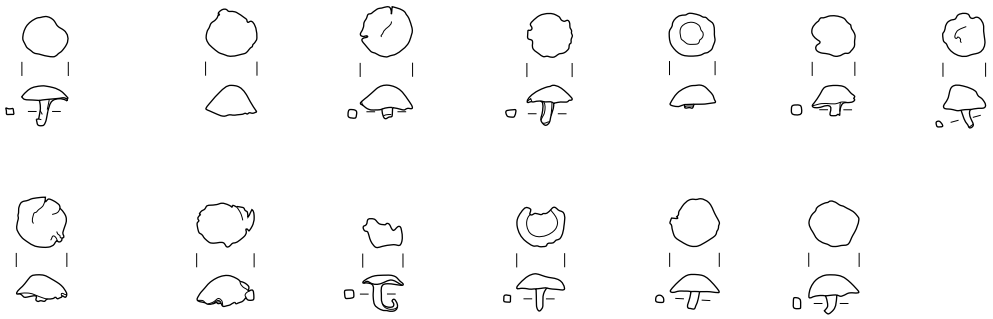

240

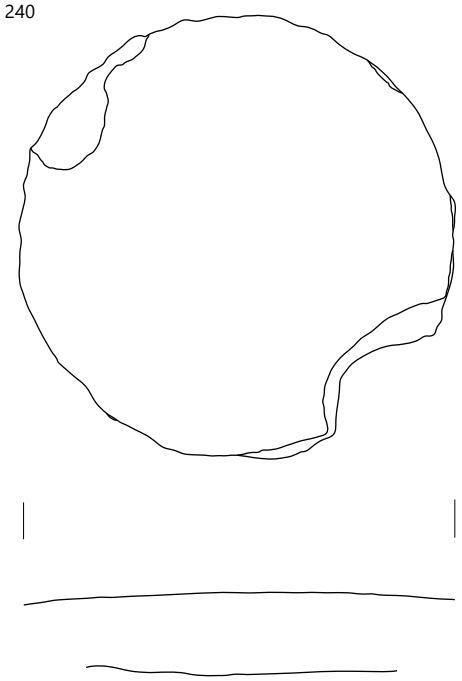

241

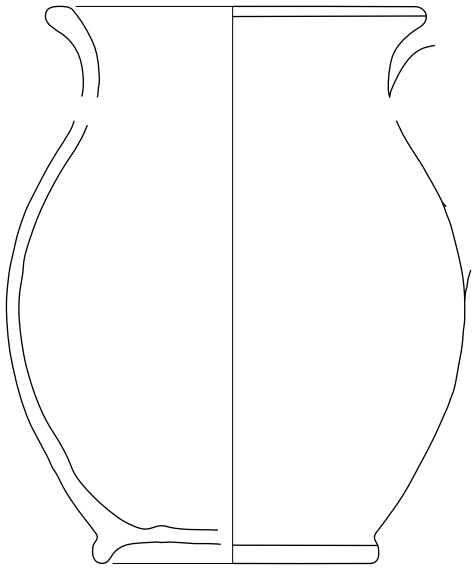

242

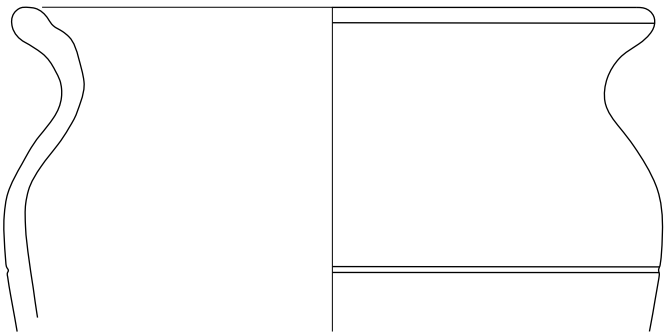

239, 241–242 SE 508, **240** SE 85; merilo 1 : 2.

243 SE 508, kv. D/7, inv. št. A 3152
Lonec: keramika. Ostenje je okrašeno s kratkimi vrezi in podolžnim glavničenjem. Izdelava: dodelava na vretenu; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: neenakomerna od temno do svetlo sive; ohr. v. 8,7 cm, pr. 17 cm.

244 SE 326, kv. C/14, inv. št. A 3151
Dno skodele, tip Conspectus 22: terra sigilatta z napisom OVA CRA. Izdelava: v kalupu; barva: oranžnorjava, rdečkasto rjav premaz; površina: gladka; sestava: zelo finozrnata; pr. dna 9 cm, ohr. v. 5 cm.

245 SE 260, kv. E/10, inv. št. N 188
Lončena pipa. Izdelava: v kalupu; sestava: zelo finozrnata; barva: oranžnorjava; površina: gladka; dl. 5,8 cm, pr. 2,7 cm.

246 SE 3, kv. E/7, inv. št. A 3837
Železna puščična ost s tulastim nastavkom. Ohr. dl. 2 cm, ohr. š. 0,7 cm.

247 SE 7, kv. B/15, inv. št. A 3838
Bronast predmet v obliki lista, obesek pri pasu. Dl. 5 cm, š. 1,6 cm.

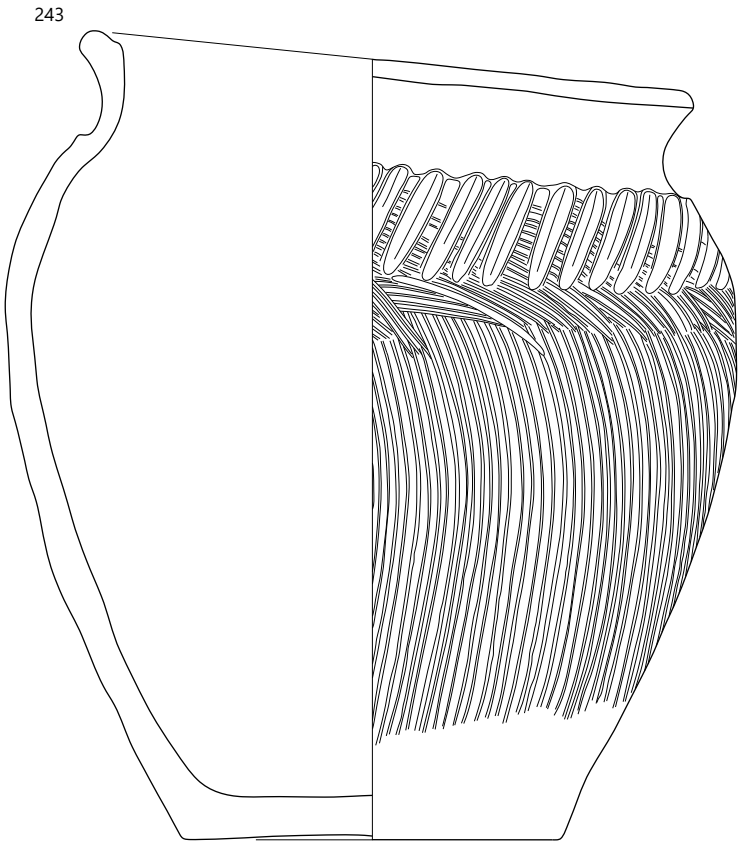

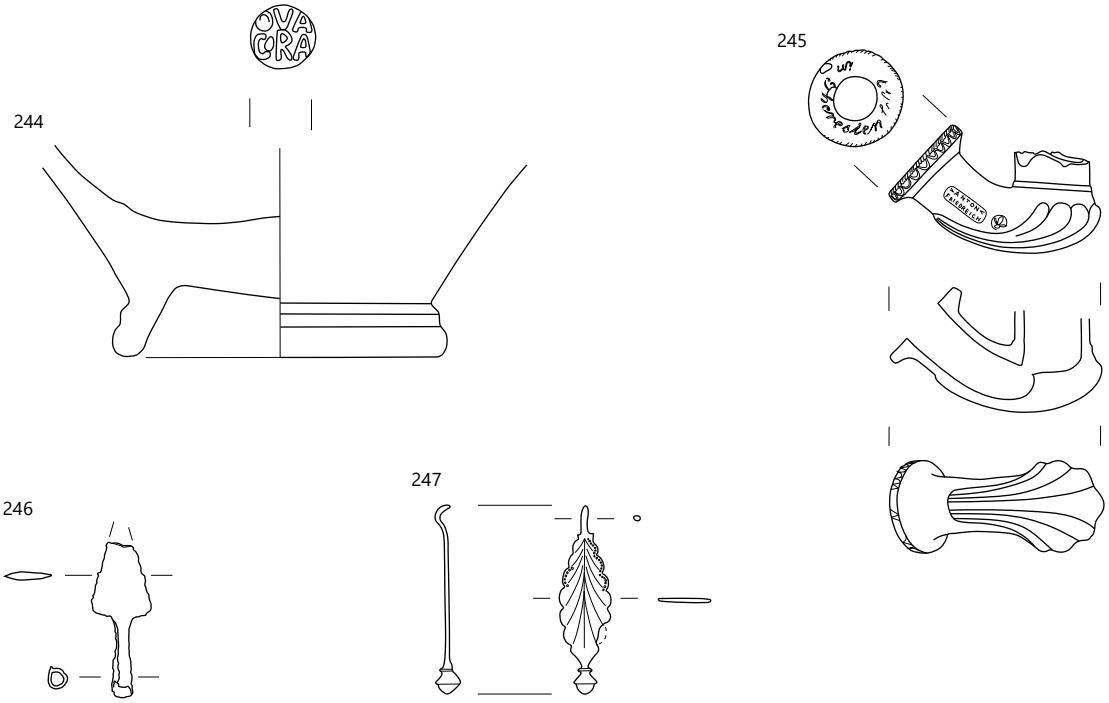

243 SE 508, **244** SE 326, **245** SE 260, **246** SE 3, **247** SE 7; **244** merilo 1 : 1, **ostalo** merilo 1 : 2.

248 SE 514, kv. E/7, inv. št. N 189
Odlomek lonca: keramika. Okrašen je z neenakomerno valovnico, ustje je oblikovano kot napušč. Izdelava: dodelano na hitro vrteči se podlagi; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: neenakomerna od rdečkasto sive do svetlo sive; ohr. dl. 10,5 cm, ohr. v. 6 cm, rek. pr. 28,8 cm.

249 SE 2, kv. B/18, inv. št. N 190
Odlomek lonca, okrašenega z valovnico. Izdelava: dodelano na hitro vrteči se podlagi; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: neenakomerna od rdečkasto rjave do temno sive; ohr. dl. 5,9 cm, ohr. v. 5 cm, rek. pr. 12,8 cm.

250 SE 2, kv. B/18, inv. št. N 191
Odlomek lonca, okrašenega z dvojno valovnico. Na notranji strani so vidne sledi glajenja. Izdelava: vreteno; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: neenakomerna od sive do temno sive; ohr. dl. 5,5 cm, ohr. š. 5,4 cm.

251 SE 2, kv. B/18, inv. št. N 192
Odlomek lonca, okrašenega z neenakomerno valovnico. Na notranji strani so vidne sledi glajenja. Izdelava: vreteno; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: neenakomerna od sive do temno sive; ohr. dl. 9,4 cm, ohr. š. 5,6 cm.

252 SE 70, kv. D/11, inv. št. N 193
Odlomek lonca, okrašenega s trojno, neenakomerno valovnico. Izdelava: vreteno; sestava: drobnozrnata; površina: gladka; barva: neenakomerna od sive do rdečkaste in temno sive; ohr. dl. 8 cm, ohr. v. 8,4 cm, rek. pr. 17 cm.

253 SE 14, kv. B/6, inv. št. N 194
Odlomek lonca, okrašenega z neenakomerno valovnico. Izdelava: vreteno; sestava: drobnozrnata; površina: hrapava; barva: temno siva; ohr. dl. 6,2 cm, okr. v. 4,4 cm, rek. pr. 16 cm.

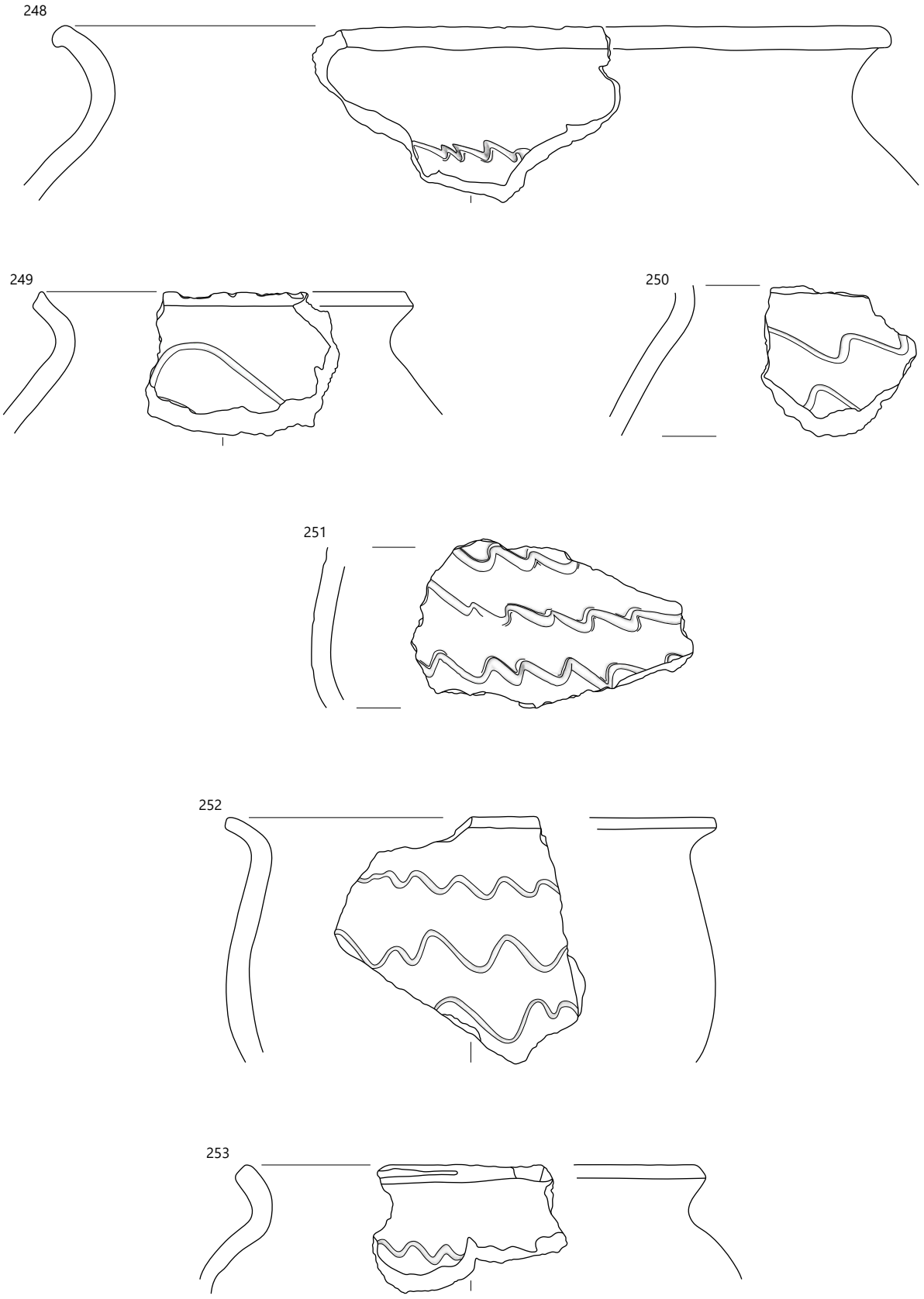

248 SE 514, **249–251** SE 2, **252** SE 70, **253** SE 14; merilo 1 : 2.

Sektor III

254 SE 42, kv. –A/67, inv. št. A 3162
Glava bronaste plastike. Ohr. dl. 2 cm, ohr. š. 2,2 cm.

255 SE 42, kv. -A/67, inv. št. A 3839
Dno čaše: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: siva s temno sivim premazom; ohr. dl. 6,7 cm, ohr. v. 4 cm.

256 SE 40, kv. 66, inv. št. A 3840
Odlomek čaše: keramika. Ostenje je okrašeno s koleščkanjem. Izdelava: na vretenu; sestava: zelo finozrnata; površina: gladka; barva: oranžnorjava z rdečkasto rjavim premazom; ohr. dl. 3,8 cm, ohr. v. 3,7 cm, rek. pr. 8,4 cm.

257 SE 40, kv. A/65, inv. št. A 3841
Čaša: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: siva; rek. pr. 8 cm, v. 8,6 cm.

258 SE 30, kv. A/67, inv. št. A 3842
Odlomek vrča: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka in prašnata; barva: oranžnorjava; ohr. dl. 8 cm, ohr. v. 7,7 cm, rek. pr. 11 cm.

259 SE 28, kv. A/66, inv. št. A 3843
Odlomek lonca, okrašen z metličenjem: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: grobozrnata; površina: hrapava; barva: temno siva; ohr. dl. 13 cm, ohr. v. 6,5 cm, rek. pr. 16 cm.

260 SE 28, kv. A/66, inv. št. A 3161
Odlomek steklene skodelice z rebri. Izdelava: v kalupu; barva: modrozelena; ohr. dl. 4,6 cm, ohr. v. 4 cm, rek. pr. 18,2 cm.

261 SE 11, kv. A/66, inv. št. A 3844
Odlomek krožnika: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: svetlo rjava z rdečerjavim premazom; ohr. dl. 16 cm, ohr. v. 5 cm, rek. pr. 14 cm.

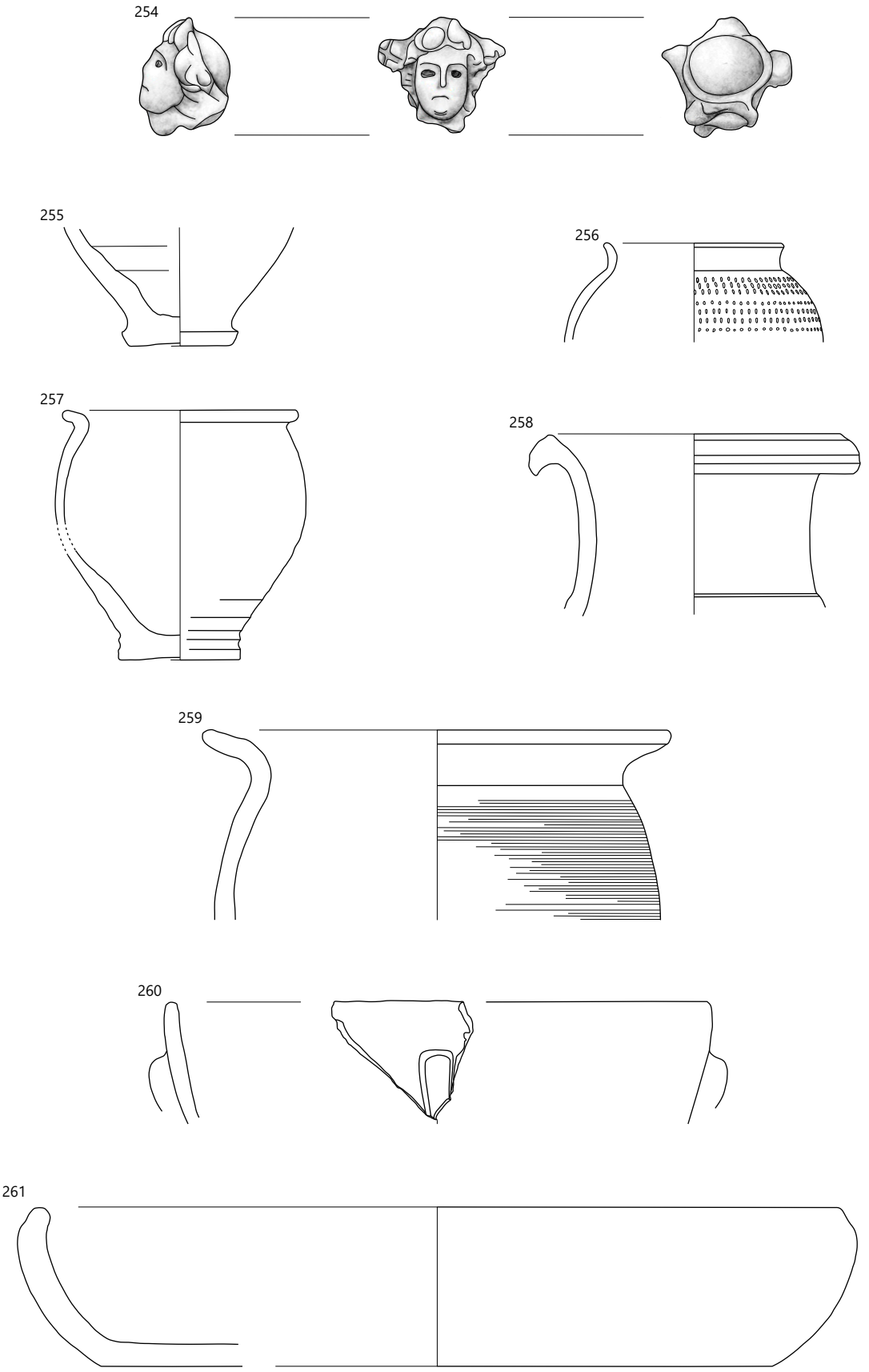

254–255 SE 42, **256–257** SE 40, **258** SE 30, **259–260** SE 28, **261** SE 11; **254** merilo 1 : 1, **ostalo** merilo 1 : 2.

262 SE 14, kv. A/64, inv. št. A 3845
Odlomek lonca, okrašen s kanelurami: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka in prašnata; barva: oranžnorjava; ohr. dl. 11,5 cm, ohr. v. 6,6 cm, rek. pr. 18,6 cm.

263 SE 29, kv. -A/65, inv. št. A 3846
Odlomek pokrova z gumbastim držajem: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: zelo finozrnata; površina: gladka; barva: temno siva, mestoma rdečerjav premaz; ohr. dl. 8 cm, ohr. š. 6 cm.

264 SE 28, kv. A/65, inv. št. A 3847
Odlomek pokrova, okrašen je z metličenjem: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: drobnozrnata; površina: hrapava; barva: siva; ohr. dl. 8,5 cm, ohr. v. 6 cm, rek. pr. 33,2 cm.

265 SE 28, kv. A/66, inv. št. A 3848
Odlomek sklede: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: zelo finozrnata; površina: gladka; barva: temno siva; ohr. dl. 11,5 cm, v. 8 cm, rek. pr. 20,4 cm.

266 SE 28, 17, kv. A/66, inv. št. A 3849
Odlomek krožnika: keramika. Obod ustja je okrašen s kanelurama. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: oranžno rjava z rdečerjavim premazom; ohr. dl. 16 cm, ohr. v. 3 cm, rek. pr. 17,6 cm.

267 SE 30, kv. -A, A/67, inv. št. A 3850
Odlomek sklede: keramika. Na ostenju so črke. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; ohr. dl. 4 cm, ohr. v. 5,5 cm, rek. pr. 18 cm.

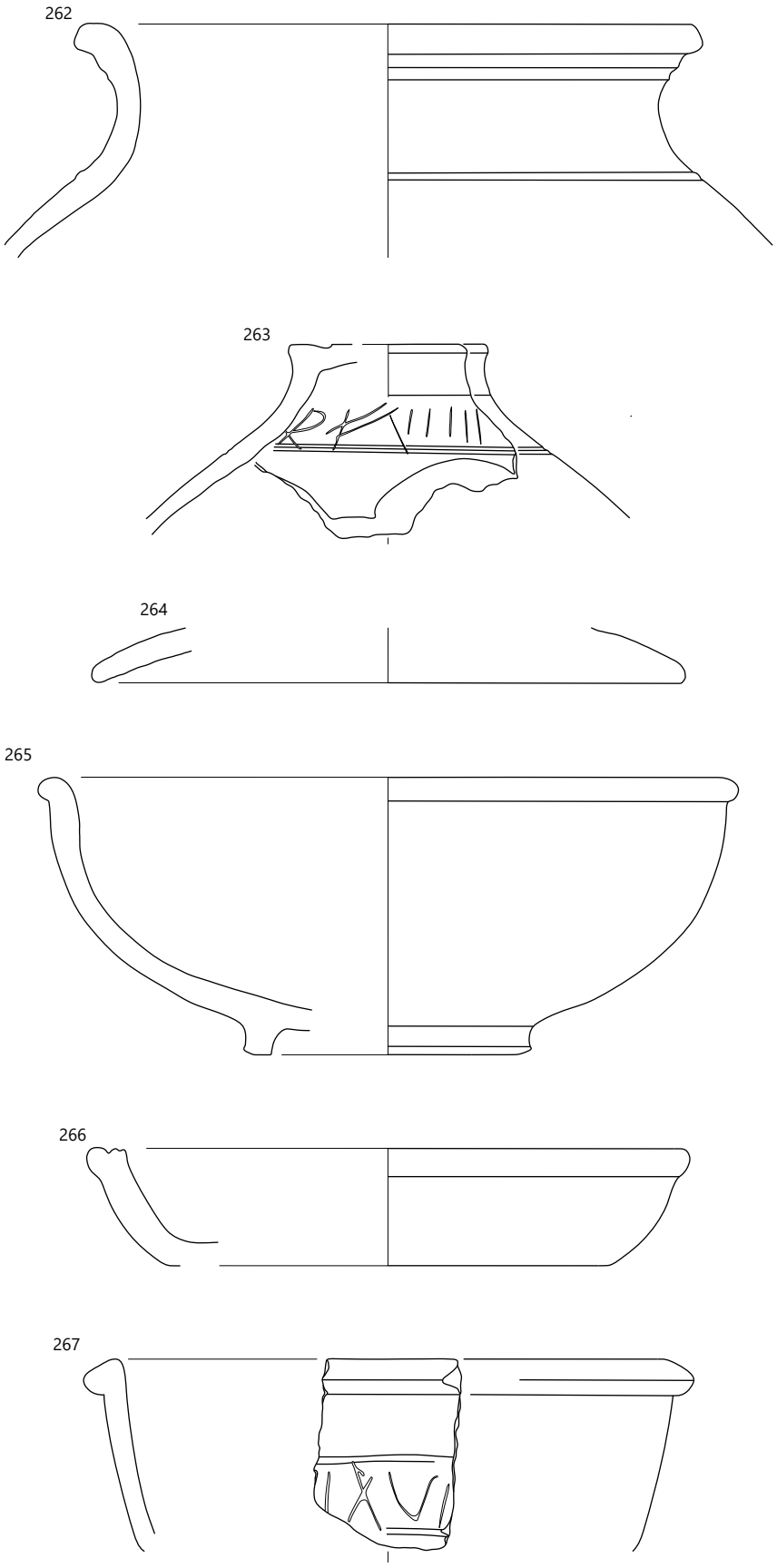

262 SE 14, **263** SE 29, **264–266** SE 28, **267** SE 30; **264** merilo 1 : 4, **ostalo** merilo 1 : 2.

268 SE 40, kv. -A/64, inv. št. A 3851
Odlomek pladnja: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; ohr. dl. 14,5 cm, v. 2 cm, rek. pr. 23,2 cm.

269 SE 32, kv. -A,A/63, 64, inv. št. A 3852
Odlomek pokrova: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: finozrnata; površina: gladka; barva: oranžnorjava z rdečerjavim premazom; ohr. dl. 10,5 cm, rek. pr. 24 cm.

270 SE 32, kv. A/66, inv. št. A 3853
Ročaj vrča: keramika. Izdelava: na vretenu; sestava: drobnozrnata; površina: gladka in mazasta; barva: oranžnorjava; ohr. dl. 12 cm.

271 in **272** SE 29, kv. A/64, inv. št. inv. št. A 3854
Odlomka steklene čaše gubanke. Izdelava: kalup, barva: zelenkasta; pr. 8 cm, ohr. v. 9 cm.

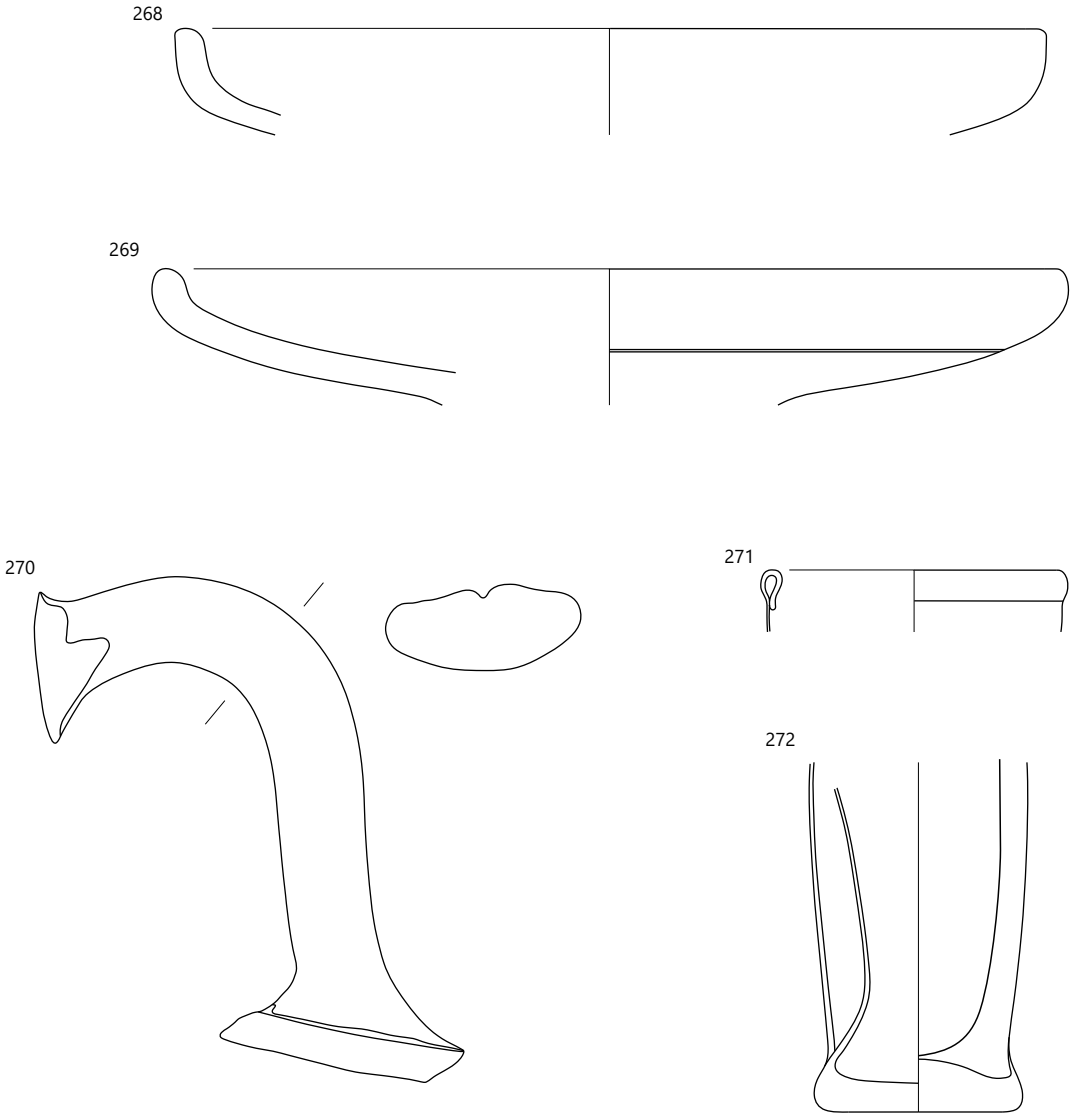

268 SE 40, **269–270** SE 32, **271–272** SE 29; merilo 1 : 2.